

ספר
אשר בנחל

שנת
ה'תשע"ב
חלק רכ"ג

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, עניינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מפל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה אדמו"ר
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו מורנו
הגאון הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּלָּה כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יְתִבְרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגוֹ', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵן לְרַעֲב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלְחֹשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלְחֹשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן הָרַע מֵאִף
אֶחָד וְכוּ' וְכוּ', כָּל הַגְּלוּת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹכְלִים, וּבִפְרָט בְּדוֹר אַחֵר הַשּׁוֹאָה,
זֶה רַק מַחְמַת הַלְשׁוֹן הָרַע וְהַרְכִּילוּת וְכוּ' וְכוּ', וְהַשְּׁנָאת חֲנָם שֵׁשׁ בֵּין עַם
יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ'.

סִפְרוּ לִי הַרְבֵּה נִצּוּלֵי שׁוֹאָה כְּשֶׁהֵם הִשְׁתַּחֲרָרוּ מִהַשּׁוֹאָה הָאִימָה שֶׁעָבַר
עֲלֵיהֶם, הֵיוּ בְּטוֹחִים שֶׁמֵּעַכְשָׁיו עִם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד, כִּי רָאוּ אֵל מֶה
הָעֲמָלָקִים הָאֵלוּ יִמַח שָׁמָּה מִסְּגָלִים לַעֲשׂוֹת לְאֲנָשִׁים חַפְּסִים מִפְּשַׁע, גְּבָרִים
נָשִׁים יְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', בּוֹדְאֵי כָּלֵם יִתְאַחֲדוּ, וְהִנֵּה עוֹד פֶּעַם הִתְחִיל הַשְּׁנָאת
חֲנָם וְכוּ' וְכוּ', וְשָׁכְחוּ לְגַמְרֵי אֶת הָעֵבֶר וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי חֲנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה
וְרַעוּת, וְלִשְׁמֵר מִמְּסִיתִים וּמְדִיחִים וְכוּ', וּמִבְּעָלֵי לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', וּמִשׁוֹעָלִים
הַמְּחַבְּלִים כְּרָמִים.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּמַתִּי בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה קִהְלָה קְדוּשָׁה בְּיִבְנָאֵל,
זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים, וְזֶה מִמֶּשׁ קְבוּצָת גְּלוּיֹת מְכֹל הָעֵדוּת, וְחַיִּים בְּשִׁמְחָה יַחַד,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד עוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמֵר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה אֵיזָה
בְּעָלֵי מַחְלָקַת וְכוּ', אוֹ מְסִיתִים וּמְדִיחִים.

חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרֹאוֹת אוֹתְךָ
בְּשָׁבוּעַ הַבָּא, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְאֵט לְאֵט אֲנִי מֵתְאוֹשֵׁשׁ, יִשְׁלַח לִי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין שְׁעִבְרָתִי הַתְּקַפֶּת לֵב מְאֹד גְּדוֹלָה, שֶׁהֲרוּפָאִים
אוֹמְרִים שְׂאֲחָד מִמִּילִיּוֹן נִשְׁאָר חַי וְכוּ', וְאִיךְ אַתֶּם מְצַפִּים שְׂאֲנִי יִלְךְ אֵל
הַחַתָּנָה? וְלָכֵן עִמָּכֶם הַסְּלִיחָה, וּמֵהַיּוֹם אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְלַכֵּת אֵל שׁוֹם חַתָּנָה
אֶלָּא שְׁזֵה יִהְיֶה בִּיבְנָאֵל.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד בְּשִׁלוֹם בֵּית וּתְשַׁמְרוּ לֹא לָרִיב בֵּינֵיכֶם כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֲתֶם מְחַתְּנִים אֶת הַבֶּן הַיָּקָר
... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂאֲנִי מְאֹד מְחַשֵּׁיב אוֹתוֹ, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוּוּ
רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, הֶעֱקָר אֶל תְּרִיבּוֹ בֵּינֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עֵז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵם אַתָּה תִּרְבֶּה לְדַבֵּר עִם הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא, תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן חֻזַק
וְאַמֵץ מְאֹד, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְטִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְר שְׁאֵת בְּיִתְר עֵז בַּתְּפִלָּה, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֶשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.
הַעֲקֵר אֶת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה.
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּצְאוּ מֵהַדִּירָה הַזֶּה, וְתִכְנְסוּ בְּדִירָה יוֹתֵר מְרוּחַת,
וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.
נָא וְנָא תִרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ
רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי כְּדָאֵי לְךָ לְשֹׁכֵר דִּירָה יוֹתֵר גְּדוּלָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם
בְּפִרְנִסָּה, וְיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפִלְגָת.
רַק תִּתְאַזְרִי בְּסִבְלָנוֹת עִם בְּעִלְךָ, וְתַחֲיִי בִּיחַד עִם אֲהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד
לְכַבֵּד אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.
הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹאָה שְׁמֵתִיחִילִים לְהִסִּית מִיְמִין וּמִשְׁמָאל וְכוּ', עַל הַמְלַמֵּד וְכוּ',
וְלִכֵּן כִּדְאִי לְקַיֵּם עֲכָשׁוּ מַה שֶּׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק ב', סִימָן
א) מִי שְׁבוֹרַח מִן הַצָּרָה הוּא פֶקֶח; כִּי גַם הוּא לֹא שׁוֹתֵק וְכוּ', וְלִכֵּן מַה לָּנוּ
לְצָרָה הַזֹּאת, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַתְּקוּמָמוֹת מִהַהוֹרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲתָה תַעֲשֶׂה כַּחֲכָמְתְּךָ לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, פִּטְרַת אוֹתוֹ וְכוּ' וְזֶהוּ, אֲנַחְנוּ לֹא
צְרִיכִים הַתְּקוּמָמוֹת בְּהַקְהֵלָה, יֵשׁ לָנוּ מִסְפִּיק בְּעֵלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּבְעֵלֵי מַחְלָקַת
וְכוּ', וְלִכֵּן אִיפֹה שֶׁאֲנַחְנוּ יְכוּלִים רַק לְכַבּוֹת אֶת הַשְּׂרָפָה, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.
חִזֵּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כֹּל כַּף שְׁמִיחָה וְעֵלְיָה שְׁזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר הַזְּכוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוֹת.

וּמַה שְׂאֵת מְרַגֵּישָׁה עֲכָשׁוּ כְּמוֹ כְּלוּם וְכוּ', וְלֹא מְרַגֵּישָׁה שׁוּם אוֹר וְכוּ',
אֲתָ צְרִיכָה לְדַעַת אַחַר טַפּוּל בְּבֵית חוֹלִים וְכוּ', אַחַר נִתּוּחַ וְכוּ', לֹא מְרַגֵּישִׁים
כְּלוּם, לוֹקֵחַ זְמַן, וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי וְתִצְאִי מֵעֲצָמָה, רַק תְּהִי שְׁמִיחָה וְעֵלְיָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ בְּחֹר טוֹב שְׂתוּכְלִי לְהִתְחַתֵּן, וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

תַּפְסִיקִי לִבְכוֹת וְלִהֲתַלֹּנֵן וְכוּ', תִּתְחִילִי לְהִסְתַּכֵּל עַל חֲצֵי כּוֹס הַמְּלֶאֶה וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְּשְׂרֵי לִי בְּקִרּוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גַּתְכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֵּת קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלְהָ יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוּ
יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה עִם יְלָדֶיךָ, וּבִפְרָט עִם הַבְּכוֹר
שְׁלֶךְ, תִּדְבֵּר אִתּוֹ רַק בְּדַרְכֵי נֵעִם, בְּאַהֲבָה וּבִסְבָּלָנוֹת גְּדוֹל וְכוּ', אִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְּׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת דַּע לָךְ שְׁכָל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת
קָשִׁים וּמְרִים, וְאַשְׂרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא נִשְׁבֵּר.

לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְקִרְבֵּי אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, וְלִהְגִּדִיל אוֹתָם, וְלַעוֹדֵד וְלִשְׂמַח אוֹתָם,
כִּי זֶה מַה שְׂיִלְדִים צְרִיכִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ וְלֹאֲשֵׁתְךָ שְׂתַעֲבְרוּ הַכָּל בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבְּשֵׁר אֲצִלְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת לְמָה בְּנֵי אָדָם מְתַרְשָׁלִים בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'?
כִּי חוֹשְׁבִים שְׂצְרִיכִים לְדַבֵּר מִי יוֹדֵעַ כְּמָה, וְהַיּוֹת שְׂאֲנֵי לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר הַרְבֵּה,

אז לא מדברים כלום, ולכן צריכים מאד מאד להתחזק בזה, והקדוש ברוך הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

גתכא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך ומאד מאד אני שמח שנעשית מלמד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך הצלחה מפלגת, כי אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות של מלמד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

רק חזק ואמץ מאד ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; ובזכות השמחה שיהיה בבית שלכם, לא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לך שבת שלום

גתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ שְׂמֵחַ מִצְּלִיחָה עִם הַיְלָדִים בְּגֵן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂתַעֲלֵי מַעְלָה מַעְלָה, וְלִבְסוּף יִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכִים, וְכֵן בְּעֶלְף הוּא
מְלַמֵּד טוֹב מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַצְלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִהְיֶה לָכֶם
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַגִּיעַ לְטוֹבוֹת מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַ שְׁנִתְתָּם שֵׁם
לְתִינוּקַת מִלְכָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִהְיֶה בְּאַמַּת מְלַכַת הַיִּפִּי בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמֻנָּה וּמְפֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

רַק תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם וְלֹא תִרְיֹבוּ וְלֹא תִתְנַכְחוּ,
וְאִז הַבְּרָכָה יִהְיֶה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמֵאֵד מְאֵד אֲנִי שֹׁמֵחַ בְּשִׂמְחַתְּכֶם שְׂאֵתֶם
שְׂמִיחִים וְעֵלְיָזִים, וְאֲנִי מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אֵל תִּדְחַקוּ אֶת הַשְּׁעָה, הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם בֵּת יַחֲידָה, תְּשֻׁמְחוּ אֶתְהָ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְכוּ',
זֶה הֵיךְ נִסִּים נִגְלִים לְמַעַלְהָ מִדְּרָךְ הַטָּבַע בְּשִׁבִיל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ', וְלִכְּן
אֵל תִּדְחַקוּ אֶת הַשְּׁעָה, תְּשֻׁמְחוּ עִם הַמִּתְנָה הַזֹּאת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב
לָכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבִרְוַחָנִיּוֹת.

הַיּוֹת שֶׁהַשְּׂכִרְתֶּם כָּבֵר אֶת הַדִּירָה לְמִרְפְּאָה, הַיִּיְתִי מַצִּיעַ לָכֶם שְׂגֹם
לְמַעַלְהָ תְּשֻׁכִירוּ אֶת זֶה לְמִרְפְּאָה, שֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מִזֶּה בֵּית מְרַקְחָת, וְזֶה
יוֹתֵר מִשְׂתַּלֵּם מִשְׂיָהִיָּה לָכֶם עַל הָרֵאשׁ בְּעִיּוֹת עִם הַדִּירִים שֶׁלֹּא מִשְׁלָמִים וְכָל
מִינֵי צָרוֹת.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ יַחַד לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם, וְאֲנִי מְאֵד מוֹדֵה לָכֶם
עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתֶם מִתְּפִלָּלִים עָלַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכֵן קִבְלָתִי אֶת הַסְּפָרִים, תְּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל זֶה.

אֶתְהָ צְרִיף לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וּבִפְרֹט עִם הַיְלָדִים, כִּי אִם רוֹצִים
לְחַנֵּךְ יְלָדִים, צְרִיכִים אֲלֵיהֶם הַמוֹן סְבִלְנוֹת, הַיְלָדִים לֹא צוֹמְחִים מֵהַאִילָנוֹת
וְכוּ', אֵל תְּשַׁכַּח גַּם אִילָנוֹת צְרִיכִים לְטַפֵּל בָּהֶם לְהַשְׁקוֹת אוֹתָם וְכוּ' וְכוּ', כִּי

אם לא הם יצמחו כמו קוצים ודרדרים שרק מזיקים לבני אדם וכו', על אחת כמה וכמה באין ערוך כלל, עם ילדים צריכים ללכת בסבלנות גדול מאד, ולחזק ולשמח אותם, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה להם הצלחה מפלגת אתם.

ראה להתבודד בכל יום עמו יתברך, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל להם שבת שלום

גתכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם אב ה'תשע"ב שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמח על נעם חלקך שאתה זוכה ומזכה את האמא בזכות כנה שאין לתאר ואין לשער כלל, כי אם אדם היה יודע איזה טובה גורמים לנשמה בעולמות העליונים בשעה שלומדים עבורו משניות, היו מתאמצים ביותר שאת ביתר עז, ולכן תהיה חזק בזה, והקדוש ברוך הוא יעזר שתמיד נשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רק חזק ואמץ להתבודד בכל יום אליו יתברך, וזה יביא להם כל הישועות.

המאחל להם שבת שלום

גתכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם אב ה'תשע"ב שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו ואיר לנכון קבלתי את מכתבך.

בְּעֵינַי הַמְּגַלַּת סְתָרִים מֵרַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', הַסְּפוּר הוּא כֶּה, זֶה נִכְתָּב בְּרֵאשֵׁי תְבוּת, וְאָף אֶחָד לֹא יִכַּל לְפַעֲנַח אֶת זֶה, כִּי גַם אַחַר רֵאשֵׁי הַתְּבוּת לֹא מְבִינִים כְּלוּם, וְהַכְּתָב יָד הַזֶּה, זֶה שֶׁל ר' אֶלְתָּר טַעֲפֵלִיקֶעַר ז"ל, מְחַבֵּר סֵפֶר "הַשְּׂתַפְכוּת הַנֶּפֶשׁ" וְזֶה הֵלֶךְ יִרְשָׁה לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּפְעַם נִכְנַס אֶצְלוֹ בְּחוּר אַמְרִיקָאִי וְגַב אֶת זֶה מִמֶּנּוּ, וּמֵאֵז עָשׂוּ מִזֶּה צְלוּמִים, עַד שֶׁאֶחָד לֹא כָּל כֶּה מְסַמְךְ וְכוּ', הַדְּפִיס אֶת זֶה וְשֵׁם עַל זֶה פְּרוּשִׁים וְהַקְּדָמוֹת שְׁלוֹ, שְׂאִין לָהֶם שַׁחַר, עַל כָּל פָּנִים לָנוּ זֶה לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִיד, כִּי יֵשׁ לָנוּ אֶת ה"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, שֶׁבְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁזֶּה אֶתְחַלְתָּא דְגֵאָלָה, וְלִכֵּן אִם אָדָם לוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, הוּא כֶּבֶר לֹא צָרִיךְ שׁוּם דְּבָר, וְהוּא כֶּבֶר יִרְאֶה עַל יְדֵי מִי יִתְגַּלֶּה הַגֵּאָלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְכָה לְהַתְמִיד בְּסֵפֶר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתכח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּכָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עַז, וְתֵהִי תְמִיד רְגוּעָה וּבְשֻׁמָּחָה, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁשֻׁמָּחָה רְפוּאָה גְּדוּלָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַעוּלָה עַל הַכֹּל תְּרַבִּי בַתְּפִלָּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והעולה על הכל שקבלת על עצמך להמשיך בזכוי הרבים, שאני לא יכול להסביר לך מה זה זכוי הרבים? שאפלו אדם חטא בחטאים הכי גרועים וכו', אבל אם הוא מזכה את הרבים, הקדוש ברוך הוא מוחל לו על הכל, ורבנו ז"ל ורזו אותנו מאד מאד על זכוי הרבים, וספר רבנו ז"ל משל למה צריכים לקרב אנשים (חיי-מוהר"ן, סימן תמ"ז) פעם אחת היה עשיר גדול שהיו לו כמה אלפים ורובות וכו' וכו', ויהי היום עשה העשיר כרוז ואמר, כל מי שצריך ללוות כסף, יבוא אצלו והוא ילוהו, מסתמא היו על זה קופצים רבים, ובאו אצלו הרבה אנשים ולוו אצלו כסף, והעשיר הזה היה אצלו פנקס על כל החובות וכו', מי שלוה אצלו, ומי שחייב לו וכו', פעם אחת לקח את הפנקס בידו והתחיל לעין בו, וראה שהוציא הרבה כסף על עסק ההלוואות שהלוה לכל כך הרבה אנשים וכו', ואין איש שם על לב שיבוא להחזיר ולפרע לו מה שלוה ממנו. וחרה לו על זה, והיה לו עגמת נפש ויסורים גדולים, בתוך הלוחים היה איש אחד שלוה גם כן אצל העשיר, ואבד והפסיד את הכסף שהלוה באיזה משא ומתן וכו', עד שלא היה לו ממה לפרע חובו, והיו לו יסורים גדולים מזה, הינו שהאיש הזה שאבד את הכסף באיזה עסק שעשה ולא הצליח וכו', היה לו יסורים גדולים מזה שאין לו לפרע חובו, והתישב האיש הזה בדעתו, שעל כל פנים צריך להתראות פנים עם העשיר ולספר לו כל לבו, באשר שהוא אנוס בדבר ואבד את הכסף, ואין לו מאיפה לשלם וכו'. ובא אצל העשיר

והתחיל לספר לפניו לבו באשר שאיך שקבל אצלו כסף בהלוואה והגיע זמן פרעון ואין לו ממה לשלם כי הפסיד את כל הכסף וכו', ואינו יודע כלל לשית עצות בנפשו מה לעשות בזה וכו', ענה העשיר ואמר לו, מה אכפת לי הכסף שאתה חייב לי וכו', כי מה כבר נחשב אצלי סך קטן כזה שאתה חייב לי כשתחזיר לי את זה, או להפך נגד סך הכולל מההלוואות אשר עולה לאלפים ולרכבות וכו', על פן רצוני שתלך אצל כל הלווים שלי ותתבע אותם, ותזכיר אותם שהם חייבים לי כל כך הרבה כסף, ולמה לא משלמים לי חזרה מה שלוו אצלי? ואפלו אם לא יפרעו ויחזירו את הכל, רק כל אחד יתן ויחזיר אפלו מעט מחובו וכו', גם פן יעלה אלפים פעמים כמו הסך כל החוב והלוואה שלך; הינו כשאדם חוטא וכו', ובא לבכות להקדוש ברוך הוא שהוא מאד מתחרט למה חטא ולמה עשה שטיות בהחיים, ורוצה לחזור בתשובה, אבל קשה לו, כי הרע מתגבר עליו וכו', אומר לו הקדוש ברוך הוא, לך תגבה את החובות אצל שאר אנשים, הינו תעורר אותם בתשובה שלמה שיחזרו אלי וכו', ואפלו שלא יחזרו בשלמות, רק כל אחד יקים כמה מצוות, זה כבר שווה אצלי פי מיליונים ממה שאתה חייב לי וכו', ואם תגבה לי חובות אחרים, אז אני אמחל גם את החוב שלך, הינו אם תחזיר בני אדם בתשובה, אזי אני אמחל גם את העוונות שלך, רואים מזה את גדל המעלה של מי שהולך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולקרב רחוקים.

הקדוש ברוך הוא ישמח אותך שתמיד תהי שמחה ועליזה, ותהי הכי מאשרת בחייה, אף שזה נדמה לך כאלו על מנת שתעלה לרקיע וכו', אל תאמרי זאת, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך שבת שלום

גתל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

לְדַעֲתִי תַחֲכֶה עוֹד כִּי לְמָה אַתָּה צָרִיף לְאַבֵּד מְאֻתִּים דּוֹלָר בְּחֻנָּם, תְּמִיד יְהִיו נְסִיעוֹת לְפָנַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אַתָּה לֹא צָרִיף לְדַאֵג עַל זֶה, בּוֹא נַחֲכֶה לְרֹאוֹת מְתֵי שְׂאֵשְׁתָּךְ תּוֹלִיד, וְאִז תַּחֲלִיט, כִּי אִם אֲשַׁתָּךְ לֹא תוֹלִיד עַד אִז, אַתָּה מְכָרַח לְהִשָּׂאֵר אַתָּה, וְאִף שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיף לְהִבִּין רְגִשׁוֹת אֲשַׁתָּךְ שֶׁהִיא סוֹבֵלֶת מִמַּחֲלָה וְאַתָּה צָרִיף לְשָׁמֵר עָלֶיהָ וְכוּ'.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֲזַק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעִזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְּלָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר דְּכָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִין הַרְכַּב, כְּדַאי תִּכְרַף וּמִיָּד לִלְכֹת וּלְפָנוֹת אֶל "בֵּית הוֹרְאָה" שְׁלָנוּ
וּלְסַפֵּר אֶת הַכֹּל, וְהֵם יַעֲשׂוּ סוּף וְקֵץ לְשִׁחִיתוֹת וְכוּ'.

אָבֵל בַּעֲנִין הַעֲשׂוֹן, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, אֲשֶׁה
שְׁתַּעֲשֵׂן זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, וְזֶה לֹא נְהוּג אֲצֵל יְהוּדִים חֲרָדִים, רַק
אֵלוּ שְׂעָדִין רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִהִיָּדוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּפְּסִיקֵי
לַעֲשׂוֹן, כִּי בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֵין דְּבַר כְּזֶה.

תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתלב.

בַּעֲזוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, דַּע לָךְ שְׁכָל יוֹם הוּא יוֹם,
וְלֹא צְרִיכִים לְהַתְבַּלְבֵּל מֵהַיּוֹם שְׁקֵדָם אוֹ מֵהַיּוֹם שְׁאַחַר כֶּף וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנוּ
ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רע"ב) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה) "הַיּוֹם אִם
בְּקָלוֹ תִשְׁמָעוּ", זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, שְׁלֹא יִשִּׁים לְנִגְדַּ עֵינָיו כִּי אִם
אוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵן בַּעֲסַק פְּרִנְסָה וְהַצְטַרְכוּתוֹ, צְרִיף שְׁלֹא יִחַשֵׁב מִיּוֹם לְחִבְרוֹ, וְכֵן
בַּעֲבוּדַתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא יִשִּׁים לְנִגְדַּ עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה, כִּי
כְּשֶׁרוֹצִין לְהַכְנִס בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִדְמָה לְהֵאָדָם כְּאֵלוֹ הוּא מִשָּׂא כְּבֵד,
וְאֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לִשָּׂא מִשָּׂא כְּבֵד כֹּזֵו. אָבֵל כְּשִׁיחַשֵׁב שְׂאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם,
לֹא יִהְיֶה לוֹ מִשָּׂא כָּלֵל, וְגַם שְׁלֹא יִדְחָה אֶת עֲצֻמוֹ מִיּוֹם לְיוֹם, לֵאמֹר מִחָר
אֲתַחִיל, מִחָר אֲתַפְּלֵל בְּכוֹנָה וּבְכֹחַ כְּרֹאוֹי, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂר הַעֲבוּדוֹת, כִּי
אֵין לְאָדָם בַּעֲוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמְּחִירָת
הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי. וְצְרִיף לְזַכֵּר "הַיּוֹם אִם בְּקָלוֹ תִשְׁמָעוּ", אִם אֲתָה רוֹצֵה

לשמע בקולו יתברך, אין לך רק היום הזה, וזה ביותר סובב על ענין השמחה, שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן מתי שאתה רק יכול ללמד את הדף היומי ברבים, מה טוב ומה נעים, ואם לא אתה יכול ללמד לבד אפלו בגרסא.

בענין אמונה וכו', אין לנו אלא דברי רבנו ז"ל, ולא צריכים להתבלבל משום בריה שבעולם, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שיש אנשים מאד פגומים במעשיהם וכו', וגם לא נולדו בקדושה, ולכן מבלבל אותם האמונה מאד מאד, וקשה להם לקבל את האמונה, ולכן אין מה להתבלבל מאחד שמדבר נגד האמונה רחמנא לצלן, ויש לו ספקות ומכניס ספקות גם באחרים, ולכן אסור להתבלבל מאף בריה שבעולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גתלג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר דברים, ח' מנחם אב ה'תשע"ב שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מכרח להגיד לכם שמהשמים מסבבים עם כל אחד סיבובים אחרים וכו', וצריכים להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, כי אין זה עצה להשבר וכו' וכו'.

צריכים לדעת שהכל בהשגחה נוראה ונפלאה מאד מאד, אשרי מי

שְׁמַחֲזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ?

הָעֵקֶר אָדָם צָרִיךְ לִזְכֹּר מַה שְּׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשָׁלֵי י"ט ג') "אֲנִילֹת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל הַיְוִי"ה יִזְעַף לְבוֹ" הַרְבֵּה פְּעָמִים אָדָם עוֹשֶׂה בַחַיִּים טְעוּיֹת וְכוּ', וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

עַם כָּל זֹאת כְּשֶׁעוֹבֵר עַל אָדָם אֵיזָה מִשְׁבֵּר, עָלָיו לִזְכֹּר מַה שְּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָרִין, חֵלֵק א', סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְתַמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אִתּוֹ, אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲגִינוֹ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ רַק לוֹ עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים כְּאִלוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְאוּ כְּכַר מִכָּל הַצְּרוֹת שְׁלָכֶם, רַק תִּתְחַזְּקוּ אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאָחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גַּתְלָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרַ דְּכָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

שְׁמַחֲתִי לְרֵאוֹת אֶת הַדּו"ח שֶׁל הַשְּׁבֻעַ הַזֶּה, וְאֵתָה נִמְצָא שֵׁם שְׁאִסְפָּתָ קָפוֹת וְכוּ', וְזֶה אֶצְלִי שְׁמַחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד שְׁאֵתָה עוֹזֵר לִי עַל יְדֵי זֶה לְפַתַּח אֶת הַקְּהֵלָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָךְ חֵלֵק בְּזֶה, וּבִכְפֻרְט שְׁעַל יְדֵי זֶה אֲנִי יְכוֹל לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם וְכוּ', אֵף אֶחָד לֹא יֵאָמֵן שֶׁעַם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם, כִּי אֵין לָנוּ מִי שְׁיַעֲזֹר לָנוּ רַק הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשׁוֹלַח בְּלֵב אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לַעֲזֹר לִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עַל בְּנֵית הַקְּלוּזִי "אֵת הַקְּלוּזִי הַזֶּה לֹא בְּנִיתִי מִכֶּסֶף שֶׁל עֲשִׁירִים, אֶלָּא מִרְצוֹנוֹת שֶׁל עֲנִיִּים".

חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לָךְ חֶלֶק גָּדוֹל בְּכָל הַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת וְכוּ', שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה בְּהַאוֹלָם הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר תִּרְאֶה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְךָ, שֶׁזֶה מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה ו): אֲשֶׁה בַעֲלָה מִשְׂמָחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְּלָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ דְּכָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין מ"א). רַגְזָן לֹא עֲלֵתָה בִּידוֹ אֶלָּא רַגְזוֹנוֹתָא, מִי שֶׁהוּא כְּעֵסָן לֹא פוֹעֵל כְּלוּם עִם הַרְגֵז שְׁלוֹ, הוּא רַק מְזִיק לְעַצְמוֹ, וְעוֹקֵר אֶת עַצְמוֹ מִשְׁרָשׁוֹ, עַד כְּדֵי כֵף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים כ"ב:) כָּל הַכּוֹעֵס אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֹשׁוֹבָה כְּנִגְדּוֹ; וְאָמְרוּ (זֶהר חֲדָשׁ נח) לֹא יִהְיֶה כָף אֵל זֶר, שְׁלֹא תִהְיֶה נוֹחַ לְכַעַס, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד בְּכַעַס, הוּא מִמֶּשׁ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, וְעוֹקֵר אֶת עַצְמוֹ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרִי, וּלְבִסוּף הוּא לֹא פוֹעֵל כְּלוּם עִם כַּעַס, אֲדַרְבָּה הוּא מִסְתַּבֵּף יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קי"ג:) הִרְתַּחֲזַן חֲיִיו אֵינָם חַיִּים, מִי שֶׁתָּמִיד בְּכַעַס הַחַיִּים שְׁלוֹ אֵינָם חַיִּים, וּבִפְרָט כְּשֶׁמִּסְתַּבֵּף עִם אֲשֶׁתּוֹ וְרַב עֲמָה, וְעַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ שְׁלוֹם בַּיִת, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלֵךְ לְרוּחַ,

ובפרטי פרטיות כשבכעס על הילדים ונותן להם מכות רצח, לבסוף יבגדו בו ויברחו לו, ולכן אני לא רואה מה אתה פועל עם הכעס שלך?

אתה שואל עצה לכעס וכו', הרי יש לאדם בחירה, אם הוא רוצה הוא כועס, אם הוא לא רוצה הוא לא יכעס וכו', ואף שאתה חושב שאתה כבר שקוע כל כך בכעס, שקשה לך לצאת מזה, עליך לזכור מה שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד.

ולכן אתה מכרח לקחת את עצמך בידיך, כי לבסוף תאבד את אשתי ואת הילדים, וגם אתה תשתגע לגמרי, כי כך אמר החכם מכל אדם: (קהלת ד' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ס"ו:) כל אדם שכוועס אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו, כי על ידי הכעס החכמה מסתלקת ממנו והוא נעשה פשוט משגע, צורח כמו מטרף וכו', ולכן תראה לקחת את עצמך בידיך, ותחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, לבקש רחמים מרבים שלא יהיה לך יותר כעס, כי הכעס נובע מפגם הברית הוצאת זרע לבטלה וכו', שעל ידי חטא הזה הוא מאבד את השכל שלו, ולא בחנם שהוא תמיד בכעס ובעצבים וכו', ומספר (שיחות-הר"ן סימן רמ"ט) שפעם אחד עמד לפני רבנו ז"ל אדם מקבל גדול ולמדן, אבל דרכו היה ככעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והכה אותם וכו', ענה רבנו ז"ל ואמר: מפני מה פתיב (בראשית ל"ח ד) "וייהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה"? מדוע רע ולא רשע? אף סים רבנו ז"ל מי שעובר עברה זו של ער ואונן חס ושלום, הוא תמיד רע (שקורין בלשון אשכנז ב"ז), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ודוד של עצבים וכו', ולא אמר רבנו

ז"ל יותר, ותכף כששמע האיש הזה דבורים אלו וכו', נודעו לאחוריו ונפל עליו רשת וזיע ופחד ואימה גדולה ונוראה מאד בלי שעור וערך וכפוף קומתו. ולא היה יכול להגביה ראשו. ולא היה יכול עוד לעמד כלל לפני הדרת קדשת רבנו ז"ל, ונשמט מן הבית אל החוץ והתחיל לבכות ובכה הרבה הרבה מאד בדמעות שלישי. ובקש מאד מאד מהמלמד שלו, שהיה המלמד שלו מאנשי רבנו ז"ל, שיקרב אותו לרבנו ז"ל, ואחר כך ראה רבנו ז"ל שמנח אצלו על הקורה ספר. ושאל איזה ספר הוא. ונודע לו שהוא ספר קבלה. ואמר לו רבנו ז"ל שאין ראוי לו ללמד קבלה, כי קבלה גימטריא נאוריף וכו', הרי שלך לפניך שמי שחטא בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, וכן מי שהוא בכעס ובעצבים וכו', הוא מתפרץ על הזולת וכו', והוא תמיד איש רע ובליעל וכו', ולכן עצתי שתחזור בתשובה שלמה על דבר זה, ותראה מה לפניך, מצד אחד אתה יכול לקנות לעצמך עולם הבא בעולם הזה וכו', מצד שני אתה יכול לקנות לעצמך גיהנום בעולם הזה וכו', ועל כן חוס וחמל על עצמך, כדי שלא תאבד את עולמך כרגע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך, בזכות הרבים שאתה זוכה ומזכה את הרבים, יסוד היסודות בחסידות, הוא לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, איך שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, ודבר גדול ודבר קטן

לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת הבורא יתברך שמו שמשגיח על כל פרט, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ג) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה. אדם לא מקבל מכה הכי קטנה באצבע הקטנה אם לא שגזרו קדם על זה מלמעלה, אין דבר כזה טבע, מקרה ומזל, ואת דבר זה צריכים להחדיר בכלם, וידיעה זו היא יסוד היסודות של החסידות הפללית שגלה הבעל שם טוב זי"ע, ויסוד היסודות של הגלוי שגלה רבנו ז"ל בעולם לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח את כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם ומדותיהם הרעות וכו', עד שנמצאים בהמצבים הכי ירודים וכו' וכו', שגם הם יכולים לחזור אליו יתברך, ומראה להם איך שגם הם יכולים להיות צדיקים גדולים מאד, אם רק לא יתיאשו ויקחו את עצמם בידם, והוא מגלה נוראות ונפלאות איך שכל בר ישראל יכול לחזור אל שרשו, ולהגיע לכל המדרגות שבעולם, כי כל אלו שירדו ונפלו הם נמצאים ביאוש ודכאון עמק עמק וכו' וכו', ולא רק ברוחניות מצבם בכי רע, אלא גם בגשמיות מצבם בכי רע מאד מאד, עד כדי יאוש גמור וכו', ורבנו ז"ל מפיתח רוח חיים חדשה לכל אלו שמשקיבים אליו, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח) שעקר הרוח חיים מקבלים מהצדיק, ולכן בשעה שאתה לומד עם אחרים העקר ללמד אתם "התחזקות" לחזק ולעודד ולשמח את כל בר ישראל, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים וכו', ולכן עקר הלמוד העמק של רבנו ז"ל הוא איך לחזק ולעודד ולשמח את כל בר ישראל, ובזה כבר כלול כל החסידות וכל חכמת הקבלה וכו' וכו', כי להחיות נפש בר ישראל שלא ילך לאבוד וכו', זה יותר מכל ההשגות שבעולם, [בודאי דברים אלו לא יובנו לאלו שאין להם עסק עם נשמות ישראל בשטח].

ולכן חזק ואמץ להמשיך לתת הרצאות ודרשות לנשמות ישראל, כי זכותך גדול בשמים, ובענין איזה ספרים כדי להתחיל אתם? לדעתי זה הקונטרסים שהם תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהר"ן ז"ל, ולכן יש כבר עד היום סדרת "אוצר הקונטרסים" כ"ח חלקים, שכלולים מכל מיני נושאים שאנשים צריכים בחיי חיותם וכו', אם זה בריאות וכו', אם זה שמחה וכו', אם זה פרנסה וכו', אם זה שלום בית וכו', על כל נושא בחיים יש כבר קנטרס, שבו מלבש בגלוי אלקות במדרגה עליונה מאד כפי שגלה הבעל שם

טוב הקדוש זי"ע ועצות נוראות ונפלאות איך להתחזק בהמצבים הכי קשים שרק עובדים על האדם בחיי יום יום, כפי שגלה לנו רבנו ז"ל ומוהר"ת ז"ל, והכל נכתב בשפה פשוטה מאד וכו', אבל מי שרק קורא בזה נדבק בהם ושוכח איפה הוא נמצא בזה העולם וכו', ולכן טוב שתתחיל עם איזה קנטרס המדבר מאיזה נושא שאתה רוצה לדבר.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה מרבה, שאתה תוכל להתחזק ותוכל לחזק גם אחרים שזה המצוה הכי גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם כבר הוסיפו לך שם בהסכמת הרבנים וכו', תשתדלי להיות הכי מאשרת בחיים, ואל תדאגי כלל, כי גדול אדונינו ורב להושיע, רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שתמיד שמח מצליח. ולכן ראי למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי ששמח היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהי בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכי לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות

בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכִּי לְגִדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְאֵל תִּבְלָבְלִי
אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאֵי אִם אָדָם יִכּוֹל לְלַכֵּת לִישׁוֹן מְקַדָּם וְלִקְדָּם מְקַדָּם, וּלְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לֹמַר סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת אַחַר שֵׁשׁ שְׁעוֹת מִצְּאֵת
הַכּוֹכָבִים, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה,
וּבִפְרָט בְּקִיץ וְכו', אִז כְּדֹאֵי לְסַמֵּךְ אֶפְלוֹ עַל פּוֹסֵק אֶחָד כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל
אִם יֵשׁ פּוֹסֵק אֶחָד יִכּוֹלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו, וּלְפִי דַעַת הָרַב הַקְּדוּשׁ מְקַאֲמְרָא זי"ע
חֲצוֹת הוּא תָּמִיד בְּשַׁעֲה שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה הֵן בְּקִיץ וְהֵן בַּחֲרֹף, וְלִכֵּן כִּשְׂאִין לְאָדָם
בְּרָרָה אַחֲרֵת בְּמָקוֹם לְהַפְסִיד אֲמִירַת סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת שְׁזֵה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד,
יִכּוֹלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו, וְכֵן הוּא בְּכֹל דְּבָר אִם יֵשׁ לוֹ פּוֹסֵק אֶחָד מְגִדוּלֵי הַפּוֹסְקִים
וְכו', יֵשׁ לְסַמֵּךְ עָלָיו, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן תַּקמ"ז) שֶׁבְּשִׁבְלִי
חֲמָרָא אֶחָד יִכּוֹלִים לְאַבֵּד הַרְבֵּה וְכו', עֵינֵי שָׁם.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הָר"ן
סִימָן נ"א) אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂאֵל יִטַּעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה
מְאֹד, עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וְכו', וְעַל מִצְּבוֹ וְכו',
כְּדִי שֶׁלֹּא יֵאֲבֵד אֶת הַטּוֹב שִׁיִּכּוֹלִים לְזַכּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם כְּרַגַע וְכו', וְלִכֵּן אֶתְּהָ
יִכּוֹל לְהִגִּיד סֹדֵר תְּקוּן חֲצוֹת בְּשַׁעֲה שְׁתַּיִם עֲשֶׂרָה בְּדִיוֹק וְלְסַמֵּךְ עַל דַּעַת הָרַב

הַקְדוּשׁ מְקַאמְרָנָא זי"ע, וְלֹא לְהַתְבַּלְבֵּל, וְלִהְפֹךְ בְּחֶרֶף כְּשֶׁצֵּאת הַכּוֹכָבִים מְאֹד מְקֻדָּם, אֲזִי אַתָּה יְכוּל לומר סֵדֶר תְּקוּנָה חֲצוֹת כְּמוֹ שֶׁגִּלְהָ לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"ט) שֶׁשָּׂה שְׁעוֹת אַחַר תְּחִלַּת הַלַּיְלָה שֶׁיוֹצֵא סְבִיבוֹת שְׁעָה אַחַד עֶשְׂרֵה.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְלֹא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כְּלָל כִּי רַק זֶה מֵה שֶׁיִּשְׁאָר לוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל גִּלְהָ לָנוּ (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקמ"ז) כְּשֵׁי שֶׁפּוֹסֵק אַחַד גְּדוּל שְׂרָאוּי לְסַמֵּךְ עָלָיו יְכוּלִים לְסַמֵּךְ עָלָיו, בְּלִי שׁוּם פְּקוּק וְכוּ', וְאָמַר שֶׁבְּשִׁבְלֵי חֲמָרָא אַחַד יְכוּלִים לְאַבֵּד הַרְבֵּה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְהִנֵּה הַגְּאוּן הַגְּדוּל הָרַב וְאַזְנֵר שְׁלִיט"א בַּעַל "שִׁבְטֵי הַלְוִי" פֶּסֶק שֶׁיְכוּלִים לְהַקְלֵ מִפְּנֵי שֶׁלְהִמְתִּין שְׁעוֹת אַרְכּוֹת הִיא גְזֵרָה שְׁאִין הָרַב הַצְּבוּר יְכוּל לְעַמֵּד בָּהּ, וְאִף הַחוּשׁ שֶׁתָּבוֹא מְלָצוּם כָּל כֶּף הַרְבֵּה שְׁעוֹת יָגֵרם שְׁאַחַר כֶּף יִהְיֶה לְגַמְרֵי פְטוּר מִן הַתַּעֲנִית, וְלִכֵּן הִתִּיר לְהַפְסִיק אֶת הַתַּעֲנִית בְּזִמְנֵי הַמְשַׁעַר שֶׁהוּא צֵאת הַכּוֹכָבִים מִמְּקוֹם שֶׁיֹּצֵא מִשָּׁם, (עֵינֵי שׁו"ת שִׁבְטֵי הַלְוִי, חֶלֶק ח', סִימָן רס"א) אֲבָל דְּעַת הַגְּאוּן הַגְּדוּל רַבִּי מֹשֶׁה פִּינְיָשְׁטֵיין זצ"ל כָּתַב (אֲגוּרוֹת מֹשֶׁה, אֶרֶץ חַיִּים, חֶלֶק ג', סִימָן צ"ו) שֶׁלְעַנְיָן תַּעֲנִית מִתְעַנֶּה בֵּין לְקָלָא בֵּין לְחֲמָרָא, עַד צֵאת

הכוֹכְבִים שֶׁהוּא מְקוּם שְׁנִמְצָא אֹז, וְכֵן דַּעַת הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב וְצ"ל שְׁצָרִיכִים לְהַחְמִיר .

לְדַעַתִּי עַל זֶה יֵשׁ לְקִיּוֹם דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל שֵׁישׁ פּוֹסֵק אֶחָד גְּדוֹל שְׂרָאוּי לְסִמְךָ עָלָיו יְכוּלִים לְסַמְךָ עָלָיו, וְלָכֵן יֵשׁ לְפִסֵּק כְּמוֹ הַבַּעַל שֶׁבֵּט הַלּוֹי לְהַקְלֵ וּלְחַשֵּׁב אֶת הַחֲשֻׁבוֹן שֶׁהוּא צֵאת הַכוֹכְבִים בְּאוֹמֵן מִמְּקוֹם שֵׁיִצָּא מִשָּׁם בְּעַת הַתְּעִנִּית, וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא טָס עִכְשָׁו וְהוּא עֲדִין אֲמַצֵּעַ יוֹם וְהַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת וְכוּ', מֵהַ בְּכָךְ עָלָיו לְהַסְתַּכֵּל עַל שְׁעוֹנּוֹ שֶׁזֶה עִכְשָׁו צֵאת הַכוֹכְבִים בְּאוֹמֵן, וְיֵשׁ לְסַמְךָ עָלָיו וּבִפְרָט שְׁתוֹךְ שָׁבוּעַ יִהְיֶה יוֹם הַכְּפוּרִים שְׂאֵז מְכַרְחִים לְצוּם, כִּי הוּא צוּם דְּאוֹרֵיתָא וְגוֹבֵל בְּכָרִיתוֹת, וְאִם הוּא יַחְמִיר עִכְשָׁו בְּצוּם גְּדֻלְיָה יַחְלֵשׁ וְכוּ', וְיִצָּא לוֹ תַקְלָה חַס וְשְׁלוֹם עַל יוֹם הַכְּפוּרִים, וְהַחֲכֵם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ'.

בְּעִנְיַן הַסְּפָרִים שֶׁזִּכְנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שֶׁבָּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל וּבְסִפְרֵי מוֹהֲרֵינ"ת ז"ל יִרְאֶה שְׁלֵא חֲדָשְׁתִּי שׁוּם דְּבַר, אֶלֶּא אֲסַפְתִּי וְלִקְטַתִּי אֶת דְּבָרֵיהֶם מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וְשִׁמְתִּי אֶת זֶה בְּמְקוֹם אֶחָד בְּדֶרֶךְ קְלָה וְנִעִמָּה, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין אֶת זֶה וְלִמְצָא אֶת דְּבָרֵיהֶם בְּמְקוֹם אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תשואות חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

העצה היעוצה להנצל מכל רע וכו', מקנאה ועין הרע וכו', הוא רק להכניס בעצמו את אמתת מציאותו יתברך לידע שאין בלעדו יתברך כלל, רק הכל לכל אלקות גמור הוא, דבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואז שום בריאה שבְּעוֹלָם לא יוכל לך בשום פנים ואפן, הן עם הקנאה וכו', והן עם עין הרע, כי פשטחדירים בעצמם אמתת מציאותו יתברך אזי יתפרדו ממנו כל פעלי און, ולא יכולים לעשות לו שום דבר.

ולכן חזקי ואמצי באמונה פשוטה בו יתברך, ותצירי בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואת צריכה לדעת, שבידיעה זו יכנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשיתברר לך בברור גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכלי לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ועל ידי זה תנצלי מקנאה ומשנאה ומעין הרע וכו' וכו'.

אשרי מי שמתפלל בכל יום אליו יתברך שיהיה לו אמונה ברורה ומזככת, וידע שרק הוא יתברך בעל הבית של העולם, ורק הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטי פרטית, ולכן כל מה שאני צריה, אבקש ממנו יתברך, ובפרט שיציל אותי מכל מיני עין הרע שלא ישלט בי, ושלא יקנאו ולא ישנאו אותי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, "י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁרַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ שֶׁכָּל מָה שְׁאָדָם צָרִיךְ עֲלָיו לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִקְבַּל אֶת כָּל מָה שְׁצָרִיךְ, אֲבָל צָרִיכִים לְזִכֹּר שֶׁבְתַפְלָה אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ו) אָסוּר לְאָדָם לְעַמֵּד עֲצָמוֹ עַל שׁוֹם דְּבָר, הֵינּוּ שְׁאָסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ בְּתַפְלָתוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ דְּיוֹקָא אֶת בְּקִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה הוּא כְּמוֹ לוֹקַח דְּבָר בְּחִזְקָה, בְּגוּזָה. רַק צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַחֲמִים וּתְחִנּוּנִים, אִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְזֶה (אֲבוֹת פָּרָק ב') 'אֵל תַּעֲשֶׂה תַפְלָתְךָ קִבְע', מְלִשׁוֹן גְּזוּלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (מִשְׁלֵי כ"ב) "וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ". הֵינּוּ שֶׁכָּל מָה שֶׁהוּא מִבְּקִשׁ, הֵן פְּרִנְסָה אוֹ בְּנִים אוֹ שְׂאֵר צְרִכִים, אָסוּר לְהִתְעַקֵּשׁ וּלְעַמֵּד עֲצָמוֹ בְּתַפְלָתוֹ, שְׁדְּיוֹקָא יַעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת תַּפְלָתוֹ, כִּי זֶה הוּא תַפְלַת קִבְעַ שְׁלוֹקַח הַדְּבָר בְּחִזְקָה בְּגוּזָה, רַק יִתְפַּלֵּל בְּרַחֲמִים וּתְחִנּוּנִים, אִם יִתֵּן יִתֵּן, וְאִם לֹא לֹא, אֲבָל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חִזֵּק בְּעִבּוּדַת הַתַּפְלָה וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מָה שֶׁתַּפְלָה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוּרוֹת הִלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלֵךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כַהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֵלָא תַפְלָה זוֹ בְּלִבְד אָמַר דּוּד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תַּבְּזֶה אֶת תַּפְלָתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אֲבָל אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אִם אִתָּה רוּצָה שְׂאִבָּא שְׂבִשְׂמִים יַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנְךָ,

תַּעֲשֶׂה גַם אִתָּה אֶת רְצוֹנוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקִשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאשתך תעבר את ההריון בקלות, ותוליד בקלות, אין מנהגים מיחדים לחדש תשיעי, רק דבר טוב לחזק ולעודד ולשמח את האשה, כי אז בחדש התשיעי יש לאשה הרבה פחדים וכו', וזה טבעי שיהיה לאשה פחדים, ולכן הבעל צריך לחזק אותה שהכל יעבר בקלות, ושיהיה לו הרבה סבלנות לאשתו, כי בחדש האחרון האשה מאד בפחד ובלחץ ועצבנית וכו', וכו', והבעל צריך להיות אתה הרבה ולחזק ולעודד ולשמח אותה.

תגיד לאשתך שלא תפחד כי הכל יתהפך לטובה ותוליד בקלות מאד, ותהיה רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמר בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שהיא יודעת בעל פה, כגון אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', ועוד כל מיני שמות של הצדיקים שהיא רק זוכרת ותהיה רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך שתאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות.

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים

שְׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהָיָה לָהֶם
בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁי וּבְאֵיבָרִיו, וְאֶזְכֶּה
לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַע
בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים
שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׂאֵתָה לּוֹמֵד תּוֹרָה כְּדֵי שֶׁתִּתְפָּרַס בְּעוֹלָם וְכוּ', הָאֵם
אֵתָה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִזֶּה? הָרִי תְּכַלִּית לְמוֹד הַתּוֹרָה הוּא לְהִיּוֹת נִכְלָל בּוֹ
יְתָבָרְךָ, וְלֹא לְלַמֵּד בְּשִׁבְלֵי בְּנֵי אָדָם, שֶׁזֶה שְׁטוּת גְּדוֹל מְאֹד, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵי
ז"ל (שיחות-הר"ן סימן מ"ז) צָרִיךְ לָזֶה זְכוּיָה גְּדוֹלָה שֶׁיִּזְכֶּה לֵישֵׁב עִצְמוֹ שְׁעָה אַחַת
בְּיוֹם וְשִׁיחָה לּוֹ תִּרְטֵה עַל מַה שֶׁצָּרִיכִין לְהִתְחַרֵּט, כִּי לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה
לֵישׁוֹב הַדַּעַת אֵיזָה שְׁעָה בְּיוֹם, כִּי הַיּוֹם הוֹלֵךְ וְחוֹלֵף וְעוֹבֵר אֶצְלוֹ וְאֵין לוֹ
פְּנָאֵי לֵישֵׁב עִצְמוֹ אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת כָּל יְמֵי חַיָּיו. עַל כֵּן צָרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר לְרֵאוֹת
כִּי יִחַד לוֹ פְּנָאֵי לֵישֵׁב עִצְמוֹ הֵיטֵב עַל כָּל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם אִם
כִּי הוּא רָאוּי לוֹ לְבִלּוֹת יְמָיו בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלוֹ. וּמִחֲמַת שְׂאֵין הָאָדָם מֵישֵׁב עִצְמוֹ
וְאֵין לוֹ דַּעַת, וְאֶפְלוּ אִם יֵשׁ לוֹ לְפַעֲמִים אֵיזָה יִשׁוֹב הַדַּעַת, אֵין הַדַּעַת הַמֵּישֵׁב

מֵאָרִיף זְמַן אֲצִלוֹ וְתִכְּף וּמִיד חוֹלֵף וְעוֹבֵר הַדַּעַת מִמֶּנּוּ וְגַם אוֹתוֹ הַמַּעַט הַדַּעַת שֵׁישׁ לוֹ אֵינוֹ חֶזֶק וְתִקְיָף אֲצִלוֹ. מִחֲמַת זֶה אֵין מְבִינִים שְׁטוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה. אָבֵל אִם הִיָּה לְהֶאָדָם שְׁכָל מִיֶּשֶׁב חֶזֶק וְתִקְיָף הִיָּה מְבִין שֶׁהַכֹּל שְׁטוֹת וְהַבֵּל, בְּפֶרֶט הַתְּאֵוָה שֵׁישׁ לְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְהִיּוֹת מְפָרָסִם וְלִהְנַהִיג הָעוֹלָם וְלִנְסַע עַל הַמְּדִינָה הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ וְהוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, כִּי בְּאַמֶּת אֵין זֶה שׁוּם תַּעֲנוּג וְנַחַת רוּחַ כִּלָּל אֲפֵלוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הוּא מְלֵא יְסוּרִים וּבִיּוֹנוֹת. גַּם כִּבֵּר הוֹכִיחַ אֶת אֶחָד מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שֶׁהַתְּאֵוָה לְהִיּוֹת מְפָרָסִם וְאָמַר לוֹ הֲלֹא לֹא תוֹכֵל אֲפֵלוֹ לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן בְּאַמֶּת. כִּי תִצְטַרֵּף בְּכֹל מַעֲשֵׂיךָ לְכוּן שִׁיתְקַבְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם וְלֹא תוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֲבוּדָה קְלָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְלִכֵּן רֵאָה מֶה לְפָנֶיךָ אָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נִקְרָא תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם.

וְאִם אַתָּה כִּבֵּר מִזְכִּיר אֶת הַגְּאוּן הַזֶּה שֶׁעֲכָשׁוּ נִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', הֲרֵי הוּא הִיָּה דְגָמָא חִיָּה אֵיךְ בּוֹרְחִים מְכַבּוּד וּמְפָרָסוּם וְכוּ', כֹּל יָמָיו יֵשֵׁב רַק בְּד' אֲמוּתָיו וְלַמֵּד תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וּבְרַח לְגַמְרֵי מְפָרָסוּם לֹא הִיָּה מַעֲנִין אוֹתוֹ שׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְאֲצִלוֹ נִתְקַים מֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן ב') אָמַר רַבִּי בְּנִימִין בַּר לְוִי אִם יֵשֵׁב אָדָם בְּזוּיֹת וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֲנִי מֵרְאֶהוּ לְבָרִיּוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲזוּב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְתִתְחִיל לְלַמֵּד לְשֵׁם שָׁמַיִם לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְתֵרְאֶה אֵיזָה תַּעֲנוּג זֶה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְמַד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד שְׁמַחָה וְעֲלִיזָה שְׁאֵת עוֹזֶרֶת לְבַעֲלָךְ שֵׁישֵׁב

וילמד תורה שזה הזכות הכי גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ז). גדולה הבטחה שהבטיחון הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרב חיא: הני נשי במאי זכיין? אמר ליה: באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתנוני גברייהו מבי רבנן ומנטרן לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, כמה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה.

עכשו בענין העבודה שלך וכו', את צריכה לדעת שבכל מקום שעובדים אצל הזולת וכו', יש אותו בעיות וכו', זה לא רק בחנוף וכו', אלא בכל תחום וכו', בכל מקום יש נהול אכזרי וכו', יש שמה עולות, השפלות, צעקות, איומים וכו', ולכן מי שעובד אצל הזולת צריך להרגיל את עצמו להשלים עם המציאות המרה וכו', אחרת יהיו תמיד ממרמרים וכו', בודאי אם לא שמחים במקום העבודה וכו', צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיחליף לו את מקום עבודתו.

מזהרנ"ת ז"ל אמר לאחד מאנשי שלומנו פרנסה אסור לזרק וכו', אלא כשהפרנסה תזרק אותך אז תחליף את הפרנסה שלך וכו', צריכים רק לבקש ממנו יתברך על פרנסה טובה, ופרנסה קלה ונקיה, ושלא יהיה לו שום עגמת נפש, וישא חן בעיני כל רואיו.

הקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה ובכל אשר תפני תצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה') "וישמך" בבנות

שְׁצַרִיכוֹת שְׁמִירָה עַל בַּת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר יוֹתֵר מֵעַל בֶּן וְכוּ', וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֵלְלוּ שֶׁהַכֵּל הַפֶּקֶר וּפְתוּחַ וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה רַק לְחֹזֵק, לְשִׂמְחָה וּלְעוֹדֵד אֶת הַבַּת וְלֹא לְלַכֵּת אֶתָּה בְּיַד קָשָׁה, כִּי אִם תִּלְכִּי אֶתָּה בְּיַד קָשָׁה תֵּאבְדִי אוֹתָהּ לְגַמְרֵי וְכוּ'.

יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחִנּוּף רַק סִבְלָנוֹת וְכוּ', וְאִף שִׁזְהָ בָּא מְאֹד קָשָׁה, אִם כָּל זֹאת אֵינְךָ עוֹצֵה אַחֲרַי וְכוּ', כִּי אִם מְכוֹת וְאִיוּמִים וְכוּ', לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם וְכוּ', צְרִיכִים לְהִבְטִיחַ לָהּ אִם הִיא תִּלְךָ בְּצַנִּיעוֹת הִיא תוּכַל לְהִתְחַתֵּן וּתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

וְעַל כָּלֵם צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְהוֹרִיד הַרְבֵּה דְמַעוֹת לְמַעַן הַצְּלִיחַ הַיְלָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּצַלִּיחִי עִם הַיְלָדִים וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמו.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אִף שֶׁעֵבֶר הַצּוֹם וְהַתְּפִלוֹת לְמַעַן בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ כְּרֹגַע, כִּי בּוֹדְאֵי בּוֹא יְבוֹא יִשׁוּעָתְנוּ, וְנִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁיִבְנֶה כְּלִיל תְּפָאֶרֶת.

אֲנִי תְּמִיד אוֹמֵר לְאֲנָשִׁים שֶׁשׂוֹאֲלִים אוֹתִי אֵיךְ לֹא נִתְיַאֵשׁ וְכוּ', שֶׁעוֹבֵר שָׁנָה אַחֵר שָׁנָה וְעֵדִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא נִבְנָה וְכוּ'? הַתְּרוּץ הוּא קָל מְאֹד לְהִבִּין, שְׁיִבּוֹאוּ לִיבְנָאֵל וְיִרְאוּ בְּמוֹ עֵינֵיהֶם אֶת הַבֵּית הַכִּנְסֵת שְׁבִנָּה לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַחֲרֵי שֶׁהִסְמִיךְ מ"ם הַתְּפָאֵר שֶׁהוּא הַפִּיל אֶת הַתְּכִנִּיּוֹת לְמַעַן בְּנֵי בֵּית

הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים וְכו', וְכִשְׂיִצְמַח לוֹ שְׁעָרוֹת בְּכַף הַיָּד שְׁלוֹ, אִזְ יִבְנֶה כָּאֵן בִּיבְנֵאל בֵּית הַמְדַרְשׁ שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב.

וְהִנֵּה כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מְזַמְנִים לְרֵאוֹת אֶת הַבֵּית הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל עוֹמֵד עַל תְּלוֹ בְּתַכְלִית הַיָּפִי וְעַם חָן מִיְחָד כְּזֶה שְׁלֵא נִתָּן לְהַסְבִּיר, וְרוֹאִים שְׁשׁוּם תְּפִלָּה לֹא הִלְכָה לְרִיק וְכו', כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן יִהְיֶה בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּנֵינ בֵּית הַמְקַדָּשׁ מִכָּל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִתְפַּלְלוּ בְּמִשְׁךָ כְּמַעֲט אֲלֵפִים שָׁנָה, וְעַל יְדֵי זֶה יֵצֵא בֵּית הַמְקַדָּשׁ מִפְּאֹר, עַד שֶׁכָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם יִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ רַק מִמָּה שְׂיִרְאוּ לִפְנֵיהֶם בְּנֵינ יוֹרֵד מִהַשָּׁמַיִם וְעוֹמֵד עַל תְּלוֹ בִּיפֵי וְכו'.

אִף שְׂזֶה קֶשֶׁה לְהַבִּין אֵיךְ? וּמָה? כְּדָאֵי לְרֵאוֹת אֶת הַבֵּית הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל בִּיבְנֵאל שְׁלֵא נִבְנֶה עַל יְדֵי שׁוּם עֲשִׂיר וְנִדְבָן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוּנוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכָל אֶחָד עִזֵּר בְּמָה שֶׁהִיָּה יָכוֹל, וְהִנֵּה זֶה עוֹמֵד עַל תְּלוֹ, בְּדָאֵי כֵּךְ וְיוֹתֵר מִכֵּךְ יִבְנֶה פְתָאוּם הַבֵּית הַמְקַדָּשׁ שְׁאֵנוּ מְחַכִּים עָלֶיהָ זֶה אֲלֵפִים שָׁנָה.

מִסְפָּר שֶׁהֶגְאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ לֵיב דִּיִּסְקִין זִי"ע הָיָה גֵר בְּעִיר הַעֲתִיקָה וּמְחַלּוֹנוֹתָיו רָאוּ אֶת מְקוֹם הַמְקַדָּשׁ, וּבְכָל לַיְלָה בָּכָה הַרְבֵּה עַל בְּנֵינ בֵּית הַמְקַדָּשׁ בַּעַת עֲרִיכַת סֹדֵר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וּבְבִקְרֵי הַשָּׁכֵם כְּשֶׁרַק הָאִיר הַשַּׁחַר הִסְתַּכַּל בַּחוּץ, וְאָמַר עֲדִין לֹא נִבְנֶה הַבֵּית הַמְקַדָּשׁ? כִּי הָיָה בְּטוֹחַ, שְׁאֲחֵרֵי בְּכִיּוֹת וְתְפִלוֹת כָּאֵלוֹ שְׁעָרָךְ בְּלֵילָה, בְּבִקְרֵי כְּבֵר יִהְיֶה בְּנֵינ בֵּית הַמְקַדָּשׁ.

וְלָכֵן אֲנִי מְבִיא לְדַגְמָא אֶת הַבֵּית הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל שְׁלָנוּ עַל אִף כָּל הַמְנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים מִצַּד הַסְּמ"ך מ"ם שְׁמֹנַע בְּמִשְׁךָ עֲשָׂרִים שָׁנָה וְהִנֵּה זֶה עוֹמֵד בִּיפֵיו וּבְחֵן כְּזֶה שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲפֹלוֹ שְׁמֵר לָךְ וְכו', וְיֵשׁ לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נַפְשׁ וְכו', עַם כָּל זֹאת חֲזַק וְאִמְץ מֵאֵד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, לְשִׂמְחַ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁשִּׂמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה מְצַלִּיחַ.

נא וְנָא הַשְּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ פְּרֻשָּׁה מְאֹד גְּדוּלָּה פְּרֻשַׁת וְאֶתְחַנֵּן תַּתְּחִיל עוֹד הַיּוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם עַד יוֹם שְׁשִׁי, וְזֶה סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְכֵן מְסַגֵּלֶת לִירֵאת שָׁמַיִם, וְאָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דֵּב מִבְּעַלְזָא זִי"ע יוֹם שְׁאָדָם יִלְמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מִבְּטָח לוֹ שְׁלֵא יַחֲטֵא, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! חֲטָף הַיּוֹם דִּיקָא חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם קָבַל עַל עֲצָמָךְ לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מְרִיבוֹת וּבְשׁוּם לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְכוּ', אִפֵּי שִׁישׁ אֶחָד שֶׁמְעוֹרֵר מְדִינִים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', וְכָל חַיּוֹתוֹ זֶה רַק לְזֶרֶק בְּכָל פַּעַם אֵיזָה פְּעֻצַת סְרַחוּן וְכוּ', כְּגוֹן אֵיזָה לְשׁוֹן הָרַע עֲסִיסִית עַל הַקְּהֵלָה וְלְהוֹצִיא מִשְׁפָּחָה אַחַת וְכוּ', אָבַל כָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן, כִּי עַל כָּל מִשְׁפָּחָה אַחַת שָׂרָק תִּצָּא, נִכְנָסִים כָּבֵר עֲשׂוֹר מִשְׁפָּחוֹת אַחֲרוֹת וְאִזּוּ זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת אֲשֶׁר זֶה הַחֲצִיִּים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁרוּצָה לְרֵאוֹת רַק מִחֲלָקֶת וּפְרוּדִים בְּקַהֲלֵתֵינוּ וְכוּ', אָבַל לֹא יַחֲזֶה לְרֵאוֹת אֶת זֶה, כְּכֹל שֶׁנִּחְזֵיק אֶת עֲצָמֵנוּ יוֹתֵר בְּרַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹ כֵן יִהְיֶה בֵּינֵינוּ אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְשְׁלוֹם נִפְלָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְמָזוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲזִיחַ

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּבְקְשִׁי אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֲזַכֶּה לְבוֹא הַשְּׁבוּעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, עֲבֹר עָלַי שְׁלֵשׁ וְחֲצִי חֲדָשִׁים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, אַחַר הַתְּקַפֶּת לֵב גְּדוֹל מְאֹד שְׁרוּפָאִים מִמַּחִים אֲמָרוּ לִי שְׁאֶחָד מִמִּילִיּוֹן יוֹצֵא חַי מְזֶה, וְאַחַר כֵּךְ עוֹד שְׁלֵשׁ הַתְּקַפּוֹת לֵב, וְצַנְתוֹר, וְנִתּוּחַ לֵב פְּתוּחַ וְכוּ',

והחלשה מתגברת עלי מאד מאד, ולכן תבקשי את הקדוש ברוך הוא שאזכה לבוא בשמחה לארץ ישראל.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, על אף שיש לך הרבה חלישות הדעת וכו', ועגמת נפש וכו', עם כל זאת מכרחים להיות בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת, וממשכת לאדם סבלנות גדולה, שזה הכלי לקבל בה כל הברכות.

נא ונא אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי להוציא מקהלתנו נשים קלי דעת וכו', המעשנות סיגריות וכו', וסתם מרכלות אחת על השניה וכו', אני לא צריך כאלו בקהלתינו הקדושה שהיא חממה של אמונה, בנין אב של חסד שאין דגמתו בשום קהלה בעולם, ואני מאד מבקש אותך שתעזרי לי עם הבית התבשיל – אהל אברהם שאוכל להמשיך בזה, כי רק בזה תלוי החיים שלי, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא יא.) תניא אמרו עליו על בנימין הצדיק שהיה ממנה על קפה של צדקה: פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת, אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה: העבודה שאין בקפה של צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושנים שנה על שנותיו; אני מאמין באמונה שלמה שכל החיים שלי תלוי רק בבית התבשיל – אהל אברהם, שבה אוכלים גברים, נשים ילדים, ותהלה לאל, בכל יום מחלקים כמעט אלה מנות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעזרי לי בזה כמה שרק את יכולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בצדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לְהוֹצִיא אֶת הַסּוּדָנִים מִפֶּה וְכוּ', כִּי זֶה יָכוֹל לִהְיוֹת מַחְלָה מִתְּפִשְׁטָה, וְזֶה מָה שְׁחָסַר לָנוּ וְכוּ', רוֹאִים אֶת הַרְשָׁעוֹת הַמוֹעֲצָה בְּשָׁעָה שְׁהִילָדִים הַתְּגוּרָרוּ בְּקִרְאָנִים סְרוּחִים וּבַחֲרָף נִכְנָס גֶּשֶׁם עַל רֹאשׁוֹ, וְהָיָה קָר שֶׁנִּכְנָס בְּעֶצְמוֹת, וְהַתְּחַנְנֵנוּ לְמוֹעֲצָה שְׂיִכְנִיסוּ שָׁם אֶת יְלָדֵינוּ וְכוּ', וּבִשְׂוִים פָּנִים וְאִפְּן לֹא רָצוּ וְכוּ', וּפְתָאוֹם עֲכָשׁוּ יֵשׁ מְקוֹם לְסוּדָנִים, מָה שְׁזָה בְּכֻלָּל לֹא חָקִי, וּבִפְרָט שְׁהַמְשִׁטָּרָה מִחֲפָשֶׁת אַחֲרֵיהֶם, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתָּךְ לְהַפְּלִיל אֶת הַרְשָׁע הַזֶּה וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי, וְסוּף כָּל סוּף שְׂיִפֵּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֻלָּ אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

דַּעוּ לָכֶם שְׁזֶה מִשְׁחָק מְאֹד מְסַכֵּן וְכוּ', הוּא הַבְּטִיחַ כְּבָר אֶת הַבַּת שְׁלוֹ לְכַמָּה בַּחוּרִים וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִפִּיל אֶתְכֶם בְּפֶתַח, וְאֵל תִּגִּידוּ לְבַנְכֶם שׁוֹם דְּבָר כִּי זֶה יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ עָלָיו לְרָעָה וְכוּ', רְאוּ כִּי הַזְּהִרְתֶּם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שתזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כלל זה תקחי בידך, מי שמביא לשון הרע, הוא מוליך לשון הרע, ולכן צריכים להזהר ממנה מאד מאד, ובעוון לשון הרע נחרב הבית המקדש, ועדין זה לא נבנה.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת

חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכְן תְּכַרִּיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר, וְלִכְן רְאֵי לְחֻטְף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשַׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתָנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּפְסְקִי לְהֵבִיא לְשׁוֹן הָרַע, וְלִהְיוֹלִיךְ לְשׁוֹן הָרַע, כִּי כָּלֵל זֶה יְדוּעַ "מִי שֶׁגָּר בְּבֵית שָׁל זְכוּכִית, שִׁישְׁמַר לֹא לְזֹרֵק אֲבָנִים", "מִי שִׁישׁ לוֹ חֲמָאָה עַל הָרָאשׁ, שֶׁלֹּא יֵלֵךְ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ", אֲנִי מְקַוֶּה שְׂאֵת מְבִינָה מֵה שְׂאֵנִי מְרַמֵּז לְךָ, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה מְסַפֵּיק רְמוּזִים וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ הַכֹּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת וְכוּ', וְלִכְן אֲנִי מְבִקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁבְּי בְּפִנְיָ שְׁלֹךְ וְאֵל תּוֹלִיכִי לְשׁוֹן הָרַע עַל אֶף אַחַת, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה יְהִיָּה אֱמֶת וְכוּ', זֶה לֹא הָעֵנִין שְׁלֹךְ לְלַכֵּת לְרַכֵּל וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחְזִיר אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

במקום לדאג וכו', ובמקום להקניס את עצמך בכל מיני לחצים וכו', ובמקום להתבלבל בכל מיני בלבולים וכו', תכניס את עצמך יותר ויותר בענין לחלק את הקפות, ובזה תעזר לנו מאד מאד, כי אני נמצא בחובות גדולות בענין שפוץ האולם המחדש.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אתם צריכים לדאג קדם על המשפחה שלכם וכו', אתם לא יכולים להעמיס עליכם עוד צרות מבחוץ, הן אמת שזה אה, עם כל זאת אי אפשר בשום פנים ואופן לשבר את הבית שלכם כדי לעזור לאה, הוא צריך לדעת שלא מסתכסים עם החק, כי זה רק יביא צרות, ואם הוא לא ילמד את זה, אזי מי ילמד אותו את זה? זה צער מאד מאד לכתב ככה, אבל אני רואה שאם אני לא יכתב לכם, לבסוף יתפרק חס ושלום הבית שלכם, ומה אתם צריכים את זה, אתם עשיתם למעלה מכחכם.

... גרו יאיר אתה צריך להודיע להאברהם הזה שעובדים עליו, כי חבל

מאד שיפסיד חמשת אלפים ש"ח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אתם צריכים להבין כדי שאוכל לקחת את הילדים התאומים שלכם לכאן, הם צריכים קדם להראות נכונות שמה, ואני צריך לראות שפור במעשיהם, כי אחרת בשום פנים ואופן אני לא יקח אותם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות, וימתק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה עוזר לבני הנעורים, מה לעשות הנסיונות מאד מאד קשים ומרים עכשו בכל העולם כולו, ובפרט אצל חרדים יש המון נושרים, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל

הנער יחזור בתשובה שלמה, ומי שיכול לעזור להם, אין לתאר ואין לשער את זכותו בשמים.

חזק ואמץ מאד והקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך, (תהלים צ"ב ט"ו) "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה תראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, להיות ביחד עם אשתך ועם ילדיך, ותהדק את הקשר ביניכם, כי זה ביתך, וזה עתידך וכו'.

אם הייתם יכולים למנע קצת מללכת אל בית אביך וכו', מה טוב ומה נעים, כי אסור לענות לאבא שום דבר, כי כבוד אב ואם הוא מאד מאד חמור, ואפלו אם האבא זורק את כל הכסף שלך בים, צריכים לשחק וכו', וזה נסיון מאד מאד קשה וכו', ובפרט שתמיד כשאתה שמה הוא מקלל אותך לפני אשתך, ואתם רבים יחד וכו', ולכן עדיף שלא תלך שמה.

יש מציאות כזה שאבא ואמא לא מבינים שהבן או הבת שלהם כבר התבגרו והתחננו ויש להם בעצמם ילדים, והם מתנהגים אתם כמו שהם ילדים קטנים, והם שוכחים שהבן או הבת שלהם כבר בעצמם אבא או אמא לילדים גדולים וכו', ולכן אם קורה דבר כזה שהאבא והאמא מבזים לפני האשה והילדים, אז לא הולכים שמה, וצריכים לקים מה שאמר רבנו

ו"ל (ספר-המדות, אות פחה, חלק ב', סימן ג') מי שבורח מן הצרה, הוא פקח; ובזה לא תבוא לידי פגם בכבוד אב ואם שזה מאד מאד חמור, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

וּכְתַב הַרְמַב"ם (פרק ה' מהלכות ממרים, סימן ט"ו) כל המבזה אביו או אמו אפלו בדברים ואפלו ברמיזה הרי זה ארור מפי הגבורה, שנאמר (דברים כ"ז ט"ז) "ארור מקלה אביו ואמו", והרי הוא אומר (משלי ל' י"ז) "עין תלעג לאב ותבו ליקהת אם" וגו', ויש לבית דין להכות על זה מכת מרדות ולענש כפי מה שיראו; ומוכא (ספר חרדים, פרק ט', סימן ל"ה) שאפלו אם מבזה אותם בלבו בלבד, הרי הוא בכלל ארור זה, עין שם.

ולכן עצתי שאם לא תלך שמה, תנצל מרעות רבות וכו', העקר תשמר על השלום בית שלך, כי זה מאד מאד נחוץ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני תמיד אוהב לשמע שתי צדדים וכו', יכול להיות שגם לה יש מה לספר וכו', ולכן אין לי מה לענות להשאלה שלך.

עקר השלמות בזה העולם רק לתת ולתת ולתת וכו' וכו', ולא לצפות לשום גמול חזרה, ואז מי שהולך בדרך זה, הוא תמיד יצליח, אבל מי שמחכה תשלום גמול על מה שהוא נותן לאחרים וכו', תמיד יהיה לו אכזבות, כי תמיד יחשב שלא מחזירים לו מספיק וכו', ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואין, אזי כל אחד צריך לתת כמיטב יכולתו, ולא לצפות חזרה שום תשלום גמול וכו', הבעל צריך לתת המון אהבה ושמחה וכו', ולא לחכות שיקבל את זה חזרה מאשתו וכו', וכן האשה צריכה לתת המון אהבה ושמחה וכו', ושלא תחכה לקבל את זה חזרה מבעלה וכו', ואם הולכים בצורה כזו מצליחים מאד מאד בחיי הנשואין, וזה יסוד גדול בחיים, כי מי שרוצה להצליח בחייו, ישתדל תמיד רק לעשות טוב להזולת, ולא לצפות לשום גמול חזרה, ואז יהיה הכי מאשר, כי אין עוד אשר כמו מי שנותן ונותן וכו', ולא מצפה שום תשלום גמול חזרה, אדם כזה או אשה כזו הם הכי מאשרים, כי אין עוד מאשר כמו מי שנותן ונותן וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

למה את צריכה לשנות את השם שלך, "עדי" זה קצור של השם עדינה, ולכן למה את צריכה להוסיף י"ה שזה לא יתן לך שום דבר, רק סבוך בחיים,

עדיף שתשלימי את השם שלך עדינה, והקדוש ברוך הוא יתן לך ערך עלאה, שתהי הכי מאשרת בחינה.

תראי למסר את נפשך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני.

את צריכה מאד מאד לשמח על נעם חלקך שאת חוזרת בתשובה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד.

ראי לכבוד את ההורים שלך, שזה דבר גדול מאד מאד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) תמורה שבחמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, ואדרבה ההורים יראו שמאז שחזרת בתשובה, את מכבדת יותר ויותר אותם, זה ישפיע גם עליהם שגם הם ירצו לחזר בתשובה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתזכי למצא את השלמות שלך, ותבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַחֲנוּךְ הוּא הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְחַנֵּךְ אֶת עֲצֻמוֹ, הֵן בְּקִיּוֹם הַמְצֻוֹת, אִם רוֹצִים לְחַנֵּךְ יְלָדִים שְׂקִימוֹ אֶת הַמְצֻוֹת, אֲזִי הַמְחַנֵּךְ צָרִיךְ לְהַקְפִּיד בְּעֲצֻמוֹ לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת, צִיצִית, תְּפִלִּין, תְּפִלָּה, כְּשֵׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁבֵת, וְחֲגֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', אִם רוֹצִים לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבִהְנַהֲגוֹת יִשְׁרוֹת וְכוּ', אֲזִי מְחַנֵּךְ צָרִיךְ בְּעֲצֻמוֹ לְהִתְנַהֵּג בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּבִהְנַהֲגוֹת יִשְׁרוֹת וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְצַפּוֹת מִהַמְחַנֵּךְ שְׂיֻכַּל לְהִתְחַנֵּךְ, מִמְחַנֵּךְ שֶׁלֹּא עוֹבֵד בְּדַבְּרֵי וּבְמַעֲשָׂיו וְכוּ', זֶה לֹא יֵלֵךְ, לֹא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת הַמְחַנֵּךְ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, זֶה צָרִיךְ לְבּוֹא טְבָעִי.

אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמִתִּי עִם עֲצֻמוֹ קִדְּם, לְפָנָי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהַעֲבִיר מֵהַ שְׂרוּצָה לְהַעֲבִיר לְהַזוּלָת, הַדְּבָר הַכִּי מְגַנֵּה לְהִיּוֹת דּוּ פְּרָצוּפִי, הוּא יַעֲשֶׂה מֵהַ שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', וְלֹאֲחֵרִים יִדְרֹשׁ שְׂיִהְיוּ צְדִיקִים וְכוּ', זֶה לֹא הוֹלֵךְ כְּכָה, אֲקַנֶּה שְׁתַּבִּין.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה לְעִבּוּדְתֶךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשֵּׁם סִיגַל אֵין לָהּ שׁוֹם מְשֻׁמְעוֹת וְכוּ', וּבְכֻלָּל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר

איזה שמות נותנים לְבֶן אָדָם, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית ב' י"ט) "וַיִּבֶא אֶל הָאָדָם לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", וְלִכְן צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד אִיזָה שֵׁם נֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כִפִּי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכְן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנּוּ"כִי, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזֶעֱנֶסֶק זִי"ע (נעם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהִי כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אִיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק א' שֶׁהִיָּה כְּכָר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שֶׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מַחְמַת שְׁנֵתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּגִיל שֶׁלְךָ מִזְמַן הָיִיתָ צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין כ"ט:) בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא אִשָּׁה - כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה. בְּעַבְרָה סִלְקָא דְעֵתָךְ? אֵלָא אֵימָא, כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עַבְרָה, אָמַר רַב יוֹסֵף וְכֵן תֵּנָא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל: עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשָּׂא, אָמַר: תַּפַּח עֲצֻמוֹתָיו; וְלִכְן שְׂאָף אֶחָד לֹא יִגִּיד לְךָ שְׁבָגִיל עֶשְׂרִים וְאַחַד אֶתָּה עֲרִין צְעִיר, אֶתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגָךְ וּלְהִתְחַתֵּן, וְתוֹכֵל הֵן לְלַמַּד תּוֹרָה וְהֵן לְעַסֵּק בְּפִרְנֶסָה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') יְפָה

תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגייעת שנייהם משכחת עוון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עוון. וכן אמרו חכמינו הקדושים (יומא עב:): על פסוק (תהלים יט) "יראת הוי"ה טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטרהרר מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

ולכן חזק ואמץ מאד שום דבר בעולם שלא ישבר אותך, ואם תהיה חזק בתפלה לבקש בכל יום ממנו יתברך על מציאת הזווג, תזכה למצא את בת זוגך, ותצליח בחייך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש הרבה ספרים ספרי קבלה שהם הקדמות יקרות שעל ידם יכולים להבין יותר ויותר את ספרי רבנו ז"ל, ולכן אשרי מי שלומד בכלם, וכן להפך דיקא על ידי ההקדמות של רבנו ז"ל יכולים להבין בכל ספרי הקבלה וכו' ושאר ספרים וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעברו וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וילמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים,

וּלְעֵתִיד בְּעוֹלָם הֵבֵא מְזֻכְרֵינוּ אוֹתוֹ כֹּל מֵה שְׁלֵמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵינוּ וְז"ל הָאֱלֹהִים וְנִצְלִיחַ מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צֵר לִי מֵאֵד לְהַגִּיד לָךְ שְׁזָה בְּכֻלָּל לֹא בְּרִיא לְגוֹר אֶצֶל הַהוֹרִים שֶׁל שְׁנֵי
הַצְּדָדִים, כִּי כֹף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים גְּדוֹל הַסְּמוּךְ עַל שְׁלֹחַן אָבִינוּ נִקְרָא
קֶטֶן וְכו', הֵינּוּ שְׁמִי שֶׁהוּא עֲדִין בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֶמְרוּ
(ירוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קֶטֶן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד') שְׁמִיחָה לְאָדָם בְּשָׂעָה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ,
וְלִכְּנֹן אֶתְּהָ צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְצִאת לַעֲבֹד יִהְיֶה אֵיזָה
עֲבוּדָה שְׂרָק יִהְיֶה וְכו', וְאֵין זֶה תְּרוּץ אֲנִי נִמְצָא בְּמִתְחִים אֲנִי לֹא יִכּוֹל לַעֲבֹד
וְכו', אִם יְכַלֵּת לְהַתְחַתֵּן וְיֵשׁ לָךְ כְּבֹר תִּינּוֹק וְכו', אֲזִי אֶתְּהָ יִכּוֹל לְצִאת וְלַעֲבֹד
וְכו', וְלִשְׁכַּר בֵּית, וְתִהְיֶה עִם אֲשֶׁתְּךָ הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחַיִּים.

וְלִכְּנֹן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְחַמֵּק מֵהַחֹב
שְׁמִנַּח עֲלֶיךָ, הַתְּחַתְּנֵת וְחַתְּמֵת בְּכַתְּבָה שְׁאֶתְהָ תִּפְרִינֵס אֶת אֲשֶׁתְּךָ אֲזִי אֵין דְּרָךְ
חֲזָרָה, לֹא גָרִים אֶצֶל הוֹרִים.

רֵאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֹף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא גַּט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׁאֵין בְּרָכָה
מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֶלָּא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאָמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא־בָרָם
הֵיטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי
דְּתַתְּעִירוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְאָמַרְנוּ (בְּכָא מְצִיעָא גַּט)

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאת אֶשְׁתּוֹ, שְׁמִתוֹךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאתָה קְרוּבָה.

אֲנִי מֵאֵד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאִזּוּ הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְסֵד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלִים וְעַל הַתְּפִלוֹת לְרַפּוּאָתִי הַשְּׁלֵמָה.

הַעֲקָר וְהַיְסוּד מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה זֶה רַק דְּבָר אֶחָד, לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה מֵאֵד מֵאֵד שְׂזֻכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרוּכֵת לֵד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם אִין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֵד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּתָה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׁכִיּוֹן שְׁאָדָם מְהַרְהַר בְּלָבוּ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֶּךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחוּזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׁאָדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלוּ שְׁהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מֵה שְׁהוּא עֲשָׂה, וּמְתוּדָה וּמְתַחַרְט עַל כָּל מֵה שְׁעֲשָׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע עָרוּם וְיָדַע שְׁאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעַנּוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אִין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לְגַע בּוֹ, בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא מִסִּית אֶת כָּל אָדָם מֵה לְךָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמֵה לְךָ לְהַתְּדוּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שְׁחוּזֹר בְּתִשׁוּבָה וּמְתוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִיגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא נח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תְּשׁוּבָה.

וְלָכֵן מֵאַחַר שְׁנַתָּת לְבָךְ לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה, אַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַלֵּב וְהַדַּעַת וְתוֹכְלִי תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׂפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלָכֵן רְאֵי לְמִסֹּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מֵדַת הַשְּׂמִיחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִיחָה, וְכָל כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מִכָּל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשּׁוּת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגֹּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן עַל שְׂמִיחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם, וְאִם תְּהִי בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכִּי לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאִי מְרַבּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מִה שְׁבַנְי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכִּי לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְסָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְאַחֲרוֹנָה אֲנִי מְקַבֵּל כְּמָה תְּלוּנוֹת מֵהוֹרִים שְׂצְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת הַיְלָדִים

שְׁלָהֶם שָׁנָה הַבָּאָה עִם הַמּוֹרָה... תַּחֲיָה, וְהֵם אוֹמְרִים שֶׁהִיא מְאֹד מְאֹד קְשׁוּחָה, וְלֹא רוֹצִים לְהַכְנִיס אֶת יְלָדֵיהֶם שָׁמָּה, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתּוֹדִיעֵי לִי מָה עוֹשִׂים, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ הַתְּקוּמָמוֹת שֶׁל הוֹרִים עָלֵינוּ, כִּי מָה זֶה חֶסֶר לָנוּ?

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹנָה ש... לֹא עוֹבֵד עָלֵינוּ בְּעֵנִין הַכֶּסֶף, שֶׁזֶה פְּשוּט כֶּסֶף שֶׁמְגִיעַ לָנוּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵף שֶׁהַנְּסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּיָם הַסּוֹעֵר הַזֶּה, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל קָרָא אֶת זֶה "גִּיהֵנוּם", וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) הַעוֹלָם אוֹמְרִים שֵׁישׁ עוֹלָם הַזֶּה, אָבֵל אֲנִי קוֹרָא אֶת זֶה "גִּיהֵנוּם", אוֹלֵי יֵשׁ בְּאִיזָה מְקוֹם עוֹלָם הַזֶּה, אָבֵל כָּאֵן זֶה ה"גִּיהֵנוּם" פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כְּפִי שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְכוּ', עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל וְכוּ', וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת אֲמִינָה בְּמָה שְׂאֵת מְאִמְיָנָה וְכוּ', אֵל תַּפְּסִיקֵי כְּרַגַּע לְהַמְשִׁיךְ לְתַת הַרְצָאוֹת לְנִשְׁיִם הַצְּעִירוֹת שֶׁהֵן מִמֶּשׁ מִתְחַזְּקוֹת מִהַדְּבוּרִים שְׁלֶךְ, וּכְבָר אֲמַרְתִּי לָךְ כְּמָה פְּעָמִים שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל פָּרַשׁ אֶת מְאֶמְרֵם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה כ"ט) זֶה הַכֵּלָל כָּל שְׂאִינוּ מְחִיב בְּדָבָר אֵינוּ מוֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חוֹבְתָן, כִּי רַק אָדָם שֶׁעֵבֵר עָלָיו מָה שֶׁעֵבֵר וְכוּ', וְהוּא מְרַגֵּשׁ מְחִיב בְּדָבָר וְכוּ', רַק הוּא יְכוּל לְהוֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חוֹבְתָן,

וְלִכְּנֵן דִּיקָא אַתְּ יִכְוֹלָה לְחִזּוּק וְלַעֲוֹדָד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל אֱלוֹ שְׁעִבְרוּ מֵה שְׁעִבְרוּ וְכוּ', וְכֵן אֱלוֹ שְׁעִדִּין בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד וְכוּ'.

תְּהִי חִזְקָה וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכְלֵל לְשִׁבְרֵי אוֹתָךְ, וְתִקְחִי אֶת זֶה עַל תַּקּוּן נְצָחִי, וְתִרְאִי שְׂזֵה יִתֵּן לְךָ סְפוּק גְדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רַק חִזְקִי וְאִמְצִי וְאֵל תִּבְלָבְלִי אֶת עֲצָמֶיךָ מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִשְׁרֵי מִי שְׂיִכּוֹל לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְסוּז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד עַל הַכָּאֵב שֶׁלְךָ וְכוּ', שְׂאֵת מְרִגִּישָׁה שְׂאֵת בּוֹדְדָה וְכוּ', וְאִנִּי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזֵה טֵבַע שֶׁל נְשִׁים וְכוּ', יֵשׁ אִשָּׁה שְׂתַמִּיד תִּמְצָא לְעֲצָמָה חֲבֵרָה לְהַשְׁתַּלֵּב בָּהּ וְכוּ', וְיֵשׁ אִשָּׁה שְׂתַמִּיד לֹא תִמְצָא לְעֲצָמָה חֲבֵרָה לְהַשְׁתַּלֵּב בָּהּ וְכוּ', וְזֶה לֹא קֶשׁוּר בְּכָלֵל לִיבְנָאֵל, יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם, זֶה תְלוּי בְטֵבַע שֶׁל אָדָם, וְכַעֲיֵן שֶׁפָּרְשׁוּ צְדִיקִים אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג) "וַיְבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׂמָה מְרָה", הַרְגִּישׁוּ טֵעַם מֵר בְּמִים שֶׁרְצוּ לְשִׁתּוֹת, וְהַטֵּעַם הוּא "כִּי מָרִים הֵם", הֵם הָיוּ מָרִים בְּעֲצָמָם "עַל כֵּן קָרָא שְׂמָה מְרָה", כִּי אָדָם שְׂתַמִּיד שְׂמַח וְלֹא רוּצָה כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, עַל יְדֵי זֶה אִיפֹה שֶׁרַק יִשִּׁימוּ אוֹתוֹ אֶפְלוֹ עַל הִרְחָה, הוּא יִהְיֶה שְׂמַח, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם בְּעֲצָמוֹ מְמַרְמֵר, אִיפֹה שֶׁרַק לֹא יִשִּׁימוּ אוֹתוֹ, הוּא יִהְיֶה מְמַרְמֵר, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, וְעַל נִקְדַּתוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּנֵן אִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּרְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׂאֵת בֵּיתְרָה עוֹ, תִּגִּידִי לִי אִיזָה עֲבוּדָה אֶת רוּצָה וְאִנִּי יִשִּׁיג לְךָ אֶת הַעֲבוּדָה הַזֶּה וְכוּ', הַעֲקֹר רַק תַּעֲבִדִי עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

עֶזְרָה לָךְ עִם בַּעַל נִפְלְאוּ יְלָדִים חֲמוּדִים בְּעֵלֵי דָרְךָ אַרְץ וּבְעֵלֵי מַדּוֹת נִפְלְאוּת, שֶׁקָּשָׁה לְמַצֵּא יְלָדִים כָּאלוֹ וְכוּ', עִם כָּל זֶה אֵת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, כִּי לֹא כָּל אַחַת זֹכָה לְבַעַל כְּזֶה שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסוּר אֵלֶיךָ וְאוֹהֵב אוֹתָךְ וְכוּ', וְיְלָדִים חֲמוּדִים מְאֹד שֶׁקָּטִים וְלֹא מִתְחִילִים עִם אָף אֶחָד וְכוּ', שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד נְדִיר, וְלָכֵן תְּמִיד תִּסְתַּכְּלִי עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאכָה שֶׁיֵּשׁ לָךְ, וְאִז תִּרְאִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׂגָם הַכּוֹס הַחֲצִי מְלֶאכָה יִתְמַלֵּא.

תִּאֲמַיְנִי לִי אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה עוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֲנִי מִבִּין אֵת הַצַּעַר וְהַכָּאֵב שְׁלָךְ, אֲבָל כְּפִי שֶׁאֲנִי מִכִּיר אֵת תְּכוֹנוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלָךְ, אֵיפֹה שָׂרָק תְּגוּרִי, יִהְיֶה לָךְ מֵר מְאֹד, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ רַק לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּפָרְנֶסָה, וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁעַל הַשְּׂטַח לֵיד הַבַּיִת שְׁלָכֶם, עוֹד תִּבְנֶנוּ וְיִלְהֶ נִפְלְאוּ עִם צִימְרִים שֶׁתִּתְּפַרְנְסִי בְּכָבוֹד עַל יְדֵי זֶה, כִּי הַיּוֹם צִימְרִים בְּיִבְנָאֵל זֶה עֶסֶק הוֹלֵךְ וְרוֹחִי, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת עֶסוּק בְּזֶה שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת לְהַכִּין אֵת הַצִּימְרִים לְהַאֲוִרְחִים הַבָּאִים וְכוּ', וְכֵן תְּהִי תְּמִיד עֶסוּקָה, וְגַם תְּרוֹיַחֵי כֶּסֶף בְּשִׁפְעַ, כִּי עַכְשָׁו מִחְפְּשִׁים צִימְרִים וְכוּ', וְאִין אֶפְלוּ צִימְרֵי שִׁיחָה גְּדוֹל כְּמוֹ לוֹל וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְמַצֵּא, וְלָכֵן רַק תִּתְּאֲזְרִי בְּסִבְלָנוֹת, וְתִרְאִי שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּסַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵת מוֹסְרַת אֵת נִפְשֶׁךָ בְּשִׁבְלֵי בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, אָף שֶׁכָּבֵר שִׁבְחָתִי אוֹתָךְ וְכוּ', וְנִתְתִּי

לך תודה עבור היגיעה והטרחה שלך וכו', עם כל זאת זה עדין לא בא אל מה שאני צריך לחזק ולעודד ולשמח אותך, על גדל הזכות הזו, ואני בטוח שבזכות זה תראי רק נסים ונפלאות גדולות מאד.

היות שאת נמצאת הרבה בין נשות אנשי שלומנו, רציתי מאד שתדוחי לי כל פרט ופרט, כדי לדעת ממי נשות אנשי שלומנו צריכות להשמר וכו', כי לפעמים שק עם תפוחים יפים וטעימים למאכל וכו', אם יש שק רק תפוח אחד רקוב, בקלות יכול להרקיב את כל השק תפוחים, וכבר לא יהיה לתקן את זה וכו', ולכן רציתי מאד שתדוחי בפרטיות וכו', או להתודע מאחורי הקלעים וכו', כי אני לא יתן בשום פנים ואפן שהסמ"ך מ"ם יחריב לי את הקהלה שבניתי ביצוע ובדם זה עשרים וחמש שנה, וכמעט ששלמתי עם החיים שלי וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתסט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון מה שאת צריכה זה רק לשמח עם בעלך, שזה יסוד היסודות בשלום בית שהזוג יכבדו אחד את השני, ויהיה ביניהם הבנה הדדית ואהבה גדולה, וכזה יצליחו כל ימי חייהם.

אני מאד מאד מעריך אותך שהולך לך בחיים שבעלך יקבע עתים לתורה, וכל הכבוד לך, וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות יז) גדולה הבטחה

שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לִיהוּ רַב לְרַבֵּי חֲזִיָּא נָשִׁים בְּמַאי זְכָרִין? בְּאֶקְרוּיִי בְּנִיִּיהוּ לְבִי כְּנִישָׁתָא וּבְאֲתַנּוּיִי גְבַרְיִיהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגַבְרִיִּיהוּ עַד דָּאֲתוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בַּמָּה הַנָּשִׁים זֹכֹתוֹת? בְּזֵה שְׁלוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׂיַלְמְדוּ תּוֹרָה, וּמַחְכוֹת עַל בְּעַלְיָהֶן שְׂיַחְזְרוּ מֵהַכוֹלָל שְׁלוּמְדִים שָׂמָה תּוֹרָה.

הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ וְלֹא יְכוּלִים לְצַמְצֵם אֶת הָאָדָם כְּמָה שְׂיַלְמַד, מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּאַמַּת אַהֲבַת הַתּוֹרָה, הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת הַתּוֹרָה, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אַבוֹת פָּרָק ב') יְפָה תַלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׂיַגִּיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עֲוֹן; וְכֵן רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׂיִהְיֶה לְנוּ פְּרֻנְסָה וְכוּ', כִּי טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מֵעַמֵּד פְּרֻנְסָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם יֵשׁ אֶת הָאֲפָשָׁרוֹת שֶׁשָּׁנָה שְׁנָתִים אוֹ שְׁלֹשׁ אַחַר הַחֲתָנָה הוּא יְכוּל לְשַׁבֵּת וּלְלַמּוֹד בְּאֵין מִפְרִיעַ מֵה טוֹב וּמָה נָעִים, אָבֵל אִם לֹא שְׂיִקְבַע עֵתִים בַּתּוֹרָה אַחַר הַעֲבוּדָה, וְזֶה גַם כֵּן מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

הַעֵקֶר רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִרְאוֹת שֶׁהַבֵּית יִתְנַהֵג רַק עַל פִּי הַתּוֹרָה וְהָאֲמוּנָה הַבְּרוּרָה וְהַמְּזֻכָּכַת לַיַּדַע שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִיית, וְתַכְנִסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָכֶם, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֲפָשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֲפָשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֲפָשָׁר לְשְׁנֵיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתע.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מצטער בצערכם הקשה מה שאת ובעלך עוברים וכו', כי צער כזה יכול להרס את כל הבית, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא חיי שרה) הזקנה קופצת על אדם מפני כעס בנים וכו', אני כן הייתי מציע שילכו אתו אל רופא, ויתן לו כדורי הרגעה וכו', היום יש תרופה להכל אם רק רוצים לקחת וכו', הבעיה היא שבדרך כלל מי שצריך לקחת, הוא אומר שאחרים יקחו לא הוא וכו', כמו שבנכם אומר, "אם הקדוש ברוך הוא רוצה יכניס בי שמחה, כי זה תלוי בו" וכו', זה לא הולך ככה, צריכים לעשות פעולה, והקדוש ברוך הוא יעזר, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ס"ז) מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. כי עקר השגוון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מצית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע ומצית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגוון שלו נדמה לו בברור גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגוון, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגוון שלו. נמצא שעקר השגוון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים וכו', וכל זה שיהי לכל אלו שצריכים לקחת כדורים, הם לא רוצים לשמע את החכם וכו', כי היום יכולים לרפאות פחות או יותר את הבעיה הזו וכו', כי יש כדורים שמאזן את האדם מצד אחד שלא יהיה יותר מדי היפראקטיבי וכו', ומצד שני שלא יכנס יותר מדי בעצמו וכו', ויהיה עצוב וממרמר וכו', אבל אלו שצריכים לקחת את הכדורים, דיקא הם לא רוצים לקחת את זה וזורקים את זה בכיור או באסלה וכו', וצריכים לשמר עליהם שיקחו את הכדורים, וזה רפואה גדולה מאד.

הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף
גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

אין מלים בפני להודות לך על הזכות שיש לך לעזור לי עבור "פרויקט
אולם בית התבשיל - אהל אברהם", יעזור הקדוש ברוך הוא שבזכות זה
יהיה לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ויתרחב לכם בגשמיות
וברוחניות גם יחד.

נא ונא ראי לשמח מאד מאד על נעם חלקך, כי אי אפשר להסביר את
גדל הזכות הזה לעזור לתת לאכל לרעבים וגם צמאים, שזה הצדקה הכי
גדולה, ובה את מזכית את הרבים, שזכות הרבים תלוי בה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

כְּבָר כְּתַבְתִּי לָךְ הַיּוֹם מִכְתָּב, וְעַכְשָׁו קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב מֵעֵינַי הַגָּמֵר שֶׁל
הַמְטָבָח וְכוּ', אֲנִי יַעֲמֵד עֲלֵיהֶם שְׁיַעֲשׂוּ אֶת זֶה, בְּפֶרֶט כְּשֶׁאֲנִי יֹגִיעַ.

בְּעֵינַי הַמְעוֹן, מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא אָדָם שֶׁקָּרַן וְכוּ',
הוּא מִבְּטִיחַ וְלֹא יִתֵּן לָנוּ כְּלוּם וְכוּ', וְאֲנִי יִשְׁתַּדֵּל דְּרֹךְ ר' ... נִרוּ יֵאִיר לְהַלְחִיץ
אוֹתוֹ שְׁיִחַתֵּם עַל הַטְּפָסִים וְכוּ', אֲנִי רוֹאֶה עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ רֹאשׁ מוֹעֵצָה
מְשֻׁלָּנוּ, יִהְיֶה לָנוּ רַק צְרוּת וּבְעֵיזוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּצֶר הַרְחַבְתָּ לִּי, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׁאֵנֶחֱנוּ קִימִים פֶּה בֵּין רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ
וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְסוּף
כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעג.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִבַּלְתִּי מִכְתָּב מִגֵּב' ... תַּחֲזִיק שְׁכוֹתְכֵת ... לֹא רוֹצֶה לְחַתֵּם עַל הַטְּפָסִים
שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם יְלָדִים יְלָדֵי רִוְחָה לְהַכְנִס לְמַסְגֶּרֶת הַמְעוֹן, זֶה הַזְכִּיּוֹת
שֶׁלָּנוּ, וְאַחַר כֵּן הוּא יִתֵּן אֶת זֶה לְאַחֵרִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תִּרְאֶה
לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְקוֹם, כִּי כּוֹאֵב לִי בְּכֻלּוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה צְחוּק מֵאֵתְנוּ וְכוּ'.

אֲנִי לֹא מְשַׁנֶּה אֶת דַּעֲתִי, מִי שֶׁרַק יֵשׁ לוֹ שְׁיִכּוֹת עַל הַסְּמִיךְ מ"ם אֶפְלוֹ
כִּהוּא זֶה, זֶה אֶצְלִי כְּבָר טְמֵא מְטֵמָא וְכוּ', וְשׁוּם מִים לֹא יִרְחֹץ אֶת הַכֶּתֶם
הַזֶּה וְכוּ', כִּמְהָ שְׁאֲנִי רַק לֹא יִגִּיד לָךְ וְיִסְפֵּר לָךְ אֶת טְמֵאת הַסְּמִיךְ מ"ם, זֶה
לֹא מְסַפֵּיק, זֶה טְמֵא מְטֵמָא וְכוּ'.

אני מאד מקווה שתוכל לעשות משהו בשביל זה, אקנה לדבר אתך עוד לפני שאני נוסע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאתם תסתדרו ויהיה שמחה מאד מאד יפה בהבר מצוה של בנך נרו יאיר.

בענין הסודנים וכו', אל תרפי ברגע, כי זה רשע מרשע טמא מטמא, מה שאנחנו סבלנו מהרשע הזה, זה אי אפשר להסביר כלל, אנחנו שמנו אותו על הכסא, ולבסוף שלם לנו רעה תחת טובה, וכבר אמר החכם מכל אדם (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא ימוש רעה מתוך ביתו", כי אדם שמשלם רע תחת טובה, בזה הוא מראה את גריעות נפשו, ואיך שהוא רקוב מבפנים וכו', ואף שהוא מראה פרצוף של תמים וכו', הוא משחת מאד, והגאון הצדיק הסטייפלער זי"ע מאד מגנה באחד ממכתביו על מי שמשלם רעה תחת טובה, וקורא אותו בלשונות של גנאי וכו', ואומר שאין עוד דבר יותר גרוע מזה שאדם משלם רעה תחת טובה, ולכן תעשי כל מה שאת יכולה להעביר להגורמים שהוא עובר על החק וכו', שמעסיק עובדים לא חקיים, לא צריכים לותר לו כהוא זה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה ככר לצאת מגלות המר הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן י"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְתַעֲזָרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַבְּרָכָה יִהְיֶה מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם, הָעֵקֶר שְׁתּוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכֵן תַּעֲזָרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה בדיוק הבעיה שההורים מתלוננים אלי ש... תחיה תעלה עם הכתה, והם היו מאד מאד נגדה, כי היא מורה קשוחה והם לא רוצים להמשיך כן, ולכן אני יודע מה עושים וכו', אולי יש לך איזה פתרון, כי אני לא רוצה התקוממות מההורים, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכר כבר לבוא אל המנוחה ואל הנחלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתעז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ואתחנן י"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני רציתי מאד מאד להיות בחתונה, אבל כבר אמר החכם "מה שאדם חפץ, הכח והבריאות עוצר", מאז שקבלתי את ההתקפת לב הגדול ל"ע, אני כבר לא יכול להופיע בחתונות, רק אם זה יהיה ביבנאל, אבל לעת עתה גם את זה אי אפשר, כי הסמ"ך מ"ם הרשע מונע ומעכב.

אבל תאמינו לי שברוחניות אני יהיה שמה, ואשמח עמכם ביחד, כי ... נרו ואיר מאד מאד חביב בעיני, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ונשמח יחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ב אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת צְרִיכִים
בְּקִדְשֵׁי הַמִּחְשָׁבָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
מ"ט) שֶׁמִּחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת הֵם הַיִּצָּר טוֹב, וְהַמִּחְשָׁבוֹת רְעוֹת זֶה הַיִּצָּר הָרַע,
כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַמִּחְשָׁבָה שֶׁל אָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ קִדְשֵׁי וְטְהָרַת הַמוֹחִין, כִּי כִּשְׂאָדָם פְּגוּם בְּבְרִית
רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן וְכוּ', וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הַמוֹחִין שְׁלוֹ פְּגוּמִים, וְאֲזִי הוּא מְצִיר
אֶת הָאוֹר לְחִשְׁךָ וְכוּ', כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו)
כִּי מִלְמַעְלָה יוֹרֵד רַק אוֹר פְּשוּט, וְנוֹתְנִים לְאָדָם אֶת הַבְּחִירָה אֵיךְ לְצִיר אֶת
הָאוֹר, אִם הוּא זוֹכֵה לְמוֹחִין קְדוּשִׁים עַל יְדֵי טְהָרַת הַבְּרִית, עַל יְדֵי זֶה הוּא
מְצִיר אֶת הָאוֹר לְטוֹב, וְרוֹאֵה רַק אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', וּבִפְרָט
בְּקִהְלָה הוּא רַק רוֹאֵה אֶת הַטוֹב שֶׁל הַקְּהֵלָה, אֲבָל אִם אָדָם פְּגוּם בְּבְרִית,
יֵישׁ לוֹ מוֹחִין טְמֵאִים מְלֵא מִחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רְעִים מֵהַסּוּג הַכִּי גְרוּעַ
וְכוּ', בְּיִדְאֵי יִצִּיר אֶת הָאוֹר לְרַע, וְרוֹאֵה רַק אֶת הָרַע שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
וְכוּ', וּבִפְרָט בְּקִהְלָה הוּא רוֹאֵה רַק אֶת הָרַע שֶׁל הַקְּהֵלָה וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ
שְׂזֵה הוּא עֲצוּמוֹ, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, רַק רוֹאֵה מֵר וְכוּ', וְרַע
וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ') כִּשְׂאָדָם פְּגוּם בְּבְרִית, אֲזִי הוּא
תְּמִיד מְמַרְמֵר וּמֵר לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', מֵה שְׂאֵין כֵּן אִם אָדָם אוֹחֵז כְּכֹר בְּתַקּוּן
הַבְּרִית, אֲזִי הוּא תְּמִיד שְׂמִח וּמְרֻגֵשׁ מְתִיקוֹת בְּחִיּוֹ הַפְּרֻטִּיִּים וְכוּ', וְכַעֲיֵן
שֶׁפָּרְשׁוּ צְדִיקִים אֶת הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ט"ו כ"ג) "וַיְבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת
מִים מִמֶּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׂמָה מְרָה", הַרְגִּישׁוּ טַעַם מֵר בְּמִים

שָׂרְצוּ לְשִׁתּוֹת, וְהִטְעַם הוּא "כִּי מְרִים הֵם", הֵם הָיוּ מְרִים בְּעֲצָמָם "עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מְרָה", כִּי אָדָם שֶׁתְּמִיד שָׂמַח וְלֹא רוּצָה כְּלוּם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שָׂרַק יִשְׁמֹו אוֹתוֹ אֶפְלוֹ עַל הַיָּרַח, הוּא יִהְיֶה שְׂמַח, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם בְּעֲצָמוֹ מְמַרְמֵר, אֵיפֹה שָׂרַק לֹא יִשְׁמֹו אוֹתוֹ, הוּא יִהְיֶה מְמַרְמֵר, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְעַל נִקְדַּתוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז לְשֹׁמֵר עַל מַח מַחֲשַׁבְתְּךָ רַק לְחֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן י"ב אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי עַל אֵף אַחַת שֶׁהִיא מְמַרְמֶרֶת וְכוּ' שְׁלֹא תִזְרַק אֶת הַדְּפֹאוֹן וְהִיאֹוֶשׁ גַּם עֲלֶיךָ וְכוּ', כִּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', כִּי רַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) הָעוֹלָם אוֹמְרִים שְׂכָאן זֶה הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲנִי אוֹמֵר שְׂאִין דְּבָר כְּזֶה עוֹלָם הַזֶּה, כְּאֵן הוּא הַגִּיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ כְּפִי מֵה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכֹאֲבִים וְכוּ', חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים וְכוּ', מְרַגִּישִׁים אֶת הַגִּיּוֹנוֹם בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל לֹא רוּצָה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת אֲמַתֵּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזוֹ יִרְגִישׁ אוֹר זִיו חַיּוֹת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזוֹ יִהְיֶה הִכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, וְלִכֵּן רְאֵי מֵה לְפָנֶיךָ. יֵשׁ נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מְעַמֵּד וְעוֹבֵר עַל כָּל הַנִּסְיוֹנוֹת הָאֵלוֹ.

עכשו באים כל כף הרבה תירים, תראי לקבל את כל אשה ואשה בסבר פנים יפות, ועל ידי זה נקדש את שמו יתברך, ואת שם רבנו ז"ל, צריכים לקבל את כלם עם חיוף, וזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, כמאמר ז"ל (כתבות קיא): טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב שנאמר (בראשית מ"ט י"ב) "ולכן שנים מחלב" אל תקרי לכן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאדם מתיך להזולת ומקבלו בסבר פנים יפות ומראה לו את שניו הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לו לשתות כוס חלב, כל כף יקר לקבל את פני חברו עם חיוף ולהראות לו את השנים, כי בזה שאדם תמיד מתיך יכולים לראות בתוך הפנים שלו את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך לעזר בבית התבשיל, אשר כל החיים שלי תלויים בזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך תמיד חלק בזה, ובזכות זה לא יחסר לך שום דבר, הן פרנסה, הן בריאות, הן שלום בית, והן נחת וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפ.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ואתחנן י"ב אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין לי מלים להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך עבור בני הנעורים, ואתה שומר אותם שלא יעשו שטיות, זה המצוה הכי גדולה, והדבר הכי גדול שרק יכולים לעשות, כי (בכא בתרא י"א). כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא; ופה יש לך הרבה עולמות, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, ואתה גורם לי הרבה הרבה נחת רוח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂבֻכוֹת זֶה לֹא יִחַסֵּר לָךְ אִף פַּעַם פְּרַנְסָה, וְתִרְוֶה נַחַת דְּקִדְשָׁה מִלְדִּיָּךְ, וְהַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה תְּמִיד תִּשְׁרֶה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן י"ב אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי מִדִּי פַּעַם לְעֶזֶר לִי כִּסְפִית, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲמֵד לִימִינִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ אִף פַּעַם.

מָאֵד מְאֹד נִהְיִיתִי מִהַמְּכַתֵּב שְׁלָךְ בְּעֵינַי הַכֶּרֶת הַטוֹב שְׂזוּ הַמְדָּה הַכִּי יִפְּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלִהְפֹּךְ אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת גְּנוּת כְּפוּי טוֹבָה שְׂזָה דְּבַר מְגַעִיל מְאֹד, וְצָרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׁאַמֵּר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ז) "מְשִׁיב רֵעָה תַחַת טוֹבָה לֹא יָמוּשׁ רֵעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שְׁמַשְׁלֵם רַע תַּחַת טוֹבָה, בְּזֶה הוּא מְרָאָה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רְקוֹב מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאִף שֶׁהוּא מְרָאָה פְּרִצוֹן שֶׁל תְּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחֵת מְאֹד, וְהַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַסְּטִיפְלֵעַר זִי"ע מְאֹד מְגַנֵּה בְּאַחַד מִמְּכַתְּבָיו עַל מִי שְׁמַשְׁלֵם רֵעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׁאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שְׁאָדָם מְשַׁלֵּם רֵעָה תַּחַת טוֹבָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דַּעַת סִימָן ל"ג) מִי שְׁמַשְׁלֵם לּוֹ רֵעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לּוֹ שֶׁכֶל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא.

אֶת הַגָּאוֹן הַמְּפֹלָא הָרַב בְּעֵינַיִם זצ"ל הַכֶּרֶתִי טוֹב, כִּי גִרְתִּי בְּשִׁכְנוֹת אֱלֹיו, וְהִיָּה מִתְּמִיד שְׁאֵין כְּמוֹהוּ, אוֹמְרִים עָלָיו שֶׁהוּא גָּמַר אֶת הַש"ס מְאָה פְּעָמִים וְאַחַד וְכוּ', (וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא יוֹתֵר מִה שְׁלֹא יוֹדְעִים), וְהִיָּה אָדָם מְאֹד מְאֹד צְנוּעַ.

חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמַח מִתְּרוּחַב דַּעְתּוֹ וַיִּכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׂחְזֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכָתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׂמְחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּפָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ג אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְחַפֵּשׂ אֶת הַטוֹב שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׂצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַטוֹב אֲפִלוּ אֲצֵל רִשְׁע גְּמוּר, כִּי אִיךָ שֶׁהוּא וְכוּ', אִיךָ לֹא עָשָׂה פְּעַם אִיזָה טוֹב, וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִמַּחְלָקַת וּמִמְרִיבוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף סִימָן ל"א) עַל יְדֵי מַחְלָקַת בָּא לִידֵי פֶגַם הַבְּרִית; וְלִכְן צְרִיכִים תָּמִיד לְחַפֵּשׂ רַק אֶת הַטוֹב שְׂבָכָל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַשְּׂכֵמַת הַבְּקָר הַלְכָה א') שְׂכָךְ מְשִׁיחַ יִכְבֵּשׂ אֶת הָעוֹלָם עַל יְדֵי שְׂיִמְצָא אֶת הַטוֹב שְׂיִשׂ אֲצֵל כָּל בַּר

ישראל, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיטֵד הַיְסוּדוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה, לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מִמַּחְלַקֵּת וּמִהֶסְתוֹת שְׂאֵחָד לֹא יִסִּית נֶגֶד הַשָּׁנִי, כִּי אָדָם כָּזֶה אֵין לוֹ מֶה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתֵנוּ בְּכֻלָּל, אֲשֶׁר קִהְלָתֵנוּ בְּנוּיָהּ רַק עַל אַמוּנָה וְחֶסֶד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ח) אֵין מְלַמְּדִין זְכוֹת עַל הַמְּסִית; וְלִכֵּן אִף שֶׁעַל רִשְׁע גְּמוּר צְרִיכִים לַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בּוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ בּוֹ טוֹב, עִם כָּל זֹאת עַל מְסִית וּמְדִיחַ, עָלָיו אֵין שׁוּם זְכוֹת כְּלָל, וּבִשְׂבִיל זֶה אֲנִי לֹא עוֹצֵר מִלְשָׁמֵר מִהַסְמֵךְ מ"ם הַרְשָׁע שֶׁגָּרַם שֶׁהַמוֹן תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם הִתְרַחֲקוּ מִהִיִּהְדוֹת בִּשְׂבִילוֹ וְכוּ', וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה מֶה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר, תִּהְלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ קִבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"א) אֲשֶׁר אָמַת זֶה אֶחָד וְאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וְזֶה זוֹכִים אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ו) אִם אָדָם לֹא נִצְרָךְ אֶת הַבְּרִיּוֹת, הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת הָאָמַת שְׁלוֹ עַל שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְאֶת זֶה מֶה שֶׁאֲנִי מְכַנֵּס בְּאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אָדָם צְרִיךְ לְחִיּוֹת עִם עֲקֵרוֹן וְכוּ', אֵין דְּבַר כָּזֶה זִיגְזַג וְכוּ', בְּכָל פַּעַם מְשַׁנֶּה אֶת דַּעְתּוֹ, אִם מִתְחִילִים מִשְׁהוֹ צְרִיךְ לְלַכֵּת עַד הַסּוּף וְכוּ', וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִהְלֶה לְאֵל בְּמִשְׁךְ חֵי זְכִיתִי לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּשִׁלְמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְאִף שֶׁעָבַר עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגִלְמִים, עִם כָּל זֹאת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן לֹא נִכְנַעְתִּי לְאִף אֶחָד וְכוּ', וּבַפֶּרֶט שֶׁכָּל אֵלוֹ הַחוֹלְקִים וְהַמְּדַבְּרִים עָלַי, הֵם סֵתֵם נוֹאֲפִים וְכוּ', אֲשֶׁר יִפֶּה הַשְּׁתִיקָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד אִם אַתָּה נִמְצָא בְּקִהְלָה שֶׁהַקְּמַתִּי, אִם אַתָּה נִמְצָא בְּ"הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ" זֶה הַנִּקְדָּה שֶׁאֲנִי מְלַמֵּה, וּמִי שֶׁלֹּא אוֹהֵב אֶת זֶה, שִׁיעֲשֵׂה טוֹבָה וְשִׁיחַפֵּשׁ קִהְלָה אַחֲרֵת וְכוּ', תִּהְלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים רַק עַל פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, אֲצַלְנוּ הַעֲקָר תְּפִלָּה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, שֶׁזֶה הַמִּפְתָּח שֶׁל חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, וְכֵן זוֹכִים לְהִתְנַהֵג עַל פִּי הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, יִקַּב הַדִּין אֶת הָהָר, וְלִכֵּן הַקְּמַתִּי אֶת הַ"בֵּית הַוּרְאָה", אַרְבַּע דַּיָּנִים מְמַחִים, וְכָל שְׂאֵלָה שִׁישׁ לְאָדָם בְּאֶסֶר וְהִתֵּר וְכוּ', אוֹ אֵיזֶה סִכְסוּךְ בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ וְכוּ', תִּכְף וּמִיד שִׁיפְנֶה אֶל "בֵּית הַהוּרְאָה" שְׁלָנוּ.

נֹא וְנֹא עֲכָשׁוּ בְּאִים הַמוֹן אוֹרְחִים, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד יִקְבַּל אֶת פְּנֵי הָאוֹרְחִים בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְזֶה אֲנַחְנוּ מְקַדְּשִׁים שֵׁם שָׁמַיִם וְשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ואתחנן י"ג אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ותמיד רק תדוני את הזולת לכף זכות, כי זה היה היסוד אצל רבנו ז"ל, וזה מה שאנחנו לומדים בהקהלה שלנו, רק אמונה בהקדוש ברוך הוא, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ולשמר מאד מאד לא להיות כפוי טובה, שזה המדה המגנה ביותר, וצריכים לזכר מה שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ז) "משיב רעה תחת טובה לא ימוש רעה מתוך ביתו", כי אדם שמשלם רע תחת טובה, בזה הוא מראה את גריעות נפשו, ואיך שהוא רקוב מבפנים וכו', ואף שהוא מראה פרצוף של תמים וכו', הוא משחת מאד, והגאון הצדיק הסטייפלער זי"ע מאד מגנה באחד ממכתביו על מי שמשלם רעה תחת טובה, וקורא אותו בלשונות של גנאי וכו', ואומר שאין עוד דבר יותר גרוע מזה שאדם משלם רעה תחת טובה, ולכן כל אשה מנשות אנשי שלומנו מרחחות להחזיק את עצמן ביחד, ואשה תחזק את רעותה, ולא להתפעל מאחת או שתיים שמסיתות נגד קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ומי שלא רוצה להשאיר בקהלתנו, שתלך מאיפה שהיא באה, אכל מה שיותר מהר וכו', אנחנו לא מחזיקים את אף אחד בידיים וברגלים וכו', אני יכול להתפאר עם הקהלה הקדושה שלנו נגד כל הקהלות שבעולם, ובפרט במדת החסד שנעשה בין נשות אנשי שלומנו, זה אין בשום מקום, והעולה על הכל זה הבית התבשיל - אהל אברהם, שזה הפנינה שלי, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד.

יען שעכשו באות המון תִּירִים לקראת הקיץ, נא ונא לקבל את כל אשה בסבר פנים יפות, ולהסביר לה את מעלת קהלתנו הקדושה בכל פרטיה.

זכיתי לפתח חנות "ברסלב סנטר" לתשמישי קדשה, שזה יהיה הכי יפה בכל הצפון לזכות את נשמות ישראל עם ציצית תפלין ומזוזות וספרי תורה, וכל מה שיהודי צריך במקום אֶחָד, החל מכפות וכו', עד טליתות וכו', וכן יהיה על המקום לבדק את המזוזות והתפלין וכו' תחת פקוח הבית הוראה שלנו, וכדאי לפרסם את זה לכלם, כי זה זכוי הרבים, וחבל מאד שלא היה דבר כזה עד עכשו, בכל הצפון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ואתחנן י"ג אב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יִאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךָ.

מה אמר לך אין עוד שמחה בכל העולמות כשמחה הזו שחלק גדול מאד מכלל ישראל מסימים עכשו בעוד יום את כל הש"ס כלו כפי סדרת הדין היומי, וזה דבר גדול מאד אשר לא יכילהו הרעיון כלל, וכמוכא (תקוני זתר הקדמה י"ד): כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתרין, או לשתין, דאתמר בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא; הינו מי שזוכה לסיים את כל הש"ס, נכלל בשכינת עזו יתברך, וידוע בין אנשי שלומנו שרבי חייקל ז"ל החזן של רבנו ז"ל היה פעם בציון רבנו ז"ל, ובכה שם הרבה מאד, ושמעו

איך שמתפלל רבי אני שמעתי מכם מי שיסים את הש"ס, ימשיך על עצמו צלם אלקים, ולכן אני מאד מאד רוצה שהילדים שלי והנכדים שלי וכו', כולם יזכו לסיים את הש"ס, ולכן סיום הש"ס שלמדו רבבות יהודים זה דבר גדול מאד.

עכשו בענין הדף היומי, יש ספור שאף אחד לא יודע מזה, רק אנשי שלומנו בפולנייה דברו מזה, שאת המתנה הזו קבלנו דרך רבי מאיר שפירא ז"ל, אבל הוא קבל את המתנה הזו מרבנו ז"ל, כי ידוע שהסמ"ך מ"ם עושה את שלו תמיד להעלים ולהסתיר את שם הצדיק האמת בעולם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) שהצדיק שהוא החן והיפי והפאר של כל העולם כלו הוא נעלם ונסתר מאד, וכן ספר רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ד' מהזבוב והעכביש) שקדם שיירדה נשמתו של רבנו ז"ל עשה הסמ"ך מ"ם רעש בשמים אם הנשמה הזו תרד לזה העולם, אין לי כבר מה לעשות, ואמרו לו הנשמה הזו מכרחה לרדת, ואתה צא ותמצא לעצמך עצה נגד הנשמה הזו, ויצא וכו', וחזר עם מישהו וצחקו וכו', ואמר יש לי כבר עצה נגד הנשמה הזו וכו', עיין שם, ואמרו אנשי שלומנו שהעצה של הסמ"ך מ"ם שיצחקו מדבר רבנו ז"ל, ובכל דור ודור איך שיתגלה יותר אור רבנו ז"ל בעולם, זה לעמת זה יבואו גם משגעים וכו', ויסתירו את אור רבנו ז"ל שלא יתפשט וכו', ולכן בכל דור ודור היה ללעג ולקלס ענין רבנו ז"ל וכו', וידוע שבראש השנה כל אנשי שלומנו היו נוסעים לאומן אל רבנו ז"ל במשך כל הדורות, עד מלחמת העולם הראשונה שאז נסגרו הגבולות, אזי התקבצו כל אנשי שלומנו בפולנייה במקום אחד, ובכל שנה התרבה הקבוץ יותר ויותר וכו', עד שלא היה להם שום מקום לאכלס כל כך הרבה אנשים, והיה זה הגאון רבי מאיר שפירא ז"ל שהוא מסר את נפשו שהישיבה שלו שהיתה אז בימים ההם הישיבה הכי גדולה בפולנייה, המבנה הכי גדול, והוא מסר את זה לאנשי שלומנו על ראש השנה לעשות שמה את הקבוץ, וגם הוא התפלל ביחד עם אנשי שלומנו כמה שנים וכו', ואף שהיה עליו התנגדות מאד גדולה מאנשיו בעצמו, איך הוא מוסר את הישיבה שלו בראש השנה לברסלב'ר וכו' וכו', והוא לא הסתפל על זה כלל, אלא הצטרף להתפלל עם הקבוץ, וזה היה אז כבוד גדול לאנשי שלומנו, ומכל ערי פולנייה התקבצו

יחד בעיר לובלין על ראש השנה, ובִּעֶרְבֵי ראש השנה הלכו אל הציון של החוזה מלובלין זי"ע, ויען שִׁמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל כֶּף עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא הִסְתַּפֵּל עַל זֶה שֶׁהִקְנִיטוּ אוֹתוֹ לְמָה הוּא נוֹתֵן אֶת הָאוֹלָם הַגְּדוֹל שֶׁל הַיְשִׁיבָה לְחִסְדֵי בְּרִסְלָב, בְּשִׁבִיל זֶה רִבְנֵנוּ ז"ל שֶׁלֵּם לוֹ שִׁיתְגַּלֶּה הַסֵּדֵר דְּרַךְ הַלְמוּד לְמוֹד ש"ס כְּסִדְרָן דִּיקָא עַל יְדוֹ, כִּי בְּאֶמֶת עֲנִין לְמוֹד כְּסִדְרָן, לֹא מְצִינֵנוּ בְּשׁוֹם מְקוֹם בְּמִשְׁךְ הַדּוּרוֹת, אֶלָּא בְּדַבְרֵי רִבְנֵנוּ ז"ל, שְׁזֵה הִיָּה רְצוֹנוֹ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן דִּיקָא מִהַתְחַלַּת הַש"ס עַד הַסּוֹף, דִּף אַחַר דִּף וְכוּ', (עֵין שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ע"ו), וְדָבָר זֶה בְּכֻלָּל לֹא יְדוּעַ בֵּין הָעוֹלָם, עַל כָּל פְּנִימֵי אֵיךְ שֶׁהוּא זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא, אִם זֹכִים עִם רַש"י וְתוֹסְפוֹת מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל אִם לֹא, יְכוּלִים לְלַמֵּד רַק עִם רַש"י, כֶּף שִׁיְהִיָּה לוֹ עַל כָּל פְּנִימֵי בְּקִיאוֹת בְּש"ס, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ יֵשׁ כָּל מִינֵי פְּרוּשִׁים קָלִים וְנִחְמָדִים שֶׁמְפָרְשִׁים אֶת סְגִיּוֹת הַגְּמָרָא בְּאֶפֶן פְּשוּט מְאֹד, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין אֶת הַגְּמָרָא כְּפְשׁוּטוֹ, וְזֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סַנְהֶדְרִין כ"ד) "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם" אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לוֹמַר עַל תְּלַמוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשָׁף כְּמַתִּי עוֹלָם? אֶלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגִלוֹת מֵר מְאֹד שֶׁחֲשָׁף לָנוּ וְלֹא אֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁפִים, וְאַנְחָנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מַת, מֵה יְכוּל לְהַחְיוֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלַמוּד בְּבַלִּי, וְאָמַר רִבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלִפָּה הַמַּחְטָאֵת אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי זֶהמָא וְכוּ', נִקְרָאת לִילִי"ת, שֶׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר תְּלַמוּד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלַמוּד מְבֻטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלִפָּה נִקְרָאת עַל שֵׁם יִלְיָה שְׁאָדָם מְיֻלָּל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וּמֵאֵבֶד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְכֵן נִקְרָאת הַקְּלִפָּה וְכוּ', עַל שֵׁם לִילָה, שְׁאָז הוּא זִמַּן חֲשָׁף, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תְּלַמוּד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁלוּמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תְּלַמוּד, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְהִנֵּה כְּשֶׁמַּתְחִילִים לְלַמֵּד ש"ס כָּלֵם מִתְּלַהֲבִים וְגַם כֵּן מִתְחִילִים, אֲבָל

בְּמִשְׁךְ הַזְמַן מִתְחִילִים לְהִתְקַרֵּר וְכוּ', עַד שְׁמִתְחִילִים לְהִתְרַשֵּׁל וְכוּ', וְכִף מִפְסִיקִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוֹל מְאֹד יוֹם אַחַר יוֹם לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, אֲפֹלוּ שְׂזַה בָּא לוֹ בְּמִסְרֵיּוֹת נִפְשׁ גְּדוֹל, דּוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ שְׁהֵשֵׁם שֶׁל הַסְּמִיךְ מ"ם זֶה סִיּוּם מְסַכְתָּא אִין ל'עֲשׂוֹת, הוּא מִפְּחַד שְׁנַעֲשֵׂה סִיּוּם מְסַכְתָּא, כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֲשֶׁר עַל יְדֵי שְׂאָדָם זֹכָה וּמְסִים מְסַכְתָּא, הוּא הוֹרֵס אוֹתוֹ וְאֵת גּוֹנְדָא דִּילִיָּה לְגַמְרֵי וְכוּ', שְׂזַה מְסַכְתָּא אוֹתִיוֹת כ"ת ס"מ, מִי שְׂזוֹכָה לְעֲשׂוֹת סִיּוּם מְסַכְתָּא, בְּזֶה הוּא הוֹרֵס אֶת הַסְּמִיךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד שְׁבַר יִשְׂרָאֵל יִלְמַד דָּף גְּמָרָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁעוֹשֵׂה כָל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוּלָם לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה מַחֲיֵב אוֹתוֹ מְאֹד, עַד שְׁלֵא יִלֵּךְ לִישֵׁן עַד שְׁלֵא יִלְמַד אוֹ יִגְרַס אֶת הַדָּף גְּמָרָא, צְרִיכִים לְהִיּוֹת עַל זֶה עֵקֶשׁן גְּדוֹל מְאֹד.

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע שְׁכָל אֱלוֹי שְׁהַתְנַגְּדוּ עַל הַרְעִיוֹן שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי, זֶה רַק מִפְּנֵי מִפְּלֶגָה אַחַת אֲמָצָה אֶת זֶה לָּהּ וְכוּ', וְעַל זֶה חָלְקוּ הַרְבֵּה צְדִיקִים עַל דְּבַר זֶה, אֲבָל מִי שְׁעִין אַמֶּת לוֹ, אֵינוֹ מְסַתְּכַל כָּלֵל עַל שׁוּם דְּבָר, כִּי יוֹדֵעַ שְׂאִין לָזֶה שְׂיִכּוֹת אֵל שׁוּם מִפְּלֶגָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּהַסִּיּוּמִים שֶׁל עֲכָשׁוּ, שְׂרַב רַבָּם שְׂבָאוּ לְסִיּוּמִים הֵם סֶתֶם עִמָּה, וְלֹא מְזַדְּהִים עִם שׁוּם מִפְּלֶגָה, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, רַק לְלַמַּד לְשֵׁם שְׁמִים לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, כִּי דָּף גְּמָרָא מַצְלֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי לְמוּד גְּמָרָא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הַד' מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה, שְׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמִרָא גְּבֻרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֶּאֵל אִוִּירִיאַל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוֹכָה עֲכָשׁוּ בְיוֹם שְׂשִׁי ט"ו בָּאֵב לְהִתְחִיל לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְזֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ לְשׁוּם מִפְּלֶגָה וְכוּ', זֶה מִתְנַהֵּ שְׁקַבֵּל רַבִּי מְאִיר שְׂפִירָא וְצ"ל מְרַבְּנֵי ז"ל, אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים

מְסַפֵּר שְׂבַפּוֹלִין הָיָה אֲדָמוֹר אֶחָד מִצְאָצְאֵי הַיְּהוּדִי הַקְּדוֹשׁ מִפְּשִׁסְחָא זִי"ע שְׁהָיָה לוֹ הַרְבֵּה חֲסִידִים אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים עַד מְאֹד אֲבָל תְּמִימִים לְמַרְבֵּה וְהָיוּ אֲנָשִׁים קָשִׁי יוֹם עוֹבְדִים בְּמֶלְאכָה וּבִיגִיעַת כַּפִּים, כְּשִׁיְצָא רַבִּי מְאִיר שְׂפִירָא וְצ"ל עִם הַרְעִיוֹן שֶׁל "הַדָּף הַיּוֹמִי" הִנְהִיג גַּם בֵּין חֲסִידָיו דְּבַר זֶה וְצִוָּה שְׁכָל אֶחָד יִלְמַד אֶת "הַדָּף הַיּוֹמִי" וּבָאוּ אֵלָיו חֲסִידָיו וְאָמְרוּ רַבִּי אַתֶּם בּוֹדָאִי

יודעים שאנו אנשים רחוקים מלהבין דף גמרא בקשי אנו מבינים קצת "עין יעקב" וכן משניות אבל איך נבין "דף גמרא" ובפרט כל יום ללמד דף? ענה להם הצדיק דעו לכם שלמוד התורה ברבים זה זכות גדול עד מאד בשמים ולכן תתאספו בכל עיר בבתי כנסיות שלנו [היה לאדמו"ר הרבה בתי כנסיות בהרבה עירות בפולניה] ותאמרו את הדף של אותו יום, יחד כמו כל עם ישראל לומדים את "הדף היומי", והזכות הזה תגן גם עליכם. ומספר שלא עבר זמן רב כל אלו האנשים הפשוטים הישרים והתמימים התרגלו ללשונות הגמרא ולדרך למוד מאמרי חז"ל ולשקלא וטריא בגמרא ונעשו לבני תורה עד שרבים וכן שלימים נעשו למדנים ונכנס בהם חמידו דאורייתא ולמדו כבר בחברותות יחד.

לא יכולים לתאר ולשער איך אנשים קשי יום שעובדים קשה כל היום, ובא בערב הולכים ומצטרפים אל למוד דף היומי, והיום כמעט ברוב חלקי העולם יש שעורים של דף היומי ברבים, וכן יש שעורים קדם אור היום בדרך היומי, ויש אנשי עסקים שבצהרים באמצע עבודתם הם עוזרים לשעה ולומדים את הדף היומי, אשרי עין ראתה זאת, וזה מאד מאד חשוב בשמים.

מי היה מאמין אי פעם שביבנאל מושבה נדחת שאף אחד לא ידע שהיא נמצאת על המפה וכו', יש כבר בין אנשי שלומנו חסידי ברסלב בכל יום שש שעורים שלומדים את הדף היומי עם מגידי שיעור, וכן כמעט כל הקהלה לומדים דף גמרא בכל יום בסדרת הדף היומי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ג אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְזַל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת הַבַּת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוִי
רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמְּנָה, וְתַמִּיד תִּשְׁמִיעֵי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם נְטָלִי וְכוּ', טוֹב לְהוֹסִיף שֵׁם אַחַת מֵהָאֲמֵהוֹת, כְּגוֹן שְׁרָה
רַבְּקָה רַחֵל לָאָה וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי
כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לְכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְתַת שֵׁם אַחַר
צְדִיק אוֹ אֶחָד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמֵהוֹת הַקְדוֹשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת
וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע
(נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדַּבֵּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיֵּהָא כֶּךָ
וְכָךְ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכָךְ וְכָךְ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעַתָּה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם
וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁיְהִי כְּבֹר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְוָה
שֶׁיְהִי גַם כֵּן צְדִיק מַחֲמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן;
עֵינַי שָׁם, וְהַשֵּׁם נְטָלִי אֵינִי עַל זֶה מִשְׁמַעוֹת, וְלָכֵן טוֹב מְאֹד לְהוֹסִיף שֵׁם תַּנְ"כִי.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ג אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה להתחזק בכל הכחות להיות בשמחה עצומה. הקדוש ברוך הוא נתן לך בעל נפלא שאתם מסתדרים יחד, זה ישועה וחסד גדול. והעולה על הכל, קבלת שתי מתנות נפלאות והם שני ילדים. תאמיני לי שאנשים אחרים היו משלמים על דבר זה כל הכסף שבעולם, כי יש בני אדם שאין להם שלום בית וכו' ויש בני אדם שאין להם ילדים וכו'. ותהלה לאל יש לך את זה. בזה את צריכה מאד להחיות עצמך, והשמחה הזו תרחיב את דעתך.

וסוף כל סוף יבוא גם פרנסה ואפלו עשירות, כי הכל תלוי כפי מדת השמחה שיש בבני אדם, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') השמחה מרחבת את הדעת, ועל ידי שמחה יכולים להוליד את המחשבה, לאיזה כוון שרק רוצים. בשמחה אותיות מחשבתה, והכל תלוי במחשבה, אם אדם תמיד חושב שטוב ויהיה יותר טוב, אזי באמת יהיה טוב וגם יותר טוב, אבל אם אדם חושב שרע לו, "ומה יהיה? אוי בודאי יותר רע", אזי באמת יהיה רע ויותר רע.

ולכן אדם צריך תמיד להסתכל על חצי כוס המלאה. ואז יתמלא גם חצי הכוס הריקה.

הכלל העקרי חיי האשר תלוי באדם בעצמו, אם הוא תמיד שמח הוא מצליח, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא תמיד שמח הוא מצליח. כי הצלחת האדם תלוי במדת השמחה, צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא עזר לך עם בעל נפלא שאתם מסתדרים יחד, את יודעת מה זה? זה האשר הכי גדול שרק יכול להיות בחיי נשואין. הרי על פי רב יש וכוהנים בין בני הזוג ולא מסתדרים יחד, ויש מריבות ואי הבנות וכו'. ומזה יוצא אחר כך כל מיני צרות ויסורים ועגמת נפש בבית. ואצלכם אין דבר כזה. עם זה את צריכה לרקוד ולשמח כל היום שתהלה לאל אתם מסתדרים טוב מאד, וכן יש לכם שני חמודים שזה מתנה שלא כל אחד זוכה תכף ומיד אחר החתונה. יש זוגות שמחכים על בן או על בת כמה שנים, והנה

את קבלת כְּבֹד שָׁנָה אַחֵר הַחֲתֵנָה שְׁתֵּי מִתְנֹנֹת. וְלִכְּנֹן עִם כָּל זֶה אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשִׂמְחָה.

עֲכָשׁוּ בְּעֵינֵי פְּרִנְסָה, אִם תִּהְיוּ שְׂנִיכִים, אֶת וּבְעֵלְךָ בְּשִׂמְחָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִרְגְּלוּ עֲצֻמְכֶם לְתֵת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם אִז תִּרְאוּ שְׁפִתָאֵם יִתְרַחֵב לָכֶם גַּם בְּפְרִנְסָה.

הַעֲקֵר לְחַיּוֹת עִם חֲשִׁבוֹן, לֹא לְחַיּוֹת פְּזֻרִים, וּמִכָּל שִׁכְּנֹן לֹא לְחַיּוֹת עִם חוּבוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָרָן, סִימָן קכ"ב) שְׂטוֹב לְחַיּוֹת בְּעַל חוּב לְעֲצָמוֹ, מְשִׁיחֵיהָ בְּעַל חוּב לְאַחֲרִים. הֵינּוּ אִם צְרִיכִים לְקִנּוּת מְשִׁיחֵיהָ דְּחוּפָה כְּגוֹן אֵיזָה בְּגֵד אוֹ רְהִיטִים וְכוּ', עֲדִיף לְחִכּוֹת עַד שִׁיחֵיהָ לוֹ כֶּסֶף אוֹ יוֹתֵר הֶרְחָבָה וְכוּ', וּבֵינֵי כֶּף לְחַיּוֹת בְּעַל חוּב לְעֲצָמוֹ, מֵאֲשֶׁר לְקַפֵּץ בְּחוּבוֹת וְלְקִנּוּת בְּלֵי חֲשִׁבוֹן, וְלְחַיּוֹת בְּעַל חוּב לְחִנּוּת עַד שְׁלֹא יַעֲזוּבוּ אוֹתוֹ וַיִּנְדָּדוּ לוֹ בְּכָל פַּעַם "תְּשַׁלֵּם" וְכוּ', וְכֵן יוֹסִיפוּ רַבִּית וְרַבִּית עַד הוֹצָאָה לְפַעַל וְכוּ', עַד שְׁמַעְקָלִים דְּבָרִים וְכוּ', וּמִתְחִיל לְחַיּוֹת מֵרַבֵּי חַיִּים, וְחַיִּים בְּצַעַר גְּדוֹל וּבְכַפָּרִים יִתְרִים וְכוּ', וְהַחַיִּים מִתְחִילִים לְחַיּוֹת לְחוּצִים וְכוּ', וְהַכָּל מִפְּנֵי שְׁלֹא חַיִּים בְּיִשׁוּב הַדַּעַת וּבְחֲשִׁבוֹן צֶדֶק וְכוּ'.

תְּמִיד צְרִיכִים לְחַיּוֹת עִם חֲשִׁבוֹן, הַדְּבָר רֵאשׁוֹן צְרִיכִים לְדַאֵג שִׁיחֵיהָ שְׂכַר דִּירָה עַל כָּל חֵדֶשׁ אִם גֵּר בְּשִׁכִּירוּת. וְאִם גֵּר בְּבֵית שְׁלוֹ לְדַאֵג לְשַׁלֵּם אֶת הַמְשַׁכְּנָתָא בְּזִמָּן, וְדָבָר זֶה בְּאֵ קָדָם לְהַכָּל, כִּי צְרִיכִים לְדַאֵג שִׁיחֵיהָ לוֹ גַּג עַל רֵאשׁוֹ, הַדְּבָר הַשְּׁנַי וְהַעֲקָרִי לְדַאֵג שִׁיחֵיהָ אֲכָל, וְקוֹנִים כְּפִי הַיְכָלָת, לֹא סִתָּם לְקִנּוּת בְּלֵי חֲשִׁבוֹן וְאַחֵר כֶּף זוֹרְקִים אֶת זֶה בְּזָבָל. הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי, צְרִיכִים לְדַאֵג עַל דְּבָרִים הַעֲקָרִים וְהַחַיּוֹנִים שְׁצְרִיכִים בְּבֵית כְּגוֹן חֲשַׁמֵּל מִים גֹּז וְכוּ'.

כָּל זֶה נִקְרָא שְׁחִיִּים עִם חֲשִׁבוֹן, וְצְרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהַכְּנִס בְּלַחֲץ, וְכֵן לֹאט לֹאט מְסִתְדָרִים, מוֹצֵאִים עֲבוּדָה, הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר שְׁגָם חוֹסְכִים וְכוּ'.

הַעֲקֵר שְׁבָכָל הַעֲקָרִים לְחַיּוֹת בְּשִׁלּוּם עִם הַהוֹרִים, וְלְדוֹר עִמָּהֶם בְּשִׁלּוּם וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם הֶרְבֵּה נַחַת. כִּי לְהוֹרִים מְגִיעַ הֶרְבֵּה נַחַת, כִּי יִגְעוּ וְטָרְחוּ עֲבוּר הַיְלָדִים כָּל יְמֵיהֶם וְכוּ'. וְעֲכָשׁוּ הֵם רוֹצִים לְקַצֵּר אֶת הַפְּרוּת. הַבַּעַל צְרִיךְ

לכבד את הורי אשתו שהם חמיו וחמותו, והאשה צריכה לכבד את הורי בעלה שהם חמיה וחמותה. וצריכים לדון לכף זכות את ההורים וכו', אפלו שעושים בקורות וכו', צריכים לשתק ולא לענות להם חס ושלום בחצפה וכו', ואחר כך עושים מה שרוצים וכו', העקר שיהיה שלום ואהבה והבנה הדדית בין הזוג.

לדעתי אם תכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך ותתחילי להסתפל רק על חצי הכוס המלאה, אזי הכל יסתדר בסוף, ותחיו חיים מאשרים.

העקר תקפידי שבעלך ילך לבית הכנסת להתפלל, שחרית מנחה ערבית, ובטוח שייניח תפלין בכל יום, וכן יקבע עתים לתורה, אזי הבית שלכם יהיה גן עדן התחתון, והברכה תהיה מצויה בביתכם, ובכל אשר תפנו תצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתפז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ואתחנן י"ג אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר וזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הסבות שאדם אינו לומד תורה זה רק מפני שרוצה בפעם אחת ללמד הרבה מאד וכו' וכן עושה תכניות שילמד הרבה, ולבסוף מרב המניעות שבאים על האדם בכל יום ויום לזאת אינו לומד כלל. וזה ברור.

מה שאין פן אם אדם יאמר לעצמו אני הולך ללמד עכשו רק קצת, ממש קצת, כגון במקרא רק פסוק אחד או במשנה רק משנה אחת או בגמרא רק מימרא אחת או בהלכה רק הלכה אחת וכו', אז בנקל ילמד, כי פסוק אחד זה מאד קל, וכן משנה אחת או מימרא אחת, או הלכה אחת וכו', והרגע שיהיה פתוח לפניו החמש כבר ילמד הרבה פסוקים, הרגע שיהיה פתוח לפניו המשניות ילמד כמה פרקים וכו' וכו', וזה בדיק ומנסה, וזה מה

שֶׁהַחֶכֶם מְכַל אָדָם אוֹמֵר (משלי י"ב) "הוֹן מֵהֶבֶל יִמְעַט וְקוֹבֵץ עַל יַד יִרְבֶּה" אִם אֶחָד רוֹצֵה לְהַשִּׁיג הוֹן בְּפַעַם אַחַת הוּא יִמְעַט, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ כְּלוּם, אָבֵל אִם יִהְיֶה קוֹבֵץ עַל יַד אֶפְלוּ מִשְׁהוּ, וְעוֹד מִשְׁהוּ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה יִרְבֶּה מְאֹד.

מִוְהַרְנִיתָ ז"ל סֵפֶר שְׁקָדָם הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו מִתְמִיד עֲצוּם אֲשֶׁר מִמֶּשׁ לֹא פָסַק פּוּמְיָה מְגִירָסָא וְכוּ', אָבֵל אַחַר כֵּךְ מֵרַב טְרָדוֹת וְהַצְרוֹת שֶׁעָבַר עָלָיו אֲשֶׁתּוּ הַפִּילָה כְּמָה פְּעָמִים וְכוּ' וְעוֹד הִרְבֵּה בְּלִבּוֹלִים שֶׁעָבַר עָלָיו בְּכָל יוֹם יוֹם וְכוּ', וְכִשְׁבָּא כְּבַר לְבֵית הַמְדָרְשׁ לְלַמֵּד בְּדִיּוּק הָיָה אַז בְּרִית וְנִטְרַד וְאָמַר מְחַר כְּבַר אֲתַחִיל וְדַחָה אֶת זֶה לְמַחָה, מְחַר הִלֵּךְ לְלַמֵּד וּפְתָאוּם הָיָה מְנִיעָה אַחֲרָת, שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ זֶה אֶת זֶה וְכוּ' וְהוּא רָצָה לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם, וּלְבִסּוּף הַתְּנַפְלוּ עָלָיו וְכוּ', וְכֵן כָּל יוֹם וְיוֹם הִבִּיא לוֹ הַסְּמִיךְ מִ"ם בְּלִבּוֹל וּמְנִיעָה אַחֲרָת, וְדַחָה אֶת זֶה מִיּוֹם אֶל יוֹם וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשָׂה בְטָלָן לְגַמְרֵי וְהַפְּסִיק לְלַמֵּד, וְכִשְׁזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁפָּךְ אֶת לְבוֹ לְפָנָיו עַל כָּל זֶה, שֶׁהָיָה מִתְמִיד גְּדוֹל וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנֵי ז"ל בְּזֶה הַלְשׁוֹן "אֲבִיסְעַל אִיזוּ אוּיָךְ גִּיט", מְעַט גַּם כֵּן טוֹב, וְעַם עֲצָה הַזֹּאת חָזַר לְהֵיוֹת מִתְמִיד גְּדוֹל, כִּשְׁבָּא לְלַמֵּד וְנַעֲשָׂה לוֹ מְנִיעָה אָמַר לְעֲצָמוּ אֲלַמֵּד רַק פְּסוּק אַחַד, וְכֵךְ לָמַד הִרְבֵּה פְּסוּקִים עַד שֶׁגָּמַר אֶת הַתְּנַיִן, וְכֵן אָמַר לְעֲצָמוּ אֲלַמֵּד רַק מִשְׁנֵה אַחַת, וְאַחַר כֵּךְ עוֹד מִשְׁנֵה וְעוֹד מִשְׁנֵה עַד שֶׁגָּמַר הַמוֹן פְּעָמִים אֶת הַשְּׂשֵׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵה, וְכֵן הָיָה עִם לְמוֹד גְּמָרָא וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְכוּ', וְעוֹד כְּמָה מִיָּנִי לְמוֹד כְּגוֹן מְדַרְשִׁים וְזֵהָר וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֵּלֵל שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְחִיל עִם מְעַט וְעוֹד מְעַט וְלֹאט לֹאט נִכְנָסִים בְּלְמוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מִתְמִיד גְּדוֹל וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה.

וְכֵן בְּעֵינָי לֹא לְדַחֹת מִיּוֹם לְיוֹם וְכוּ' כְּדָאֵי לְזַכֵּר מַה שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוּהַרְנִין, חֵלֵק א', סִימָן רע"ב) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים צ"ה) הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, שְׂאָדָם צָרִיךְ לְרַעַת שְׂאִין לוֹ רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא יְדַחָה מִיּוֹם לְחִבְרוֹ כְּלוּם, רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן אִם אֶחָד רוֹצֵה לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ שִׁידַע שְׂאִין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ, אִם אֲתָה רוֹצֵה לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ דַּע לָךְ שְׂאִין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ד אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַכֶּלֶל הָרֵאשׁוֹן וְהַעֲקָרִי אֲגַלֶּה לָךְ בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים רַק
אֶל רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה דַעְתוֹ לְפָנָי הַסְתַּלְקוֹתוֹ "אֲנִי רוֹצֵה לְהַשְׁאֵר
בְּיַנִּיכִם" וְכֵן אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "מָה לָכֶם לְדַאֵג כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם".

וּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) שֶׁקֹּדֶם צְרִיכִים
לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַצַּדִּיק, וְאַחַר כֵּן נִקְדַּת הַחֵבֶר, וְאַחַר כֵּן נִקְדַּת עֲצֻמוֹ. וְעַל יְדֵי
זֶה מְבַטְלִין מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת הַשּׁוֹרִים עַל לְבוֹ וְכוּ'. עֵינַי שָׁם.

וְהַסְבִּירוּ מוֹהַרנ"ת ז"ל (לְקוּטִי הַלְכוֹת, בְּרַפְת הַמְּזוּז, הַלָּכָה ג') קֹדֶם צְרִיכִים
לְקַבֵּל אֶת דַּבְרֵי הַצַּדִּיק הַמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְצַאֵת מֵהַבֶּץ וְהַחֲשֵׁף וְהַזְהַמָּא
שֶׁנֶּפֶל לְשֵׁם וְכוּ', וְאֵיךְ לְהַתְעַלּוֹת וְלְהַתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַחֲמַת
שֶׁכָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ דַעַת וְשֶׁכָּל אֶחָד לְהַבִּין בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק, וְהַרְבֵּה פְעָמִים
הַחֵבֶר יוֹתֵר חֲזָק וְכוּ', וְיוֹתֵר הַבִּין אֶת דַעַת הַצַּדִּיק וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים אֶת
נִקְדַּת הַחֵבֶר, שֶׁהַחֵבֶר יִסְבִּירוּ אֶת דַעַת הַצַּדִּיק, וְכֵן יַחְזֹק אוֹתוֹ לְהַשְׁאֵר בְּדַעַת
הַצַּדִּיק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מְרִירוֹת דְּמִרְיוֹת וְכוּ', נְפִילוֹת וְחֲלִישׁוֹת
הַדַעַת וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים נִקְדַּת הַחֵבֶר כְּדֵי שְׂיַחְזֹק אוֹתִי לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיק,
וְאַחַר כֵּן יֵשׁ נִקְדַּת עֲצֻמוֹ מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר קָבֵל מֵהַצַּדִּיק, וְיֵשׁ לוֹ גַם הַתְּחַזְּקוֹת
מִחֵבֶרוֹ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיק, אֲזִי הוּא כָּבֵר יָכוֹל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם נִקְדַּת עֲצֻמוֹ
לִילֵךְ לְכַד בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיק לְהַתְּבוּדֵד עִמוֹ וְתִבְרָךְ, לְדַבֵּר אֵלָיו וְתִבְרָךְ, וַיְהִי
חֲזָק בְּזֶה, וְכֵן יִתְחַיֵּל לְהַתְּמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, לְזַכּוֹת לִילֵךְ וּלְטַיֵּל
וְלִהְיוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּלְחַזֵּק עֲצֻמוֹ וּלְחַזֵּק
אַחֵרִים אֲשֶׁר זֶה הַמְּצִוָה הִכִּי גְדוּלָה.

וְלִכֵּן כָּל מְקַרֵּב חֲדָשׁ צְרִיךְ קֹדֶם לְהַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַד
שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּיו מִמֶּשׁ יֵשֶׁר וְהַפּוּף. וְהַפּוּף וְיֵשֶׁר. כְּדֵי שֶׁחֵבֶר לֹא יוֹכֵל
לְבַלְבֵּל אֶת דַעַתוֹ, שְׂזָה דְרָף רַבְּנוּ ז"ל... אוֹ זֶה דְרָף רַבְּנוּ ז"ל... מֵאַחַר שֶׁחֲזַר

כָּל כֶּךָ הִרְבֵּה פְעָמִים אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים "לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן, "סִפְרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", "סֵפֶר הַמִּדּוֹת", וְשִׂיחוֹתֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁכָּתַבְם מוֹהֲרֵינֵנו ז"ל "שִׂיחוֹת הֶרֶן"ן, "חֵי מוֹהֵר"ן, וְכִשְׁהִמְקָרֵב בְּקֵי בָהֶם הֵיטֵב אֲזִי אֶף אֶחָד לֹא יְכוּל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ עִם דְּעוֹת כּוֹזְבוֹת וְכו', וְאֶף אֶחָד לֹא יְכוּל לְהַחֲלִישׁ אֶת דְּעוֹתוֹ וְכו', כִּי תִכְף וּמִיד יְכוּלִים לְרֹאוֹת וּלְהִבִּין אִם זֶה הַמְרָצָה מְדַבֵּר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמִסְבִּיר אֶת זֶה הֵיטֵב הֵדֵק, וּמְחַזֵּק וּמְאֵמֵן לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי חֵבֵר כְּזֶה טוֹב וְנִעִים לְהַחֲזִיק וּלְהִתְחַבֵּר אֵלָיו מֵאַחַר שֶׁמְחַזֵּק אוֹתִי לְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, הֵינּוּ "הַתְּבוּדוֹת", "שְׂמֻחָה", וְהַתְּחַזְּקוֹת בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי. "וְסִדְרֵי דְרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל", "וְלִהְיוֹת לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת", "וְלִזְהַר מְאֹד עַל זְמַן תְּחִצּוֹת", שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם וְכו' וְכו'. וּבַחֲבֵר כְּזֶה כְּדָאֵי לְהַחֲזִיק תְּמִיד וּלְכַבְּדוֹ וּלְיִקְרוֹ מֵאַחַר שֶׁמְגַלֶּה לִּי אֶת דְּעוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז יִתְגַּלֶּה גַם נִקְדַּת עֲצָמֵי, שְׁגַם אֲנִי יְכוּל לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

אָבֵל אִם הוּא סֵתֵם מְדַבֵּר וּמְרָצָה הִרְצָאוֹת בְּלִי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִפְלוּ לֹא מְצַטֵּט אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מֵאִיפֹה לְקַח אֶת דְּבוּרָיו וְכו', מְחַבֵּר כְּזֶה צְרִיכִים לְבָרוּחַ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי הוּא יוֹלִיךְ אוֹתִי שׁוֹלֵל לְגַמְרֵי.

הַכֹּלל שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא הֶרְבֵּי שֶׁלֵּנוּ, וְאַנְחֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב כְּלָנוּ, כְּלָנוּ רַק תְּלַמִּידִים וְחֻבְרַיִם, וְאֶחָד מְחַזֵּק אֶת הַשְּׁנַיִ.

אֵךְ כִּבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מִז): מִשְׁרַבּוֹ תְּלַמִּידֵי שְׂמַאי וְהֵלֵל שְׁלֹא שָׁמְשׁוּ כָּל צָרְכָם, נִתְרַבֶּה הַמְּחַלְקֵת וְנִעֲשֶׂה הַתּוֹרָה כְּשִׁתֵּי תוֹרוֹת. וְאוֹתוֹ דְּבַר זֶה נִמְצָא בְּחִסְדֵי דוֹת בְּרִסְלָב, יֵשׁ מְקָרְבִים שֶׁתִּכְף כְּשׂוֹכֵו לְהַתּוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ז"ל הַתְּחִילוּ לְהַתְּמִיד בְּשִׂקִּידָה עֲצוּמָה בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּהַתְּמַדָּה כְּזוֹ שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּירוֹ לְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי זְכוּ לְסַיֵּם כְּמָה מְאוֹת פְּעָמִים אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמִשְׁךְ יָמִים וְשָׁנִים, וְהִרְבּוּ לְהַתְּבוּדֵד עִמּוֹ תְּבַרְךָ לֵילוֹת וְיָמִים וְהַתְּמִידוֹ בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה וְזְכוּ לְעֵבֵר וּלְטִיֵּל בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַחַר כֶּךָ הַתִּישְׁבוּ, הֲרִי אִם אֲנִי יוֹדֵעַ מַעֲצוֹת וְדָרְכִים כְּאֵלוֹ, לָמָּה שְׁלֹא אֶפְרָסֵם אֶת זֶה לְזוּלָת? וְלָמָּה לֹא אֶקְרַב רְחוּקִים?

והתחילו לבוא אליו בחורים פגומים מאד מאד, וכן אברכים וכו' וכו', ואזי אם הוא מלמד אותם דרך הצדיק אזי הוא הרי מציין להם מאיפה הוא לוקח את הדבורים.

מה שאין כן חדשים מקרוב באו שלא יודעים בין ימינם לשמאלם, ובקשי סימו פעם אחת את הלקוטי מוהר"ן, ואת שאר הספרים הם בכלל לא מכירים, ומכל שכן עוד לא גמרו ולא סימו את הלקוטי הלכות אפלו פעם אחת וכו', ואם זה לא מספיק הם עדין מנחים בשאול תחתית ומתחתיו, פגומים מאד מאד בבגרות, עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס וכו', והם המעוררים את המחלקת בין אנשי שלומנו, כי הם חושבים שכבר הם יודעים הכל וכו', ובפרט כשרצו כמה בפעלד [בשדה], אזי הם כבר צדיקים, והם אשר גורמים את הצרות והבלבולים בין אנשי שלומנו וכו'.

אבל אלו היראים והשלמים לא מסתכלים על כלום, ועוברים על הכל וכו', יושבים בפנתם עוסקים בעבודת השם יתברך בתמימות ובפשיטות, על פי ההקדמות הנוראות של רבנו ז"ל, מתבודדים בכל יום, ואף אחד לא יודע מזה, מתמידים בתורה כפי סדר הלמוד של רבנו ז"ל.

והנה אלו שמדברים עלי וכו', זה סימן טוב מאד מאד, כי אלו מראים את טלפיהם וכו', הם היו בחורים פגומים עד מאד וכו', ועסקתי עמם ימים ושנים עד שהבאתי אותם למדרגה כזו שהם כבר גם כן יכולים להיות מנהיגים... ושוכחים מאיפה לקחו את הכל, עד שהיו יכולים אפלו להתחתן וכו', ועכשו חושבים שבזה שידברו עלי יוכלו לשבר אותי... והם לא יודעים מה שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות דעת, סימן ל"ג) מי שמשלמין לו רעה תחת טובה, הקדוש ברוך הוא מרחם עליו ונותן לו שכל גדול בעבודת הבורא. ולכן בזכות זה זכני הקדוש ברוך הוא לחבר כל כך הרבה ספרים בכלליות, ובפרטיות שמופצים בכל העולם כלו בצורה בלתי רגילה, ויש ספרים שהדפיסו את זה כבר בעשרות מהדורות ובכרכבות עתקים בלי שום גזמא.

ולכן אל תבלבל עצמך משום בריה שבעולם כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן י"ד אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגְעָנּוּ לַיּוֹם הַזֶּה שָׂאֲנִי זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּאִיזָה מִצָּב הַיִּיטִי וְכוּ', וְאִיזָה סֶבֶל אֲנִי סוֹבֵל כְּבָר שֶׁלֹּשׁ חֲדָשִׁים מֵאֲזוֹ שֶׁקִּבַּלְתִּי אֶת הַהֶתְקַף לֵב הַכִּי קָשָׁה וְכוּ', שְׂרוּפָא מִמַּחֲה גְדוֹל מְאֹד אָמַר שָׂאֲנִי אֶחָד מִמְלִיזֵינִי נִשְׂאָר חַי אַחַר הַתְּקַף כְּזֶה וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הָיָה לִי עוֹד שֶׁלֹּשׁ הַתְּקַפִּים יוֹתֵר קָלִים, וְהִצָּרְכּוּ לַעֲשׂוֹת לִי תַכְּף וּמִיד צְנִתוֹר, וְתַכְּף וּמִיד הַחֲלִיטוֹ אַחַר כֵּן לַעֲשׂוֹת לִי נְתוּחַ לֵב פְּתוּחַ וְכוּ', וְגִדְל הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ וְהַיִּסּוּרִים שֶׁהָיָה לִי וַיֵּשׁ לִי וְכוּ', זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק, כִּי כָּל יוֹם זֶה יוֹם חֲדָשׁ, כָּל יוֹם זֶה דוֹר חֲדָשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ה') עַל פְּסוּק (קִהְלַת א' ד') "דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא", אֵינִי לָךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שָׂאִין נוֹלְדִין בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוּא וּמֵתִים בּוֹ שְׁשִׁים רַבּוּא וּמָה טַעַם דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא.

וְהִנֵּה הִגִּיעַ יוֹם הַמִּיחָל שֶׁהִגְעָתִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֲזָרָה לִיבְנֵאֵל, וְאֲנִי עוֹשֶׂה הַיּוֹם סְעוּדַת הוֹדָאָה עַל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִחְזִיר לִי אֶת הַחַיִּים וְהַבְּרִיאוֹת, וְכֵן סִיּוֹם הַשָּׁמַיִם שֶׁזָּכִינוּ בְּקִהְלַתְנוּ לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי יוֹם אַחַר יוֹם זֶה שָׁבַע שָׁנִים, וְהַיּוֹם תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים אַחֲרִים שְׁלוּמֵדִים בְּקִהְלַתְנוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה חֲדוּשׁ שְׁבַחֲדוּשִׁים שְׁבַמוֹשְׁבָה כְּזוֹ שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יָדַע אֵיפֹה הִיא נִמְצְאָת עַל הַמַּפָּה, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקִּמְנֵו קִהְלָה קְדוּשָׁה, וְאַנְחֵנוּ כְּבָר פֹּה עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים, וּמָה שֶׁסָּבַלְנוּ פֹה, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה וּמְכָל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב, אִיזָה קִשְׁיִים עֲבַר עָלֵינוּ וְכוּ', וְאִיזָה צְרוּת וַיִּסּוּרִים וּמִרִירוֹת וּמְכַאוּבִים סָבַלְנוּ פֹה וְכוּ', בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים עַל לֹא דְבָר, רַק בְּשִׁבִיל הַסְּתוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁל הַסֵּמֶךְ מ"ם וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל עֲבַרְנוּ עַל הַכֵּל, וְלִכֵּן לֹא בְּחֵנָם שְׂרָאוּי לִי לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת הוֹדָאָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּסְעוּדַת סִיּוֹם הַשָּׁמַיִם.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאתה ואשתך וכל משפחתך יבואו וישתתפו ביחד בשמחתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ת.צ.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ואתחנן י"ד אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

חסדי השם יתברך שהגענו ליום הזה שאני זוכה להיות בארץ ישראל, את לא יכולה לתאר ולשער באיזה מצב הייתי וכו', ואיזה סבל אני סובל כבר שלש חדשים מאז שקבלתי את ההתקפת לב הכי קשה וכו', שרופא ממחה גדול מאד אמר שאני אחד ממליון נשאר חי אחר התקף פזה וכו', ואחר כך היה לי עוד שלש התקפים יותר קלים, והצרכו לעשות לי תכף ומיד צנתור, ותכף ומיד החליטו אחר כך לעשות לי ניתוח לב פתוח וכו', וגדל הצער והעגמת נפש והיסורים שהיה לי ויש לי וכו', זה אי אפשר להסביר כלל, עם כל זאת אני מתחזק,

והנה הגיע יום המיחל שהגעתי לארץ ישראל חזרה ליבנאל, ואני עושה היום סעודת הודאה על שהקדוש ברוך הוא החזיר לי את החיים והבריאות, וכן סיום הש"ס שזכינו בקהלתנו ללמד את הדף היומי יום אחר יום זה שבע שנים, והיום תהלה לאל יש לנו שש שעורים בזמנים אחרים שלומדים בקהלתנו את הדף היומי, שזה חדוש שבחדושים שבמושבה כזו שאף אחד לא ידע איפה היא נמצאת על המפה וכו' ותהלה לאל הקמנו קהלה קדושה לתפארת, ואנחנו כבר פה עשרים וחמש שנים, ומה שסבלנו פה, זה אי אפשר להסביר בפה ומכל שכן בכתב, איזה קשיים עבר עלינו וכו', ואיזה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים סבלנו פה וכו', במשך כל השנים על לא דבר, רק בשביל הסתות הפרועות של הסמ"ך מ"ם וכו', ותהלה לאל עברנו על הכל, ולכן לא בחנם שראוי לי לעשות סעודת הודאה גדולה מאד, וסעודת סיום הש"ס.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת וכל משפחתך יבואו וישתתפו ביחד בשמחתך, ומהשמחה הזו ישפע שמחה לכל עם ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתצא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן ט"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה חכמינו הקדושים אמרו (תענית ל): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים: בשלמא יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה יום שנתנו בו לוחות האחרונות אלא חמשה עשר באב מאי היא. אמר רב יהודה אמר שמואל יום שהתרו שבטים לבוא זה בזה; מה אנחנו רואים מזה? שחכמינו הקדושים מדמים את היום הזה ט"ו באב אל יום הכפורים, היום הכי קדוש לעם ישראל זה יום הכפורים, והיום הזה ט"ו באב נדמה בדיוק כמו יום הכפורים, ומה ההפרש ביניהם? אלא יום הכפורים אז אדם עושה תשובה בין אדם למקום, והקדוש ברוך הוא מוחל לו, אבל בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (יומא פה): עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו; והנה ביום הזה ט"ו באב התירו את השבטים לבוא זה בזה וכו', כי אז פלגש בגבעה וכו', נעשה פרודים גדולים מאד וכו', עד שלא השתדכו אחד עם השני, וכיום הזה ט"ו באב השלימו, רואים מזה שהיום הזה מסגל מאד מאד לבקש סליחה אחד מחברו, ולכן אשרי האדם שיודע שפגם בחברו וכו', שיבקש ממנו סליחה, כי היום הזה זה בדיוק ארבעים יום עד ראש השנה הקדוש והנורא, שאמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם פלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה

שְׁלוֹ (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שִׁיכוֹלִין אִז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבָכַל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאִפְשָׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוֹלִין אֲפֹלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבָכַל הַשָּׁנָה אֲפֹלוּ הוּא בְּעִצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יָכוֹל לְתַקְנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְּקוּנִים מֵה שְׁבָכַל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת.

נָא וְנָא הַיּוֹם הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי מִמִּסְכַּת בְּרָכוֹת, אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן, וְחוּס וְחַמֵּל עַל עֲצָמָךְ, וְתִתְחִיל גַּם אִתָּה בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּמִסְרוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאִם אִתָּה תּוֹכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֵיזָה שִׁיעוּר, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי יֵשׁ כָּבֵר אֲצֻלִינוּ שֶׁשׁ זְמַנִּים שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, וְאִם אִתָּה לֹא יָכוֹל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוּר שֶׁל אֶחָד מֵהֶם, תִּקַּח חֲבֵרוֹתָא לְלַמֵּד אִתּוֹ, וְאִם לֹא תּוֹכַל, עַל כָּל פְּנִים תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד מֵהַיּוֹם הַזֶּה, בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא וְאֲפֹלוּ בְּגֵרְסָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מֵה זֶה שְׁיִהְיֶה זִוְכָה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׁיִכוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכֵל זְמַן שְׁיִהְיֶה מְקֻשָּׁר לְהַגְּמָרָא, הַסְּמ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמֵּד אֶת הַכֵּל, אֲבָל לֹא גְמָרָא, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְגֵרְסָא בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֲפֹלוּ שְׂאִתָּה לֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָר, סוֹף כָּל סוֹף אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל יוֹם לְגֵרְסָא אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבִסוּף תּוֹכַל לְהַבִּין הַכֵּל, תִּאֲמִין לִי שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתַּח בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא וְלְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵלוֹ שְׂצוּחִקִים מְזֵה וְכוּ', כִּי אִיךְ הוֹלֵךְ הַפְּתָגָם? צוּחֵק מִי שְׂצוּחֵק אַחְרוֹן, וְחֲכַמִּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א) "עֲזוּ וְהָדַר לְבוֹשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן" עֲזוּ וְהָדַר לְבוֹשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן, אֵימְתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימְתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחְרוֹן הוּי 'וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן'; כִּי אִז בְּיוֹם אַחְרוֹן שֶׁל הָאָדָם שְׁלַמֵּד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֲפֹלוּ שְׁעֵבֵר עָלָיו מֵה שְׁעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן ט"ו אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הנה חכמינו הקדושים אמרו (תענית כ"ו): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות רושלים יוצאות בכלי לכן שאולין שלא לביש את מי שאין לו, כל הכלים טעונין טבילה, ובנות רושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך, אל תתן עיניך בנוי תן עיניך במשפחה, שקר החזן והבל היפי אשה יראת הוי"ה היא תתהלל, ואומר תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה, וכן הוא אומר צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וכיום שמחת לבו ביום חתנתו זה מתן תורה וכיום שמחת לבו זה בגין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו.

ולכן היום הזה מסגל מאד מאד לשדוכים, ואת יודעת איך שאני מוסר את נפשי שבנים ובנות יתחתנו, וזה חלקי מפל עמלי להיות שדכן, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מזהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן המשדך כל השדוכים, והולך לי בחיים שיהיה שלום בית בכל בתי ישראל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך

הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ותהלה לאל מי שרק מצית אותי, לא מפסיד בדבר זה.

ועל כן אני מאד מבקש אותך שתתחזקי ביתר שאת ביתר עז ביום הזה להיות רק בשמחה, כי מהיום עד ארבעים יום יהיה ראש השנה יום הדין והנזרה, ולכן השנה אל תמנעי מבעלך לנסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו משמנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה היא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה.

אין לתאר ואין לשער את השמחה שיש לי שאני נמצא בין אנשי שלומנו היקרים בקהלתנו הקדושה ביבנאל, שהיא חממה של אמונה, ובנין אב ויסוד לחסד.

המאחל לך שבת שלום

גתצג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ואתחנן ט"ו אב התשע"ב שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידיו ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ושרה שכינתו תמיד

חסדי השם יתברך שהגענו ליום הזה, שכלל ישראל מתחילים ללמד מסכת ברכות כפי סדרת דף היומי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, ולכן אל תהיו בטלנים, אלא גם אתם תתחילו כל יום ללמד את הדף היומי בעקשנות הכי גדולה.

תהלה לאל בקהלתנו הקדושה ביבנאל יש כבר שש שעורים במשך היום שלומדים עם מגיד שיעור את הדרך היומי, מי היה מאמין דבר כזה שבאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אם זה בכלל קימת על המפה וכו', ותהלה לאל הקמנו כאן קהלה קדושה לתפארת, ואין לנו מה להתבייש משום קהלה בעולם, בפרט במדת החסד שיש בקהלתנו הקדושה, והקמנו בית התבשיל - אהל אברהם שרעבים וצמאים יכולים לאכל בשפע מתי שרק רוצים, מקבלים את כלם בסבר פנים יפות חנם אין כסף, רק לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא.

וכן יש לנו מנינים אחר מנינים מתפלת ותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית, מי היה מאמין דבר כזה וכו', וכן יש לנו שני כוללים, כולל גדול לבעלי בתים "אור המאיר" שמתי שרוצים לבוא הם יכולים לבוא וללמד, וכן כולל גדול לאברכים "תפארת בנימין" לאברכים שרוצים ללמד ולהשלים את עצמם בהוראה.

ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, חוסו וחמלו על עצמכם, ותתחילו היום ללמד את הדרך היומי בעקשנות הכי גדולה, כי אין עוד טוב כמו ללמד דף גמרא בכל יום, ואף שזה בא לאדם קשה, ראוי לו למסור את נפשו ללמד בכל יום דף גמרא, כי כל זמן שאדם אוהז את הגמרא, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, והרגע שהוא יתרושל יום אחד מלמוד גמרא, היהדות והאמונה שלו וכו' וכו', תתחיל להתרושל, ולכן אני מתחנן אל כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שהיום הזה יתחילו ללמד דף גמרא בסדרת דף היומי, ויעזר הקדוש ברוך הוא שנוזפה לקבל את פני משיח צדקנו בקרוב מאד.

המאחל לכם שבת שלום

גתצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב י"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ יִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְעִלָה אִישׁ חֵי רֵב
פְּעָלִים רֵאשׁ בֵּית "מֵאוֹר יִשְׂרָאֵל" הַרְה"ג רַבִּי ... שְׁלִיט"א רֵאב"ד בַּד"ץ
"בֵּית יוֹסֵף"

בְּאַתִּי לְהוֹדוֹת לָךְ מְאֹד עַל שְׂדָאֲגַת שְׁמוֹר אָבִיךָ עֲטַרְת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרְן
מִלְכָּא שְׁלִיט"א שְׁהֵלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם שְׁיִבְרַכְנִי בְּרַכַּת רְפוּאָה שְׁלֵמָה
וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

תּוֹדָה רַבָּה מְקַרֵּב לְבִי עַל כָּל זֶה, וְשִׁמְעֵתִי שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּנֵי יוֹרֵק, וּמְאֹד
מְאֹד רְצִינִי לְהַפְגִּישׁ אֶתְךָ אִם רַק יִתְאַפְּשֶׁר, אֲנִי מְגִיעַ בְּיוֹם שְׁנֵי הַבָּא.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכְךָ וְתַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב י"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הִנֵּה סְעוּדַת מְלוּנָה מְלֻכָּה הִיא מְדִינָא דְגַמְרָא, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (שְׁבַת קִיט):
וְאָמַר רַבִּי חֲנִינָא לְעוֹלָם יְסֵדֶר אָדָם שְׁלַחְנוּ בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת אָף עַל פִּי שְׂאִינוּ
צָרִיךְ אֶלָּא כְּזוּיָת. וְכַתֵּב רַש"י כְּבוֹד שְׁבַת לְלוּוֹת בִּיצִיאָתוֹ דְּרַךְ כְּבוֹד כְּאָדָם
הַמְלוּנָה אֶת הַמְלֻךְ בְּצִיאָתוֹ מִן הָעִיר. וְהוּא סִימָן שְׁלָם בְּטוֹר וְשְׁלַחָן עֲרוּךְ סִימָן
ש', לְעוֹלָם יְסֵדֶר אָדָם שְׁלַחְנוּ בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת כְּדִי לְלוּוֹת אֶת הַשְּׁבַת אֶפְלוּ
אִינוּ צָרִיךְ אֶלָּא כְּזוּיָת. וְכַתֵּב הַמְּגִן אֲבָרְהָם וַיִּפְרֵשׁ הַמֶּפֶה מִשּׁוֹם כְּבוֹד שְׁבַת.
וּמוֹבָא בְּמַחְצִית הַשֶּׁקֶל דְּכָל מִלֵּי דְשְׁבַת נָשִׁים חִיבוֹת כְּמוֹ אֲנָשִׁים, וְאִם כֵּן

הוא הדין בסעודה זו [ומקבל מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע שֶׁאִשָּׁה
שְׁהִיא בְּהַרְיוֹן, אִם תִּטַּל יָדֶיהָ לְאֲכִילַת פֶּת בְּסַעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה תוֹלִיד בְּקָלוֹת
וְזֶה סְגוּלָה נִפְלְאָה].

וְכַתֵּב הַבַּיִת יוֹסֵף בְּשֵׁם "שְׁבָלֵי הַלֶּקֶט", נִהְגוּ לומר פְּיוּטִים וְזִמְרוֹת
לְלוֹת הַשֶּׁבֶת כְּדָרָךְ שְׁמֵלוּיִן אֶת הָאָדָם בְּכַנִּיסָתוֹ וּבִיצִיאָתוֹ. וּבְסֵפֶר "כֶּף
הַחַיִּים" מְבִיא בְּשֵׁם פְּרִי עֵץ חַיִּים מֵהָאָרֶץ לְדַנְפֵּשׁ יִתְּרָה אֵינָה הוֹלֶכֶת לְגַמְרֵי
עַד אַחַר סַעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה. וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים שְׂאִין לְהַחֲלִיף בְּגַד שֶׁבֶת עַד
אַחַר סַעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה כְּדֵי לְלוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ בְּכַבְדֵי פָּאָר. וְכַתֵּב הָרַב בְּעַל
הַתְּנִיא זי"ע בְּשֶׁלְחָן עָרוֹף שְׁלוֹ סִימָן ש', יֵשׁ נוֹהֲגִים לְהַרְבוֹת גְּרוֹת וְכוּ', וְכֵן
טוֹב לְבַשֵּׁל בְּשָׂר וְכוּ'. עֵינֵי שָׁם.

הַיּוֹצֵא מִכָּל זֶה שֶׁהִיא דִּינָא דְגַמְרָא וְסִימָן שְׁלָם בְּשֶׁלְחָן עָרוֹף וְיָדוּעַ
שָׂרְבֵנוּ ז"ל אָמַר שֶׁיִּכּוֹל לְהַפְּךָ וְלִקְמֹט אֶת סִפְרוֹ אִיךָ שָׂרָק רוֹצִים אָבָל לֹא
לְעִבֵר עַל סַעִיף קָטָן בְּשֶׁלְחָן עָרוֹף, וּפֶה מְדַבְּרִים מִסִּימָן שְׁלָם בְּשֶׁלְחָן עָרוֹף.
וְלִכֵּן זֶה חוּבָה לְטַל יָדָיו וְלַעֲשׂוֹת סַעוּדָה שְׁלָמָה בְּמְלוּוֹה מְלָכָה בְּלוּוֵי הַמֶּלֶךְ
שֶׁבֶת קָדָשׁ.

וַיֵּשׁ שְׁמִקְפִידִים שֶׁיְהִיָּה בְּסַעוּדָה בְּשָׂר וַיֵּשׁ שְׂאוֹכְלִים מֵאֲכָל שְׁהֵם
תְּאֵבִים, כָּל אֶחָד כְּפִי מִנְהֵגוּ.

בְּעֵינֵי הַדְּלָקַת גְּרוֹת, יֵשׁ שְׁמֵדְלִיקִים גַּר אֶחָד כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אוֹר הַשֶּׁבֶת
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וַיֵּשׁ נוֹהֲגִים לְהַדְּלִיק שְׁתֵּי גְרוֹת, וַיֵּשׁ אַרְבַּע גְּרוֹת, וְהַכֹּל
כְּפִי הַמְּנַהֵג, אָבָל אֲלֹבָא כָּל הַפּוֹסְקִים צְרִיכִים וּמְחַיְבִים לְטַל יָדַיִם לְפֶת וְזֶה
מְכַבּוֹד שֶׁבֶת.

וּבְעֵינֵי הַנְּהַגַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סִפֵּר לִי הָרַב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק בְּנֵדָר
ז"ל, שְׁבִאוּמָן אֵלוֹ שֶׁהֲלָכוּ אַחֲרֵי ר' אַבְרָהָם ב"ר נַחְמָן ז"ל כָּל אֶחָד אָכַל
סַעוּדַת מְלוּוֹה מְלָכָה בְּבִיתוֹ לְבַד תְּכֵף וּמִיד אַחַר הַבְּדֵלָה, וּמִהָרֹו לְלַכֵּת לִישׁוֹן,
כִּי הָיוּ מְקַפִּידִים לְקוֹם בְּחֻצוֹת, וְאֵלוֹ שֶׁהֲלָכוּ אַחֲרֵי ר' שְׁמִשׁוֹן בְּרִסְקִי ז"ל הֵם
הַתְּאֵסְפוּ יַחַד וְשָׂרוּ אֶת הַזִּמְרוֹת שֶׁל מוֹצָאֵי שֶׁבֶת וְהָיוּ שְׂמַחִים מְאֹד בְּנוֹגֵנִים

וברקודין, ועשו סעודה גדולה ודברו הרבה מרבנו ז"ל, ובזה נתקרבו עוד מקרבים חדשים.

על כל פנים כל אחד ינהג כמו שיותר קל לו, אבל זה מצוה גדולה לטל ידיו לסעודת מלוה מלכה, ודורשי רשומות אמרו, הסמ"ך מ"ם אורב מאד על דבר זה לא לטל ידיו לפת בסעודת מלוה מלכה, ולכן שמו הטמא הוא סעודת מלוה מלכה אין לעשות, סמא"ל.

ולכן אשרי מי שכן נזהר בזה ואוכל פת חמה דיקא, שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קיט:) פת חמה במוצאי שבת מלוגמא (רפואה). וזה אשר פ"ת עולה כמספר של הקלפה נוקבא דסמ"ך מ"ם לילי"ת שעולה כמספר פת.

ולכן מי שנהנה לטל ידיו לפת בסעודת מלוה מלכה מכניע את הסמ"ך מ"ם ונוקבא דיליה, ונצול מהרבה צרות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתצו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר עקב יז' אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בראותי את הצלחת קהלתנו הקדושה למעלה מכל המשער תהלה לאל מנינים אחרי מנינים מתפלת ותיקין עד חצות לילה, המקום הזה יבנאל נעשה אבן שואבת לכל המושבות סביב כלם יודעים אם הם צריכים מנין, כאן הם ימצאו תמיד מנין.

והעולה על הכל החסד שנמצא פה זה אין בשום מקום בית התבשיל - אהל אברהם פתוח לרוחה לכל רעב וצמא ממש נחת רוח לראות שכלם יושבים ואוכלים אנשים נשים וילדים חנם אין כסף כל דכפין ייתי ויאכל דבר זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך.

נא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק גַּם אֶתְּהָ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמַגִּין דִּיקָא שְׂאָז
הוא עַת רְצוֹן בְּשָׂמַיִם וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ שׁוֹאֵל עָלָיו וְלִכְן תִּקְפִּיד מְאֹד לְהַתְפַּלֵּל
כָּל הַתְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה שְׂאָז
מִבְּטָח לוֹ שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמַיִם וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית חוּס וְחַמֵּל עַל נִשְׁמָתְךָ
וְתִלְמַד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבֹועַ כְּדֵי שְׁתַּסִּים עַד יוֹם
שְׁשִׁי וְזֶה סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמַיִם וְלִירֵאת שְׂמַיִם וְכֵן תִּלְמַד עַל כָּל פְּנִיִם פָּרָק
מִשְׁנִיּוֹת וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל דָּף גְּמָרָא כְּפִי סִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂזֵה יַחֲיֶה אֹתְךָ אָנִי
מָאד מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ אֵל תִּהְיֶה בְּטִלָּן זֶה מָה שִׁישְׂאָר מִמֶּנּוּ, זֶה לֹא כָּל כָּף קָשָׁה
כְּמוֹ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם מְכַנִּים בְּךָ יָאוֹשׁ וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ' אֲדַרְבֶּה בְּזֵה שְׁתִּלְמַד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא זֶה הַעֲשִׂירוֹת הַנְּצַחִית שְׁלָךְ וּבְזֵה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא יִמְחַל לָךְ עַל הַכֹּל כְּמֵאמָרָם ז"ל (ראש השנה פָּרָק ד' הִלְכָה ח') כִּיּוֹן שֶׁקִּבְּלַתֶּם
עַל עֲצַמְכֶם עַל תּוֹרָה מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חָטַאתֶם מִיָּמֵיכֶם.

נא וְנָא הַרְגֵל עֲצַמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוֹ דְּבוּר אֶחָד כִּי כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר הוא הַצְּלָחָה נְצַחִיית, וְרַק זֶה יִצִּיל אֹתְךָ מִכָּל מִינֵי סְבוּכִים שֶׁהִסְתַּבְּכַתָּ
בָּהֶם כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִיית כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
מִמְּשִׁיךְ עַל הָאָדָם אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוא וְשׁוֹמְרַת אֵת
הָאָדָם מֵהַכֹּל.

אֵל תִּלְךָ שׁוֹלֵל אַחֲרֵי שְׁטִיּוֹת שֶׁל בְּנֵי אָדָם דְּמִיּוֹנוֹת וְהַבְּלִים יוֹתֵר טוֹב
תְּצִיֵת אֵת רַבְּנּוֹ ז"ל שֶׁהוא הֶרְבִּי שְׁלָנוּ אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמָה נְעִים
גּוֹרְלָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

גתצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר עֶקֶב י"ז אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחִּיהָ

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵבִיאֵנִי חֲזָרָה לִיבְנָאֵל, וְתוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַתְּפִלוֹת
שֶׁהַתְּפִלָּתָ עֲבוּרִי, וְתַמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרִי, כִּי עֲדִין אֲנִי מְרַגֵּשׁ חֲלָשׁ מְאֹד.
אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ לָךְ הַרְבֵּה דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר עִמִּי, אָבֵל תִּבְנִי שְׁאֲנִי
מְאֹד חֲלָשׁ וְקָשָׁה לִי מְאֹד הַדְּבוּר, וְאַתָּה עִמָּךְ הַסְּלִיחָה, וְעֲדִין אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי
שָׁמַיִם מְרַבִּים.

נָא וְנָא תְּהִי פְּקֻחִית וְתוֹתָרִי, כִּי הוֹתָרְן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם
הַמּוֹן סְבָלְנוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, כִּי
עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת כָּל כֶּף הַרְבֵּה נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים, עַד שֶׁיְּכֻלִּים לְהַשְׁתַּגֵּעַ
מִרַב צָרוֹת וְכוּ', אָבֵל כְּשִׁזְזוּכִים לְהַמְדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלְנוֹת, זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל
הַכֵּל, וְסְבָלְנוֹת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) מְגִיעִים עַל יְדֵי
תַקָּף הָאֲמוּנָה, כְּשִׁמְכִינִסִּים בְּתוֹךְ הַלֵּב אֲשֶׁר הַכֵּל מְשַׁנָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְדַבֵּר
גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נֶעְשָׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא הַכֵּל בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, אֲזִי
יְכֻלִּים לְקַבֵּל אֶת הַכֵּל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד, וְאֵל תִּתְּנֵי שֶׁהַצָּרוֹת
וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁלִיךְ יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, תִּפְנִי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל דְּבוּר
שֶׁתִּדְבְּרִי עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה שְׁבִיוֹם שְׁלִישִׁי אוֹכֵל לְמִסַּר דְּרָשָׁה בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ הַגְּדוֹל
בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחָצִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֵקֶב י"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח

מָאד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִחְדָּיר בְּעֶצְמְךָ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְחִדָּיר בּוֹ אֶת הָאַמוּנָה הַזֹּאת, שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל אֲזִי שׁוֹם בְּרִיָּה לֹא יִכּוֹל לוֹ בְּכֻלּוֹ, וּבִפְרָט, וּבִפְרָטִי פְּרָטִיוֹת, כִּי כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל מְשֻׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנוֹן, וְלִכֵּן חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְרֵאוּי לֹאמֹר כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם אֵת הַי"ג עֲקָרִים מֵהֶרֶמְב"ם כִּי כֶּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד) שֶׁזֶּה שְׁמֵדְבָרִים מְאַמוּנָה זֶה בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנָה, וְכִשְׁמֵדְבָרִים מְאַמוּנָה זֶה מִבֵּיא אֲמוּנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי" שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֵדְבָרִים מְאַמוּנָה בָּאִים לְאַמוּנָה, וְלִכֵּן טוֹב לֹאמֹר כִּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם אֵת הַי"ג עֲקָרִים מֵהֶרֶמְב"ם, וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ מִצְאֲנֹז זי"ע הִיָּה אוֹמְרָם כִּמָּה וְכִמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא רַק תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה וְתִהְיֶה וְתִרְן בְּבִיתְךָ וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֶצְבִּים שֶׁלְּךָ עַל אֲשֶׁתְּךָ תְּדִין אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם אוֹרֵב לְשֶׁבֶר אֵת בְּתִי יִשְׂרָאֵל וְלִכֵּן תְּהִיָּה פִּקּוּחַ וְתִשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ וְתִדִּין אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת וְאֵז הַמְּקוֹם יִהְיֶה בְּעֶזְרְךָ וְיִהְיֶה לְךָ שִׁפְעַ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁיין ג"ט) אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ תִּכְבְּדוּ וְתִיקָרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ.

רַק תְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְתִשְׁמַח אֶת אַחֲרִים וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֶקֶב י"ח אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל... תְּחִיָּה

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזִיקֵי מֵעַמֶּד וְלֹא תִכְנָסֵי בְּשׁוֹם לַחֵץ וְכו', עֲלִיךָ לְרַעַת כִּי הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים וְכו' לְכָל אֶחָד וְאַחַת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמִי שֶׁמִּקְבֵּל אֶת עֲצוּתוֹ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֲזִי כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי כִּי רַבְּנוּ ז"ל מוֹרֶה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ נִלְךָ בָּהּ וּמְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמַּח אוֹתָנוּ.

הַעֶקֶר רַק לְקַבֵּל אֶת דְּבָרָיו בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁמְצוּהָ גְּדוּלָּה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וּלְהִרְחִיק אֶת הָעֲצָבוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹכֵל צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כְּלָל רַק לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַד מָאָד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלֵי לְעֶזֶר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל אֲהֵל אֲבָרְהָם כְּכֹל שֶׁאַתָּה רַק יְכוּלָּה כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיָהּ וְעוֹמְדָת רַק בְּזִכְרוֹת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שֶׁאֲנִי זוֹכֵה וּמְזוֹכֵה אֶת אַחֲרִים שֶׁיֵּאָכְלוּ רַעֲבִים וְיִשְׁכְּעוּ וְזֶה מָאָד מָאָד חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אִם עֲדִין בְּעֵלְךָ לֹא תָרַם לְשִׁפּוֹץ הָאוֹלָם תְּעוֹרְרֵי אוֹתוֹ תְּאֲמִינֵי לִי הַמָּאָה ש"ח לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרִידָה, זִרְקֵתִי עֲצָמֵי בְּחוּבוֹת שֶׁל לְמַעֲלָה מִחֲצֵי מְלִיוֹן ש"ח כִּי גַם מְזוּגְנִים אָנִי מְכַנִּים שָׁם אֲבָל רְצִינִי מָאָד שֶׁלְכָל מִשְׁפָּחָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּאוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֲהֵל אֲבָרְהָם שֶׁהִזְכּוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת.

נָא לְהִבִּיא אֶת הַתְּרוּמָה לְמִשְׁרָד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר עֶקֶב י"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד' וְסִימָן ס"ח) אֲשֶׁר עָקַר גְּדֵלַת הַצַּדִּיק שְׂיָכוֹל לְהִיּוֹת לְמַעְלָה, וְיָכוֹל לְהִיּוֹת לְמַטָּה. הֵינּוּ הוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִם דְּרֵי מַעְלָה, אֱלוֹ הֵם הַצַּדִּיקִים הַגְּבוּהִים בְּיִתְרָם וּלְהִרְאוֹת לָהֶם שְׂעָדִין אֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל, וַיֵּשׁ לָהֶם עוֹד הַרְבֵּה לְעֵלוֹת עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְכֵן הוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִם דְּרֵי מַטָּה, אֱלוֹ הֵם הָאֲנָשִׁים הַקְּטַנִּים הַפְּחוּתִים הַמִּנְחִים בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו, וְעָדִין נוֹפְלִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה הַפְּלִגַּת גְּדֵלַת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מִיְחִידֵי הַדּוֹרוֹת. שְׂמַצַּד אֶחָד הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבִטּוֹל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו וְכוּ', בְּטֵל וּמְבֹטֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמַצַּד שְׁנֵי הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד עֲצָמוֹ אֶל הַכִּי יְרוּדִים וּפְחוּתִים וְכוּ', וְהוּא מְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים עַד כְּדֵי כֶּף שְׂיָכוֹל לְשַׁחַק מְשַׁחַק שְׂחַמֵּט בְּלִי מַעִיל עֲלָיוֹן וּבְלִי כּוֹבֵעַ עֲלָיוֹן וְכוּ', וְהוּא חוֹשֵׁב שְׂמַשַׁחַק עִם הַחֵבֶר שֶׁלוֹ וְכוּ', פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא, שְׂדַבּוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, נִכְלָל בְּמָקוֹם שְׂנִכְלָל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יָכוֹל לְדַבֵּר עִם הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים הַכִּי גְדוֹלִים שָׂרָק הָיוּ, וּמוֹרִיד עֲצָמוֹ אֲלֵיהֶם וְכוּ', עַד שְׂיַחְשְׁבוּ שֶׁהוּא כְּאֶחָד מֵהֶם וְכוּ', וּלְבִסּוֹף הַחֲזִירִם בְּתִשׁוּבָה.

מִכָּל זֹאת רוֹאִים גְּדֵלַת הַצַּדִּיק הָאֲמַת הַגָּדוֹל בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שְׂמַצַּד אֶחָד הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמַצַּד שְׁנֵי הוּא מוֹרִיד עֲצָמוֹ אֶל הַיְרוּדִים וְהַפְּחוּתִים וְכוּ', וּמַעְלָה וּמַגְבִּיָּה אוֹתָם, וּמְדַבֵּר עִמָּם בְּכָל מִינֵי חֻכְמָה וְכוּ' עַד שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שְׂזֶה הַחֵבֶר שְׁלִי... וְזֶה כְּמוֹנֵי...

וְכֵן בְּעֵנֵינִי שְׁלוֹם בֵּית, יוֹרֵד אֶל הַזּוּג בְּפֶרְטֵי פֶרְטִיּוֹת וְכוּ' עַד שְׂחוֹשְׁבִים זֶה סֵתֵם אָדָם פְּשׁוּט, כִּי מְדַבֵּר עִם הַזּוּג מֵה שֶׁהֵם צְרִיכִים וְכוּ', וְלֹא קוֹלְטִים שְׂעֵם כּוֹחַ הָאֱלֹקִי שְׂיֵשׁ בּוֹ עֲשֵׂה בִינֵיהֶם שְׁלוֹם בֵּית, וְהַדְרִיךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ נִפְלֵא. וְזֶה שְׂאֲמָרוֹ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ד.) כֶּף אָמַר דָּוִד לְפָנָי הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא חָסִיד אָנִי? שֶׁכָּל מַלְכֵי מְזֻרְח וּמַעֲרָב יִשְׁנִים עַד שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת וְאָנִי חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ [הֵינִינִי יֵשׁ מִפְּרִסְמִים כִּי מֵאֵן מַלְכֵי רַבָּנָן, שֵׁיִשְׁנִים עַד מֵאַחַר בְּיוֹם, וְאָנִי כְּבֵר בַּחֲצוֹת לַיְלָה לְהוֹדוֹת לָךְ וְכוּ'], וְכֵן כָּךְ אָמַר דְּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לֹא חָסִיד אָנִי? שֶׁכָּל מַלְכֵי מְזֻרְח וּמַעֲרָב יוֹשְׁבִים אֲגוּדוֹת אֲגוּדוֹת בְּכַבּוּדִם וְאָנִי יְדֵי מְלַכְלוֹת בְּדָם וּבְשִׁפְיִר וּבְשִׁלְיָא כְּדֵי לְטַהַר אֲשֶׁה לְבַעֲלָה [הֵינִינִי יֵשׁ מִפְּרִסְמִים שִׁיּוֹשְׁבִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְכַבּוּד גָּדוֹל עִם הַמוֹן אוֹהֲבִים, אָכֵל אָנִי צְרִיף לְרֹדֶת וּלְלַכְלֶךְ עֲצָמֵי בְּדָם בְּשִׁפְיִר וּבְשִׁלְיָא וְכוּ'] הֵינִי לְשִׁמוּעַ כָּל מִינֵי דְבָרִים שְׂבִינוּ לְבִינָה וְכוּ', דְּבָרִים שְׂבַכְלָל לֹא צְנוּעִים, וְהַפֵּל כְּדֵי לְטַהַר אֲשֶׁה לְבַעֲלָה, לְעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם בֵּית], הֵינִי שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ מֵצַד אֶחָד כְּבֵר קָם בַּחֲצוֹת לַיְלָה וּמָסַר נַפְשׁוֹ עֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵצַד שְׁנֵי הֵיךְ צְרִיף לְרֹדֶת אֶל תַּכְלִית הַשְּׁפִלוֹת וְכוּ', וְלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ'.

וְזֶה עֲבוּדַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא לְמַעַלָּה בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְכֵן בְּאוֹתוֹ זְמַן הוּא לְמַטָּה בְּתַכְלִית הַגְּשָׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָנ"ו, חֶלֶק ב', סִימָן ס"ח) שְׁגִדְלַת וּשְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק שִׁיְהִיָּה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְזֶה בְּכֻלָּל לֹא סוֹתֵר וְכוּ', אֲדַרְבֵּה זֶה הַפְּלִגַת גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת. וְלִכֵּן רַבְּנוּ ז"ל שְׁזָכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת כָּל כָּךְ גְּבוּהוֹת וְכוּ' [שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר מִזֶּה] עַל יְדֵי זֶה הוּא יָכוֹל לְרֹדֶת אֶל מְגֻשְׁמִים וִירוּדִים וּמְלַכְלָכִים וְכוּ', הַנִּמְצָאִים לְמַטָּה לְמַטָּה וְכוּ', כְּמוֹנוּ, וְהוּא מַעַלָּה אוֹתָנוּ בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה, כָּל אֶחָד כְּפִי בַּחֲיִנְתּוֹ.

אֲגַב אֶת הַמֶּשֶׁךְ הַסְּפּוּר לֹא כְּתַבְתָּ וְלֹא שְׂאֵלְתָּ, וְזֶהוּ כְּשִׁמוּהֵרְנִי ת"ז לְרֹאֵה אֵיךְ שָׂרְבֵנוּ ז"ל יוֹשֵׁב בְּלֵי מַעִיל וְכוּבַע עֲלִיוֹן וּמִשְׁחַק עִמָּם שְׁחֻמָּט מֵאֹד הַתְּפִלָּא וְכוּ', עַד שְׂאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל "מִה זֶה הָעֲנִיָּן שְׁלָכְם? עִמָּם אָנִי מִשְׁחַק שְׁחֻמָּט אָבֵל אֲתָכֶם אָנִי מוֹלִיךְ מְדִינוֹת" וְכוּ', אָבֵל אַחַר כָּךְ כְּשֶׁהֲלָכוּ שְׂאֵל מוֹהֲרָנִי ת"ז לְאֵת רַבְּנוּ ז"ל "רַבִּי, תִּגִּידוּ בְּמָה הָאֶפִיקוֹרְסִים יֵשׁ לָהֶם שִׁיכוֹת עִמָּכֶם?" עַל זֶה עֲנָה לוֹ רַבְּנוּ ז"ל "וַיִּמָּה הַשִּׁיכוֹת שְׁלָכְם עִמִּי? הֲלֹא אֲתֶם נְדָמִים אֲצִלֵי כְמוֹ נוֹצָה עַל הַבְּגָד, כְּשֶׁרַק נּוֹפְחִים בָּהּ - הִיא נּוֹפֶלֶת". שְׁמוֹ שְׁמִים, תְּלִמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל הָיוּ כָּל כָּךְ קְשׁוּרִים בּוֹ, וּבְפִרְט מוֹהֲרָנִי ת"ז לְשִׁכְמַעַט לֹא

מְצִינּוּ תַלְמִיד שִׁיְהִיָּה כָּל כֶּף קָשׁוּר אֶל רַבּוֹ כְּמוֹ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, עִם כָּל זֹאת אָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל "אַתָּה נִדְמָה אֶצְלִי כְּמוֹ נוֹצָה עַל הַבְּגָד, כְּשֶׁרָק נּוֹפְחִים עָלֶיךָ - הִיא עֶפֶה וְנוֹפֶלֶת" וְכוּ', זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂאֵף אֶחָד לֹא כָּל כֶּף בְּטוּחַ שִׁישְׂאָר אֶצְל רַבְּנּוּ ז"ל מֵרַב הַתְּמוּרוֹת שִׁישׁ בְּעוֹלָם וְכוּ'.

וְהִנֵּה מֵצַד שְׁנֵי מוֹהֲרַנְיָת ז"ל חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׂאֵפְלוּ שָׂאל אֶת רַבְּנּוּ ז"ל שְׂאֵלָה כְּזוֹ "מָה יֵשׁ לָכֶם עִם הָאֶפִיקוֹרְסִים הָאֵלוּ?" עַד שֶׁקָּבַל מֵרַבְּנּוּ ז"ל נְזִיפָה "וּמָה יֵשׁ לָכֶם שְׂיָכוֹת אֵלַי, אַתֶּם נִדְמִים כְּנוֹצָה עַל הַבְּגָד שֶׁעִם נִפְיָחָה אַחַת הִיא נוֹפֶלֶת", וְזֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ, אִם הֶרְפִּי מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְהוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַבֶּץ וְהִזְהֵמָא שְׁהִיִּת שְׂמָה וְכוּ', חֲתַן אוֹתָךְ וְכוּ', עֲשֵׂה שְׁלוֹם בֵּית בִּינִיכֶם וְכוּ', עֲזֹר לָכֶם לְהִסְתַּדֵּר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּכְרוּחַנִּיּוֹת וְכוּ', וְעַכְשָׁו שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׂכָבֵר הֵנָּךְ נִמְצָא בְּאִיזָה עָלֶיךָ וְכוּ', בְּאִיזָה דְרָגָה גְבוּהָה וְכוּ', אַתָּה יָכוֹל לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת וְקִשְׁיוֹת עַל הַצְדִּיק הַזֶּה?

וּמִכָּל שְׂכַן שְׂאֵתָה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַצְדִּיק הַזֶּה שְׁמוּרִיד עֲצָמוֹ אֶל עוֹד מֵאוֹת וְאֶלְפֵי זוּגוֹת וְכוּ', וְעוֹשֵׂה בִּינִיָּהִם שְׁלוֹם בֵּית וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ עֲבוּרָם וְכוּ', הֵרִי זֶה עֲזוֹת מִצַּח וְגַם רִשְׁעוֹת לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת וְקִשְׁיוֹת עַל הַצְדִּיק וְכוּ', וְכָבֵר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַנְיָת, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) כְּמוֹ שִׁישׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְבַשֵּׁר וְדָם לְהִבִּין דְּרַכִּי הַמְּקוֹם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי הַצְדִּיקִים, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין אֶת מַעֲשֵׂיהֶם. עֵינַי שָׁם.

וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂמַתְחִזֵּק בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְיוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַעֲשֵׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם אֵינּוּ פְּשׁוּטִי, וְיֵשׁ בָּהֶם רִזְיָן וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת (עֵינַי לְקוּטֵי מוֹהֲרַנְיָת, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב) וְעָלָיו הִרְאָיָה, צָרִיךְ כָּל אֶחָד לּוֹמַר לְעֲצָמוֹ הֵרִי אֲנִי הִיִּיתִי בְּשָׂאוֹל תַּחְתִּית, וְהַצְדִּיק שֶׁחָק אֲתִי מִשְׁחָקִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְדַבֵּר אֲתִי כְּמוֹ חֶבֶר וְכוּ', וְהִנֵּה הַיּוֹם אֲנִי כְּבָר אַחֵר לְגַמְרֵי וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי הוּא עוֹסֵק עִם עוֹד נִשְׁמוֹת פְּגוּמוֹת כְּמוֹנֵי וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב י"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתָה צְרִיף לְדַעַת אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוהר"ן, סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אֲתָם כְּלַכֶּם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, וְאָמַר (חיי מוהר"ן, סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מְאֻמְיָנִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי, שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֶר, כִּי כָּל הָעֵנָן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ'. עֵינִ שָׁם.

וְהִנֵּה אַחַר דְּבוּרִים כְּאֵלוּ, לְדַעַתִּי אֵין כְּבָר שׁוּם נְסִיוֹן כְּלָל, אִם אֲתָה כּוֹתֵב, שְׂאֲתָה חֲסִיד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, מֵה שְׂיָף שֶׁהִנְהַלַת הַיְשִׁיבָה שְׂאֲתָה לּוֹמֵד שָׁם יַעֲיֵפוּ אוֹתָךְ מִשָּׁם? שְׂיַעֲיֵפוּ אוֹתָךְ. זָכַר כִּי יְשִׁיבוֹת יֵשׁ הַרְבֵּה, אֲבָל לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל עוֹלָה עַל הַכֹּל. עִם רַבְּנוּ ז"ל תִּשְׁאַר כָּל הַחַיִּים, וְאֶפְלוּ אַחַר שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם תִּצְטָרֵף אֶת רַבְּנוּ ז"ל, לִהְיוֹת עִמּוֹ בְּמִחְצָתוֹ.

אֲנִי לְדַעַתִּי אֵין מֵה לְדָאג כְּלָל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁבְקָרוֹב תִּתְחַתֵּן מִמִּילָא, אֲתָה עוֹזֵב אֶת הַיְשִׁיבָה, אֲבָל עִם רַבְּנוּ ז"ל, אֲתָה נִשְׂאָר כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְלֵארוּךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, גַּם אַחַר הַמִּיתָה צְרִיכִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵין מֵה לְדָאג כְּלָל, אִם מִעֵיפִים בַּחוּרִים רַק בְּשִׁבִיל שְׁנִסְעוּ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לֹא כְּדָאֵי לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה כְּזוֹ.

יְדוּעַ שְׁפָל מִי שְׁנוּסַע אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּפָרַט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה חוּזֵר חֲזָרָה עִם קְבֻלוֹת טוֹבוֹת, לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֶקֶר תּוֹרָה, וְרָצָה שְׁנַתְמִיד כְּכֹל יוֹם בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וְהִלְכָה

וכו', ולזכות ולטוֹל בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְנֹן כָּל מִי שֶׁהוּא זָכָה לְהִיטֵב אֶצְל רַבּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן וְרוֹצֵה בְּאַמֶּת לְצִיַּת אֶת רַבּנוּ ז"ל, הוּא מִתְחִיל לְהִתְמִיד בִּיְתֵר שְׂאת וְיֵתֵר עַז בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְעַל כֵּן יִשְׁיבָה שְׁלֵא מְסַכְּמָה שְׁיִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לֹא כְּדַאי לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה זוֹ, וְלֹא חָסֵר יִשִּׁיבוֹת טוֹבוֹת שְׁיִכְנִיסוּ בַּחוּרִים מִתְמִידִים בַּתּוֹרָה.

וּבְאַמֶּת רְאוּי שְׁגַם הָרֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה וְהַמְשָׁגִיחַ וְכָל הַצֹּת שְׁיִסְעוּ עִם תְּלִמִידֵיהֶם בְּאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיַעֲשׂוּ שֵׁם מְנִינְ שֶׁל הַיִּשִּׁיבָה וְיִתְפַּלְלוּ בִּיחַד תַּחַת הַשְּׁגַחַת רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה וְהַמְשָׁגִיחַ וְכו'.

עוֹד יוֹם יְבוֹא שְׁיִסְעוּ יִשִּׁיבוֹת יִשִּׁיבוֹת עִם הָרֹאשִׁי יִשִּׁיבוֹת וְהַמְשָׁגִיחִים שְׁלֵהֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְכָל יִשִּׁיבָה תִּהְיֶה לָּהּ אֶת הַמְנִינְ שְׁלֵהָ. וְאִזּוּ יִרְאוּ אַחֵר רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִה זֶה נִקְרָא הַתְּמִידָה בַּתּוֹרָה, וְהַתְּעִלוֹת בִּירְאֵת שְׁמִים וּבְמַדוֹת טוֹבוֹת.

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבְנוֹ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר עֲקֵב י"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי בְּרִיאוֹתָךְ וְכו', לֹא כְּתַבְתָּ מִה הַבְּעִיָּה, וְאִם זֶה בְּעִיָּה רְצִינִית בְּרַפּוּאָה בּוֹדַאי יֵשׁ צָדֵק עִם הַהוֹרִים שְׁלֹךְ שְׁלֵא תִסַּע, אֲבָל זֶה לֹא עֵנִין קְרִיטִי חֵס וְשְׁלוֹם, אֲתָה יְכוֹל לְקַחַת עִמָּךְ אֲבָרָךְ שְׁיִשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְזֶה בְּרוּהַ וְלִכְנֹן קִדְּם צְרִיכִים לְרַעַת בְּדִיוֹק מִה מִצַּב הַבְּרִיאוֹת שְׁלֵהָ, שְׂאִזּוּ בּוֹדַאי הוֹרִיךְ הַיְקָרִים צוֹדְקִים בְּזֶה שְׁדוּאָגִים עֲבוּרָךְ, וְהֵם לֹא מוֹנְעִים אוֹתָךְ סְתָם כָּכָה.

זכר גם זכר כי מצות כבוד אב ואם זה חמורה שבחמורות, וצריכים להקפיד על זה ביותר, ובפרטיות שתלוי בזה גם הבריאות שלך וכו', אזי אתה צריך לצית אותם, אלא אם יהיה איזה אברך שילוה אותך וידאג על לקיחת התרופות וכו'.

בענין להלוות כסף לנטיעה, מתר להלוות, והקדוש ברוך הוא ימלא משאלות לב כל הבאים אל ציונו הקדוש על ראש השנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר עקב י"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה שרבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן סימן תקי"ז) אני בטוח בהשם יתברך שכל תינוק שיבוא לפני קדם שיגיע לבן שבע שנים בודאי יהיה נקי מן החטא עד יום חתנתו. אמר על זה רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל, שזה סובב על פגם המקרה לילה, וזה בדוק ומנסה. אבל אנשי שלומנו לוקחים את זה הדבור כפשוטו, אם רבנו ז"ל אמר שיהיה נקי מהחטא, אזי כלם מביאים את בניהם אל ציון רבנו ז"ל קדם גיל שבע בתמימות ובפשיטות כדי לקיים רצון רבנו ז"ל.

ואם רואים שיש שנכשלו בפגם הברית אפלו שהיו קדם שבע אצל ציון רבנו ז"ל, צריכים לדעת כי אם לא היו שם, היה המצב שלהם מאד מאד גרוע וכו', כידוע אשר הנסיונות היום קשים מאד לבני הנעורים, ובזה שזוכים להיות אצל ציון רבנו ז"ל קדם גיל שבע, זה על כל פנים מציל מאד שלא יפרש לגמרי.

ולכן זה דבר גדול מאד לקחת את הבן אל ציון רבנו ז"ל לפני גיל שבע.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקִּים אֶת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת
גְּמוּר בְּלִי שׁוּם שְׁכָל עֲצָמִי, אֲלֵא רַק כְּפִי שָׂרְבְנוּ ז"ל דְּבַר וּבִקְשׁ, אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב י"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים אֶל
הַקִּדְשָׁה וְאֵל תְּנִיחַ עֲצָמְךָ לְפַל לְרַגַע וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל מֵאֲרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד (לְקוּטֵי
הַלְכוֹת עֵרַב הַלְכָה ג) בְּמַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין אֶל כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָשָׁה וּמִכָּל שֶׁכֶּן
כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מוֹצִיא אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין שְׁלוֹ (לְקוּטֵי הַלְכוֹת אוֹמְנִין הַלְכָה ד)
שְׁזָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, אֲדָם חוֹשֵׁב מַה כָּבֵר יִהְיֶה אִם אֲנִי יוֹצֵיא מִפִּי אֶת הַרְצוֹנוֹת
וְהַכְּסוּפִין? אֲבָל בְּאֵמַת זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, רַק הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין
לְבַד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן אֵל תִּתֵּן שֶׁהַסְּמִיךְ מִ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ וְיִכְנִיס בְּךָ
יֵאוּשׁ וְדִכְאוֹן, חֲזַק וְאִמְץ מֵאֵד בְּכִסּוּפִין וּבְרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁבְּמִשְׁךָ
הַזְּמַן אִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה אֵל מַה תִּגְיַע.

רְאֵה אֵיךְ שְׁזָכִיתִי עַל יְדֵי כְּסוּפִין וּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים
וְכוּ' לְהֵקִים כָּאֵן קִהְלָה כָּל כֶּף יָפָה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה פֶה "יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל"
בְּלִי שׁוּם הַגְּזֵמָה כָּלֵל, מִי שֶׁמַּע כְּזֹאת שִׁיחָה כָּאֵן מִרְפוֹ כָּל הַמְּנִינִים מִכָּל
הַיְשׁוּבִים וְהַעֲיֵרוֹת סָבִיב יִבְנֵאל שֶׁמִּכָּל הַמְּקוֹמוֹת בָּאִים כָּאֵן לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה
וּתְכַף וּמִיָּד יֵשׁ מִגִּין לְשִׁחְרִית לְמַנְחָה אוּ לְעִרְבִית וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת פְּעוּטוֹן,
גְּנִים, תְּלִמּוּד תּוֹרָה, יְשִׁיבָה קִטְנָה, יְשִׁיבָה גְּדוֹלָה, בֵּית סֵפֶר, תִּיכוּן, וְכוּ' וּשְׁנֵי
כּוֹלֵלִים, וּבֵית הוֹרָאָה עִם גַּאב"ד וְשֶׁל דֵּינִים קְבוּעִים לְשֶׁאֵל כָּל מִינֵי שְׁאֵלוֹת
בְּהַלְכוֹת וּמִקְאוֹת טְהָרָה, וְעַל כֵּלָּם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל לְכָל דְּכָפִין, וְכָל זֶה זִכִּיתִי
רַק עַל יְדֵי תְּכַף הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין עַל אֵף כָּל הַמְּנִיעוֹת מִהַסְּמִיךְ מִ"ם הַרְשָׁע
שֶׁעוֹמֵד עַד הַיּוֹם וּמוֹנֵעַ מִלְּפַתַּח אֶת הַקִּדְשָׁה וְכוּ' עִם כָּל זֹאת עַל יְדֵי הַרְצוֹן
וְהַכְּסוּפִין אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

נא וְנָא רְאֵה לְהֵיּוֹת חֲזֵק בְּלִמּוּד הַדָּף הַיּוֹמִי בְּכֹל יוֹם כִּי דְבָרֵי תוֹרָה צְרִיכָה חֲזוּק כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מְלִמּוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, שְׂזָה שְׂמִירָה לְאָדָם שְׁלֵא יִפֹּל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת לִמּוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם לֹא הֵייתָ מַחְסִיר יוֹם אַחַד.

נא וְנָא תְּבוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן דִּיקָא כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו') אֵין תְּפִלָּה שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת אֲלָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁנֶאֱמַר (מְלָכִים א' ח') לְשִׁמְעַ אֶל הַרְנָה וְאֶל הַתְּפִלָּה, בְּמָקוֹם רְנָה שָׁם תְּהֵא תְּפִלָּה, וְהַיּוֹם אֵין תְּרוּץ לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן כִּי בְּכָל שְׁעָה שְׂאָדָם בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת מוּצֵא מַנְיֵן וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בִּידֶךָ אֲשֶׁר מִי שְׁנִזְהַר לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנֵין הֵינּוּ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּמְחַלֵּק פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

רְאֵה לְקַבֵּל אֶת כָּל הָאוֹרוּחִים בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּבְזֶה תִּקְדֹּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ עֲקֵב יִט' אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתְּבוּאֵי הָעָרֵב בְּשַׁעָה תִּשַׁע וְחֲצִי לְדַרְשָׁה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל וְכַנְרָאָה שְׂזָה שְׁעוֹר חַד פְּעַמֵּי כִּי אֲנִי מְרַגֵּישׁ מְאֹד חֲלָשׁ. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכֶּה לְגַדֵּל וּלְהַרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת הַקְּהֵלָה לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָלֵל, וּלְרוּחַת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפֶרֶט.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל אוֹרַח שָׂרָק בָּא לְפָה יִבְנֵאל עוֹמֵד הַמוֹם מִמָּה שְׂרוּאָה וְלֹא רוּצָה לְהַאֲמִין מַה שְׂרוּאָה לְפָנָי מְרָאָה עֵינָיו קְהֵלָה כָּל כַּף מְסַדֶּרֶת

יעזור הקדוש ברוך הוא שנוזכה רק להגדיל את הקהלה לתפארת שם רבנו ז"ל.

נא ונא חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה ולקבל את פני כל האורחות בשמחה ובסבר פנים יפות ובזה נקדש שמו של הקדוש ברוך הוא שיהודים מקבלים את הזולת בסבר פנים יפות ובחיוך ובאנפין נהורין וכן מקדש את שם רבנו ז"ל, שכלם יראו שזה ברסלב ענין אחר לגמרי כלם אוחזים עצמם יחד באהבה כרצונו של רבנו ז"ל ואחד עוזר להשני בכל מה שרק יכולים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר עקב י"ט אב התשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לרפואה שלמה.

אתה צריך לדעת כי איש ואשה זכו שכינה ביניהם, לא זכו אש אוכלתן. לאיש יש אות י' ולאשה יש אות ה', וכיחד זה שמו יתברך י"ה, שם הדעת אבא ואמא, והם המוחין ודעת של האדם. הרגע שמאבדין את הדעת, הינו שהוציאו את י"ה מאיש ואשה, נשאר אש ואש, שורפין אחד את השני, וזה המריבות והמחלוקת שיש בכל בית בין איש לאשה, כי הרגע שמאבדין את דעת, אזי יש רק מריבות ומחלוקת בבית. ולכן כל זוג כשיש להם שכל הם אף פעם לא יריבו, הם יותרו אחד להשני, כי אין עוד בית בריא כמו בית שיש בין הזוג הבנה הדדית ועוזרים אחד להשני, ומותרים אחד להשני.

ולהפך כשמאבדין את הדעת והשכל אזי רק רבים אחד עם השני,

זֶה מְקַלֵּל אֶת זֹאת, וְזֹאת מְקַלֵּלַת אֶת זֶה, זֶה מְגַבִּיחַ אֶת הַיְדִידִים עָלָיָהּ, וְזֹאת מְגַבִּיחָה אֶת הַיְדִידִים עָלָיו, זֶה בּוֹעֵט, וְזֹאת נוֹתֶנֶת סְטִירָה וְכוּ' וְכוּ', וְכָךְ הוֹלֵךְ סְבִיב סְבִיב וְכוּ', וְרַבִּים בֵּינֵיהֶם, וְכָל אֶחָד וְאַחַת אוֹחֲזִים שֶׁהֲצַדֵּק אַתֶּם, בְּשִׁעָה שְׁשֻׁנֵיהֶם הֵם חֲסָרֵי דַעַת וְשֹׁכְלֵי וְכוּ', וְהַבֵּית מִתְּהַפֵּךְ לְגִיהֶנָם, "אֲנִי לֹא מִסְתַּדֵּר עִמָּה", "אֲנִי לֹא מִסְתַּדְרֶת עִמּוֹ", וְכֵן חוֹזֵר חֲלִילָה, כָּל הַיּוֹם רַק בְּרִגְזוֹ, וְכַעַס וְקַלְלוֹת, וְנִבּוּל פֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, מִמֶּשׁ כִּמוֹ יְלָדִים קִטְנִים וְכוּ', אוֹ כִּמוֹ שְׂתֵי חַיּוֹת בְּכִלּוּב וְכוּ', וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁאֵין שֹׁכֵל וְכוּ', וְלָמָּה אֵין שֹׁכֵל, כִּי הוֹצִיאוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהַבַּיִת, יֵצֵא יְיָ מֵאִשׁ וּמֵאִשָּׁה וּנְשֹׂאֵר אֵשׁ אֵשׁ וְשׁוֹרְפִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

וְלָכֵן כָּל זוּג שֶׁרַבִּים בֵּינֵיהֶם, מְקַלְלִים וּמְשַׁפִּילִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׁמֵרִימִים יְדִים, שְׁנֵיהֶם צְרִיכִים לְאֲשַׁפֵּז אוֹתָם בְּבֵית חוֹלֵי נֶפֶשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אוֹ שְׁנֵיהֶם צְרִיכִים לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה וְכוּ', לְהַרְגִיעַ אֶת הָעֲצָבִים, לֹא יוֹעִיל שׁוֹם יַעוֹץ וְשׁוֹם עֲזָרָה וְכוּ', רַק בֵּית חוֹלֵי נֶפֶשׁ, כִּי זוּג שֶׁרַבִּים בֵּינֵיהֶם אֲבָדוּ אֶת הַשֹּׁכֵל שְׁלֵהֶם, וּמִי סוֹבֵל, רַק הַיְלָדִים הַמְּתוֹקִים, הֵם הָאֲמֻלָּלִים הַכִּי גְדוּלִים.

בְּעֵינַי גְּרוּשֵׁינַי וְכוּ', לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, גַּם עִם הָאִשָּׁה הַשְּׁנִיָּה אוֹ גַּם עִם הַבַּעַל הַשְּׁנִי יִהְיֶה אוֹתוֹ דְּבָר. אִם לֹא מְשַׁנִּים אֶת הַדַּעַת וְהַשֹּׁכֵל וְכוּ', אִם לֹא מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, תְּמִיד יִהְיֶה מְרִיבוֹת וּפְנוּחִים וְהִרְמַת יְדִים וְכוּ'.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ט) הַדַּעַת מְשַׁדְּכַת כָּל הַשְּׁדוּכִין, אִם יֵשׁ דַּעַת וְשֹׁכֵל, חַיִּים חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים מְאֻשְׁרִים, חַיִּים שְׂמֵחִים וְכוּ', וְאֵת הַדַּעַת הַזֶּה מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק הָאֲמֵת.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֵצִית אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַשְּׁדוּכָן הָאֲמֵתִי הַמְּשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׁדוּכִים וּמְכַנְּסִים בְּנוֹ דַּעַת וְשֹׁכֵל שְׁנוֹכָה לְהִיּוֹת וְתִרְנָנִים בְּבֵית, לְשִׁמוּעַ בְּזִיוּנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְאִזּוֹ הַחַיִּים יִתְהַפְּכוּ לְחַיֵּי גֵן עֵדֵן, אֲבָל זֶה צְרִיכִים לְהִתְחִיל כְּכֹה מֵהַתְחַלַּת הַנְּשׂוּאִים וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁכָּבַר עֲבַר מֵהַ שְׁעָבַר וְכוּ' עַד עַכְשָׁו וְכוּ', צְרִיכִים לְזַכֵּר מֵהַ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן

ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, תמיד יכולים לעשות התחלה חדשה, ולצית את הצדיק האמת שהוא השדכן האמתי, והוא המכניס דעת איך להשלים עם אשתו או עם הבעל, אף הבעיה אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ס"ו) שבדרך כלל מי שאין לו שכל זורק את האשמה על השני, היא חייבת וכו', הוא חייב וכו', אני לא צריך לתקן וכו', אני לא צריכה ללכת ליעוץ וכו', וככה נשארים בלי שכל וממשיכים לריב אחד עם השני עד שמתגרשים וכו', ועוד מתחילים מחדש, מתחתנים וכו', ועוד פעם רבים וכו', וכבר מתחרטים למה התגרשו, וככה עובר השבעים שנה ופתאם קוראים למעלה וכו', הנשמה יוצאת מהגוף, והגוף מוליכים בקבר, והנשמה עולה למעלה וכו', ומה הלאה?

ולכן כל זוג אם לא יקבלו את דעת הצדיק האמת שהוא השדכן האמתי, תמיד יהיה בבית מחלוקת, מריבות, וכוחים, הרמת ידיים וכו', ואין מה לעשות.

אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבו ואז טוב לו כל ימי חייו הבלו.
המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר עקב כ' אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח
לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לרפואתי, יעזר הקדוש ברוך הוא
שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.
אדם צריך למסר את נפשו להיות תמיד בשמחה אפלו שעובר עליו

משברים וגלים, עם כל זאת ישתדל לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה.

רבנו ז"ל אָמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ט) כְּנִרְאָה שְׂכָאן הוּא הַגִּיהֶנֶם כְּפִי פִגְעֵי וּמְקָרֵי הַזְמָן. וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה, כִּי אָדָם לְעֵמֶל יְלֵד, וּמֵאַחַר שְׁנוּלֵד לְעֵמֶל אֲשָׁרֵי מִי שְׁעֵמֶל בַּתּוֹרָה. וְלִכֵּן לֹא שִׁיף לֹאמֹר שֶׁפַּעַם יִהְיֶה לִּי אֵיזָה מְנוּחָה וְאִזּוּ יִלְמַד תּוֹרָה, כִּי עַל זֶה אָמַר הַתַּנָּא, אֵל תֹּאמַר לְכֹשֶׁאֲפָנָה אֲשָׁנָה שְׂמָא לֹא תִפְנָה. אָדָם צָרִיף לְדַעַת אוֹלֵי הוּא אָדָם כְּזֶה שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ אִף פַּעַם מְנוּחָה, עִם כָּל זֹאת רְאוּי לוֹ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, תּוֹרָה וּתְפִלָּה בֵּין שֵׁשׁ לוֹ מְנוּחָה וּבֵין שְׁאִין לוֹ מְנוּחָה, תְּמִיד צְרִיכִים לְחַטֵּף טוֹב, וְכֵן לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ אִם הוּא חֲזֹק שְׁבִכָּל מַחִיר וְכוּ' וּבְכָל מַצָּב יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּתְפִלָּה וְיִלְמַד, אִזִּי יִכּוֹל לִהְיוֹת שְׁסוּף כָּל סוּף יְבוֹא אֶל הַמְּנוּחָה וְהַנְּחִלָּה.

הַעֲקָר רַק תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ שְׁבַתְקָף הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְעֵמֶל וְהִיגִיעָה וְהַטְּרָחָה שְׁעוֹבָרִים עָלָיו שְׁיִזְכָּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, וְלִתֵּן צְדָקָה וְלַעֲזֹר לְאֲנָשִׁים, וְלַעֲשׂוֹת עֲמָהֶם חֶסֶד, וְכֵן לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֵה חֲלָקֵנוּ לְנִצַּח.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַ עֲקֵב כ' אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַבְּרָכוֹת וְהָאֲחוּלִים וְהַתְּפִלוֹת לְהַחֲלֵמָתִי. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

בענין כבוד אב ואם, אני מקרח להגיד לך בכל מחיר תמיד אבא ואמא צודקים, נקדה. וכך נפסק בשלחן ערוך, יורה דעה, סימן ר"מ, ואפלו מי שנטרפה דעת אביו או אמו, משתדל לנהג עמהם כפי דעתם עד שיירחם עליהם, ואם אי אפשר לו לעמוד מפני שנשתגעו ביותר, ילך לו ויניחם ויצוה לאחרים לנהגם כראוי. עין שם.

מצות כבוד אב ואם זה מהחמורה שבחמורות, בזה לא משחקים, ובזה לא יכולים לשחק, וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו, פרק כ"ז) כל העולם בלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מן האדם רק שיכבד אב ואם. ולכן קשה מאד להביע דעתו בענין כבוד אב ואם, שזה מאד מאד חמור, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:) בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני, ועל כן מאד קשה לתת דעה ועצה נגד הורים.

כלל אחד אני יכול לומר, מה שעושים להורים, מקבלים חזרה אחר כך מהילדים שלו. ולכן צריכים מאד לשמר על כבוד אב ואם.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזה לקיים בשלמות מצות כבוד אב ואם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר עקב כ' אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שמות צריכים מאד מאד לשמר, ובפרט אסור לתת שם לבת על שם בן, כי אז אין לה שום מזל, ולכן את צריכה לדעת כי דניאל זה שם של בן, וצריכים להחליף את השם, ולכן עצתי לתת שם תנכ"י או מהאמהות הקדושות או מהנביאות ויחזר לה ההצלחה.

וכן תראו לְבִדּוּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם כִּי רַב הַצָּרוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אֶת הַבַּיִת כְּשֶׁאֵין מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְהַקְפִּיד לְשָׁמֵר שַׁבָּת, וְהַשְׁבֵּת יִשְׁמֹר עָלֶיהָ. וְלֵאכֹל כָּשֶׁר.

יעזר הקדוש ברוך הוא שימשך עליה ברכה והצלחה מן השמים
המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתקי.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר עקב כ' אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח
לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שגם להצדיקים הכי גדולים יש יצר הרע גדול מאד, אבל היצר הרע שלהם זה מלאך קדוש, הינו מדת הגבורה שנאחז בהם, אבל היצר הרע של המון עם, הוא מגשם מאד שבא מעכירת הדמים וכו', וזה יצר הרע מזהם שוטה פתי וסכל וכו', שנמשך אחר תאוות נשים וכו', והיצר הרע הזה הוא שטות ושגעון וסכלות גדול, כי מי שיודע קצת מגדלת הבורא יתברך שמו, ואיך שאין בלעדו יתברך כלל, לו כבר אין נסיונות קשים ומרים של יצר הרע מגשם ומזהם בתאוות נאוף וכו', יש אצלו נסיון של מדת הגבורה דקדשה.

הרי שלף לפניך שגם צדיקים גדולים יש להם נפילות וכו', אבל רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ח) שהירידות והנפילות של גדולי מבחרי הצדיקים זה עדין מדרגה גבוהה מאד אצל שאר צדיקים ומכל שכן להמון עם.

כשהייתי ילד קטן היה אבי מורי הגאון זי"ע רגיל לקנות לי ספרי ספורי צדיקים, והייתי קורא אותם בתשוקה עצומה, ומאד מאד התלהבתי גם כן להיות צדיק, אבל כפי שכלי הקטן בהיותי בגיל צעיר היה לי שתי קשיות,

ולא הִיָּה לי שום תרוץ על זה, וְזֶה הַפְּרִיעַ לי מאד, ובְּכֹל פֶּעַם שֶׁקָּרָאתי יותר ויותר ספורי צדיקים וגדלתם, ואיך שֶׁהֵם מְטִילִים בְּשָׁמַיִם וכו', הִיָּה לי שְׁתֵּי קִשּׁוֹת חֲזָקוֹת עַד מְאֹד.

א, מדוע הֵשֵׁם יתְּבַרֵךְ בְּחַר דְּוָקָא בְּאַנְשִׁים מְסִימִים שֶׁיְהִיוּ צַדִּיקִים וְלֹא בְּאַחֲרִים?

ב, מה זה לעלות בְּשָׁמַיִם וכו', או לטִיל בְּשָׁמַיִם וכו', או להיות בְּשָׁמַיִם וכו'?

וכְּשֶׁנֶּעֱשִׂיתִי בְּגִיל חֲמֵשׁ עָשָׂרָה וְאִז מְצֵאתִי בְּפֶעַם הָרֵאשׁוֹנָה סֵפֶר "מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ" [שְׁזָה אֹת הַתְּחִזְקוֹת מִלְּקוּטֵי עֲצוֹת הַמְּשַׁלְּשׁ], סֵפֶר נִפְלֵא כָּל כֶּה, הַתְּלַהֲבֵתִי מִהַסֵּפֶר הַזֶּה עַד שֶׁבִּיּוֹם אֶחָד סִימַתִּי אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה כְּלוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה, וְאִז תִּרְץ לי שְׁתֵּי הַקִּשּׁוֹת שֶׁהַפְּרִיעַ לי כְּמָה וְכְמָה שָׁנַיִם.

א, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא בְּחַר אֲנָשִׁים מְסִימִים לִהְיוֹת צַדִּיקִים, אֲלָא אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים הַמְסִימִים בְּחֵרוֹ בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעִזְבוּ אֶת כָּל הַשְּׁטוּיוֹת שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְסָרוּ נַפְשָׁם עֲבוּרוֹ יתְּבַרֵךְ, וְאִף שֶׁהָיָה גַם לָהֶם עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וכו', נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וכו', עִם כָּל זֹאת בְּחֵרוֹ רַק בּו יתְּבַרֵךְ, עַד שֶׁנֶּעֱשׂוּ צַדִּיקִים גְּדוֹלִים, וְלֹא הִסִּיחוּ דַעְתָּם כְּרַגַע מִמֶּנּוּ יתְּבַרֵךְ.

ב, עַל יְדֵי שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יתְּבַרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בּו, שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָּוֹת, וּמִתְמִיד בְּזֶה יָמִים וְשָׁנִים, אֲזִי לְבִסוּף זֹכִים לְהִגִּיעַ לְדַבְּקוֹת כְּזֶה עַד שֶׁמוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהֵם מְסוּבְּבִים עִם אֱלֻקוֹתוֹ יתְּבַרֵךְ, וְאִין לְמִרְאָה עֵינֵיהֶם רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְּבַרֵךְ, וְלֹא שׁוֹמְעִים כְּלוּם רַק אֶת קוֹלוֹ יתְּבַרֵךְ וכו', וּמְרַב דְּבַקוּתָם בּו יתְּבַרֵךְ מִהַפְּכִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי אֶל רוּחֲנִי, וּמְטִילִים עִמוֹ יתְּבַרֵךְ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לי לְעַם", וּפִירֵשׁ, "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי, הִנְנוּ מְרַב דְּבַקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, מְרַגִּישִׁים מִמֶּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יתְּבַרֵךְ, וְתִמִּיד

רק מדברים עמו יתברך, ומטילים בעולמות העליונים בשמות ויחודים כמו בבית ועליה וכו', אשריהם ואשרי דביקהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקיא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר עקב כ' אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להיות שמחה ועליזה על המתנות שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ילדים חמודים.

תמשיכי להתנהג כפי שאת מתנהגת לגבי בעלך, למשך את תשומת לבו, זה לך זכות גדולה להתנהג ככה, להתלבש יפה לכבודו, ולעשות הכל למשך את תשומת לבו אליך.

הוא לא קר כלפיך כמו שאת חושבת, רק יש גברים, הרגע שנולד להם הילד הראשון נכנסים בתוך עצמם, מצד אחד הם מפחדים, כי נפל על הראש שלהם אחריות גדולה וכו', וכן נעשים יותר רציניים וכו', ובפרט כשיש כבר כמה ילדים, הם מאד מפחדים מהאחריות הגדולה שנפל עליהם וכו', והאשה לא מבינה את זה וכו', רק חושבת שהוא נעשה קר אליה וכו', ובאמת זה לא ככה, אדרבה בעל כזה הוא צריך עכשו יותר ויותר תשומת לב, כי הוא מאד מפחד מהאחריות הגדולה שנפל עליו וכו'.

ולכן תמשיכי להראות לו אהבה וחס וכו', ואל תסתכלי על זה שהוא לא מגיב וכו', בפנימיות לבבו הוא פן מעריך את זה, אבל נופל עליו בושה וכו', ולכן תמשיכי רק לעזור לו, ולמשך אותו אליך וכו' בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראי שהכל יחזר כמו קדם, ואשה פקחית לא מרימה ידים

אֵלָא יודעת איך למשך תשומת לב בעֲלֵה אליה, ומעניקה חם ואהבה אליך עד שידלק גם בו אש האהבה וימס הקרח הקר מצדו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקיב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר עקב כ"א אב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת כי אין אדם שלא עבר משבר בהחיים וכו', והקדוש ברוך הוא חמל על נשמות ישראל בדור הזה ושלח את נשמת רבנו ז"ל שהוא נשמה כללית, ויש אצלו למודים צמוקים בהתחזקות לכל נפש חי בזה העולם, עד שבפרוש אמר (תני מוהר"ן, סימן רנ"א) לא רק אתכם אני יכול להחזיר להשם יתברך, אלא אפלו גויים אני יכול להביא סמוך לדת ישראל וכו'. כי רבנו ז"ל הוא מתנה לכל האנושות כלה, ואינו מצמצם רק במקום אחד, ובאדם פרטי וכו', רבנו ז"ל נשלח לזה העולם להציל את כלם, לתקן עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמו יתברך.

ואמר רבנו ז"ל (תני מוהר"ן סימן ש"כ) כל מי שיציית אותי ויקים כל מה שאני מצוה בודאי יהיה צדיק גדול, יהיה מה שיהיה, והעקר להשליך את שכל עצמו לגמרי, רק כאשר יאמר הוא יקים הכל כמאמרו.

והנה יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל זה שמחה, עד שאמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשרוצים להיות איש כשר עברה גדולה להיות בעצבות, וצריכים להכריח עצמו לבוא אל מדת השמחה, כי טבע של האדם שנמשך אחר העצבות והעצלות מאד, וכל הצרות והיסורים, הירידות והנפילות שאדם סובל זה רק מחמת חסרון השמחה, ולכן כדי לזכות לישוב הדעת ולשלות הנפש, אמר רבנו ז"ל (לקוטי

מוהר"ן, חלק ב', סימן י') על זה צריכים שמחה, כי הרגע שאדם הוא שש ושמח, זוכה לישוב הדעת ולשלות הנפש.

ולכן תעשה כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה שהיא תבת מחשב"ה, כי על ידי שמחה יכולים להוליך את מחשבתו כמו שרוצים, כי הכל תלוי במח מחשבה, אם אדם תמיד בשמחה יזכה לישוב הדעת ולשלות הנפש.

ולשמחה אי אפשר להגיע אלא על ידי תפלה, שיבקש ויתפלל תמיד אליו יתברך שיזכה להיות תמיד בשמחה עצומה, כי שמחה זה אור כזה שאי אפשר להשיגו רק על ידי תפלה, לבקש תמיד על נקודת השמחה, אז יזכה לשלות הנפש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקיג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר עקב כ"א אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון שאתם צריכים לבדוק את מזוזות ביתכם, כי כל הצרות שקורה בבית הוא כשאין מזוזות כשרות.

הדבר השני מכרחים לשמר שבת כי השבת שומרת על עם ישראל. אמר הקדוש ברוך הוא אם שמרתם היום שלי שהוא יום השבת, אשמר את ששת ימים שלכם, כי השבת היא שמירה לכל, וממנה מתברכים כל הששה ימים.

הדבר השלישי אם אתם רוצים להצליח בבית, צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא לריב ביניכם, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר שבבית לא יהיה מריבות כדי לא להכניס שם את השטן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת גַּם יַחַד, וּתְקַיְמוּ כָּל הַנְּאֻמָּר כָּאֵן וּתְרַאוּ נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב כ"א אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִצְטַעַר לְשִׁמוּעַ מָה עָבַר עָלֶיךָ וְכו', וּמַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
עֲכָשׁוּ וְכו', אֲבָל אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר לְכָל דְּבַר יֵשׁ מִחִיר וְכו', וּבִפְרָטִיּוֹת
קְשָׁחִיִּים עִם גּוֹיָה, וְכֵן חִיִּים חִיִּי הַפֶּקֶר וְכו', לְבִסּוּף מְשַׁלְּמִים עַל זֶה מִחִיר
כְּבֵד עַד מָאֵד.

וְלָכֵן עָקַר הַעֲצָה הוּא לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא אָב
הַרְחָמָן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (פְּסָחִים קי"ט). יְדוּ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
פְּרוּסָה תַּחַת כֹּנָפֵי הַחַיּוֹת כְּדֵי לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה. אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאֵד מָאֵד
חָשׁוּב תִּשׁוּבָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל אֶת כָּל הַשָּׁבִים אֵלָיו, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן י"ד) וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹקֶיךָ, אֵינִן לָךְ דְּבַר גְּדוּל
מִן הַתִּשׁוּבָה.

וְדַע לָךְ שֶׁתִּתְּךָ וּמִיָּד כְּשֶׁאֲדָם חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיָּד
מְקַבֵּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים
אֵינִן צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד. וְלָכֵן קַח אֶת זֶה בְּחִשְׁבּוֹן שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְכַרֵּחַ
מִהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּחְזֹר אֵלָיו וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר לָךְ וַיִּפְתַּח לָךְ הַמְּזוּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב כ"א אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה נִפְלְאָה שְׁכַל מִי שָׂרָק בְּאֵ
לְפָה לֹא מֵאֲמִין מַה שֶּׁהוּא רוֹאֶה, אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיָּקְרִים מִקְבָּלִים אֶת כָּלֵם
בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, אֶת הַחֲסֵד שֵׁשׁ פֶּה זֶה אֵין בְּשׁוֹם מְקוֹם, אָף אֶחָד לֹא רוֹצֶה
לְהֵאֲמִין מַה שְׁרוֹאִים בֵּית הַתְּבַשִּׁיל אֶכֶל בְּשַׁפַּע לְכֹל מִי שָׂרָק רָעֵב וְצִמָּא
מִנְיָנִים עַל גְּבֵי מִנְיָנִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכְנָן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רֵאֶה לְהַמְשִׁיךְ בְּדֶרֶךְ זֶה שְׁלִמְדָתִי אוֹתָךְ
בְּדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל לֹא לְהִיּוֹת בְּטֹלָן כָּלֵל אֶלָּא לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַזּוֹלָת בְּסִבָּר פְּנִים
יְפוֹת וְרַק לַעֲשׂוֹת חֲסֵד עִם הַזּוֹלָת זֶה גִּלְתֵּי הַכּוֹתֶרֶת שֶׁל קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְעַל
כָּלֵם חֲטָף וְאֶכֶל בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעִי מִשְׁנָה כְּמָה פְּרָקִים שָׂרָק
תּוֹכֵל וְכֵן דָּף גְּמָרָא לְיוֹם וּמִי יִתֵּן שְׁתּוֹכֵל לְחֲטֹף אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי דָּף גְּמָרָא
שֶׁהוּא חִיוֹת לְנַפְשׁ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הָעוֹסֵק
בַּתּוֹרָה וּבִגְמִילוֹת חֲסֵדִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר מַעֲלָה אֲנִי עָלָיו כְּאֵלוּ פְּדָאֲנִי
לִי וּלְבָנֵי מִבֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם רוֹאִים מִזֶּה כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל אֵינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ
וְלוֹמֵד בְּכֹל יוֹם תּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר וְעוֹסֵק בְּחֲסֵד שְׁכַל זֶה יְסוּד מוֹסֵד
שֶׁל קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הָרִי זֶה מַעֲלָה אֶת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת וְגוֹרֵם רַק טוֹב
לְכֹלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְלִכְנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן רֵאֶה מַה לְפָנֶיךָ וּבְאִיזָה קִהְלָה קְדוּשָׁה אֶתָּה נִמְצָא.

תִּרְגִּיל עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׁמַיִם אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאֲחוּ בְּזָה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר עֶקֶב כ"א אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל אֲשֶׁר אַתָּה מְצִיַּתָּת אוֹתִי לְקַבֵּל אֶת כָּל הָאוֹרְחוֹת
בְּסֹכֵר פְּנִים וְכו', אִף אַחַת לֹא רוֹצֶה לְהֶאֱמִין מַה הִיא רוֹאֶה נְשִׁים עִם חֵיוֹן עַל
הַפְּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת אֶת הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ כָּאֵן זֶה אֶצְלָן פֶּלֶא עַל גְּבִי פֶלֶא וְכו',
הַנִּמְצָא עוֹד מְקוֹם קְדוֹשׁ כְּזֶה וְכו'.

וְלִכֵּן גַּם אֶת תְּרַאֲי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂאֵת חֵלֶק מִהַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ
חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה וְתַעֲזוּרָי לִי לְהַפְּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַקְהֵלָה שֶׁתְּחִיָּה פְּנִינָה
שֶׁל חֶסֶד, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן מִי שֶׁרַק מְרַכֵּלֵת אוֹ מְדַבֵּר
לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלָת וְכו', לְבִסוּף הִיא תַצְטַרֵּךְ לְבָרַח מִכָּאֵן הִיא לֹא תִמְצָא
אֶת הַמְקוֹם שֶׁלָּהּ כָּאֵן.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂזָה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת
וְתִזְכְּרִי לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִית אֲשֶׁר מֵדַת הַסְבֻּלָּנוֹת זֶה הַמְּדָה הִכִּי יָפָה וְהִכִּי יִקְרָה בְּחַיֵּי
הָאָדָם, אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה מְאֹד קִשָּׁה לָךְ מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכו', עִם כָּל
זֹאת זְכֵרִי הֵיטֵב כִּי הַסְבֻּלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

יַעֲזֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְדִּי יִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיֵּיךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שֵׁשִׁי לְסֹדֵר עֶקֶב כ"ב אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

דַּע לָךְ שֶׁהִנֵּה עוֹד שִׁבְתָּ אַחַת נִכְנָסֵת וְרֵאוּי לָנוּ לְקַבֵּלָהּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹיטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁהַעֲקָר לְקַבֵּל אֶת הַשִּׁבְתָּ

בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָת כָּל הַשַּׁבָּת, כִּי מִי שֶׁשִּׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת רַק עִם נִקְדָּה זֹו שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר שַׁבָּת עַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְכַמְאֲמָרִם ז"ל (שַׁבָּת קי"ח.) כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת וּמַעֲנֵג אֶת הַשַּׁבָּת, שֶׁחֲכַמְיֵנו הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) כְּבוֹד הַשַּׁבָּת עַדִּיף מֵאֲלָף תַּעֲנִיּוֹת.

אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַסֵּמֶךְ מ"ם לֹא יִנַּח אוֹתָךְ אֲלֵא יִפִּיל אוֹתָךְ בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וּבְדַכְאוֹן דִּיקָא כָּל הַשַּׁבָּת, וְכֵן יִגְרַם לָךְ כַּעַס וְרִצְיָחָה דִּיקָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהַכֵּל כְּדֵי לְמַנַּע מִמֶּךָ אֶת הַנֶּעֱם וְהַזִּיזוֹ הַיּוֹרֵד בְּשַׁבָּת כְּמַאֲמָרִם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן ב') אֵינּוּ דוֹמָה אוֹר פְּנֵיו שֶׁל אָדָם כָּל יְמוֹת הַשַּׁבָּת כְּמוֹ שֶׁהוּא דוֹמָה בְּשַׁבָּת .

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּדַכְאוֹן וּבְעַצְבוֹת וּבְעַצְבִּים וְכַעַס בְּיוֹם הַשַּׁבָּת רַק לְקַבְּלוֹ בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע עָלֶיךָ שִׁפְעַ גְּדוֹל עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ וְחֲכַמְיֵנו הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ב' הַלָּכָה ח') בְּרַכַּת הַיּוֹ"ה הִיא תַּעֲשִׂיר זֶה בְּרַכַּת שַׁבָּת.

וְאֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּקַּח אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּקִלוֹת כִּי כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל כָּל הַשָּׁבוּעַ הַבָּאָה תְּלוּיָהּ רַק בְּשַׁבָּת זֹו כְּמוֹ שֶׁתִּקְבְּלָהּ בְּשִׁמְחָה וּבְכִסּוּר פְּנִים יְפוֹת וּבְכִסְבְּלוֹנוֹת גְּדוֹלָה וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ וּבְנֵי בֵיתְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרַק מִדְּבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלָּחָה נִצְחִיית וְכֵן תִּקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת בְּשַׁבָּת בְּמִנְיַן דִּיקָא כִּי בְּזֶה אַתָּה מִמְּשִׁיךְ עָלֶיךָ אֶת הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִיית, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲשָׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כִּלְלֵי רַק מְקִים אֶת כָּל זֹאת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וְהָעוֹלָה עַל הַכֵּל רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלִמּוּד הַדָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ וּמַצִּילָהּ מִכָּל רַע.

נָא וְנָא אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָרִים אֵלוּ כִּי כָּל הַצִּלָּחָתְךָ הַנִּצְחִיית תְּלוּיָהּ בְּזֶה שֶׁתִּזְכֶּה לְהַתְּחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ וְאֵל תְּשִׁיב לְמַחְרָפְךָ

וְלַמְבוֹזָה נִפְשָׁךְ שׁוּם דְּבָר רַק סָבַל סָבַל שְׁתַּק שְׁתַּק וְאִזּוּ מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ
 יִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ רַק אֵל יִחַלֵּשׁ דַּעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּחֻלְקֶךָ וְאִזּוּ טוֹב
 לְךָ כִּף הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְת שְׁלוֹם

גתקיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר עֵקֶב כ"ב אָב ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה שִׁבְת בָּאָה, דְּעֵי לְךָ אֲשֶׁר בּוֹ מְנוּחָה בָּאָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד
 לְשִׂמְחַת כָּל הַשִּׁבְת, וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ זוֹ הַדְּחָק יִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְרַת כָּל הַשִּׁבְת לֹא לְפִטְפֹט דְּבָרִים
 בְּטָלִים וְלִשׁוֹן הָרַע וְלִצְנוּת וְכוּ', כִּי בְּשִׁבְת מְאִיר אִוְרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלָא
 מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמַתְחִזְקַת עִם מַדַּת הַסְּבִלְנוּת כָּל הַשִּׁבְת כִּי הַסְּמִי"ךְ
 מ"ם אֹרֵב מְאֹד לְשִׁבֵר אֶת בְּתִי יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִקְאוֹן וְכוּ'
 וּמַחֲלֵקַת וּמְרִיבוֹת עִם וּפְוִחִים וְכוּ'.

וְלִכֵּן שְׂמִרִי מְאֹד לֹא לְהִכָּנֵס עִם שׁוּם וּפְוִחַ כָּל הַשִּׁבְת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ כְּמֵאמְרָם ז"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת פֶּרֶק
 ב' הַלָּקָה ח) בְּרִכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר זוֹ בְּרִכַּת שִׁבְת.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְת שְׁלוֹם

גתקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר רֵאָה כ"ד אָב ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַקַּח אֶת עֶצְמְךָ בִּיָּדְךָ, זְכֹר מֵה שְׂדַבְרָנוּ בְּשִׁבְת
 קִדְשׁ, אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְדַעַת "מֵה שְׂבִיד בְּטוֹחַ" כִּי רַבְנוּ ז"ל גִּלְגָּה לָנוּ (שיחות

הָרִ"ן סימן ו') הַיִּצָּר הָרַע נִדְמָה כְּמִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם יָד סִגְוֶרָה וְכֵלֶם רְצִים אַחֲרָיו וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא צָרִיף וּלְכַסּוֹף פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאִים שֶׁאֵין בּוֹ כְּלוּם, נִמְצָא שֶׁרְצָתִי אַחֲרֵי מִיִּשְׁהוּ יָמִים שְׁבוּעוֹת חֲדָשִׁים וְשָׁנִים וְכוּ' וּמֵאוּמָה אֵין בְּיָדִי וְכוּ' אֲבָל אִזּוֹ כִּבֵּר מֵאַחֵר מֵאִד וְזֶה מְעוֹת שֶׁאֵי אֶפְשֵׁר לְתַקֵּן כָּלֵל.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אִם אַתָּה לֹא מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם בְּבֵית הַכִּנְסוֹת וּבְמִנְיֵן דִּיקָא דַּע לָךְ שֶׁאַתָּה כִּבֵּר מִתְחִיל לְהִתְרוֹפֵף מִהִיְהוּדוֹת שֶׁלָּךְ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל זֶה הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן עֲדִין נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, הָרַגַע שְׁמִתְחִילִים לְחַסֵּר פֶּה תְּפִלָּה בְּצַבּוּר שֶׁם תְּפִלָּה בְּצַבּוּר וְכוּ' כִּבֵּר מִתְחִיל הִיְהוּדוֹת לְהִתְרוֹפֵף אֲצִלוֹ וְכוּ' וּמִי יוֹדַע עַד הֵיכַן זֶה יִגִּיעַ ? יַעֲבֹר עַל אֲסוּרִים חֲמוּרִים שֶׁעַל זֶה מְקַבְּלִים אַחֵר כִּף עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ' הֲאֵם זֶה כְּדָאי ?

וְאֵל תֹּאמַר מַה כִּבֵּר יִהְיֶה כְּשֶׁאֲחַסֵּר פַּעַם אַחַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר אֲשֶׁר עַל זֶה כִּבֵּר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשָׁלִי כ"ד א) "אֵל תִּקְנָא בְּאַנְשֵׁי רַעָה וְאֵל תִּתְּאוּר לְהִיּוֹת אַתֶּם" אֵל תִּתְּחַבֵּר עִם אַבְרָכִים קָלִים שְׁמִזְזוּלִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר "כִּי שִׁד יִהְיֶה לָבֶם וְעֵמֶל שִׁפְתֵיהֶם תְּדַבְּרֶנָּה" כִּי חֲבַל מֵאִד מֵאִד לְהִתְחַבֵּר עִם קָלִים וְרָקִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא שְׁזָה חֲלֻקָּה לְנֻצַח וְדַע לָךְ שֶׁכָּל יוֹם זֶה יוֹם וּמָה שֶׁתְּחַטֵּף בְּיוֹם הַזֶּה זֶה חֲלֻקָּה לְנֻצַח.

אֵל תְּדַחֵה לְיוֹם מִחֵר אֲלֵא הַיּוֹם תִּלְמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת שְׁבוּעַת שְׁזָה סְגֻלָּה לְאַרְיֶכֶת יָמִים וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת כְּסִדְרֵן דִּיקָא וְעַל כָּלֶם תִּלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנֶפֶשׁ.

זָכַר גַּם זָכַר שֶׁכָּל יוֹם כְּאֵן לְמִטָּה יֵשׁ כְּנִגְדּוֹ יוֹם לְמַעְלָה וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה עַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁף עֲלֶיךָ שְׁמִחָה מְלֻמְעָלָה וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ הַשְׁמִחָה הַזֹּאת כִּי מִי שֶׁבְּשִׁמְחָה תְּמִיד מוֹחֲלִין לוֹ עֲוֹנוֹתָיו כִּי הָעוֹנוֹת בְּעֲצֻמָּן זֵהוּ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְלִכֵּן רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה

ותשמח אחרים, שְׁזָה המצוה הכי גדולה שְׂרַק יש, ותעזר לי להמשיך עם הבית התבשיל להאכיל עניים רעבים וצמאים ותשתדל לנדב בעין יפה לבית התבשיל כי כל החיים שלי תלויים בזה, וכן תעזר לי לשפץ ביתר שאת את המזגן בבית הכנסת הגדול וכן באולם וכל שקל שתנדב עבור זה יעזר לי מאד ואל יקל בעיניך שקל אחד וכן תראה לקחת קפת צדקה "קרן הצדיק" ותכניס שם בכל יום כמה פרוטות אשר אלו הפרוטות ילכו לפניך והלך לפניך צדקה וכן תזכה את אחרים עם קפת צדקה למען זכות הרבים שְׁזָה דבר גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקכ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ראה כ"ד אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

מאד מאד אבקש אותך שתמשיכי עם המדת החסד שלמדתי אותך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, ובזכות שאדם עושה חסד עם הזולת הקדוש ברוך הוא משלם חזרה כפל כפלים חסדים ורחמים מרבים, ולכן אשרי אדם שזוכה לדעת השלם ועושה רק טוב וחסד עם הזולת.

אני מאד מבקש אותך שתשמרי מאלו הנחשים שמדברים נגד הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה אני הבטחתי לכל אחד מאנשי שלומנו שיהיה לו דירה משלו ויזכה לשפע כפולה וכו' אבל הכל תלוי כפי האמונת חכמים.

נא ונא להחביא את המכתבים שאת מקבלת יום יום, כי יבוא היום שתצטרכי את זה, ואשרי האשה שמכניסה את המכתבים בקלסר וכו' וכך בכל עת מצא היא יכולה לקרא בהם, כי אני יודע טוב טוב מה שעובר עליך כי על כל אחד ואחת עובר בזה העולם כל יום משברים וגלים וכו' והעקר רק להתחזק ולהחזיק מעמד לא להשבר בשום פנים ואפן כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני מבקש
עליך תמידי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקכא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ראה כ"ד אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מכרח להגיד לך אשר חבל על הזמן, אתם כבר צריכים
לעשות תאריך לחתונה מה שיותר מהר, קדם עליך לדעת כי אסור לחיות כך
בלי נשואין וכו', וכן עליך לדעת כי כל אלו שמושכים מזמן ההפרות עד
זמן חתונה וכו', האהבה מתקררת וכו', וגם יכול להוצר חס ושלום פרודים
וכו', ולכן רבנו ז"ל הקפיד מאד לא להתאריך בין ארוסין לבין נשואין, אלא
תכף כשעושין ארוסין כבר לעשות תאריך לחתונה, ודבר זה בריא בגשמיות
וברוחניות, ולכן מאחר שיש ביניכם משיכה כל כך חזקה וכו', תראו תכף
ומיד לקבע תאריך לחתונה, והקדוש ברוך הוא יעזר שתזכו לבנות בית נאמן
בישראל.

והנה פדי להצליח בחיי נשואין אין עוד דבר כל כך חשוב כמו טהרת
המשפחה, ולכן כדאי לשניכם לגשת אל הרב שבעירכם והוא ישמח מאד
ללמד עמכם טהרת הבית, הלכות טהרת המשפחה זה יסוד היסודות בקיום
בית ישראל, ואז האהבה ביניכם יהיה יותר ויותר, כי אין לתאר ואין לשער
כשזוג מתנהגים על פי דיני התורה, איזה אשר והצלחה יש להם בבית, כי
על תורה נאמרה (משלי ג' י"ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

עקר הצלחה זוג טרי שמתחתנים הוא ותור וסבלנות תמיד, שניהם
צריכים לומר אחד להשני, וכן לקנות לעצמם מדת הסבלנות, שזה יסוד
היסודות בהצלחת חיי נשואין, הרי שניהם באים מרקע שונה לגמרי וכו',

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן פ') שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא כְּשִׁשְׁתֵּי הַפְּכִים מְתַאַחֲדִים יַחַד, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, תְּמִיד לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן לְהִיּוֹת סְבֻלָּנִים, אֶפְלוּ שְׁקוּרָה פֶּעַם אִי הִבְנָה וְכוּ', אוּ וּכְוֹחַ וְכוּ', צְרִיכִים תַּכְּף וּמִיָּד לְכַבּוֹת אֶת הָאֵשׁ וְכוּ', לְפָנָי שְׂיוּצָא מִכָּלֵל שְׁלִיטָה, יְכוּל לְהִיּוֹת לְפַעְמִים שֶׁהִבְעֵל אוּ הָאֵשָׁה אָמְרוּ אוּ הִתְבַּטְּאוּ מִלֵּה שְׁלֵא בְּמָקוֹם וְזֶה כּוֹאֵב מְאֹד וְכוּ', צְרִיכִים תַּכְּף וּמִיָּד לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשְׁנִי וּלְוֹתֵר וְלֵא לַעֲשׂוֹת מִזֶּה עֶסֶק גָּדוֹל וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה מְצַלִּיחִים בְּחַיֵּי נְשׂוּאִין.

צְרִיכִים לְזַכּוֹר כִּי כָּף הַחַיִּים "לֵא כָּל מָה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֵא כָּל מָה שְׂמְקַבְּלִים רוּצִים" וּבִידְעָה זֹו יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים בְּקַלּוֹת, כִּי הָרִי בְּהַחַיִּים יֵשׁ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', לֵא הוֹלֵךְ תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּצִים וְכוּ', וְלִכְּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁשָּׂם מְבַטְחוֹ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחַ לַעֲבֹר אֶת חַיֵּי הַבָּלוּ בְּקַלּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת רְאֵה כ"ד אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן פ"ב) כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלֵא כְּסִדְרַת זֶה סִימָן שְׂיֵשׁ לוֹ גְּדֻלוֹת וּגְאוּהָ וְכוּ', וְהוּא רוּצָה לְמַלְךְ וּלְהַתְנַשֵּׂא וְכוּ', וּכְשֶׁלֵּא הוֹלֵךְ לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִשְׁבָּר וְנִעֲשֶׂה מְמַרְמֵר וְכוּ', וְחוֹשֵׁב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִגְדּוֹ וְכוּ', וְזֶה בְּעֶצְמוֹ מְכַנֵּס בּוֹ דְמִיּוֹן כְּאֵלוֹ הַכֵּל הוֹלֵךְ לוֹ הַפּוֹף וְהוּא לֵא יִצְלַח וְכוּ'.

וְלִכְנֵן הָעֶצֶה שִׁישְׁפִּיל וְיִכְנִיעַ עֲצָמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ יִלְךְ לוֹ תָּמִיד כְּסֹדֵר וְיִצְלִיחַ דְּרָכָיו, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר הַתַּנָּא (אבות פ"א ב') בְּטַל רְצוּנָךְ מִפְּנֵי רְצוּנוֹ כְּדִי שִׁיבְטַל רְצוֹן אַחֲרָיִם לְרְצוּנָךְ. הֵינּוּ הָאָדָם צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִזּוּ כְּשִׁזּוּכָה לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ דָּבָר, אִזּוּ מִתְחִיל לְלַכֵּת לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֵר, וְזֶה עֵקֶר הַחֻקָּה לְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם, לִידַע שְׂפָחִי מַה לְגַבִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֶה חֻקְ"מָה אוֹתִיוֹת כ"ח מ"ה מַה אֲנִי מַה חַיִּי, הַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֵּל.

אָדָם צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁהוּא בְּלִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלוּם, וְזֶה מַחֲשַׁבָה אוֹתִיוֹת חֲשׁ"ב מ"ה תָּמִיד תַּחֲשַׁב אֲנִי כְּלוּם בְּלִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ דִּיקָא יִתְחִיל לִילְךְ לָךְ כְּסֹדֵר, וְתִצְלִיחַ בְּדְרָכְךָ וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי זֶה לֹא קָל לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, כִּי הַגָּאוֹת וְהַיְשׁוֹת שִׁישׁ בְּאָדָם לֹא מְנִיחִים אוֹתוֹ לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי תָּמִיד חוֹשֵׁב אֲנִי, אֲנִי, אֲנִי אֲמַלְךָ וְכוּ', וּבְאִמַּת זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוֹל בְּשִׁלְמוֹת, לִזְכוֹת לְבִטֵּל אֶת כָּל יְשׁוֹת וּגְאָוֹתוֹ וְכוּ'.

וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע כִּי רוּב הַמְשַׁגְעִים מִשְׁתַּגְּעִים רַק מִחֻמַּת גָּאוֹת וַיְשׁוֹת שְׁלֹא הוֹלֵךְ לָהֶם כְּמוֹ שָׂרְצוֹ וְכוּ', אִזּוּ מִשְׁתַּגְּעִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אָבֵל כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ רוֹצֶה שׁוּם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעְדֵי רְצוּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ רוֹצֶה שׁוּם דָּבָר, אִזּוּ הוּא תָּמִיד עֲנוּ שֶׁפֶל וְסִבְלָן, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ הֵם כְּכָר חַיִּים אַחֲרָיִם לְגַמְרִי, מֵאַחַר שְׁאֵינוֹ רוֹצֶה שׁוּם דָּבָר מִבְּלַעְדֵי רְצוּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ דִּיקָא הוֹלֵךְ לוֹ הַכֵּל כְּסֹדֵר.

וְלִכְנֵן רֵאֵה לְקַחַת עֲצָמָךְ בִּינְדִיָּה, וְתִרְגִּיל עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְכָל מַה שְׁאַתָּה צָרִיךְ תְּבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהָעֵקֶר הַתְּפִלָּה שְׁלֵךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק עַל נְקוּדָה אַחַת שְׁלֹא תִרְצֶה רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעְדֵי רְצוּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתוֹזָה לְהַכְנִיעַ עֲצָמָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לָךְ לְטוֹבָה, וְיִתְחִיל לִילְךְ לָךְ רַק כְּסֹדֵר בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

כי כלל זה תקח בידיו כשבר ישראל מרגיל עצמו לדבר עמו יתברך, וכל מה שרק צריך הוא מבקש ממנו יתברך, בזה בעצמו הוא מבטל עצמו אליו יתברך, ואז דיקא כבר הכל מתהפך לטובה והולך הכל כסדר, אשרי שיאחו בזה ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתקכג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ראה כ"ד אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו ואיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין יומא דהלולא של צדיק זה דבר גדול מאד להיות אצלו ביומא דהלולא שלו, כי הוא נמצא למטה וכל הבאים אל קברו יכולים להושע בישועה גדולה, ובפרטיות כשנוסעים אל גדולי מבחרי הצדיקים שהשאירו השארה גדולה לדורות, על ידי ספריהם או תלמידיהם, ובפרטיות בל"ג בעומר במירון, וכן בכ"א אדר בליזענסק, וכן בשאר צדיקים קדושים יש ענין גדול להיות בציונם הקדוש, כי אז הם נמצאים למטה ויכולים לפעל דברים רבים וכו', כל מה שצריכים.

עם כל זאת צריכים לידע אשר גם להיות בעיר ששם מנוחת כבוד הצדיק ביום ההלולא שלו הוא דבר גדול מאד, כי אז הוא נמצא בכל העיר ממש, ובזה נבין דבר נפלא, שיש מקומות של צדיקים אשר ביומא דהלולא שלהם נמצאים כל כך הרבה אנשים, וקשה מאד להתקרב אל מקום מנוחתם מרב עם שנדחקים שם, ולכן צריכים לדעת שאין ענין לדחק עצמו להיות ממש על יד הקבר, אלא אפלו שעומד רחוק מקבר הצדיק ומתפלל שם, גם זה נקרא שמשתטח על ציון הצדיק, כי השראת הצדיק נמצא בכל העיר ביומא דהלולא.

ולכן לא צריכים להדחק דיקא להיות קרוב אל קברו, ובפרטיות בשעה

שֵׁישׁ דַּחַק גָּדוֹל מְאֹד כְּגוֹן בְּל"ג בְּעֵמֶר בְּמִירוֹן שֶׁהַדַּחַק שָׁם נוֹרָא מְאֹד, וְלִכְּן בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק עוֹמְדִים סְמוּךְ וְנִרְאָה אֶל הָאֵהָל, יְכוּלִים לַעֲמֹד שָׁם וּלְהִתְפַּלֵּל, וְכֵן אֲנִי נוֹהֵג עֲשָׂרוֹת שָׁנִים, [וְאֵף שָׂאֲנִי יְכוּל לְהִכְנִס שֵׁישׁ עֲמִי אֲנָשִׁים שֶׁמִּפְּנֵים אֶת הַמְּקוֹם בְּשִׁבְלִי, אָבָל רַק פַּעַם אַחַת הֵייתִי בְּל"ג בְּעֵמֶר מִמֶּשׁ עַל יַד הַמִּצְבָּה, אָבָל רְאִיתִי אֶת הַדַּחַק שֶׁדַּחְקוּ אֲנָשִׁים וְכו', וְהִרְבֵּה נִפְלוּ וְכו', אֲמַרְתִּי לַעֲצָמֵי אֵין זֶה מִצְוָה לְהַפִּיל אֲנָשִׁים אוֹ לְדַחַק אוֹתָם כְּדִי שֶׁאֲעַמְד עַל יַד הַמִּצְבָּה, וּמֵאֵז אֲנִי עוֹמֵד רַק בַּחוּץ].

וְכֵן הוּא בְּכָל מְקוֹם שֶׁל צִיּוֹן צְדִיק כְּגוֹן בְּכ"א אֲדָר בְּלִיזְעֻנְסְק, אוֹ בְּכ"ה נִיסֵן בְּצֶאֱנֹז, אוֹ בּו' אֲדָר בְּקֶאֱלִיב, אוֹ בְּכ"א אָב בְּבַעֲלוֹז, אוֹ בְּכ"ו אָב בְּסַטְטָמָר, שְׁבָאִים אֶלְפֵי אֲנָשִׁים לְהַשְׁתַּטַּח עַל צִיּוֹנֵיהֶם הַקְדוּשׁ, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהִכְנִס, אֲזִי אֶסוּר שֶׁיִּחְלַשׁ דַּעְתּוֹ, אֲלֵא בְּמְקוֹם שֶׁעוֹמֵד, שָׁם יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל, וְזֶה נִחְשָׁב מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל הַצְּדִיק.

וְכֵמוֹ כֵּן הוּא בְּאוֹמֵן וּבְפֶרְטִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שָׂאֵז מִתְקַבְּצִים רַבְבוֹת רַבְבוֹת נִשְׁמוֹת אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל כֵּן יִרְבוּ, אֲזִי צְרִיכִים לְדַעַת אִיפֹה שֶׁרַק עוֹמְדִים חָשׁוּב שֶׁהוּא קָרוֹב אֶל רַבְנוּ ז"ל וְזֶה בְּרוּר.

סֵפֶר יְהוּדֵי אַחַד בְּהֵיוֹתוֹ בַּחוּר צָעִיר וְנֹסֵעַ בּו' אֲדָר אֶל צִיּוֹן הֶרֶב הַקְדוּשׁ מְקֶאֱלִיב זי"ע, וְיָדוּעַ שֶׁקְּבָרוֹ הוּא מְקוֹם צֶר מְאֹד וְקָשָׁה לְהִכְנִס שָׁם הִרְבֵּה אֲנָשִׁים, עִם כָּל זֹאת בּו' אֲדָר הָיוּ בָּאִים שָׁם אֶלְפֵי אֲנָשִׁים וְהָיָה שָׁם דַּחַק גָּדוֹל מְאֹד, וְהַבְּחֹר דַּחַק עֲצָמוֹ מְאֹד לְהֵיוֹת בְּפָנִים וְכו', וְהָיָה אֵז שָׁם הֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלוֹם אֱלִיעֶזֶר מְרַצְפָּאָרְט זי"ע (בְּנֹו שֶׁל הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ מִצֶּאֱנֹז זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים") וְגַם הוּא עָמֵד בַּחוּץ רְחוּק וְרָאָה אִיךָ שֶׁהַבְּחֹר דוֹחַק עֲצָמוֹ לְהִכְנִס, עֲנָה וְאָמַר לוֹ, בַּחוּר דַּע לָךְ כִּי בְיוֹמָא דְהַלּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל צְדִיק הוּא נִמְצָא בְּכָל הָעִיר, לֹא צְרִיכִים לְהִדְחִק דִּיקָא לְהֵיוֹת בְּפָנִים, וְהִנֵּה בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף פְּרָצָה הַמְּלַחֲמָה וְהַבְּחֹר הִזָּה נִסְחַב עִם עוֹד אֲנָשִׁים עַד לִיזְעֻנְסְק, וְשָׁם הִחְבִּיאוּ עֲצָמָם, וּבְדִיּוֹק הָיָה אֵז כ"א אֲדָר וְנִכְנַס בְּלִבָּם שֶׁל כְּמָה יְהוּדִים תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְצִאת מִמְּקוֹם מִחְבּוּאָם וּלְבֹא לְהַשְׁתַּטַּח עַל צִיּוֹן הֶרֶבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וְכֵן עָשׂוּ, וְהַבְּחֹר הִזָּה נִזְכָּר מֵה שֶׁאָמַר לוֹ הֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלוֹם אֱלִיעֶזֶר זי"ע, שְׁבִיּוּמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִמְצָא בְּכָל הָעִיר, וְלִכְּן הוּא לֹא יִצָּא

ממחבואו רק שם התפלל, ולבסוף תפסו את כל האנשים והרגו אותם ימח שָׁמַם, וכשהגיע לארצות הברית התחתן והקים משפחה גדולה, רואים מכל זה שביומא דהלולא של הצדיק כשעומדים לא רחוק מציונו, זה גם נקרא השתטחות של ציונו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקכד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ראה כ"ה אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת רוח שזכיתי לשאף כל העשרה ימים, שזכיתי לשפן בקהלתנו הקדושה ביבנאל, ממש אי אפשר להכיר את המקום כלל, תהלה נכנסים בכל פעם לגור משפחות חדשות, עד שכבר לא יודעים מי אורח ומי תושב.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, וצריך שתדע שנסיונות עוברים על כל אחד, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) אשר אין דבר כזה עולם הזה, יש או גיהנם או גן עדן, כפי הצרות והנסיונים והמרירות שכל אחד עובר בזה העולם כנראה שכאן הוא הגיהנום, אך בזה שאדם זוכה לחזק עצמו וממשיך עצמו רק אליו יתברך, הן בתורה הן בתפלה הן בצדקה וחסד, כמו כן ממשיך על עצמו את הגן עדן בזה העולם, כי אין טוב אלא תורה, אין טוב אלא תפלה, אין טוב אלא לעשות צדקה וחסד עם הזולת.

לכן אבקש אותך חזק מאד מאד ושום דבר שלא יוכל לשבר אותך, ושום דבר לא יוכל להפיל אותך, קבע עתים לתורה ללמד בכל יום קצת מקרא קצת משנה קצת גמרא, אשר אין טוב מהם, כי זהו עקר העשירות של האדם בזה ובכא.

הרגל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה

נִצְחִיית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"א) כְּמוֹ שְׁצָרִיף שְׂיִהְיֶה לְאָדָם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן צָרִיף שְׂיִהְיֶה לְאָדָם אֲמוּנָה גַם בְּעִצְמוֹ, שְׂיִדַּע שְׁגַם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁעוֹבֵר עָלָיָה בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל כָּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגִלְיָם וְחִלְיֹשׁוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', לִכֵּן דַּע לָךְ שֶׁכָּל הַעֲתָקָה שְׂאֵתָה נַעֲתֵק וְנִמְשָׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, תִּתְחִיל מִהֲרַגַע הַזֶּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבִקְוָע רְקִיעִים מִמֶּשׁ, וְחִבֵּל מְאֹד שְׁבָנֵי אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מְזֶה, וְכָף עוֹבֵר עָלֵיהֶם יוֹם יוֹם שְׂעָה שְׂעָה מִבְּלִי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵצֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה הִיָּה הָעֵקֶר, כִּי כָּל הַדְּרָכִים וְהַעֲצוֹת שֶׁרַק גִּלְהָ לָנוּ אֵי אֶפְשָׁר לְכַבֵּעַ אֶת זֶה אֲלֵא עַל יַדֵּי תִפְלָה.

רק חִזַּק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵתָה נִמְצָא בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְיָקָרִים, וְאַתָּה נִמְצָא בְּקַהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְיִדְוֵעַ אֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שֶׁנִּחְזָק עֲצֻמְנוּ יַחַד, וְהִבְטִיחַ אִם נִחְזָק אֶת עֲצֻמְנוּ יַחַד, אֲזִי הוּא יִהְיֶה עִמָּנוּ, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ בְּהַחַיִּים שֶׁבֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְיָקָרִים לֹא יִהְיֶה שׁוּם קִנְאָה וְשׁוּם שִׁנְאָה וְשׁוּם מַחְלָקָת וּמְרִיבוּת, וְאִם יֵשׁ אִיזָה בַר נֶשׁ קִלְפָּה כְּזֶה שֶׁרַק מְעוֹרֵר מְדָנִים וּמַחְלָקָת, כְּדֹאֵי לְגַרְשׁוֹ מֵאַתְּנוּ, כִּי תוֹלַעַת אַחַת יְכוּלָה לְקַלְקֵל שֶׁק שְׁלֵם שֶׁל תְּפוּחִים מְתוּקִים וְכוּ', וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֵּיךְ שֶׁלֹּא יַעוֹרֵר מְדָנִים וּמַחְלָקָת וְלֹא יְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', אֲלֵא מִי שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת נְאוּף, אוֹ נִכְשֵׁל בְּאֶסוּר גְּנֵבָה וּגְזֵלָה, וְלִכֵּן אִם תִּשְׁמַע אֶחָד מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל קַהְלָתְנוּ, דַּע לָךְ שֶׁזֶה נּוֹאֵף גְּדוֹל אוֹ מְשַׁחַת שְׁגוֹנֵב וְגוֹזֵל, אוֹ שֵׁישׁ בּוֹ שְׂתִיָּהִם גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ה אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְתֹאֵר לָךְ אֵיךְ נִהְיִיתִי לְהִיּוֹת בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, וְלִרְאוֹת בְּמוֹ עֵינַי אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁיֵּשׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂדוּרוֹת לֹא הָיָה קֵהֳלָה שְׁלֵמָה שְׁתַּעֲסֵק רַק עִם עֲשֵׂית חֶסֶד, וְלַעֲזֹר אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, שְׁכָל זֶה גֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, כִּי לְמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד וְצַדִּיקָה שְׂאֻחַת עוֹשָׂה עִם הַשְׁנִיָּה.

וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת בְּאֵם יֵשׁ אֵיזָה קְלִפָּה אַחַת שְׁמֹרְכֶלֶת וּמְדַבְּרַת רַע עַל קֵהֳלָתְנוּ, וּמְרַבָּה לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע, זֶה סִימָן שֶׁהִיא מְאֹד פְּגוּמָה בְּנֵאוֹף רַחֲמָנָא לִיִּצְלֹן, כִּי לֹא תִדְבֹר אִשָּׁה עַל קֵהֳלָה קְדוּשָׁה שְׁעוֹשׂוֹת רַק חֶסֶד, אֲלֵא אִם כֵּן הִיא פְּגוּמָה מְאֹד, וְכֵן אִשָּׁה שְׁתַּמִּיד מְרַכֶּלֶת וּמְדַבְּרַת לְשׁוֹן הָרַע, וּמְעוֹרְרַת מְדַנִּים וּמַחְלֶקֶת וְכו', צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֻשָׁה זֹו הִיא מְאֹד מְאֹד פְּגוּמָה בְּנֵאוֹף רַחֲמָנָא לִיִּצְלֹן, הִיא מְסַתֶּרֶת מַעֲשֵׂיהָ, עוֹשָׂה עֲצָמָה כְּצַדִּיקַת וְכו', אֲבָל הִיא מְאֹד פְּגוּמָה.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּזְהָרִי מְאֹד מִכָּל אֵלוֹ הַנְּשִׁים הַמְרַכֶּלוֹת וּמְדַבְּרוֹת לְשׁוֹן הָרַע, כִּי הֵם מְאֹד פְּגוּמוֹת וְכו'.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד אַחַת עִם הַשְׁנִיָּה, וְתַעֲזְרִי לִי מְאֹד בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁזֵה הַכִּלִּי הַכִּי יִפֶּה שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, וְזֵה מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו, יִשְׂרָאֵל שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל לְרַעֲבִים וְלַצְמֵאִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁהִיָּה לֹו חֶלֶק בְּהַחֲזִיקַת הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל, שְׁזֵה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ה אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְהֶאֱחֹזְלִים לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה.

ידוע שאצל רבנו ז"ל היה העקר תמימות ופשיטות, ולהיות איש פשוט, ולכן אל תחפש שום גדולות, אלא תתחיל כבר עכשו לחזור בתשובה שלמה בתמימות ופשיטות גמור מאד, בלי שום חכמות והשכלות כלל, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום ולהתודות לפניו על כל מה שעשית עד עכשו, כי עקר התשובה זה ודוי דברים, כמוכא ברמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין ואמר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') כשאדם חוטא על ידי זה עוונותיו חקוקים על עצמותיו, והם נוקמים בו, ולכן עקר התשובה הוא ודוי דברים להתודות, ועל ידי זה יוצא החטאים מעצמותיו, וזוכה להיות כלי לקבל בו את האור אין סוף ברוך הוא, והסמ"ך מ"ם מאד מיוחד שאדם יתודה, ועל ידי זה יעזב לו לעשות כל מיני עבודות העקר לא להתודות להקדוש ברוך הוא, ולכן עקר התשובה להתודות בתמימות ופשיטות לפניו יתברך על כל מה שעבר בגשמיות וברוחניות, וזה עקר התשובה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך

להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המוות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה. ולכן זה צריך להיות עבודתך כל ימי חדש אלול, להתודות בכל יום.

אל תחפש עבודות חדשות וכו', ואל תחפש הנהגות של צדיקים וכו', אלא בתמימות ופשיטות תראה להתודות כל יום.

ואם אפשר שתלמד בכל יום מימי אלול את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"א, ולומר עליה את התפלה בלקוטי תפלות תפלה פ"ה.

תורה קמ"א

אם יזכה שירגיש באמת כאב חטאיו הינו כשימול את ערלת לבבו. כי כל זמן שלבו ערל ואטום, אי אפשר לו להרגיש באמת, רק כשימול את ערלת לבבו, ויהיה לו חלל בלב, ואזי ירגיש לבבו באמת גדל כאבו, ויצטער ויתחרט באמת. ואזי מגדל החרטה, ירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממנו, ולכל מקום שנמשכו, ירגישו שם במקום שהם, הן אותם שנמשכו ממנו ונתהוו מהם בניו ממין בני אדם, והן אותם שנמשכו ממנו למקום אחר חס ושלום, וגם שם יש להם לב ושאר איברים. ואזי כשימול את לבבו, וירגיש לבבו גדל כאבו, ויתחיל להצטער ולהתחרט באמת, אזי ירגישו שם כל הלבבות של הטפות, ויתודע להם האמת האיהך הם מטלים במקום טנופות בשאול תחתית. כי מתחלה נדמה להם שטוב להם, כי הן מזיקי עלמא. רק אחר - כך כשנמול לבבם, על - ידי שנמול לבב אביהם, אזי מרגישין היכן הם, ומתחילין לקונן ולהצטער, ונעשה שם רעש גדול ביניהם. וזהו (דברים ל): "וקל ה' את לבבך, ואת לבב זרעך", הינו כשימול ה' את לבבו, ימול גם לבב זרעו. ולהיכן שנמשך הזרע, הן למין בני אדם, אזי מחיבים בניו שירגישו גם - כן הרהור תשובה על ידי שנמול לבב אביהם. וכן אם נמשך למקום אחר חס ושלום, אזי ימולו שם הלבבות וירגישו כנ"ל:

והזמן המסגל לזה הוא חדש אלול, כי אלול ראשי - תבות א'ת ל'בבך ואת ל'בב. הינו שימול ה' את לבבו ואת לבב סתם התלוי בו, להיכן שנמשך

כַּנְל. הַיְנוּ הַלֵּב שֶׁל הַטּוֹפוֹת לְאִיזָה מְקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ, אִם שֶׁנִּמְשְׁכוּ וְנִתְהוּוּ מֵהֶם בְּנֵי מִיִּן בְּנֵי אָדָם, וְהֵן שֶׁנִּמְשְׁכוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְמְקוֹם אַחֵר וְגַם הֵם בְּנֵי, וְהֵם תְּלוּיִים בּוֹ. וְעַל כֵּן כִּשְׁנַפְטֵר הָאָדָם הֵם הוֹלְכִים אַחֵר הַמְטָה וּמְקוֹנְנִים עָלָיו, כְּמוֹ בְּנֵי מִמֶּשׁ מִמִּין אָדָם, אֲךָ שֶׁזֶה שֶׁהֵם הוֹלְכִים וּמְקוֹנְנִים אַחֲרָיו, הוּא לֹא לְבִזְיוֹן וּלְחִרְפָּה גְדוֹלָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן רַחֲמָנָא לְצַלְן מַעֲנָשִׁים הִלְלוּ כִּידוּעַ:

תפלה פ"ה המיוסד על תורה זו

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּעַזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁאֲזַכֶּה מִהֵרָה לְהַרְגִישׁ בְּאֵמֶת כָּאֵב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם, וְעִמְקוֹ מִתְהוֹם רֵבָה וְכִכְדוֹ מִחוּל יָמַי, וְרַבּוֹ מִעַפְרֵ הָאָרֶץ, וְעֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁינוֹ, וְגִבְהוֹ מִנְשַׁמַּת רוּחַ אֲפָנוֹ וּבִפְרֵט הַחֲטָאִים שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, פֶּגַם טְפֵי הַמַּח שֶׁיִּצְאוּ מִמֶּנִּי לְכַטְלָה בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאֵס וּבְרִצוֹן, אֲשֶׁר אִם הִייתִי מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ עֵצֶם הַכָּאֵב שֶׁל הַפֶּגַם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הִייתִי יָכוֹל לְחִיוֹת אֲפָלוֹ שְׁעָה אַחַת, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עֵצֶם הַפֶּגַם הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מְאָרִיכִין חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכָבִין הַגְּאֻלָּה וּמּוֹרִידִין אֶת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת חֵס וְשְׁלוֹם, וּמְמַשִּׁיכִין נְשָׁמוֹת עַרְטֵלָאִין בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, וְנִבְרָאִין מִכָּל טָפָה וְטָפָה מְזִיקֵי עֲלֵמָא רַחֲמָנָא לְצַלְן רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְשָׂאֵר פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנּוֹרָאִים הַנִּעֲשִׂים עַל-יְדֵי-זֶה כִּי כָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָהּ בְּתַקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד הַכָּל, וּבְעוֹן זֶה פּוֹגְמִין

בְּכָל הַכ"ב אֲתוֹן דְּאוֹרֵייתָא שֶׁהַטָּפָה כְּלוּלָה מֵהֶם וְכוּ' וְכוּ' וּבְאֵמֶת לְבִי אֲטוֹם וּמְבַלְבֵּל וּמַעֲקָם כָּל כֶּף עַד שְׁאִינִי מְרַגֵּשׁ כָּלֵל כָּאֵב עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֲפָלוֹ כְּשֶׁאֵינִי מְדַבֵּר מֵהֶם אוֹי לִי וִי לִי, אוֹי לִי וִי לִי, וְאִם אוֹמֵר אֶלְךָ פְּעָמִים אוֹי לִי וִי לִי, עֲדִין אֵינִי מְרַגֵּשׁ כָּלֵל מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, מָה אֲתֹאנִן מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, אֲךָ אַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל בְּשׁוֹר וְאַתָּה צוֹפֵה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן אוֹתָנוּ כְּלָנוּ כְּאֲשֶׁר הַבְּטַחְתָּנוּ, עַל-כֵּן שִׁטְחֵתִי אֵלֶיךָ

כפי, גואל חזק היה בעזרי ולמדני והורני בכל עת, באיזה דרך באיזה אפן אזכה לשוב אליך באמת, מרע לטוב ממנות לחיים, כי מר לי מאד:

אבי יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם ומל את ערלת לבי הרע, ותפתח את לבי באפן שאזכה להרגיש פאב ומכאוב עוונותי העצומים עד שאזכה לצעק מן הלב זעקה גדולה ומרה כמו שראוי לי לזעק ולצעק על עוונות רבים וגדולים פאלה אוי אוי אוי, ואזעק ואצעק ואשוע אליך באמת ובלב שלם בלב נשבר ונדכה מקירות הלב, עד שירגישו גם כל הלכבות של כל הטפות שנמשכו ממני לכל מקום שנמשכו, הן אותן הטפות שנמשכו בהתר ונתהוו מהם בני שיחיו לארך ימים ושנים טובים, הן להבדיל אותן הטפות שיצאו ממני לבטלה בשוגג או במזיד, ונעשה מכל טפה וטפה מה שנעשה אוי לי וי לי, וכלם יהיה נמול לבכם, וירגישו כלם בכל מקום שהם את עצם פאכם וצערם והיכן הם מנחים בשאול תחתיות במקומות המטנפים שלא נתן להזכר ויהיה נעשה רעש גדול ביניהם, ויתעוררו כלם לשוב להשם יתברך באמת ויתחילו להתגעגע ולהצטער ולכסף באמת להתתקן ולשוב אל יהוה באמת עד שתעורר רחמיך הטובים, רחמיך הגנוזים, רחמיך הפשוטים, רחמיך הרבים, עלי ועליהם ותעסק בתקוננו, ותגאלנו מהרה מבאר שחת מטיט היין ומכל מקומות המטנפים והמקלקלים מכלם תגאלנו ותפדנו ותוציאנו לשלום ותתקננו וישיב המלך את נדחיו מהרה, כי אתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח ומל את לבבינו לאהבה את שמך, כמה שפתוב: "ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך".

אבינו מלפנו אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות שארינו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו, זכני מהרה למול את ערלת לבבי ולבב זרעי, ובפרט בימי אלול הקדושים זכני מעתה שאזכה להכין עצמי באמת, באפן שאזכה בימי אלול הקדושים שיהיה נמול בשלמות לבבי ולבב זרעי באמת, עד שאזכה בחיים חיותי שיתקנו אותי הצדיקים

אֲמַתִּיִּים בְּשִׁלְמוֹת אוֹתִי וְאֵת זֶרְעִי וְאֵת כָּל הַתְּלוּיִים בִּי לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ
וְלֹא אֶפְלֵם וְלֹא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם וְעַד וְלֹא אֶעוֹל בְּכִסּוּפֵא קִמָּךְ, וְלֹא יִהְיֶה כַחַ
לְהַחֲטֹאת לְרַבּוּץ עַל פֶּתַח קִבְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲזַכֶּה לְתַקֵּן הַכֹּל בַּחַיִּים
חַיּוֹתַי, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה וּסְמִיכָה בִּי
אִם עֲלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחֶם וְהַבְּטַחְתָּם אֲנוּ מְצַפִּים עֲדִין לְכָל טוֹב.

מְלֵא רַחֲמִים חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה
כַּח לְשׁוֹם מִזִּיק וּמְשַׁחֵת לְהַתְקַרֵּב אֵלַי בַּעַת מִיתַתִּי וְלֹא יִלְכוּ אַחַר מִטַּתִּי
חֵס וְשָׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תִּגְרָשֵׁם מִמֶּנִּי וּתְבַטְּלֵם בְּבִטּוֹל גְּמוּר
מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתַחּוּס עָלַי בַּחֲמַלְתְּךָ הַגְּדוֹלָה וּבַחֲנִינּוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים,
שְׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן בַּחַיִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי, וְתַחּוּס וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל
הַכֹּל בַּחַיִּים חַיּוֹתַי, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה עָלַי שׁוֹם דִּין וּמְשַׁפֵּט אַחַר כֶּף
אִם אֲמַנֵּם יַדְעַתִּי בְּאֲמַת כִּי אֲנִי רַחוּק מִיִּשׁוּעָה כְּזֹאת, כִּי בְמָה יִזְכֶּה
נַעַר כְּמִנִּי לְזֹה, אֲךָ עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נֹשֵׁעַן
וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מִקְוֶה, וְלִישׁוּעַתְךָ אֲנִי מְצַפֶּה, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים
אֲמַתִּיִּים שְׁבִדוֹרְנוּ, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמַתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה עֲלֵיהֶם
אֲנוּ נֹשְׁעִים, בְּהֵם תִּמְכַּתִּי יַתְדוֹתִי לְשֵׁאל כָּל אֱלֹה מַלְפָּנֶיךָ, עַל כֵּן עֲדִין
אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמִקְוֶה וּמִיחַל לִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה שְׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְכָל
מָה שְׁבַקְשַׁתִּי מַלְפָּנֶיךָ כִּי אַתָּה צוֹפֶה לְרַשֵּׁעַ וְחַפֵּץ בַּהֲצַדִּיקוֹ, וְאִם אֲנִי
מִתְמַהֵמָה הֲרַבְּהָ לְשׁוֹב, וְעוֹד הוֹסַפְתִּי קְלִקּוּלִים וְעוֹוֹנוֹת הֲרַבְּהָ גְדוּלִים
וְעֲצוּמִים בְּכָל יוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין אֲנִי מַחֲכָה בְּכָל יוֹם שְׂיִבֵּא גְּאֻלְתִּי
וּפְדוּת נַפְשִׁי, שְׁאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְהַתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי וּלְקוֹם מִנְפִילְתִּי וְלַעֲמֹד
מִיִּרְיַדְתִּי וּלְחַיּוֹת מִמִּיתַתִּי וּלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּבְלֵב שְׁלֵם לְהִיּוֹת כְּרַצוֹנְךָ
הַטוֹב בְּאֲמַת אֲנִי וְזֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי וְכָל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

הַלְוֵאֵי שְׁתַּקִּים אֵת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת מֵהַיּוֹם וְהַלָּא, לְהַתְנוּדוֹת בְּכָל
יוֹם עַל כָּל מָה שְׁעַשִׂיתָ, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵצְאוּ הַחַטָּאִים מִעַצְמוֹתֶיךָ, וְכֵן תִּלְמַד
אֵת הַמְּאָמֵר הַזֶּה מִלְקוּטֵי מוֹהַר"ן וְתֹאמַר הַתְּפִלָּה עֲלֶיךָ מִלְקוּטֵי תְּפִלוֹת, וְאִז
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אם אֶפְשֶׁר לומר בְּכָל יוֹם "יום תהלים" אין לְמַעַלְה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) שְׁתַּהַלִּים מִסְגָּל לְתוֹשֻׁבָה, וְכֵן אִם אֶפְשֶׁר לומר בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּפִין תְּקוּנִים שֶׁהָאֲרִיז"ל נִתֵּן תְּקוּן לְבַעַל עֲבָרָה לומר בְּכָל יוֹם חֲמֵשֶׁה דְּפִין תְּקוּנֵי זֶה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁתַּהַיָּה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת עֲצֻמָּהּ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּהּ, כִּי הַשְׂמִיחָה בְּעֲצֻמוֹ יִמְשִׁיךְ עָלֶיהָ שְׂמִיחָה מְלֻמְעָלָה, כַּמּוּבָא בְּזֵהר (תצוה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלָמָא תַתְּאָה קְיִימָא לְקַבְּלָא תְדִיר, [בֵּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֶדֶת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אָבִין טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אָבִין טוֹב כְּמוֹ אָבִין מוֹשְׁכַת שְׁנִקְרָא מִגְּנֻט] וְעֲלָמָא עֲלָאָה לֹא יְהִיב לִיהָ אֲלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קְיִימָא, [וְהַעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֲלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֶת עֲצֻמוֹ מְלֻמְטָה] אִי אִיהוּ קְיִימָא בְּנִהִירוֹ דְאֲנָפִין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מְלֻמְטָה] כְּדִין הֵכִי נִהְרִין לִיהָ מְעִילָא, [כִּךְ מְאִירִים לוֹ מְלֻמְעָלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוּת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קְיִימָא בְּעֲצִיבוֹ, [אָבֵל אִם אָדָם עוֹמֵד בְּעֲצָבוֹת וּבְמֵרָה שְׁחָרָה] יְהִיבִין לִיהָ דִּינָא בְּקַבְּלִיָּה. [אֲזִי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תהלים ק' ב) "עֲבָדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׂמְחָה", חֲדוּהָ דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיָּה חֲדוּהָ אַחְרָא עֲלָאָה, [הַשְׂמִיחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מְמַשְׁכַת עָלָיו שְׂמֻחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הֵכִי נִמִּי הָאִי עֲלָמָא תַתְּאָה, כְּגוֹנָא דְאִיְהִי אַתְעֵרַת הֵכִי אֲמַשִּׁיךְ מְלַעֲלָא, [כִּךְ הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּךְ מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכֵּן כְּשֶׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמוֹ כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ שְׂמֻחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תַּהַיָּה בְּטָלָן, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂעוּבַר עָלֶיהָ מַה שְׂעוּבַר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכּוֹחוֹת, וְאֲזִי תִרְאֶה שְׂכָל מְזֻלָּה יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, הַלּוּאִי שְׂתַכְנִיִּים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּלִבָּהּ.

וְעַל כָּלֵם תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחָה עֲרַבִּית בְּמִנְיַן דִּיקָא. כִּי זָכַר וְגַם זָכַר מַה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִיית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׂגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמַה

הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלים להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקכוז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ראה כ"ה אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך לאכל ולשתות ולא לסגף את עצמו באכילה ושתייה, כי כך אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כשנעשה חר קטן בגוף נעשה חר גדול בנשמה, הינו כשאדם נחלש, אזי הוא לא יכול כבר לא להתפלל ולא ללמד ולא לעשות כלום בעבודת השם יתברך, וזה עקר עצת הסמ"ך מ"ם להפיל את האדם בסגופים לא לאכל ולא לשתות, וידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על אנשי שלומנו שלא יקחו על עצמם שום תעניות וסגופים, ואמר בסוף ימיו, אם הייתי יודע אל מה יכולים לזכות על ידי שיחה בינו לבין קונו, לא הייתי מתענה ומסגף את גופי כל כך, וכן אמר בפרוש (חיי מוהר"ן סימן תצ"א) שלא להתענות כלל. ואמר הלא מי שאינו זוכה להיות אצלי על ראש השנה הוא אין לו להתענות כלל, ומי שזוכה להיות אצלו על ראש השנה הוא בודאי אין צריך להתענות כלל מאחר שזוכה להיות אצלי על ראש השנה והבן; ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לסגף את עצמו בשום סגופים לא לאכל ולא לשתות, ולכן כל ענין תאות אכילה ושתייה, לא שיהי אלינו כלל.

ומוכא בדבריו (חיי מוהר"ן סימן תקט"ו) שהזהיר שלא לאכל בהלעטה הינו במהירות כדרך גרגרן, כי זהו בחינת (בראשית כ"ה): "הלעיטני נא", רק להרגיל

עצמו לֵאכֹל בַּמְתִּינּוֹת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת וּבַדֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּדֶרֶךְ שְׂאוֹכְלִין בַּדֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּשִׁיּוֹשֵׁב אָדָם חָשׁוּב עַל הַשְּׁלָחָן, כִּף יֵאָכֵל תְּמִיד אֶפְלוּ כְּשִׂאוֹכֵל לְכַדּוֹ; וְזֶה בְּעֶצְמוֹ שְׁבִירַת תְּאוֹת אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, שְׂאָדָם צָרִיף לֵאכֹל בַּדֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְלֹא כְּזוֹלָל וְסוֹבָא.

אָבֵל תְּאוֹת מְמוֹן זֶה הַתְּאוּהָ הִכִּי מְגִנָּה, עַד כְּדִי כִּף שְׂרַבְנוּ ז"ל קוֹרָא אֵת זֶה (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ג) עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי רוֹאִים בְּנֵי אָדָם יַעֲשׂוּ הַכֹּל, לְגַנֵּב וּלְגַזֵּל, וּלְעֲשׂוֹת עֲוֹנוֹת, הַעֲקָר לְהוֹצִיא מֵהַזֹּולַת כֶּסֶף בְּמִרְמָה, וְזֶה הַתְּאוּהָ הִכִּי מְגִנָּה שָׂרֵק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וּבְנֵי אָדָם עוֹשִׂים אֵת כֹּל מֵה שְׁבִיכְלָתָם לְהַשִּׁיג כֶּסֶף בְּאִפְן הִכִּי מְגַעֵל וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה תְּאוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְעַל זֶה צָרִיכִים הִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִנְצֵל מִתְּאוֹת מְמוֹן, כִּי מִי שְׂנוֹפֵל בַּתְּאוּהָ זֶה כְּבָר קָשָׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְצַאת מִזֶּה, וְלֹא יִהְיֶה לְהוֹט אַחֵר הַכֶּסֶף כָּלֵל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָחָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רָאָה כ"ה אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתְּבָךָ.

אָדָם אֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל מִדְּבָרִים שֶׁהוּא לֹא יוֹדֵעַ בְּזֶה כְּלוּם וְכוּ', וְכֵן דְּבָרִים שְׂזָה לְמַעֲלָה מֵהַשֶּׁכֶל שֶׁל אָדָם וְכוּ', בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה שֶׁל גְּלַגּוּלִים, וְהַמְקוֹר לְזֶה הוּא בְּזֶהר פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים וְהֶאָרִיכוּ בְּזֶה בְּשַׁעַר הַגְּלַגּוּלִים וְכוּ', וְאֵי אֲפֶשֶׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֵל הַצַּעַר שֶׁל נִשְׁמָה שְׂצָרִיף לְרַדַּת בְּגִלְגוּל וְכוּ', כִּי יָכוֹלִים לְהִתְגַּלְגֵּל בְּדוּמָם אוֹ בְּצוּמָח אוֹ בְּחֵי וְכוּ', וְהַעֲנֵשׁ הַזֶּה הוּא עֲנֵשׁ

גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּמֵאַחַר שְׁדָבְרִים אֱלוֹי גְּנוּזִים וְנִסְתָּרִים מִבְּנֵי אָדָם וְכוּ', וְלִכְּן לֹא כְּדָאֵי לְדַבֵּר מְזֵה, וְלֹא כְּדָאֵי לְחַקֵּר בְּזֵה, אֲלֵא לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה בְּכָל יוֹם, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא וְדוּוּי דְבָרִים, כְּמוּבָא בְרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיִּב לְהִתְדוּדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר (בְּמִדְבָר ה') "אִישׁ אִו אֲשֶׁה כִּי יַעֲשֶׂה" וְגו' "וְהִתְדוּדוֹ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּוּי דְבָרִים וְדוּוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צֵד מִתְדוּדִין אוֹמֵר אֲנֵא הַשֵּׁם חֲטָאתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעִיתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כֶּךָ וְכָךְ וְהִרִי נַחֲמִתִּי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲוִלִים אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֵקֶר שֶׁל וְדוּוּי וְכָל הַמְרַבָּה לְהִתְדוּדוֹת וּמֵאַרְיָךְ בְּעִנְיָן זֶה הִרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְתַכְפֵּה וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִתְדוּדָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, כְּמֵאמָרָם וְ"ל (תּוֹרַת כֹּהֲנִים בַּחֲקוֹתֵי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתְדוּדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֵינִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהִתְדוּדוֹ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבוֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ", וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁבַכְל יוֹם וְיוֹם הוּא מִתְדוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל כָּל מַה שְׁעֲשֵׂה, שְׂאֵז אֵינּוּ זֶה מִשָּׁם עַד שְׁמוֹחֵלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְיִתְפַּטֵּר מֵעַנְשׁ הַגְּלָגוּל.

אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, לוֹמֵר קְדִישׁ עַל נַפְטָר, וְלִלְמַד מִשְׁנֵיּוֹת אַחֲרָיו, שְׁזֵה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְהַנְשָׁמָה, שְׂאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שִׁישׁ לְאָדָם שְׂאוֹמֵר קְדִישׁ וְלוֹמֵד מִשְׁנֵיּוֹת אַחַר נִשְׁמַת אֲבוֹתָיו וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ אֲסוּר לָנוּ לְהַכְּנִס בַּחֲקִירוֹת בְּדַרְשׁוֹת וְכוּ', הִרִי זֶה הִיָּה רְשַׁע וְכוּ', אוֹ בְּכָלֵל הִיָּה רְחוּק מֵהִיָּהוּדוֹת וְכוּ', זֶה לֹא הֶעֱסַק שְׁלֵנוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לָקִים מַה שְׁנִצְטוּיָנוּ, לוֹמֵר קְדִישׁ אַחַר נַפְטָר, וְלִלְמַד פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת עֲבוּרוֹ, וְלִתֵּן צְדָקָה לְזַכוֹתוֹ, וְיִוְתֵר מְזֵה אֵין לָנוּ מַה לְחַקֵּר, וְלִכְּן חָבַל אֲפִלּוֹ לְדַבֵּר מְזֵה, וּמִכָּל שְׁכָן לְכַתֵּב מְזֵה וְכוּ'.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוּכָה לְשׁוֹב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וּבַפֶּרֶט בְּכָל יוֹם לְפָנֵי שְׁהוֹלֵךְ לִישָׁן שְׂאֵז קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה, וּמִתְדוּדָה עַל חֲטָאָיו שְׁעֲשֵׂה בְיוֹם זֶה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, וְזֶה כָּל כֶּךָ קַל, עִם כָּל זֹאת הַסְּמִיךְ מִ"ם

מְכַנִּים בְּאָדָם מְרִירוֹת וְעֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', עַד כְּשֶׁבָא הַרְגַע שְׂאָדָם צָרִיף לְלַכֵּת לִישָׁן וְלִקְרֹא וְלִקְרֹא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה, נוֹפֵל עָלָיו עֲצָבוֹת וְקִשֵׁי גְדוֹל וְכוּ', וּמִתְיַאֵשׁ מִהַחַיִּים שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִינוּ קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה, וּמְכַל שְׁכָן שְׂאִינוּ מִתּוֹדָה, שְׁבֹזָה גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ הַפֶּסֶד גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֶפְלוּ אָדָם עֲשֶׂה כָּל הַיּוֹם מֵהַ שְׁעֵשָׂה, אֲבָל כִּיּוֹן שְׁקוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ, אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׂתֵי פִיּוֹת בִּידוֹ שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֶל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בִּידָם", וְאָמְרוּ (שם) כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדַלִּין הַיִּמְנוֹ שְׁנֹאֲמֵר (איוב ה' ז') "וּבְגִי רִשְׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה, וּמְכַל שְׁכָן כְּשֶׁמִּתּוֹדָה אֲזוּ, אִינוּ זֶה מִשָּׁם עַד שְׁמוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכְּן אֶפְלוּ שְׂאָדָם עֲשֶׂה מֵהַ שְׁעֵשָׂה, מְכַרַח לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לִקְרֹא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְטָה וּלְהַתּוֹדוֹת כְּמוֹ שֶׁתִּקֵּן הָאֲרִיז"ל, וְאֲזוּ לֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם עֲנֹשׁ וְכוּ', וְשׁוֹם גִּיהֶנָם וְכוּ', וְשׁוֹם גְּלִגּוּלִים וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁטוֹת גָּמוּר, וְאֲזוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ה אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂאֲשֶׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלוֹת, רַק תַּעֲוֹרֵר אוֹתָהּ שֶׁתִּהְיֶה רְגִילָה לוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קִלְהָ, אֲשֶׁר רְבִנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתֹּאמֵר בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁהִיא יוֹדַעַת בַּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק

לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שרק זוכרת תהיה רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמר את התפלה הזאת, ותראה שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן בן יהי רצון.

בדרך כלל לא כדאי לעשות אולטרה-סאונד כדי לדעת את מין העבר אם זה זכר או נקבה וכו', כי הרבה פעמים גם הרופאים טעו וכו', וכן לא צריכים לעשות כל מיני בדיקות בחנם וכו', כי זה רק מכניס בלחץ ובפחד, ולמה צריכים את זה?

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבור בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, העקר תחזק את אשתך, ותעזר לה מאד, כי אשה בעת ההריון היא נמצאת בלחץ ובפחד גדול, ולכן אשרי הבעל שמחזק את אשתו, ובפרט בעת הריון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקל.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ראה כ"ה אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוֹבָא (חיי מוה"רן סימן רנ"א) כְּשֶׁנֶסַע רַבְנוּ ז"ל לְנֵאוֹרוֹרִיטְשׁ בְּהִיּוֹתוֹ יוֹשֵׁב עַל הַעֲגָלָה אָמַר יֵשׁ לֹאֵל יְדֵי הַחֲזִיר כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוֹטָב, וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים אֲלֵא אֲפֵלוּ צְדִיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים אֲנִי יְכוֹל לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. כִּי גַם הַצְדִּיקִים צְרִיכִים לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. וְלֹא מִבְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אֲלֵא כֹּל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם כֻּלָּם אֲנִי יְכוֹל לְהַחְזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהֵייתִי יְכוֹל לְהוֹלִיכֶם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. אֲךָ דִּיו לְעֶבֶד לִהְיוֹת כְּרַבּוֹ; וְאָמַר הֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי גְרֵשׁוֹן חֲנוּךְ מְרַאדְזִין זי"ע לֹא בַחֲנָם שֵׁשׁ כֹּל כֶּךָ הִרְבָּה מִחֻלְקַת עַל רַבְנוּ ז"ל, כִּי לְהַגְדוֹלִים הוּא מְרָאָה שֶׁהֵם עֲדִין לֹא יוֹדְעִים כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר גַּם אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה וְכוּ'.

עֲלִיף לְדַעַת כִּי אֵין חֶקֶר לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא שִׁיף לְהַגִּיד שְׁאֵדָם הַגִּיעַ כְּבָר אֶל תְּכֻלִּיתוֹ וְכוּ', כִּי כֹּל זִמְן שְׁאֵדָם חֵי הוּא צְרִיף לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, כִּי מִי יוֹדַע אֵת גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגַם רַבְנוּ ז"ל אָמַר עַל עֲצֻמוֹ, בְּאֵם הֵייתִי יוֹדַע שְׁאֲנִי יִשְׂאָר בְּאוֹתוֹ דְרָגָא שְׁהַגְעַתִּי, אֲנִי לֹא צְרִיף אֵת עֲצֻמִּי וְכוּ', כִּי בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל שַׁעָה וּבְכֹל רְגַע עָלָה וְנִתְעַלָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה מַעְלַת הַצְדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁתְּמִיד חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמְחִזֵּק אֵת עֲצֻמוֹ לְהִכֵּי רְחוּק, וְאֲפֵלוּ שֶׁכְּבָר זָכָה לְמָה שְׁזָכָה, עֲדִין הוּא מְרַגִּישׁ שֶׁהוּא הִכֵּי גְרוּעַ בְּעוֹלָם, וְאֵין עוֹד יוֹתֵר גְרוּעַ מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְזֶה שְׁלֵמוֹת שֶׁל אָדָם שֶׁכֹּל זִמְן שֶׁהוּא חֵי הוּא צְרִיף לְדַעַת שְׁעָלָיו לְעֵלוֹת בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז לְהַשִּׁיג אֵת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְהַעֲקֵר שְׁלֹא יִטְעֶה אֵת עֲצֻמוֹ, וְאֵל יִחֲשֹׁב שֶׁהוּא כְּבָר הַגִּיעַ לְאִיזָה דְרָגָא וְכוּ', אִיזָה הַשְּׂגָה וְכוּ', אֲלֵא תְּמִיד יִשְׁתַּדֵּל לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וּכְכֹל שֶׁנִּתְגַּלָּה אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר גְלוּי שְׁכִינָה וְכוּ', הוּא מְחִזֵּק אֵת עֲצֻמוֹ לְהִכֵּי רְחוּק, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה הוּא מַעְלָה אֵת הַרְחוּקִים, וּמְרָאָה לָהֶם גַּם כֵּן אֵת הַדֶּרֶךְ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן מְרָאָה לְאֵלוּ שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁכְּבָר הַגִּיעוּ לְאִיזָה דְרָגָא, שְׁעֲדִין הֵם רְחוּקִים מְאֹד וְצְרִיכִים לְעֵלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה שְׁלֵמוֹת שֶׁל הַצְדִּיק הַאֲמֵת וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גָּמוּר, וְלוֹקַח מִמֶּנּוּ אֵת הַלְמוּד הַזֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כֹּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ראה כ"ה אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה לפחד משום קללות, כי כבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ו ב') "כצפור לנווד כדרור לעוף בן קללת חנם לא תבוא", ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות קלה סימן ו') סוף שקללת חנם ישוב על המקלל; ולכן אל תעשי עסק מכל הקללות שמקללים אותך, כי אין בזה כלום וכו', וחכמינו הקדושים אמרו (פסחים ק"ז:) כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ודלא קפיד לא קפדי בהדיה; הינו אם מכניסים את עצמו בפחדים מכל מיני קללות ולחשים וכו', אזי יכול להזיק לו וכו', אבל אם לא עושים שום עסק מזה, ואדרבה יודעים שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי זה הוא לא מפחד משום דבר שבעולם, כי על ידי תקף האמונה שיש באדם, לא יכולים לעשות לו שום דבר.

אשרי מי שזוכה לבדק את המזוזות בביתו, ואז טוב לו כל הימים, כי מי שיש לו מזוזות כשרות, שום כשוף ושום מזיק לא יכול להזיק לו, ולכן מה טוב ומה נעים לתן לבדק את המזוזות אם הם כשרות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ה אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר אֶת הַתּוֹרָה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ח) עַל הַמַּגִּיד מְדוּבְנָא, וְלֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, וְכֵן לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק בְּדַבְרִים שְׁלֹמֵעָלָה מֵהַשְּׂגָתָנוּ, וּמְכַל שְׂכַן שְׂאֵסוֹר לְהַכְּנֵס בְּשֵׁאלוֹת וּבְסִפְקוֹת וְכוּ', שְׂבִיִן הַצְּדִיקִים וְכוּ', וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') וְתֵאֱמִין כִּי כָּל מִצְוֹתָא וּמְרִיבָה שִׁישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלָמִים, אֵין זֶה אֱלֹא כְּדִי שִׁיְגַרְשׁוּ סְטָרִין אַחֲרֵינִין, וְזֶה פְּרוּשׁ (מִשְׁלֵי ט"ו) "אֵין שׁוֹמְעַת תּוֹכַחַת חַיִּים בְּקָרֵב חֲכָמִים תְּלִין" לְשׁוֹן תְּלוּנָה וּמְרִיבָה. כְּשֵׁאֲתָה שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שְׂבִיִן הַצְּדִיקִים תִּדַע, שְׂזֶה מְשִׁמֵּיעִין אוֹתָךְ תּוֹכַחָה, עַל שְׂפִגְמָתָ בְּטַפֵּי מַחָה, שְׂעַל זֶה נֵאֱמַר (מִשְׁלֵי ב') "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן, וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", שְׂאֲתָה דְּבוּק בְּסִטְרָא דְּמוֹתָא, בְּחִינַת חֲמִץ, בְּחִינַת יֶרֶד גְּבֻרִיאַל וְכוּ', וְתִדַע שְׂנַעֵץ קָנָה, הֵינּוּ חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת נְעוּצִים בַּיָּם חֲכָמָתָךְ, וּבּוֹדָאִי אִם לֹא הִיָּה נִפְגָּם מַחָה, לֹא הִיָּה נִשְׁמַע לָךְ מְרִיבוֹת שְׂבִיִן הַצְּדִיקִים, וְאֵין הַמְּרִיבָה אֱלֹא בְּשִׁבְלֵךְ, כְּדִי שְׂתִּשׁוּב מִמּוֹת לְחַיִּים, מַחְמֵץ לְמִצָּה, מַחֲי"ת לְה"א, וְתִשׁוּב מִיֵּרָאָה רְעָה, מְקוּל פְּגוּם, מַחְכְּמָה פְּגוּמָה לִיֵּרָאָה טוֹבָה, לְקוּל טוֹב, לְחֲכָמָה טוֹבָה. וּכְשֵׁתִשְׁמַר אֶת מַחָה מִבְּחִינַת חֲמֵץ, שְׂלֹא יְהִיָּה אָטוּם, אֲזִי יִפְגַע קוּלָךְ בְּגִלְגְּלֵתָךְ, וְיִתְעַבֵּד רַעַם, וְיִתְפַּשֵּׁט עַקְמוּמִיּוֹת שְׂבִלְבָךָ, וְאֵז תִּזְכֶּה לְשִׁמְחָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוּב (תְּהִלִּים צ"ז) "וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמִחָה": וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי לְהִתְעַסֵּק בְּדַבְרִים שְׂהֵם לְמַעְלָה מֵהַשְּׂגוּתֵינוּ וְכוּ', וְלֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְעַל כֵּן לֹא כְּדָאִי לְדַבֵּר מִזֶּה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך, כי אתה צריך לדעת כי נסיונות קשים ומרים יש לכל אחד ואחד בכל יום מחדש, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ועלינו לסמוך על כחו הגדול של רבנו ז"ל, שבפרוש אמר לנו לפני הסתלקותו מה לכם לדאג כשאני הולך לפניכם וכו', ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונת חכמים ברבנו ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שעל ידי אמונת חכמים יודעים איך להתנהג, ועל ידי שפוגם באמונת חכמים עולין לו מותרות במוחו, כמאמרם ז"ל (ערוכין כא): הלועג על דברי חכמים נדון בצואה רותחת, הינו שעשנים סרוחים מסבבים ומקיפים את המוח ומבלבלים אותו, ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, שגזכה לאמונת חכמים ולהאמין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ב), ועל ידי זה מלביש את השכינה בלבושים נהורין.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (קדושין ל): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו שנאמר (תהלים ל"ז) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו" ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו, ואמר על זה מוהר"ן ז"ל איך הקדוש ברוך הוא עוזרו? על ידי ששולח בכל דור ודור צדיקים שהם מחזיקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק

בְּאִמוּנַת חֲכָמִים שֶׁזֶה הֵיִסוּד בִּיהֲדוּת, כִּי בְּלִי אִמוּנַת חֲכָמִים אֵין אִמוּנָה
 בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ו) "וַיֹּאמְרֵנוּ בְּהוֹי"ה וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ",
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילְתָּא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאִמֵּינוּ בְּהוֹי"ה לֹא כָּל
 שָׁפָן, אֲלֵא אֵי אִפְשָׁר לְבוֹא לְאִמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מִשָּׁה
 עֲבָדוּ".

וְתַמִּיד עָלֵינוּ לְבַדֵּק בְּעֲצָמֵנוּ אִם אֲנַחְנוּ לֹא מְטַעִים אֶת עֲצָמֵנוּ, כִּי בְּפְרוּשׁ
 גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם
 הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת תְּמִיד מַה יֵּשׁ בְּיָדֵי? כִּי
 אַחֲרֵת הוּא טוֹעָה וּמְטַעָה אֶת אַחֲרִים וְכוּ', כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֵת הוּא רַק מְזַכֵּה
 אוֹתָנוּ בְּדַבְרֵים טוֹבִים, שְׁנֹזְכָה לַחֲטָף בְּכָל יוֹם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, מַה שְּׂאִין כֵּן
 אִם הוּא מְקַרֵּב אֶל סֵתֶם מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר, כְּכֹר אָמַר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת
 הַר"ן סִימָן ו') הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרֵץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וַיְדוּ סְגוּרָה
 וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אַחָה, מַה אָנִי
 אוֹחֲזִי? וְלְכָל אַחָד נִדְמָה כְּאִלוּ הוּא אוֹחֲזֵי מַה שֶׁהוּא מֵתְאַוֶּה. וְעַל כֵּן הֵכַל רְצִים
 אַחֲרָיו כִּי כָּל אַחָד סוֹכֵר שֵׁשׁ בֵּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חִפֵּץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ הוּא פּוֹתֵחַ
 אֶת יָדוֹ וְאֵין בֶּה כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם
 כְּלוּ, וְהֵכַל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אַחָד וְאַחָד, עַד שְׁנִדְמָה לְכָל אַחָד וְאַחָד
 כְּאִלוּ יֵשׁ בֵּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חִפֵּץ, כָּל אַחָד כִּפִּי שְׁטוּתוֹ וְתֵאוּתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוּף
 הוּא פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ וְאֵין בֶּה כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שֶׁיִּמְלֵא תֵאוּתוֹ אֲצִלוּ; וְלִכֵּן אִם
 אָדָם לֹא זוֹכֶה בְּכָל יוֹם לַחֲטָף טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, זֶה סִימָן שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל
 מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקָר, וּמְטַעָה אוֹתוֹ וּמוֹלִיךְ אוֹתוֹ שׂוֹלָל, וְחִבֵּל מְאֹד עַל הַיָּמִים
 וְעַל הַשְּׁעוֹת וְעַל הַרְגָעִים שֶׁהוֹלְכִים לוֹ לְרִיק וְכוּ'.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח מֵהַמְשָׁרֵד קִפְתַּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק",
 וְתִכְנִיס בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מַה שֶׁיִּשְׁאַר
 מִמֶּךָ, וְזֶה יְלוּהָ אוֹתָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ"ח ח) "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךְ", וְאֵין
 אִתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה אִלוּ הַפְּרוּטוֹת יַעֲזְרוּ לָךְ בְּעַת שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם,
 כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁשׂוֹרֵף וּמְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא הָאָדָם מְעוֹנוֹתָיו
 כְּמוֹ צְדָקָה, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהוּ רַבָּה פְּרָק י') אֵין לָךְ סֵם חַיִּים לְמִלְאָךְ

הַמּוֹת אֶלֶּא מִדַּת הַצְּדָקָה בַּלְבָּד, וְלִמָּה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁב שְׁצָרִיךְ לָתֵת בְּפַעַם אַחַת סְכוּם גָּדוֹל, וּמַחְמַת שְׂאִין לוֹ אֲזִי יְכוּל לַעֲבֹר יוֹם אַחֵר יוֹם וְלֹא נוֹתֵן צְדָקָה, שְׂזָה מִצּוֹת עֲשֵׂה כְּמוֹ הַנַּחַת תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה וְכוּ' וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ שְׂבֻזָּה שְׁנוֹתֵן בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה קִיָּם מִצּוֹת צְדָקָה, הִיָּה שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ לָתֵת כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת, וּבִפְרָט לִפְנֵי הַתְּפִלָּה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרֵא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לַעֲנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אַחֲזָה פְּנִיךָ", וְכֵן בְּעֵת הָאֶחָל הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד לָתֵת צְדָקָה, וְכֵן בְּכָל עֵת מִצָּא, וּבִפְרָט קִדְּם שְׂיִוְצָאִים לְדָרְךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"א) צְרִיכִים לָתֵן צְדָקָה כְּדִי שְׂיִהִיָּה שְׂמוֹר עַל הַדְּרָךְ מִכָּל מִינֵי יְסוּרִים, וְלִכֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, אֶלֶּא בְּכָל יוֹם תִּרְגִּיל אֵת עֲצֻמָּךְ לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּקַפַּת הַצְּדָקָה.

וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂאִנֵּי רוּצָה לְהַגְדִּיל אֵת כַּח הַמְזוּגָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְכֵן לְהַתְקִין מְזוּגָן בְּהַאוּלָם לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי הַמוֹן הַלְּוָאוֹת, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַם אֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שְׂתַכְנִיס בְּכָל יוֹם בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, בְּזָה אַתָּה עוֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַתְקִין מְזוּגָנִים חֲדָשִׁים בְּהַאוּלָם, וְלְהַגְדִּיל אֵת כַּח הַמְזוּגָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה,

כְּבָר יוֹדֵעַ לָךְ שְׂזָכִיתִי לְפַתַח חֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר" לְתַשְׁמִישֵׁי קִדְּשָׁה, שְׂזָה כְּבָר הִכִּי יִפֶּה בְּכָל הַצְּפוֹן לְזָכוֹת אֵת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צִיצִית תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְסִפְרֵי תוֹרָה, וְכָל מָה שְׂיִהוּדֵי צְרִיךְ, הַחַל מִכַּפּוֹת וְכוּ', עַד טְלִיתוֹת וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ עַל הַמְקוֹם לְבַדֵּק אֵת הַמְזוּזוֹת וְהַתְּפִלִּין וְכוּ' תַּחַת פְּקוּדַת הַבֵּית הַוּרָאָה שְׁלֵנוּ, וּכְדָאֵי לְפָרְסָם אֵת זֶה לְכָלֵם, כִּי זֶה זְכוּי הָרַבִּים, וְחָבַל מְאֹד שְׂלֹא הִיָּה דְּבָר כְּזֶה עַד עֲכָשׁוּ, בְּכָל הַצְּפוֹן, עַל כָּל פְּנִים מֵעַכְשָׁיו כָּל מָה שְׂאַתָּה צְרִיךְ לְקַנּוֹת, רְאֵה לְקַנּוֹת אֵת זֶה בְּחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סְנַטֵּר", וּבִפְרָט הַשְּׂנָה שְׂאִנֵּי מְזַמֵּין אֶתְרוּגִים מְהֵדְרִים וּוְדָאֵי בְּלִתֵּי מְרַכְּבִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂתַרְשֵׁם כְּבָר כְּדִי שְׂתוּכַל לְקַנּוֹת אֶצְלִינוּ אֵת הַד' מִיָּנִים, וְכֵן כָּל מָה שְׂשִׁיךְ לְהַחְגִּים, וּבְזָה אַתָּה מְזַכֶּה אֵת עֲצֻמָּךְ וְאֵת קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂהִיא חֲמָמָה שְׂל אַמוּנָה.

הקדוש ברוך הוא יעזור שתזכה לקיים את כל זה, ואל תטעה את עצמך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואפלו שפכר עבר עליך מה שעבר וכו', אל תהי שבירה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ולכן זכרי היטב מה שאמר החכם "העבר אין, והעתיד עדין, והוה כהרף עין, ועל פני הדאגה מנין", צריכים תמיד לשפח את העבר ולעשות בכל פעם התחלה חדשה ולא לדאג דאגות מחר, כי כבר אמר החכם מכל אדם (משלי כ"א) "אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום".

העקר תמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך מרב הצרות והטרדות והבלבולים והחלישות הדעת שסובב אותך וכו', עם כל זאת עליך לדעת מה שאמר הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדל מוויטעפסק ז"ע (פרי הארץ מטות מסעי) העצבות היא הקלפה היותר קשה מכלם שהרי העבודה זרה נקראת על שמה (תהלים קט"ו, ד) "עצביהם כסף וזהב" ונאמר (הושע ד, י"ז) "חבור עצבים", וכן אין לה שיכות עם השם יתברך אשר אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' טז, כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו" ואמרו (שבת ל:) אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה; ולכן ראי למסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תעשי פל מה שבירך רק להיות בשמחה, וזה יביא לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ כְּשֶׁהֵייתִי בְּיַבְנָאֵל, בָּאוּ אֵלַי כְּמָה אוֹרְחִים וְתִירִים,
וְלֹא יָכְלוּ מִסְפִּיק לְהִתְפַּעֵל מִהַחֲסֵד שֶׁהִטְבַּעְתִּי בְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָלֵל וּבְנִשּׁוֹת
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפֶרֶט, כִּי כָלֵם מְקַבְּלִים אֶת פְּנֵי הָאוֹרְחִים וְהַתִּירִים בְּסִבֵּר פְּנִים
יְפוֹת, וְהֵם כָּל כֵּךְ מִתְפַּעְלִים אִיךָ שֶׁהִקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ הִיא קִהְלָה שֶׁל
שְׂמִחָה וְרִגְיָעָה, וְרוֹאִים עַל פְּנֵי כָלֵם שְׂמִחָה עֲצוּמָה.

תֵּאֱמִינִי לִי אִם תְּהִי חֲזָקָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּקְבְּלִי
כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֻלָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל נִשְׁוֹאֵי הַבַּת, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁיְהִי לְךָ הַרְבֵּה נַחַת מִמָּנָה וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה.

הַמְּאַחַל לְךָ מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית

גַּתְקֻלוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבָךְ.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ לַעֲבֹד עַל זֶה, הוּא נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי

אי אפשר לתאר ולשער את מעלת בר ישראל הזוכה להיות בשמחה, כי אצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", ולכן ככל שאדם זוכה להיות בשמחה, הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, ולכן הסטרא אחרא והקלפות שברא אדם מחמת עוונותיו, הם מסבכים אותו בכל צד, כמאמרם ז"ל (ברכות ה) אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמד מפני המזיקין וכו', אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה, ואלו הקלפות שמסבכים אותו מכניסים בו עצבות ומרירות ודכאון, עד שמרגיש כבדות גדולה מאד וכו', ונשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו הוא רחוק ממנו יתברך וכו', בשעה שעל ידי קצת ישוב הדעת, יתברר לו הלא מי הולך בי? אם לא הקדוש ברוך הוא, מי מתענע בי? אם לא הקדוש ברוך הוא, מי רואה בי? אם לא הקדוש ברוך הוא, מי מדבר בי? אם לא הקדוש ברוך הוא, כי אם הוא יתברך מוציא את החיות ממני, אזי הגוף נופל כפגור מת ומכניסים אותו בקבר, ולכן תקח את עצמך בידיך, ותעבד הרבה על נקדת השמחה, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשאדם רוצה לעבד את הקדוש ברוך הוא, עברה גדולה כשהוא בעצבות, וצריכים למסר את נפשו רק להיות בשמחה, ותכף ומיד כשבר ישראל בשמחה, אזי הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, והוא מוציא את הקדוש ברוך הוא בכל מקום, כי באמת אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא.

הדבר השני תכף ומיד כשיתברר לך שהקדוש ברוך הוא נמצא אתך עמך ואצלך וכו', ובשביל זה אתה שמח, על ידי זה יפתח פיך לדבר אליי יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, שזה עבודת ההתבודדות שיחה בינו לבין קונו שמאד מאד הזהירנו על זה רבנו ז"ל, להיות רגיל תמיד לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי באמת אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) אם היה לאדם אמונה ברוחה ומזככת שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא אין בלעדו נמצא, והוא שוקד על שפתי, תמיד היה מדבר אל הקדוש ברוך הוא. ולכן אתה צריך לעבד הרבה על נקדת השמחה לשמח עם כל נקדה

וּנְקֵדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ מְנַקֶּדֶת יְהוּדוּתָךְ, וְעַל יָדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ, וְתוּכַל תְּמַיד
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֹךְ, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֵּיךָ.

צֵא מֵהַעֲצָלוּת וְהַכְּבֻדוֹת שֶׁנוֹפֵל עָלֶיךָ, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי פְּשׁוּט הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא תְּפָסוּ אוֹתְךָ בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוּת, וְכַמוֹ
שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוּלֵט תַּכְּף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ
עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְפֹאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשִׁיךְ
אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלָכֵן תִּרְאֶה מֵה
לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמַיד שִׁיחִיהָ לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֵלוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזִכִּיתִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׂזִה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ד) בְּמִקּוּם שֶׁבְּעָלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֵׁם
אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה עִם זֶה.

יֵשׁ מִצְוָה בַּתּוֹרָה שֶׁהִיא הַמִּצְוָה הַרְאֵשׁוֹנָה לְהִתְחַתֵּן, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדַע
מֵה אֶת כָּךְ מִפְּחָדֶת מֵהַמְּשָׁג שְׂדוּף? פְּשׁוּט אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְמִין לְךָ בְּחֹזֵר טוֹב יֵרָא שְׁמִים וּבְעֵל מְדוּת וּבְעֵל דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוּל,
וְתִתְחַתְּנֵנוּ לְשֵׁם שְׁמִים, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהִלְחִיץ אֶת עֲצָמְךָ? וְאֵם עֲדִין אֶת לֹא

מוכנה להתחתן וכו', אז מה בכך? מה את צריכה להלחיץ את עצמך ולפחד מזה? שדוף זה לא שמכריחים את הבחורה להתחתן וכו', אם היא רוצה היא מתחתנת, אם היא לא רוצה היא לא מתחתנת, ולכן תוציאי מהראש שלך את הפחדים והלחצים וכו' וכו', אף אחד לא מלחיץ אותך ולא מפחיד אותך, רק תהי שמחה ועליזה תמיד עם נקדת יהדותך, ואת צריכה להיות גאה שאת בת ישראל, ואת זוכה לעשות את הרצון של הקדוש ברוך הוא לשמר שבת קדש, ולאכל כֶּשֶׁר, ולהתנהג כמו שבת ישראל צריכה להתנהג.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמצאי בחור טוב, ותוכלי להתחתן אתו, ולבנות בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקלח.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שבר ישראל צריך תמיד לחשב ממנו יתברך, ולהחזיר בדעתו אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ועל ידי זה יתרחב לבו ויוכל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר אמר רבנו ז"ל שזה עקר השלמות, כי (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבץ לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיזס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שייחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל

וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ואפלו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השונה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

ולכן מה לך להתבלבל אם יש לך עליה וכו', או אם יש לך ירידה וכו', או אם אתה מתקדם וכו', או שאתה מתרחק וכו', בר ישראל צריך תמיד רק לחשב ממנו יתברך, ולהיות בשמחה עצומה עם כל נקדה ונקדה מנקדת יהדותו, ותהלה לאל יש לכל בר ישראל עם מה לשמח, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נו.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבף מלאים מצות כרמון; ואמרו (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניו ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מלה בבשרו ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חונה מלאך הוי"ה סביב ליראיו ויחלצם".

ולכן כלך מחקירות ובלבולים אם אתה מתקדם או לא מתקדם וכו'.

וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְבִנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד מִחֻבוֹת, וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימן קכ"ב) שְׂאֵם
לֹא הָיָה מִמֵּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמִטְּלָטֵל כְּמוֹ כָּל
הַנוֹסְעִים וּמִטְּלָטֵלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרִנָּסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַפְּנֶה כִּי אָמַר
זֹאת לְעִנְיַן הַנְּהַגְתָּ הַבֵּית בְּפְרִנָּסָה וּמִלְבוּשִׁים וּשְׂאֵר צְרִיכֵי הַבֵּית שְׁעַל פִּי רַב
חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מִלְבוּשׁ פְּשׁוּט, וְיֵשׁ שְׁחָסֵר לָהֶם מִלְבוּשִׁים
חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכו'. שְׁצְרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבָלִי לְדַחֵק אֶת
הַשְּׁעָה (עֲרוּבֵינ יג:) לְמֵלֵאוֹת הַחֶסְרוֹן תִּכְף וּמִיָּד. רַק צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם
הַשֵּׁם, וְאָמַר רְבִנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֵּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ
אִיזָה דָּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שְׁיִהְיֶה דוֹקָא תִּכְף, הָיָה צְרִיךְ לְלוֹוֹת
לְעֲצָמוֹ וְלֵהִיוֹת בְּעַל חוֹב עַד שֶׁהָיָה מְכָרָח לֵהִיוֹת נוֹסֵעַ וּמִטְּלָטֵל. כְּמוֹ שְׂאֲנוּ
יּוֹדְעִים עִנְיָן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תָּמִיד לִסְעַ עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שֶׁהֵם
תָּמִיד בְּעַלֵּי חֻבוֹת, וְעִנְיָן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֶפְלוּ בְּעַלֵּי בְּתִים וְעֲשִׂירִים
גְּדוּלִים, מִכָּל שְׁכָן מְקַבְּלִים אֶפְלוּ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצְרִיךְ לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק
בְּמַעוֹט וּלְהַנְהִיג בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְּמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׁצְרִיךְ מִלְבוּשׁ אוֹ
לְאֲשֶׁתוֹ וּבְגָיו, אֵף עַל פִּי שְׁמִכְרָח לוֹ אֵל יִדְחַק הַשְּׁעָה לְלוֹוֹת וּלְהַקִּיף וְלֵהִיוֹת
בְּעַל חוֹב, אֵךְ יִמָּתִין עַד שְׁיָבֹא עֵתוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל דַּחַק אֶפְלוּ בְּמַזוֹנוֹת וְכָל
שְׁכָן בְּמִלְבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכו' וְלֹא לְהִיוֹת בְּעַל חוֹב. וּמוֹטָב שְׁיִהְיֶה בְּעַל חוֹב

לעצמו או לבני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

והנה מאחר שכבר נפלת בחובות גדולים מאד, העצה היעוצה לך קדם כל להיות בשמחה, ולשמח את אשתך, ולהבטיח לה שאתה תצא מהחובות שלך, ובאמת איך זוכים לזה? אלא תעשה כל מה שביכלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמוח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה, ואל תחשב שאני מגזים וכו', אלא תשתדל להיות מאד מאד שמח ולא להשבר משום דבר, על ידי זה תזכה לגדלות המוחין, ולאט לאט תוכל לשקם את עצמך ולצאת מהצרה שנפלת אליה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמ.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא גדול שתכף ומיד אתה פוסק שזה חלול השם וכו', מה הרעש שאחד תלה מודעות ענקיות שיבואו על ראש השנה אל רבנו ז"ל באומן? הלא רבנו ז"ל בעצמו בקש שנקרי ונפרסם לכלם שיבואו אליו על ראש השנה, ואמר (מ"י מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים כי חרות הוי"ה היא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה; הרי שלך לפניך שרבנו ז"ל בעצמו בקש שנעשה כרוז שיבואו אליו בראש השנה, לא יחסר איש, ואתה קורא את זה חלול השם וכו', לדעת חלול השם הוא מי שאומר שנקרא על שם רבנו ז"ל, והוא מתנגד על הנסיעה בראש השנה באומן, אלא אומר שהקבוץ הוא בה"שול" וכו', זה חלול השם גדול מאד, וחלול שמו של רבנו ז"ל, ולכן במקום שתשאל שאלות בכלליות על ענין הפרסום שמפרסמים שכל בר ישראל יבוא אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, יותר טוב תשאל מאיפה לוקחים את העזות מצח לומר כי הקבוץ הוא בה"שול" וכו', וכן אם הולך לך כל כך בחיים המודעות, למה לא תשאל בפרטיות מהיכן מתר להדפיס כתבי פלסטר על הרחובות מזה על זה, ומזה

על זה וכו', הרי חכמינו הקדושים אמרו (ספ"ה כ"ט). מאורות לוקין על כותבי פלסטר; ולכן במקום לחפש מומין אצל אחרים, תתחיל לדאג לעצמך וכו', ותשתדל גם אתה לבוא אל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, וגם לך יהיה תקון בעזרתו יתברך שמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מתפלא עליך ששבתתי שתי שבתות ביבנאל ולא ראיתי אותך אפלו פעם אחת וכו', ומה גם שאני מבחין שאתה לא מתפלל בכלל במנין לא בשבתות ולא בימי החל, ולכן אני מִכְרַח להגיד לך שזה לא דגמא טובה להתלמידים, ומלמד שלא מתפלל במנין בכל יום את השלש תפלות, ובפרטיות בשבת, הוא לא יכול להיות מלמד אצלינו, אני מאד מצטער לכתב לך את זה.

תאמין לי שמאד מאד כואב לי אברך שלמד אצלי כמה שנים, שיתנהג ככה, זה בושה וחרפה גדולה מאד, ומי יודע מה עוד מסתתר תחת כל זה וכו', ולכן אני נותן לך עוד הודמנות אחת, ואם אתה לא תשתפר, תצטרך לעזוב את התלמוד תורה.

הכותב בצער גדול

גתקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

כְּשֶׁהֵייתִי בִּיבְנֵאל עֲבַרְתִּי דְרוֹךְ בֵּיתְךָ וְרֵאִיתִי שְׁאֵת הַשְּׁלֵט שְׁלֶךְ שְׁכָתוֹב "בְּרִסְלָב", הִיָּה מְכֻסָּה, וּמֵאֵד אֲנִי מִתְפְּלֵא עֲלֶיךָ, כִּי אֲמַרְתִּי לְךָ בְּפִרוּשׁ, שְׁאֲצִלִי כָּל חֲנוּת שְׁשִׁיךָ לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְכָרַח לְהִיּוֹת שְׁמָה כְּתוֹב "בְּרִסְלָב", תִּהְיֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ לֹא מִתְבַּיְשִׁים עִם הַשֵּׁם הַזֶּה, וְאִם מִתְבַּיְשִׁים עִם זֶה, עֲדִיף לֹא לְהִכְנֵס שְׁמָה וְלִקְנוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּרְאֶה לְתַקֵּן אֵת זֶה שְׁכֵן יִהְיֶה כְּתוֹב "בְּרִסְלָב", וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ גַם בְּהַקְנִיּוֹת, כִּי הַאוֹרְחִים וְהַתִּיּוֹרִים רֹאִים "בְּרִסְלָב" הֵם בָּאִים לְקְנוֹת, וְלִכֵּן עֲשֵׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ מִהַשֵּׁם הַזֶּה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזְקָא בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׁזֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֵת הָאֲרֻבַּע מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה, שְׁהֵם רֵאֲשֵׁי תִבּוֹת גְּמ'ר'א, גְּבִרְיָאֵל מ'יכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרְיָאֵל, וְאֶפְלוּ רַק בְּגִרְסָא לְגִרְסָא אֵת הַדָּף זֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּק נְפִשִׁי מֵאֵד, וְאֶפְלוּ לְלַמֵּד בְּלִי הַבְּנָה זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת י"ג, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא יִטְעֶה אֵת עֲצָמוֹ, וְיִחְטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא וְאֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מֵאִי קָאֲמַר, וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לְךָ מַה זֶה שְׁיִהוּדִי זֹכָה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיף שְׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת אֵל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׁיִהוּדִי מְקָשֶׁר לְהַגְמָרָא, הַסְמ'ךָ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוֹלִים לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָרָה, כִּי הַסְמ'ךָ מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמֵּד אֵת הַכֵּל, אָכֵל לֹא גְמָרָא, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְגִרְסָא בְּכָל יוֹם אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׁאֲתָה לֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָרָה, סוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיֶה חֻזְקָא בְּכָל יוֹם לְגִרְסָא אֵת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבִסּוּף תּוֹכֵל לְהַכִּיֵּן הַכֵּל, תִּאֲמִין לִי שְׁאִין עוֹד טוֹב מְלִפְתַּח בְּכָל יוֹם אֵת הַגְּמָרָא וְלְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵלוּ שְׁצוּחָקִים מְזֶה וְכוּ', כִּי אִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? צוּחֵק מִי שְׁצוּחֵק אַחֲרוֹן, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית

רבה פְּרָשָׁה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עַז וְהֶדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" עַז וְהֶדְר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימְתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סימן ג') אֵימְתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הוּא יִתְשַׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אָפְלוּ שֶׁעֶבֶר עָלָיו מֵה שֶׁעֶבֶר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִמָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהִיָּה לִי שְׂרָאִיתִי אוֹתָךְ,
כִּי אַתָּה מְאֹד חֲקוּק בְּלִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֶל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, יֵשׁ לָךְ רֵאשׁ מְבָרִיק, תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, עֲכָשׁוּ הַתְּחִילוֹ לְלַמַּד מֵהַתְּחִלַת הַשָּׁס, וְלִכֵּן תִּתְחִיל גַּם אַתָּה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרַכּוֹת י"ג, וְאִם לֹא הִתְחַלַּתְּ, כְּדֹאִי לָךְ לְהַתְּחִיל תְּכַף וּמְיָד מִסַּכַּת בְּרַכּוֹת, וְתִשְׁיַג אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בָּאֵם תִּקַּח לָךְ חֲבֵרוֹתָא, וּמִלְבַד זֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיֵן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ו:1) כָּל הָרִגִּיל לְבָא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רִגִּיל לְבּוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִיית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּין כְּבִיכוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסוֹרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראי לעורר עוד כמה נשות אנשי שלומנו שגם הן יתלוננו להמשטרה בענין הסודנים, כי זה מאד מאד מסכן שִׁיְהִיו פה ביבנאל, כי בתל אביב הם עשו שמה שמות פידוע לך, אנס וגנבות וכו' וכו', ולכן צריכים לטפל בזה במלא האחריות הכי גדולה.

אני מאד מאד שמח שאת מטפלת בענין השקט בעזרת נשים וכו'.

רק תזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא אין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקמה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח עם ההנהגה של הישיבה שאתה ורעך מנהיגים את הישיבה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרבה גבולנו בתלמידים ונזכה לחתן אותם מה שיותר מהר, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מלחתן בני הנעורים.

בודאי אלו שלא אומרים את הפיוטים וכו', יכולים בין כך ללמד וכו'.

בענין לומר תחנון היום וכו', אני לא נוהג לומר ביום הזה תחנון, כי הצדיק הקדוש הזה הציל את כל הדור פשוטו כמשמעו, כי לולי הוא היו כלם נתפסים במינות ואפיקורסות, והיתה כל היהדות נשפחת וכו', ודבר זה ברור למי שרוצה להודות על האמת וכו', ואף שיש מתנגדים על זה, אבל הוא מציאות, ולכן ביום ההלולא הזה אני נוהג לא לומר תחנון.

אי אפשר לצמצם את המוח והדעת בלמוד כששומעים באזנים שירים, וכנראה שלא הבינו וכו'.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותהיה רק שש ושמח על נעם חלקך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לַסֵּדֶר רֵאֵה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הֶרְאִשׁוֹן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי שְׂתֵּהִי רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) אֲשֶׁר שְׂמִחָה הוּא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים רַק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה.

יֵשׁ רוּפָא מִמְּחָה עִם מַחְטִים וְכוּ', וְשִׁמּוֹ דוֹקטוֹר ... נְרוּ יְאִיר, (אֵת יִכּוּלָה לְבַרֵּר אֵת הַמַּסְפֵּר טֵלֶפּוֹן שְׁלוֹ אֶצֶל מִשְׁפַּחַת ...) הוּא עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד וּמִמֶּשׁ רְפָא אוֹתִי בְּלִי שׁוּם עֶזֶר שֶׁל רְפוּאוֹת גְּשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן הָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּפְנִי אֵלָיו, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלָא מְאֹד, אָדָם עֲדִין נִפְשׁ בְּעַל מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת וְכוּ', אֲבָל יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד כִּי הוּא עֶבֶד אֶצְלִינוּ וְהוּא עוֹבֵד אֶצְלִינוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְשַׁלֵּם לוֹ וְהוּא לֹא רוֹצֶה לְקַחַת כֶּסֶף, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם אָדָם סֵתֶם פְּכָה, וּבַפְּרָט שְׂאֵתֶם דְּחוּקִים בְּפִרְסוֹתְכֶם, שָׂרָק יְגִיד כַּמָּה אֲנַחְנוּ חִיבִים לוֹ וְתַכְּף וּמִיד נִשְׁלֵם לוֹ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחַנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעֵתָהּ וּיְכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר

הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רעהו, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמֶת טַעַם עוֹלָם הֶבֶא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכַמוֹ שֶׁפְּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תְעַנּוּג שְׂאֵשָׁה מְרַגִּיֶּשֶׁה שְׂמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא רַאֲיוֹן בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תִּמְיֵד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִמְזוּ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שְׂכָל זוּג שְׂזָכוּ לְהַתְחַתֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיוֹזִים, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רס"ה) שֶׁקֶדֶם שֶׁהִנְשַׁמּוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזָה הַעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וְכִשְׂיּוֹרְדִים לְזָה הַעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוֹצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי לֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סִנְהֶדְרִין כב.) קָשָׁה זְוּוּגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהַרְגַע שְׂמוֹצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְזָה פִּרְשֵׁתִי אֶת הַבְּרַכָּה שְׂמִבְּרָכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת "שְׂמַח תְּשִׂמַח רַעִים הָאֱהוּבִים כְּשִׂמְחָךְ יִצְרִיךָ בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדֶם", הֵינּוּ רַעִים אֱהוּבִים הֵם הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה

שְׁצָרִיכִים לְשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ אֶחָד בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדֶם לְפָנַי שֶׁיִּרְדּוּ לְזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיִתְרוֹ, וְאָמַר (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שֶׁחָרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחֵלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כֹּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר וְלֹא כֹּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מָצָר לְמָחָר לְפִי שֶׁאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוֹלִים אַחֵר כֶּךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישֵׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שֶׁאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תִּכְרַף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

... נֵרוּ יְאִיר, תִּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִמָּח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וְתִרְבוּ לְלַכֵּת אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים יַחַד, וְכָל מֵה שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים תַּעֲשׂוּ בְּיַחַד, כִּי אַתֶּם זוּג נִפְלָא, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד

מֵאֵד שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲלֵיכֶם עֵינַי הָרַע וְכוּ', וְלִכְּנַח מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁלֹּא תִּלְכִּי כָּל כֶּף אֶל אַחֻוֹתַי ... תַּחֲיֶה, כִּי שָׁמָּה מִסְתַּוְבְּכִים בַּחוּרִים לֹא צְנוּעִים לְגַמְרֵי וְדֵי לְחַכְיָמָא.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מֵאֵד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֵהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנַח צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנַח יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזַי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֵמַט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר רֵאֵה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֲתֶכֶם שֶׁתִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְתִשְׁמְרוּ עַל הַכְּבוֹד שֶׁל הַשְּׁנַי, וְלֹא לַעֲשׂוֹת בַּקֶּרֶת אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים

(סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמר (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כפיכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

... גרו יאיר, אני מאד מאד מבקש אותך שתכבד את אשתך ... תחיה, שהיא חשובה אצלי כבתי ממש, ואני מסרתי את נפשי בשבילך שיהיה לך אשה נפלאה כזו, ולכן זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתציית אותי ולא תתחרט.

רק תזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל פחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את

נִפְשׁוּ בְשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתֶנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתֶנֶת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָנָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר רְאֵה כ"ו אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּפְסִיקִי לְדַאֵג וְכוּ', אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלוֹת וְלֹד בְּרִיא וְשִׁלָּא יִפְחִידוּ אוֹתְךָ הַרוֹפְאִים כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדִינֵנוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְיֵשׁ עֲנִיִן שִׁיתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאִי כֵךְ יִהְיֶה אֲצִלְךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק תְּהִי רְגִילָה לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִדְהָ קִלְהָ, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמְרוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֵק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֶּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרִי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדְעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה,

רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן פן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קודם תראי להתחזק ולא לפחד משום דבר בעולם, תקחי כדורי הרגעה וזה יעזור לך וכו', לדעתי כדאי לך לערב פה עורך דין שהוא מאים עליך להרביץ לך וכו', כי זה פגע שלא יעזב אותך וכו', רק אל תכנסי בלחץ. הקדוש ברוך הוא יעזור לך שתתפטרי מהצרה הזאת וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

את יודעת כמה אני מוסר את נפשי שיהיה שלום ואהבה וחסד בין אנשי שלומנו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות.

והנה יש אשה צעירה בשם ... תחי', שבעלה זרק אותה בשביל אשה אחרת רחמנא לישזבן, שמצא דרך הפייסבוק וכו', והיא נשארה לבד גלמודה עם ילדים, ואין לה שום עזרה, ועכשו האשה זרקה את המגול הזה וכו', והוא בא אליה ליבנאל לטרטר אותה, ומאיים עליה בכל מיני איומים וכו', וידוע שמשפחת ... שיתיו הם משפחה מאד מאד סובלים מכל הכוונים, ולכן למצוה רבה יהיה אם תוכלי לעזור באיזה עצה את האשה הזו ... תחיה, שבעלה גרש אותה באפן משפיל מאד, והיא נמצאת בצרה גדולה מאד וכו', ולמצוה רבה יהיה לך אם תוכלי לעזור לה, אודה לך מאד מאד מקרב לבי על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ראה כ"ו אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

צר לי לומר לך שכל הצרות שלך וכו', מה שעובר עליך עניינות ודחקות וכו', זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם היית בשמחה לא היה חסר לך שום דבר, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמוח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חילין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדל ללמד בכל יום את הדין היומי, כי די גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד די גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מפל רע, וימשיך עליו את הארבע מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות גמ'ר'א, ג'בריא'ל מ'כאל ר'פאל א'וריא'ל, ואפלו רק בגרסא לגרס את הדין זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה

זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת י"ג, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶת עַצְמוֹ, וַיַּחֲטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא וְאֶפְלוֹ בְּגֵרְסָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עבודת ה' יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יִדַע מַאי קָאֲמַר, וְאִין מַלִּים לְהִסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׂיִהוּדֵי זוֹכָה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוֹ בְּאֲמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדֵי מְקַשֵּׁר לְהַגְמָרָא, הַסְמִ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָרָה, כִּי הַסְמִ"ךְ מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמַּד אֶת הַכֹּל, אָבָל לֹא גְמָרָא, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְגֵרִס בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוֹ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָרָה, סוֹף כָּל סוֹף אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל יוֹם לְגֵרִס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְבַסּוֹף תּוֹכַל לְהִבִּין הַכֹּל, תֵּאֲמִין לִי שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתַּח בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמָרָא וְלִלְמַד דָּף גְּמָרָא, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֱלוֹ שְׂצוּחִקִים מְזֵה וְכוּ', כִּי אִיךְ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם? צוּחַק מִי שְׂצוּחַק אַחְרוֹן, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלִי ל"א) "עֲזוּ וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן" עֲזוּ וְהִדְר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחְרוֹן, אֵימְתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לַעֲתִיד לְבֹא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימְתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחְרוֹן הוּא יִתְשַׁחֶק לְיוֹם אַחְרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם אַחְרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוֹ שְׂעֵבֵר עָלָיו מַה שְׂעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֶק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקנד .

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ראה כ"ז אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, כי כל הצרות שבני אדם סובלים, זה רק מחמת חסרון השמחה, וצריכים לחזור על זה יום יום שעה שעה וכו', כי כשאדם חוטא בר מינן, הוא בורא קלפות ומשחיתים שמסבבים אותו, כמאמרם ז"ל (ברכות ו) אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמד מפני המזיקין וכו', אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה, ואלו הקלפות שמסבבים אותו מכניסים בו עצבות ומרירות ודכאון, עד שמרגיש כבדות גדולה מאד וכו', ונשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו הוא רחוק ממנו יתברך וכו', ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, וזה לא בא בקלות וכו', צריכים למסר את נפשו פשוטו כמשמעו להיות אף ורק בשמחה, וכשבר ישראל בשמחה, אזי הוא נכנס בשמחתו יתברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') בסוד (תהלים קמ"ט) "ישמח ישראל בעושיו", וכן (תהלים ק"ד) "ישמח הוי"ה במעשיו", כמו בעל מלאכה שעושה איזה כלי והכלי הוא יפה, אזי הוא מתענג בה, והשמחה של הקדוש ברוך הוא היא מלבשת בהמצוות, כי הם אחדותו יתברך, ומי שעושה המצוה בשמחה, על ידי זה הוא נכנס בשמחת הקדוש ברוך הוא, נמצא שעל ידי שמחה נעשה יחוד גדול ונורא מאד, הוא נכנס בשמחה של הקדוש ברוך הוא, וכבכיכול הקדוש ברוך הוא משרה עליו שמחה, כמובא בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא תתאה קיימא לקבלא תדיה [בא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קיימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכנינים את עצמו מלמטה] אי איהו קיימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קיימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה]

יִהְיֶינָה לִי הַיְּמֵי חַיַּי בְּשִׁמְחָה. [אֲזַי מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגֹנוֹא דָא (תהלים ק' ב')
 "עֲבֹדוּ אֶת ה' הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבְיָהּ חֲדוּה אַחְרָא עֲלֵאָה,
 [הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, מִמְּשַׁכֵּת עָלָיו שְׂמִיחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הִכִּי נִמְי
 הַאי עֲלֵמָא תַתְּאָה, כְּגֹנוֹא דְאִיְהִי אַתְעֵרַת הִכִּי אִמְשִׁיךְ מִלְעֵלָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם
 הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּף מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא], וְלִכְן
 כְּשִׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי
 זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ שְׂמִיחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכְן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן,
 וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׂעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים,
 תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאֲזַ תְּרַאֵה שְׂכָל מְזֻלְךָ יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה,
 הַלּוֹאֵי שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מְצוּהָ
 וּמְצוּהָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כִף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִיחָה סִימָן א')
 כְּשִׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׂלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאֲצֵלוֹ יִתְבַרֵּךְ
 שְׂרוּי רַק הַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזַ וְחֲדוּהָ בְּמִקּוּמוֹ", וְהִנֵּה
 עֲכָשׁוּ אֲנִי רוּצָה לְהַגְדִּיל אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל הַמְּזַנְגִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְכֵן
 לְהַתְקִין מְזַנְגִּים בְּהָאוֹלָם, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ רַק דְּבַר אַחַד, שְׂתַקַּח
 קָפָה שֶׁל צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וּבְכָל יוֹם תְּכַנִּיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְדִיקָא
 מִהַפְּרוּטוֹת הָאֵלּוּ אֲנִי בּוֹנֵה אֶת הַכֵּל, וְאֵל תֹּאמַר מַה כְּבֵר יַעֲזֹר אֵלַי הַפְּרוּטוֹת
 שְׂאֲנִי נוֹתֵן לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה וְכוּ', וְכֵן אֲנִי מְכַנִּיס בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה כְּמָה פְּרוּטוֹת
 וְכוּ', כִּי כִף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ט:) מֵאִי דְכִתִּיב (ישעיה נ"ט)
 "וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כִּשְׂרִיז" לֹאמַר לָךְ מַה שְׂרִיזֵן זֶה כָּל קַלְפָּה וְקַלְפָּה מְצַטְרַפֵּת
 לְשְׂרִיזֵן גָּדוֹל, אִף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרַפֵּת לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל; וְתִהְיֶה
 חִזְק בְּזֶה, וְאֵל תֹּאמַר מַה כְּבֵר יִהְיֶה אִם אֲנִי יִכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה? אֵל
 תֹּאמַר דְּבַר כְּזֶה, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל מְאֹד, וַיִּגְיַע הַזְּמַן
 שְׂאֵלּוּ הַפְּרוּטוֹת שְׂזִכְיֵנוּ לְתַת כָּל יוֹם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (ישעיה
 נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה כְּבוֹד ה' יִאֲסַפְךָ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מְצוּהָ אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם
 הַבָּא שְׂנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה"; אִיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשִׁנְשַׁמְתּוֹ
 תִצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעַלָּה, וְאֵלּוּ הַפְּרוּטוֹת שְׂנַתֵּן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד

דָּרָשׁוּ עַל פֶּסוּק זֶה (בְּבֹא בְּתָרָא יא.) אַבּוּתֵי גְנוּזוּ לְעוֹלָם הִזָּה וְאֲנִי גְנוּזֵתִי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלַּךְ לְפָנָיִךְ צְדָקָךְ כְּבוֹד הַיְיָ"ה יֵאֲסָפֶךָ" אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֲרֵךְ אִיזָה שְׂמִיחָה יִהְיֶה לָּךְ שֶׁשָּׁם בְּשָׁמַיִם עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שְׁנַתַּתְּ כָּל יוֹם לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, וְלִהְפֹּךְ לֹא יִכּוֹלִים לְתַאֲרֵךְ אֵת הַצֶּעֶר שֶׁיִּהְיֶה לְאָדָם אִיךְ לֹא הִיִּיתִי חֶכֶם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כַּמָּה פְּרוּטוֹת שֶׁהִיִּיתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצְדָקָה הִיָּה מְאִיר לִי כְּאֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, אָבֵל אֲזוּ כְּבֹר מְאַחֵר, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי הוּא יָכוֹל לְקַיֵּם אֵת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּן כְּבֹר מְאַחֵר, וּמוּבָא בְּרַמְבַּ"ם הַלְכָה מְפָרֶשֶׁת שֶׁאֶפְלוּ עֲנִי שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ מִתְפָּרֵנס מִהַצְּדָקָה חַיִּב לְתַת צְדָקָה (רַמְבַּ"ם פֶּרֶק ד' מֵהִלְכוֹת מִתְנַוֵּת עֲנִיִּים הַלְכָה ה') וְאֶפְלוּ עֲנִי הַמִּתְפָּרֵנס מִן הַצְּדָקָה חַיִּב לְתַת צְדָקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שְׁלַחַן עֲרוּךְ יוֹרֵה דְעָה סִימָן רמ"ח סְעִיף א') כָּל אָדָם חַיִּב לְתַת צְדָקָה אֶפְלוּ עֲנִי הַמִּתְפָּרֵנס מִן הַצְּדָקָה חַיִּב לְתַת מִמָּה שֶׁיִּתְנוּ לוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקָנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ז אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּהְיֶה רַק שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְאַף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ צָרוֹת וּבְעֵצוֹת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵת צָרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבָר, וְכֵן מוּבָא בְּזֵהָר (הַקְּדָמָה ד) מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מִהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וּטְעָמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הַכָּא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ', מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלָמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הַכָּא; [מִי מִכֶּם יָכוֹל לְהַפְּךְ אֵת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֵת הַמְרִירוֹת לְמִתְקִירוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מִכֶּם שְׂמִיחָה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזֵי שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֵת זֶה

בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא [מִכָּל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ שְׂעוּבָר עָלָיו כָּל מִינֵי חַשְׁכוּת וּמְרִירוּת וְכוּ', וְכוּ', אֲף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מִהַפָּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֵא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁיִּכְוֶלָה לְהַחְזִיק מִמַּעֲמָד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֲלֹא לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, וּבְזֶה הִיא גּוֹרֶמֶת נַחַת רוּחַ גְּדוּלָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְעַקֵּר הַחֶסֶד הוּא לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ נָשִׁים אַחֲרוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְחַזְקֶת נָשִׁים אַחֲרוֹת שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ק"ו) אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים מ"א) "אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", הֵינּוּ כִּשְׁהוּא בְּקַטְנוֹת הַמַּחְזִין, וּמִשְׁכִּיל עֲצָמוֹ לְבֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחְזִין, אֲזִי "בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ הוֹי"ה" נִמְתְּקִין כָּל הַדִּינָיִן. וְאִם לֹא יִכּוֹל בְּעֲצָמוֹ לְבֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחְזִין, עֲצָה לָזֶה, שֶׁיִּשְׁכִּיל אַחֲרָיִם, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְעוֹרֵר גַּם אֲצִלוֹ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּעוֹזְרִי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה לְהַאֲכִיל רַעֲבִים וְצָמְאִים, בְּכָל עֲזָרָה שְׂרוֹק אֶתְּ רַק יִכְוֶלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ חֲזָרָה שְׁלֵא יַחֲסֵר לָךְ אֲף פַּעַם שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֵנוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מָה אֵמַר לָךְ אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שֶׁמִּפְקִיר אֶת עֵינָיו

להסתכל על כל אשה שעוברת על הרחוב, עד כדי כך שזה משגע אותו לגמרי וכו', ונעשה משגע פשוטו כמשמעו, כמו שכתוב (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ה') לבא ועינא תרי ססורי דחטא, אמר הקדוש ברוך הוא אי יהבית לי לבא ועינא, אנא ידע דאת לי, כי צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להסתכל בראיות אסורות שזה משגע את האדם לגמרי, ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ולכן דע לך שהבחירה בידיך, אם אדם מחדיר בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ומרגיל את עצמו להסתכל בכל דבר על השכל שיש בכל דבר, שהוא החיות אלקות המחיה ומהיה את הדבר הזה, על ידי זה יצאל מראיות אסורות, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב) שיש אריף אנפין דקלפה שכל מקום שהוא רק מסתכל הוא רק רואה נשים וכו', ומהרהר אחריהן וכו', ויש אריף אנפין דקדשה שבכל מקום שמסתכל הוא רק רואה אלקותו יתברך, ומתדבק את עצמו בו יתברך, ולכן הבחירה בידי אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) שאיש אחד שאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהרנ"ת ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנוז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ראה כ"ז אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא גדול בעיני שלא שמעתי מדברים כאלו בכלל וכו', ואולי זה תעמולה שעושים האפיקורסים והמינים והזדים והמפקרים בכלי התשקורת שלהם וכו', להסית ולהדיח נגד החרדים לדבר ה' פדרפם הרעה.

עם כל זאת אין זה קשיא כלל, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות כ"ט.) אל תאמין בעצמך עד יום מותך שהרי יוחנן כהן גדול שמש בכהנה גדולה שמנים שנה ולבסוף נעשה צדוקי, וכן אמרו (חגיגה ט"ו) שאלישע בן אבויה שהיה מהד' יורדי המרפבה ולבסוף יצא לתרבות רעה ועשה את הכי גרוע רחמנא לישזבן וכו', הרי שיש דבר כזה וכו'.

ולכן שלח לנו הקדוש ברוך הוא בדור הזה את רבנו ז"ל, שהוא תרופה לכל העולם כלו, כי מגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונורא ונפלא מאד, עד שנפתח הפה של כל אדם לדבר אליו יתברך, ומרב התפללותו באין סוף ברוך הוא וכו', ולהשיג את רחמנותו יתברך וכו', ולכן יכול לרדת אל כל הירודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדוותיהם הרעות וכו' וכו', ולהחזיר בהם התחזקות עצומה להתחזק, ולהחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, כי בזה העולם עובר על כל אחד משברים וגלים וכו', מרב הצרות והיסורים והחלישות הדעת והעגמת נפש שעובר על כל אחד ואחד, וכן אנשים סובלים עניות ודחקות, שאמרו חכמינו הקדושים (ערובין מ"א:) עניות מעברת על דעתו ועל דעת קונו, ואמרו (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ב) אין

בעולם קשה מן העניות שהוא קשה מכל יסורין שבְּעוֹלָם אִמְרוּ רבוּתֵינוּ כֹּל היסורין לְצַד אֶחָד וְהַעֲנִיּוּת לְצַד אֶחָד וְכוּ', אִמְרוּ לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִיּוֹב מַה אַתָּה רוֹצֵה עֲנִיּוּת אוֹ יסורין? אִמְרוּ לוֹ אִיּוֹב רבוּן הָעוֹלָם מִקְבֵּל אֲנִי עָלַי כֹּל יסורין שבְּעוֹלָם, וְלֹא עֲנִיּוּת כְּשֶׁאֲצַא לְשׁוּק וְאֵין בְּיָדֵי פְרוּטָה לְקִנּוּת מַה אוֹכֵל וְכוּ', הַרִי שֶׁלְךָ לְפָנַיךָ שֶׁהַעֲנִיּוּת מַעֲבֵרַת אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁבָנִי אָדָם נִחְלָשִׁים וְנוֹפְלִים מִהָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה וְכוּ', וְלִכֵּן בָּא רַבֵּנוּ ז"ל אֶל זֶה הָעוֹלָם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ כְּדֵי לְחַזֵּק וְלֶאֱמֹץ וּלְשַׂמֵּחַ וּלְעוֹדֵד אֶת כָּל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵל יִתְיַאֲשׁוּ כָּלָל, כְּמוֹ שֶׁצָּעַק בְּקוֹל חֲזֵק וְאֲמִיץ (לְקוּטֵי מוֹהָרִין חֶלֶק ב' סִימָן ע"ח) גִּיּוּאֵלֶד זֵיט אֵיךְ נִישְׁט מֵיֵאָשׁ, עַס אִיז גָּאָר קִיין יֵאוּשׁ פֶּאָרענדין, הוּי אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֲסוּר לְהִתְיַאֲשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְזֶה הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁמִּלְמַד אוֹתֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵת הַלְמוּד הַזֶּה צְרִיכִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְזֶה מַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲנִיּוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, לְגַלוֹת לְכֻלָּם אֶת דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, כְּדֵי לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת כָּל הַיְרֻדִים וְהַנְּפוּלִים וְהַמְשַׁלְכִים בְּתַאוּתֵיהֶם וּבַמַּדוּתֵיהֶם הַרְעוֹת וְכוּ'.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכֻלָּם יִנְקוּ דוּבִשָּׂא וְחֻלְבָּא מִתּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁגֵם הַמְשִׁיחַ כִּבְשׁ אֶת הָעוֹלָם בְּדַעְתּוֹ, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִנָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאֵה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

פַּעַם בָּא אָדָם אֶחָד אֶל הַצַּדִּיק הַקְדוֹשׁ רֵאשׁ בְּעָלֵי מוֹסֵר רַבִּי יִשְׂרָאֵל סְלִנְטֵר זי"ע, וְשָׂאל אוֹתוֹ אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד טְרוּד רַב הַיּוֹם וְרַב הַלִּילָה בְּעֶסְקִים מְסַבְּכִים וְכוּ', וְאֵין לִי רַק רַבֵּעַ שְׁעָה עַד חֲצֵי שְׁעָה בַיּוֹם לְלַמֵּד, מַה עָלַי יוֹתֵר

ללמד, מוסר או הלכה? ענה ואמר לו הצדיק תלמד מוסר, ואז יתודע לך שיש לך יותר זמן מרבע שעה או חצי שעה וכו'.

יודוע מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ד) לאדם אחד שהתנצל לפניו שאין לו פנאי ללמד מחמת שעוסק במשא ומתן, אמר לו רבנו ז"ל אף על פי כן ראוי לו לחטף איזה זמן לעסק בתורה בכל יום, ואמר, שזהו מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"א) ששואלין את האדם קבעת עתים לתורה? קבע הוא לשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) "וקבע את קובעייה נפש"; הינו ששואלין את האדם, אם גזל מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גזלת מהן עתים לתורה, כי צריך האדם לחטף ולגזל עתים לתורה מתוך הטרדא והעסק דיקא.

ולכן תראה ללמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע, פרק משניות, ודף גמרא בסדרת הדף היומי, והלכה בשלחן ערוך, וקצת לקוטי מוהר"ן בסדרן, וקצת לקוטי הלכות בסדרן וכו' וכו', וכך במשך הזמן תזכה ללמד בכל יום יותר ויותר וכו', העקר להיות מסדר עם הזמן, כי כשיש לאדם סדר הוא יכול להספיק הרבה מאד, ולכן אל תתיאש, רק תתחזק ביתר שאת ביתר עז, ותהיה תמיד שש ושמת על נעם חלקה, על אשר בנחל שם חלקה וגורלה, וזכור תזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא; וכן אמרו (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ג') אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה ליום אחרון הוי 'ותשחק ליום אחרון'; כי אז ביום אחרון של האדם שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם בלו, ולכן תקבע לעצמך שעורים קטנים בכל יום מכל למוד מקרא משנה גמרא שלחן ערוך לקוטי מוהר"ן ולקוטי הלכות, ולאט לאט תצליח בדרךך, וכמו שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ג י"א) "הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה", אם אדם רוצה בפעם אחת ללמד הרבה, הוא לא ילמד כלום, כמו שאדם רוצה להיות עשיר בפעם אחת, לא יהיה לו אגורה שחוקה, מה שאין כן כשלומד בכל יום קצת שזה קובץ על יד ירבה, שיזכה להגיע להרבה

טובות בגשמיות וברוחניות, כי אי אפשר ללמד את כל התורה ביום אחד, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה שרוב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד והתאנה נלקטה מעט מעט וכך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשתיים; וכן אמרו (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל כך הרבה, אמר רבי ינאי למה הדבר דומה לככר שהיה תלוי באויר טפש אומר מי יוכל להביאו ופקח אומר לא אחד תלה אותו מביא סלם או קנה ומוריד אותו כך כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה ומי שהוא פקח מהו עושה שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסיים כל התורה בלה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכה לקיים את זה, ותהיה הכי מאשר בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקנט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ראה כ"ז אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) שפניו שכלו ונשמתו של הבעל מחבר נמצא בתוך הספר שלו, ולכן אם אדם מתמיד בספר של צדיק בהתמדה נוראה ונפלאה מאד, ומקבל על עצמו לקיים כל מה שנאמר שם וכו', הרי הוא נחשב כתלמידו, כי הוא מקבל תמיד את פניו ושכלו ואת נשמתו שטמונים וגנוזים בתוך הספר, הן אמת שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ט) שיותר טוב לשמוע מפי הצדיק, ולא מספיק מהספרים וכו', עם כל זאת לא בכל פעם יכולים להראות את זה וכו', כי לא בכל פעם יכולים להיות אצל הצדיק, ולכן מי שמכניס את עצמו בתוך ספרי הצדיק

ולומד את ספריו הקדושים, ומקיים את כל מה שנאמר שם, הרי הוא חשוב כתלמידו וזה ברור.

ספרי שו"ת "אשר בנחל", נכתבו לבחורים ולאברכים וכו' וכו', שכל אחד הפנה את שאלותיו וכו', דאגותיו והבעיות שלו וכו', והוא קבל תשובה כפי בחינתו וכפי ירידתו וכפי נשמתו וכו', ולכן יש כח גדול בשו"ת "אשר בנחל" לעזור לכל הלומד בו, ושם ימצא מרגוע לנפשו לכל החפץ להתחזק ולהחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ועד עכשו כבר נדפס מאה כרפים, ובהם למעלה מעשרים ושלוש אלף מכתבים, וזה מגיע רק עד שנת תשנ"ה, ומאז ועד עכשו יש עוד מוכן לדפוס למעלה מחמשים אלף מכתבים בלי שום גזמא כלל, ולכן אשרי מי שיעיין בכל יום כמה מכתבים, וימצא חזק עצום לנפשו השבורה וכו', וכן יוציא משם עצות נוראות ונפלאות על כל הירידות והנפילות וכו', שרק עוברים עליו וכו', ומי שישתדל להדפיס כרך אחד משו"ת "אשר בנחל", יראה נפלאות רבות, כי הספרים האלו נכתבו בסיעתא דשמיא כפי גדל התשוקה והכסופים של הבחורים והאברכים וכו' וכו', ששאלו עצות על מה שעובר עליהם וכו', ולכן כל מי שנמצא באיזה צרה וכו', אם יקבל על עצמו להדפיס כרך אחד משו"ת "אשר בנחל", בודאי יראה נסים נגלים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקס.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ראה כ"ז אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רַבְּנוּ ז"ל אומר (שיחות הר"ן סימן ע"ט) מה שִׁכְשָׁאָדָם מִתְחִיל לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, בְּאִים עָלָיו הִרְהוּרִים וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים? זֶה כְּמוֹ לְמַשָּׁל כְּלֵי מַיִם שֶׁמִּתְחִלָּה נִרְאָה כְּאִלוֹ הַמַּיִם צְלוּלִים. וְאַחַר כֵּן כְּשׁוֹפְתִין וּמַעֲמִידִין הַמַּיִם אֵצֶל הָאֵשׁ וּמִתְחִיל לְהִתְבַּשֵּׁל, אֲזִי מִתְבַּלְבֵּל הַמַּיִם וּמַעֲלָה הִרְתִּיחָה כָּל הַפְּסֻלֹת שֶׁהָיָה בָּמֵים, וְעוֹלָה כָּל הַפְּסֻלֹת לְמַעְלָה. וְצָרִיךְ שִׁיעֲמֹד אַחַד לְהַסִּיר חֲלָאֵת וּפְסֻלֹת הַמַּיִם בְּכָל פַּעַם. וּמִתְחִלָּה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַמַּיִם צְלוּלִים לְגַמְרִי, וְאַחַר כֵּן נִרְאָה הַפְּסֻלֹת שׁוֹבְמִים הַעוֹלָה בְּכָל פַּעַם לְמַעְלָה, וְאֲזִי כְּשִׁמְסִירִין בְּכָל פַּעַם חֲלָאֵת וּפְסֻלֹת הַמַּיִם, אֲזִי אַחַר כֵּן נִשְׁאַרִין הַמַּיִם צְלוּלִים וְזָכִים בְּאֲמֵת כְּרְאוּי:

כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ קִדְּם שֶׁמִּתְחִיל הָאָדָם לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הַטּוֹב וְהָרַע מְעַרְבִין בּוֹ, וּמִחֲמַת שֶׁהֵם מְעַרְבִים מְאֹד, אֵין נִרְאָה הַפְּסֻלֹת וְהָרַע שָׁבוּ כָּלָל, כִּי הֵם מְעַרְבִים יַחַד לְגַמְרִי הָרַע עִם הַטּוֹב. אֲךָ אַחַר כֵּן כְּשִׁמִּתְחִיל לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּמִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲזִי מִתְחִיל לְהִזְדַּכֵּךְ וְלִהְתְּבַרֵּר, וְאֲזִי עוֹלִים הַפְּסֻלֹת וְהָרַע בְּכָל פַּעַם לְמַעְלָה וְכוּ', וְצָרִיךְ שִׁיעֲמֹד אַחַד שִׁסִּיר מִמֶּנּוּ חֲלָאֵתוֹ וּפְסֻלָּתוֹ בְּכָל פַּעַם, וְאֲזִי יִשְׁאַר אַחַר כֵּן זָךְ וְצְלוּל לְגַמְרִי בְּאֲמֵת כְּרְאוּי [וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בְּעִצְמוֹ], וְאָמַר אֲזִי הָיָה אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא הַפְּסֻלֹת וְהָרַפְּשׁ מִיָּד מִהֶאֱנָשִׁים שֶׁהָיוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת מִתְחִלָּה, וְנִתְקַרְבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אֲךָ מַה יִּהְיֶה, אִם יִהְיֶה מוֹצִיא הָרַפְּשׁ יוֹצִיא הָרַפְּשׁ עִם הַמַּחַ מְאַחַר שֶׁמְעַרֵּב הַכֹּל יַחַד. עַל כֵּן הִתְכַּרַח לְהִיּוֹת מְתוּן עַד שִׁיזְדַּכֵּךְ מְעַט מְעַט; הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ לְמַה כְּשִׁאָדָם מִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל מִתְחִיל לְעֵבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', כִּי עַד עַכְשָׁו הָיָה מִנַּח בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּי, וְלֹא הָיָה יוֹדֵעַ בְּכָלֵל שֶׁהוּא רְחוּק, אֲדַרְבָּה הוּא חָשַׁב שֶׁאֵין גְּדוֹל מִמֶּנּוּ וְכוּ'.

וְלָכֵן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ, וְתִרְאָה אֵיךְ שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְכְמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲגִינַת פְּרָאֶסְטִיק

(פשיטות) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מָה שְׁאֲנִי עֹתָה, דְּהֵיִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵהַ שְׁעֵשִׁיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהִיָּה מְזַדְרֵז כֹּל כֶּף בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כּוֹלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֵלְת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדֵבֵר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֶסָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסִדְרַ רְאָה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר אֵיזָה שְׁמוֹת נוֹתָנִים לְהִילָדִים, כִּי רַב הַצְּרוּת שְׁסוּבָלִים זֶה רַק מִחַמַּת שְׁנוֹתָנִים לְהִילָדִים שְׁמוֹת מְצוּצִים מְהֻאָצְבַּע וְכוּ', וּבְזֶה הֵם מְרֵאִים שְׁאִין לְהַנְשִׁמָּה שׁוֹם עֶרְךָ חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ', כִּי כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב' י"ט) "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ", כִּי הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם זֶה כְּפִי הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְהִילָדִים, וּמוּבָא מִהַצְּדִיק הַקְדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמִדְבָּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גֹזֵר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שְׁיִהְיֶה כֶּף וְכֶף שְׁמוֹת

ראובן וְכַךְ וְכַךְ שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אִיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתַנִּין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק א' שִׁהְיֶה כְּכֹר בְּעוֹלָם זֶה גוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שִׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מִחֲמַת שְׁנֵתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

שְׁמָה שֶׁל אִמָּה שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל הוּא פִּינְגָא עִם א' דִּיקָא וְלֹא עִם ע', וְלִכֵּן אֶל תְּפַחְדֵי לְקָרָא אוֹתָהּ כֵּךְ עִם א', וְיֵשׁ לָךְ רְשׁוֹת לְשָׁנוֹת אֵת זֶה בְּתַעֲנוּדַת זְהוּת, כִּי אֵת הָאִמָּא.

חֲזִקֵי וְאִמְצֵי מְאֹד וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק נַחַת וְאֶשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁצְרִיכִים לְרַחֵק מִהַבִּיט כָּל מִינֵי מַחְשָׁבִים וּבִפְרָט שְׂזָה קְשׁוֹר לְאִינְטֵרְנֵט וְכו', וְזֶה מִצְוָה הַבְּאָה בְּעִבְרָה, הֵן אֲמַת מִצַּד אֶחָד יְכוּלִים לְלַמֵּד שְׁמָה תּוֹרָה תַּנְי"ךְ שֶׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְכָל הַש"ס וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת יְכוּלִים לִפְלֹל גַּם בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה עַל יְדֵי הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה וְכו', וְרַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ קְלִפָּה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת אֵת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֵת הָאִמּוּנָה וְאֵת הַיְרֵאת שְׁמִים מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכְנִיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב וְאִינְטֵרְנֵט, אִיפֹד, בְּלִקְבְּרֵי

וכו', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כֹּל מִיְנֵי שְׁקוּץ תְּעוּב עָרוּם וְזוֹהוּם, וּמֵאֲמָלִלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן הֶעֱקָר רָאָה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט אֵיפֹד בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבָּה בְּתֵימִם נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְזָמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נָפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֶסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב אֵינְטֶרְנֵט וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֻלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאֵת שָׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׁמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מַשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹף יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשָׁאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁמַבְעַר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵזוּ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֶדֶר רָאָה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁכַתוּב בְּשִׁלְחֵן עָרוּף (אֲרַח חַיִּים סִמֵּן תר"ו סַעִיף א') וְאִם הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רַע אֵינוֹ צְרִיף לְמַחֵל לוֹ, עִם כָּל זֹאת מִפְּנֵי לְזוֹת שְׁפָתַיִם שְׁלֵא אָמְרוּ שְׁתִּיקָה כְּהוֹדָאָה, אֶתָּה צְרִיף לְהוֹדִיעַ אֶת נִקְדָּתְךָ וְכוּ', וְיִוְתַר מְזֶה אֶתָּה

לא צריך וכו', ואם בכל זאת ממשיכים לבזות אותך, תקיים מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא תגיב ולא תענה ולא לעשות שום דבר, רק לשתק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע"ז) כשתשמע חרפתך ותשתק תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתך; ואמר (שם אות מריבה סימן פ"ו) מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיה ראויין לבוא עליו; ואמר (שם סימן כ"ט) מי ששומע חרפתו ושותק נקרא חסיד, והקדוש ברוך הוא שומר את נפשו; ואמר (שם אות המתקת דין סימן פ"ד) על ידי שתיקה נמתק הדין. ואמר (שם אות אמונה סימן ט"ז) כשמחרפין אותך ואתה שותק תזכה להבין תרון על קשיותיה, ותזכה לרוח בינה.

אשרי מי שמרגיל את עצמו לשתק, ובפרט למחרף ומבזה אותו וכו', ואמרתי רמז (תהלים ק"ז) 'שלח ד' ברו ו' ירפאם ו' ימלט מ' שחיתותם, ראשי תבות יד'ום, הרגע שאדם שולח את דבוריו (היינו שאינו מדבר), וירפאם (כבר יש לו רפואה כי רב הצרות באים לאדם מחמת רבוי הדבור, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט) שעל ידי הדבור שאינו צריך נלחץ לו המוח, ולכן כשאינו מדבר, יש לו רפואה), ועל ידי זה וימלט משחיתותם, (יתבטל כל השחיתות שיש בזה העולם, כי הכל משחת, ולא כדאי אפלו להתחיל להתערב עם בני אדם, שכלם משחתים).

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לַסֵּדֶר רֵאָה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁמוֹעַ צַד אֶחָד וְכוּ', כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהדְרִין ז') "שְׁמוֹעַ בֵּין אַחֲיֵכֶם וּשְׁפֹטֶתֶם" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, אֲזַהְרֶה לְבֵית דִּין שְׁלֵא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בְּעַל דִּין קֹדָם שְׁיָבוֹא בְּעַל דִּין חֲבִירוֹ, וְאֲזַהְרֶה לְבְּעַל דִּין שְׁלֵא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קֹדָם שְׁיָבוֹא בְּעַל דִּין חֲבִירוֹ, וְלִכְּנֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לִי לְעֲנוּת רַק לְצַד אֶחָד, בְּלִי לְשִׁמוֹעַ אֶת הַצַּד הַשֵּׁנִי וְכוּ'.

עַם כָּל זֹאת אֲרוּץ בְּשׁוֹרוֹתֵיִם אֵלַי שְׂכָל זֹוג עֲלֵיהֶם לְדַעַת בְּכָלֵלִיּוֹת מֵהֲרַגַע הֶרְאִשׁוֹן שֶׁהֵם מִתְחַתְּנִים עֲלֵיהֶם לְזַכֵּר מֵה שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רס"ה) שְׁקֹדָם שֶׁהִנְשָׁמוֹת יוֹרְדִים כָּאֵן בְּזֵה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אֶחָד, וְכִשְׁיּוֹרְדִים לְזֵה הָעוֹלָם מִתְפַּצְצִים, הַזְכֵּר יוֹרֵד דֶּרֶךְ זֹוג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנִּקְבָּה יוֹרֵדֶת דֶּרֶךְ זֹוג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי לֹקַח זִמָּן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהדְרִין כב.) קָשָׁה זְוִיגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהֲרַגַע שְׁמוֹצָאִים אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֵה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְזֵה פְּרֻשְׁתִּי אֶת הַבְּרָכָה שְׁמִבְּרָכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת "שְׂמִחַת תְּשֻׁמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחָה יִצִּירָךְ בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדָם", הִינּוּ רַעִים אֲהוּבִים הֵם הַבְּעַל וְהַאֲשָׁה שְׁצָרִיכִים לְשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ אֶחָד בְּגֵן עֵדֶן מִקֶּדָם לְפָנַי שְׁיִרְדוּ לְזֵה הָעוֹלָם, וְהַזִּיג צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי וְלַהֲבִין אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, וְלִדְוֹן אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְעַל יָדֵי זֵה יִגּוּרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, שְׁזֵה הַאֲשֵׁר הַכִּי גְדוֹל בַּחַיִּים כְּשִׁזּוּג חַיִּים יַחַד בְּהַבְּנָה הַדְּדִית, וּמִקְיָמִים מֵה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה צִוְּתָה אוֹתֵנוּ, (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֹוג שְׂמִתְחַתְּנִים צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם כְּבָר עֲצָמָאִים וְלֹא צָרִיכִים בְּכָל פַּעַם לְרוּץ אֶל אָבָא אוֹ אֶל אִמָּא וְכוּ', כְּמוֹ יֶלֶד אוֹ יֶלְדָה קֹטְנָה וְכוּ', זֹוג שְׂמִתְחַתְּנִים צָרִיכִים לְלַמֵּד אִיךָ לְפִטֵר בְּעֲצָמָם אֶת הַבְּעִיּוֹת, וְלֹא לְרוּץ אֶל הַהוֹרִים בְּכָל פַּעַם, וְאִם הַבֵּית נִבְנָה

על יסוד פְּזוּה, אָזִי הזוג יִסְתַּדְרוּ מאד, אָבֵל אם אָחַד מִבְּנֵי הזוג לא מְקִים אֵת זֶה וְכוּ', הוא או היא גוֹרְמִים שְׁלִבְסוּף הַבַּיִת יִתְפָּרֵק וְכוּ', וְכָל כֶּף חִבֵּל שְׁנוֹתָנִים לְהַסְמִיךְ מ"ם שֶׁהוּא הַשְּׁטָן לְהַפְנִס בַּתּוֹךְ הַבַּיִת וּלְשַׁבֵּר אֵת הַבַּיִת שֶׁבָּנוּ בַּיּוֹעַ וּבָדָם, וְלִכְּנֹן כָּל זוּג רְאוּי לָהֶם שְׁיִהְיֶה לָהֶם שְׁכָל לְדַעַת אִיךְ לְהִסְתַּדֵּר יַחַד, וּבְלִי לְעַרְב אֵת הַהוֹרִים, כַּמּוּבָן שֶׁהַבְּעַל אָסוּר לוֹ לְהִיּוֹת רָשָׁע מְרָשָׁע וְאֶכְזָר עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', וּכְמוֹ כֵּן שֶׁהָאִשָּׁה אָסוּר לָהּ לְהִיּוֹת מְרָשָׁעַת וְאֶכְזָרִית עַל בְּעָלָהּ וְכוּ', אִם רוֹצִים הַצְּלָחָה בְּחַיֵּי נִשְׁוֹאִין, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם שְׂתַפִּים לְכָל דְּבָר, הֵן לְרוּחַ וְהֵן לְהַפְסֵד וְכוּ', אָסוּר לְזַרֵּק אֵת הָאִשָּׁמָה אָחַד עַל הַשְּׁנִי, אֲלֵא שְׁנִינוּ חִיבִים וְכוּ', או שְׁנִינוּ הַצְּלָחָנוּ וְכוּ', תְּמִיד צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂתַפּוֹת מְלֵאָה, וְעַל כָּלֵם לְדוֹן אָחַד אֵת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַרְגִיעַ אֵת הַמַּצֵּב וְכוּ', לְפָנָי שְׁיוּצֵא מֵהַמְּסֻלּוֹל וְכוּ', אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׁיִשׁ לָהֶם שְׁכָל וְדָנִים אָחַד אֵת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְעוֹזְרִים אָחַד לְהַשְּׁנִי, וְאִפְלוּ בְּהַמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים הֵם מְשַׁתְּדָלִים לְהַקֵּל אֵת הָעַל אָחַד מֵהַשְּׁנִי, זוּג פְּזוּה הֵם הַכִּי פְּקָחִים וְהַכִּי מְאֻשְׁרִים, כִּי בְּאֵמֶת כָּל זוּג צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַל כָּלֵם עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף זוּג חָדָשׁ בְּאִים מְשַׁתִּי עוֹלָמוֹת שׁוֹנוֹת, וְעַד שֶׁמִּתְחַבְּרִים יַחַד וּמִבִּינֵים אָחַד אֵת הַשְּׁנִי לוֹקַח זְמַן וְכוּ', וְהַעֲקָר לֹא לְעַרְב אֵת הַהוֹרִים, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁהַכֵּל יִשְׁאָר בַּתּוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יָדֵי זֶה יִצְלִיחוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקֶסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר רֵאָה כ"ז אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

כלם נוסעים אל קבר רחל, ויש על הדרך שמירה גדולה, והקדוש ברוך הוא ששומר את נשמות ישראל, ישמר את כל אלו הבאים לקבר רחל להתפלל שזה דבר גדול מאד מאד, ומוכב בזהר (וישלח קע"ה). על הפסוק (בראשית ל"ה כ') "וַיַּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבוּרָתָהּ", אמר רבי יוסי, מאי טעמא, בגין דלא אתפסיא אתרה עד יומא דזמין קודשא בריך הוא לאחיא מתיא, כמה דאתמר עד היום, עד ההוא יומא ממש, רבי יהודה אמר, עד יומא דתהדר שכינתא בגלותהון דישראל בההוא אתר, כמה דאת אמר (ירמיה ל"א ט"ו) "וַיֵּשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאוּם הַנְּיִי"ה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם", וְדָא אומאָה דאומי לה קודשא בריך הוא, וזמנין ישראל כד יתובון מן גלותא לקיימא על ההיא קבורה דרחל ולמבפי תמן, כמה דאיהי בכאת על גלותהון דישראל, ועל דא קתיב (שם ח') "בְּכִי יִבְאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹכִילִם" וגו', וקתיב (שם ט"ו) "כִּי יֵשׁ שָׁכֵר לְפַעֲלֶתֶךָ", שעתא זמינת רחל דאיהי בארחא למחדי בהו בישראל ועם שכינתא; ואמרו (מדרש אגדה) על הפסוק (בראשית ל"ה כ') "וַיַּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבוּרָתָהּ", כל אחד מהבנים שם אבן שתים עשרה אבנים זו למעלה מזו, והאבן של יעקב הוא על גלן, ומהאבנים האלו נעשה אבן אחת, וזה שם מצבה על קבורתה, וכן אמרו (בראשית רבה פרשה פ"ב סימן י') על הפסוק (בראשית ל"ה י"ט) "וַתָּמֵת רַחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת" מה ראה אבינו יעקב לקבר את רחל בדרך אפרת, אלא צפה יעקב אבינו שהגליות עתידות לעבר שם לפיכך קברה שם כדי שתהא מבקשת עליהם רחמים, הדיא הוא דקתיב (ירמיה ל"א י"ד) "קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ"; אשרי מי שרגיל לבוא בכל פעם אל קבר רחל אמנו, שזה דבר גדול מאד, ויכולים לפעל שמה הרבה ישועות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רֵאֵה עֶרֶב רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֱלוּל כ"ח אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבִכְרֵט עֲכָשׁוּ שָׁזָה עֶרֶב רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל חֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, עָלִינוּ לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ג) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלֵי מֵאֲמִינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו בְּלֵם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָן שְׁלֵי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֵל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שֶׁזִּזְכָּה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹו לְשַׂמַּח מָאָד מָאָד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נְחִמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיָּיִ"ה הִיא מְצֻזְכָּם" וְזֶה נִאֲמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אֲתֵם בְּלָכֶם, בּוֹדָאִי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הַעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שִׁיְכוֹלִין אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבַכְּל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוֹלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶף עַל פִּי שְׁבַכְּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוֹל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוֹלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שְׁבַכְּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת; וְכִלְל זֶה דַּע לָךְ שְׁאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֶלָּא עַל יְדֵי רְצוֹנוֹת חֲזָקִים וְהִרְבָּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְכוּ', וְיִדוּעַ הַסְּפּוֹר שֶׁלְרַבְּנוּ ז"ל הִיָּה לוֹ שְׁתֵּי מַחְתָּנִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים, אֶחָד הָרַב הַקְּדוּשׁ מוּוֹאֲלֵטְשִׁיֶּסֶק זי"ע, וְאֶחָד הָרַב הַקְּדוּשׁ מַחְמַעֲלִנִיק זי"ע, שֶׁהָרַב הַקְּדוּשׁ מוּוֹאֲלֵטְשִׁיֶּסֶק זי"ע הִשְׁתַּוְּקַק אֲרַבְּעִים שָׁנָה לְהַגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהִרְבָּה בְּתְפִלוֹת עַל זֶה, וּכְשֶׁשָּׁמַע דְּבַר זֶה הָרַב הַקְּדוּשׁ

מחמעלניק זי"ע, אָמַר בְּבִטּוּל מַה צְרִיכִים הַשְׁתּוֹקֵקוֹת וְהַתְּפִלוֹת עַל זֶה וְכוּ? לֹקְחִים כֶּסֶף וְנוֹסְעִים וְכוּ, וְכַשְׁשָׁמַע זֹאת רִבְנֹו ז"ל עָנָה וְאָמַר, תִּרְאוּ שֶׁהוּא הֵינּוּ הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מוּוֹאֲלֵטְשִׁיִּסְק זי"ע יִסַּע וַיִּגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִחֲמַעֲלַנִּיק זי"ע לֹא יִסַּע וְכוּ, וְכֵן נִתְקַיֵּם כִּי הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מוּוֹאֲלֵטְשִׁיִּסְק זי"ע הִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְנִטְמָן בְּבֵית הַחַיִּים בְּצֶפֶת, הוּא וְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ בְּמַעְרָה אַחַד, רֹאִים מְזֵה מַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת וְהַפְּסוּפִים וְהַתְּפִלוֹת שְׁאֵדָם מִתְּפַלֵּל עַל דְּבַר אַחַד, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְהַתְּפַלֵּל שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת בִּיחָד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל רִבְנֹו ז"ל, וְנִפְעַל שְׁמָה שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי אִם תִּתְּפַלֵּל וְתִרְצָה בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים תִּגִּיעַ לְשָׂם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּקִסּוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר רְאֵה עָרֵב רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל כ"ח אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, כִּי הַיּוֹם זֶה עָרֵב רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְעֲלִינוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה הַזְּמַן, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת רַק עַל יְדֵי שְׁמִיחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יּוֹמָא פ"ו:): גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה שְׁבִשְׁבִיל יַחֲדֵי שְׁעֵשָׂה תְּשׁוּבָה מוּחְלִין לְכָל הָעוֹלָם בְּלוּ; וְיִכּוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂאֵשָׁה אַחַת חוֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה, וְגוֹרְמַת שִׁמְחָלוּ לְכָל הָעוֹלָם בְּלוּ, אֵיזָה זְכוּת זֶה יְהִיָּה לָךְ אִם אֶת תַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וְתַחֲזְרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

מָה אָמַר לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ קֶלְפָה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם מִבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּים בָּהּ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשֵׁב שְׁמַקְשֵׁר אֵל הָאֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֹד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ, שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תְּעוּב עֵרוֹם וְזוּהוּם, וּמְאֲמֵלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ, וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ, וְלִכֵּן הָעַקֵּר רְאֵי לְזֶרֶק מִהַבֵּית מַחְשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט אֵיפֹד בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמִי שֶׁעֵינֵי רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאוּה כְּעִצִּימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לֹא מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְהִתְחִילוּ לְהִתְכַּתֵּב בְּפִיסְבוֹק וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נִחְרַב הַבַּיִת וְכוּ', וְאָף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוּ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁכַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחֵיהָ בְּבֵית מַחֲשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׁמַאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נּוֹפֵל בְּשָׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי הָאֲשֶׁה שְׁמִבְעֵרַת אֶת הַחֲמֵץ הַזֶּה מִבֵּיתָהּ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלֶיהָ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקסח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר רֵאֵה עֲרַב רֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל כ"ח אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר,
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

יְדוּעַ בְּכָל תְּפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעֲרַב רֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל כָּל־סוּמְרִים סֵדֵר
יוֹם כְּפוּר קֶטָן, וְלִכְן מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשׂוּ עִכְשָׁו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, עַל כָּל
פְּנִיִם מַעֲכָשׁוּ, כִּי הַיּוֹם זֶה עֲרַב רֵאֵשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים בְּאֵם
תּוֹכְלוּ לְהַצְטַרֵף לְהַתְּפַלֵּל סֵדֵר תְּפִלַּת יוֹם כְּפוּר קֶטָן, שֶׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל מֵאֵד מֵאֵד,
וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרָנ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת רֵאֵשׁ חֲדָשׁ הַלְכָה ו' אוֹת א') שֶׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל
מֵאֵד לְלַכֵּת וְלִנְסֵעַ אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים בְּעֲרַב רֵאֵשׁ חֲדָשׁ וְלְהַתְּפַלֵּל וְלַצַּעַק שֵׁם
מַעֲמֵק הַלֵּב וְכוּ', וּמוֹבָא בְּסִפּוֹר "שֵׁם מִשְׁמוּאֵל" (פְּרַשְׁת פְּקוּדֵי) וְכָל עֵינֵן עֲרַב
רֵאֵשׁ חֲדָשׁ שֶׁהוּא יוֹם כְּפוּר קֶטָן אֵין רְשׁוּת לְהַסְמֵךְ מ"ם בְּקִטְרוּגוֹ לְסַתֵּם פֶּתַח
יִשְׂרָאֵל וְכוּ', עֵינֵן שָׁם, וְכֵן מוֹבָא בְּסִפּוֹר "פְּרֵי צְדִיק" (לְרֵאֵשׁ חֲדָשׁ כְּסִלּוֹ - אוֹת א')

מַרְבִּין בתפלות עֲרַב ראש חֹדֶשׁ וְקוֹרִין אותו יום כְּפוּר קֶטֶן. דְּרָאֵשׁ חֹדֶשׁ יוֹם כְּפוּר קֶטֶן וְרָאֵשׁ חֹדֶשׁ מֵצֵד יִשְׂרָאֵל דִּישְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי לֵיהּ וְהוּא זְמַן כְּפָרָה. אֶף בְּרָאֵשׁ חֹדֶשׁ אֵי אֶפְשָׁר לְהַרְבוֹת בְּתַחֲנוּת וְרָאֵשׁ חֹדֶשׁ אָסוּר בְּתַעֲנִית וּקְבֻעוּהוּ בְּעֲרַב ראש חֹדֶשׁ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ שְׂיֵשׁ גְּזֵרוֹת גְּדוּלוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵצֵד אֶחָד רוֹצִים לְסַגֵּר אֶת הַיְשִׁיבוֹת, וּמֵצֵד שְׁנֵי מְאִימִים בְּמַלְחָמָה גְּדוּלָה וְכוּ', וְעַם יִשְׂרָאֵל אֵין כַּחוּ אֵלָא בְּפָה, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (תְּנַחוּמָא בְּשַׁלַּח) כְּתִיב (ישעיה ס"א) "אַל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב", לְמָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת? לֹימַר לָהּ מָה תוֹלַעַת הַזֶּה אֵינוּ מִכָּה אֶת הָאֲרָזִים אֵלָא בְּפִיו וְהוּא רַךְ וּמִכָּה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּךָּ אֵין לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵלָא תְּפִלָּה שְׁהַעֲכוּ"ם נִמְשְׁלוּ כְּאֲרָזִים שְׁנֵאָמַר (יחזקאל ל"א) "הִנֵּה אֲשׁוּר אֲרָז בְּלִבְנוֹן" וְאוֹמַר (תהלים כ"ט) "וַיִּשְׁבֵּר הַנְּוִ"ה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן" וּכְשֶׁהֵן מִתְּגַבְּרִים עַלֵיהֶם חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה וְצוֹעֲקִים וּמִתְּפַלְּלִין וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנֶה לָעַם יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה; וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֵׁיכוֹל לֹימַר הַיּוֹם בְּעַת מִנְחָה סֵדֵר תְּפִלַּת יוֹם כְּפוּר קֶטֶן, וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִתְּבַטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת מִכָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְּפָרְדּוּ כָּל פְּעוּלֵי אֵין.

מִנְהַגְנוּ מִמִּנְחָה שֶׁל עֲרַב ראש חֹדֶשׁ אֵלוּל לֹימַר אֶת הַמְּזִמּוֹר כ"ז בְּתַהֲלִים "לְדוֹד הַנְּוִ"ה אוֹרֵי וַיִּשְׁעִי", וְהַסֵּדֵר הוּא בְּשַׁחֲרִית אוֹמְרִים אֶת זֶה אַחַר אֲמִירַת הַיּוֹם, וּבְמִנְחָה אוֹמְרִים אֶת זֶה אַחַר שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה לְפָנֵי קִדְיֵשׁ שְׁלָם, עַד שַׁחֲרִית שֶׁל שְׁמִחַת תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה לְשִׁנָּה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וְחֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְקִסְט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר רָאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אתם צריכים להבין שלהתחתן זה לא משחק ילדים וכו', קדם כל שהבן שלכם יהיה בריא, ואחר כך שיהיה לו אחריות לעמד בזמנים וכו', וכו', מה אתם רוצים שיתחתן ויתגרש? ולכן אל תדחקו מה שלא עושה השכל יעשה הזמן, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יתהפך לטובה, כמו שאמר רבנו ז"ל יש ענין שיתהפך הכל לטובה, העקר הוא תפלה ששניכם תתפללו עבור רפואת הבן וכן שיקנס במסגרת ללמד, ואם יוכל להכניס בישיבת "דמשק אליעזר" מה טוב ומה נעים, כי אף אחד לא יקח אותו בלי מסגרת.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתקע.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה להצליח בחייהך, אתה מכרח להיות בשמחה, ובפרט סגלה לפרנסה להיות בשמחה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמוח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מ"א). אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שגבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית לסיים כל כך הרבה פעמים מסכת מאה פעמים ואחד, עכשו תתחיל מסכת ביצה, יעזר הקדוש ברוך הוא שגם את זה תוכל לסיים מאה פעמים ואחד.

אני מאד מקנא בך שזכית לסיים מאתים ושלושים וארבע פעמים ששה סדרי משנה, איך אחר זכות כזה אתה עדין בעצבות ובמרירות ובדכאון?

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הפא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

סגלה לפרנסה להיות רק בשמחה, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידיך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתככו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק

ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנובראתם יהודים ושל אעשונו גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתקעג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שביום ראשון מתחיל הכולל, ואני יכתב לכל תלמידי הכולל בענין הסדרים שישמרו על זה מאד מאד.

לדעתי ללמד את סימן קפ"ט טור בית יוסף ושלחן ערוך קצת יותר מהר, כדי שלא יאבד להם החשק, וכן להתחיל ללמד בחברותות שלחן ערוך הלכות ראש השנה יום הכפורים וסכות שיש בהם הלכות מרבות, לדעתי כדאי לכם לומר סליחות בשעה שלש, ואחר כך תתפללו מנחה, ויכולים לפרסם את זה בין אנשי שלומנו שיש לכם מנין לסליחות בשעה שלש, ובזה לזכות את הרבים.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה,

כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את יכולה לחכות עוד כחצי שנה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שתחזרי אל כל הכחות שלך, ותרוי רב נחת דקדשה מהילדים.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחדיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל

רעהו, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמֵת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תְּעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלֻעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הַשְּׂמִחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רְאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה בְּהַצְּלָחָה מְפֻלְגָת עִם בְּנֵי הַדִּירוֹת, וַיִּכְנַס לָכֶם שְׁפַע גָּדוֹל מִזֶּה.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלֻעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֹקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכָתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו',

אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרושל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות, ותלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תלמד בכל יום פרק משניות כסדרן, ועל כלם תלמד את הדף היומי, אם תוכל עם חברותא אין למעלה מזה, ואם לא אז תלמד רק בגרסא, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ועל כלם תלמד הלכה, שרבנו ז"ל הזהירנו על זה יותר מכל הלמודים, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד כל יום הלכה, והעולה על הכל להיות רק בשמחה, כי השמחה רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה הַפַּעַם הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ, אִם אַתָּה תַעֲשִׂי לִי בְעִיּוֹת בְּהַקְהֵלָה
אֲנִי יוֹצִיא אוֹתְךָ בְּבִזְיוֹנוֹת, תִּזְכְּרִי טוֹב טוֹב שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב מֵה שְׁעָבַר
עָלֶיךָ וְכוּ', וְעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְאֶת רְחוּקָה מְלֵהוּיֹת טְלִית שְׁכָלָה תְּכַלֵּת וְכוּ',
וְיֵשׁ פִּתְגָם עֲמָמִי "מִי שֶׁגָּר בְּבֵית שֶׁל זְכוּכִית שְׁלֵא יִזְרַק אֲבָנִים", וְלִכֵּן אוֹי
וְאָבוֹי אִם תִּתְחַלְּלִי לְרֹדֵף נְשִׁים אֲחֵרוֹת וְלִרְכַּל עָלֶיךָ, כִּי תִצְאִי אַחֵר כָּךְ
בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, רְאֵי כִּי הִזְהַרְתִּי!

הַמְּאֲחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

גתקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁהַכֵּל הַסֵּתֵדֵר בֵּינֵיכֶם, אַתֶּם זׁוּג חֲמוּדִים מְאֹד,
וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית תְּמִיד.

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל עוֹד לִפְנֵי מְאֹתִים שָׁנָה הַקְּפִיד לַעֲשׂוֹת חֲסוּנִים לְהִילָדִים
וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת חֲסוּן.

יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִיזֵר לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁעָרוֹת וְכוּ'.

בְּעֵינֵי הַרְגָּלִים שֶׁל הַיֶּלֶד, הַיּוֹם יְכוּלִים לְטַפֵּל בְּזָה בְּקָלוֹת מְאֹד.

תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת שְׁאֵינְךָ מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּז, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ
מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכֹרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרַק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא

אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתבוא להתפלל בהיכל הקדש את כל התפלות, ואף אחד לא יגיד לך שום דבר, כי כל אחד טרוד עם הצרות שלו, ולכן תשתדל מאד מאד לבוא להתפלל את כל התפלות בהיכל הקדש.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול,

וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתיו בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקעט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור וכל זמן שנשאר אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; פי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות, ולכן תתמיד מאד בשיחות הר"ן ובחיי מוהר"ן שהם שיחותיו הקדושים של רבנו ז"ל, ותשתדל לקיים בתמימות ובפשטות כל שיחה שבקש רבנו ז"ל, ועל ידי זה תהיה מקרב אליו.

הַעֲקָר הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מֵה שְׁאַתָּה זָרִיךְ תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצֻמָּהּ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרֵן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, בַּמִּקְרָא בַּמִּשְׁנָה בַּגְּמָרָא וּבַהֲלָכָה וְכו', וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְעַל כָּלֵם תִּהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּחְשַׁב שֶׁזֶה בֶּאֱבָלֹת, כִּי עַל זֶה אוֹרֵב הַסְּמ"ךְ מ"ם יוֹתֵר מֵהַכָּל לֹא לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאֶה אִיךָ שִׁיפְתַּח לָךְ הַמְּזֹל וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּקַפּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ"ב.) לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אֲמָנוֹת נִקְיָה וְקָלָה וְיִתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַנְּכָסִים שְׁלוֹ, שְׁאֵין אֲמָנוֹת שְׁאֵין בֵּה עֲנִיּוֹת וְעֲשִׁירוֹת, שְׁלֹא עֲנִיּוֹת מִן הָאֲמָנוֹת, וְלֹא עֲשִׁירוֹת מִן הָאֲמָנוֹת, אֲלֹא הַכָּל לְפִי זְכוּתוֹ; וְלִכֵּן אֵל תִּפְחַד שִׁיִּסְגְּרוּ אֶת הַמַּפְעֵל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, רַק אֶתָּה תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל פְּרֻנְסָה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּתַבּוֹת ס"ז:) שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּרֻנְסָתוֹ בְּעֵתוֹ, וְלִכֵּן אָסוּר לָךְ לְהַכְּנִס

בלחץ, רק להתחזק להיות בשמחה תמיד, ותראה שלא יחסר לך פרנסה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידיך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אדך שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין י:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושללא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְפַּלְלֵת עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךְ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּעֵינַי שְׂדוּכִים וְכו', אִי אֶפְשָׁר סֶתֶם לְקַחַת בְּחוֹר מִפְּנֵי שֶׁחִבְרָה אִמְרָה לָךְ וְכו', אֵת צְרִיכָה לְהַכִּיר אוֹתוֹ יוֹתֵר וְלִרְאוֹת אֵת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, כִּי הָעֵקֶר הוּא הַמַּדּוֹת, כִּי בְּלִי מַדּוֹת אִמְרָה וְכו' (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') אֲדָם הוּא חִיָּה בְּדַמּוֹת אֲדָם, וְלִכֵּן לְפָנַי שֶׁאֵת אֶפְלוֹ מִתְחִילָה עִם שְׂדוּכִים, אֵת צְרִיכָה לִרְאוֹת אֵת הַבְּחוֹר וּלְהִתְרַשֵּׁם מִמֶּנּוּ וְכו', וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיִוְלִיךְ אוֹתָךְ עַל דְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, כִּי הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יִשְׁכַּנֵּעַ אוֹתָךְ עַל בְּחוֹר מְסִים וְכו', עַד שֶׁאֵת בְּעֶצְמָךְ לֹא רוֹאֶה אֵת הַבְּחוֹר, וְלֹא מְכִירָה אוֹתוֹ וְאֵת מַדּוֹתָיו וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפָנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקַפּב.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלַיִם וְעַל הַתְּפִלוֹת לְרְפוּאָתִי.

אֵף שֶׁצְעָרְךָ הוּא צַעַר קָשָׁה מְאֹד שֶׁאֵת כְּבֹר בַּת עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ וְעֵדִין לֹא מוּצֵאת אֵת בֶּן זִגְגָךְ וְכו', לְדַעֲתִי אֵת בְּרַנִּית יוֹתֵר מְדִי.

חֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים אִמְרוּ (בְּמִוֹת ס"ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֵת צְרִיכָה

לְרֵדַת מְדֻרְגָה וְאֵז תִּמְצָאֵי אֶת הַזְּוֹג שֶׁלָּהּ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲוִירָה הִיא גְאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מֵתָאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', תִּקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מִסְתּוֹבְכֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זֹוג שֶׁלָּהּ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאִלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא מְחִיבֶת שֶׁתְּבוֹא לָהּ זְוֹג מִשֶּׁהוּ שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתּוֹבְכֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוִירָה לְבָבִי שֶׁיְבוֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבַּחֲוִירָה מְחַכֶּה עַד שֶׁיּוֹלֵד זֹוג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּךָ הִיא לֹא קוֹלֵטֶת שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכֶּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהוּר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרִדִי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאֵי בְּקִלּוֹת בֶּן זֹוג מָה שִׁיתָאִים לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַת בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקַפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר רֵאָה כ"ח אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלִים לְרִפּוּאָה שְׁלָמָה.

בְּוִדְאֵי זֶה לֹא צָנוּעַ שְׂאֵשָׁה תַעֲבֹד בֵּין חֲבוּרַת גְּבָרִים, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂאֵינָם שׁוֹמְרִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַדּוֹר מְאֹד פְּרוּץ וְכוּ', וְלֹא חָסַר מִשְׁחָתִים

ומגולים, ולכן עדיף לך שתמצאי עבודה במקום צנוע ושעובדות שמה נשים רבו.

הקדוש ברוך הוא ישמר אותך ותצליחי בחייה, ויהיה לך פרנסה בשפע, כי אם מתנהגים בצניעות, הקדוש ברוך הוא נותן שפע גדול, כי הכל תלוי כפי הצניעות.

רק תהי בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביעור שאת ביעור עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחי את עצמך להיות בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראי לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפד.

בעזרת השם יהפוך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריכה להחליט פעם ולתמיד מה אתה רוצה? כי על ידי רבוי השדוכים שמציעים לך וכו', ובכל פעם נדמה לך שזאת בשבילי וכו', ואחר כך מציעים לך אחרת ואתה מחליט שזאת בשבילי, וכך סובב חלילה כמו

גלגל וכו', ולכן אתה צריך להחליט פעם ולתמיד, בחור צריך להתחתן לשם שמים, ואני רגיל לומר הרבה פעמים לרוקים ולרוקות, על מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג). נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', יקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפלת וכו', יקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנקנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג). נחית דרגא נסיב איתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך דעת ושכל ותזכה לקים את זה בתמימות ובפשטות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקפה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ראה כ"ח אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לאחייך באריכות, זוג שרוצים להצליח בחייהם, עליהם

לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִהְיוֹת וּתְרַנִּים וְכוּ'.

וְלִכֵּן כָּל זוּג צְרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֵלָה לִהְיוֹת וּתְרַנִּים, וּלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אִף פְּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדִי שֶׁהַשָּׁלוֹם יִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֶׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת שְׁעָדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בָּעַת שְׁמִתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בֵּינָהּ" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲז עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, כִּי כָף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קְנִיּוֹת מַה חֲסֵרָתָּהּ, דַּעַת חֲסֵרָתָּהּ מַה קְנִיּוֹתָּהּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבָה מִמֶּנּוּ, יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, אֲשֶׁר הַשֶּׁכָּל הַיְבֵשׁ אוֹמְרָת שֶׁצְרִיכִים לִהְיוֹת וּתְרַנִּים, וְאִז הַשָּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵיתָּהּ.

לְדַעַתִּי שֶׁיְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאֲשֶׁתוֹ וְיִשְׁלִים אֲתָהּ, וּבִפְרָט שִׁישׁ לוֹ כְּבָר בַּת מִמֶּנָּה וְעַכְשָׁו הִיא בְּהַרְיוֹן מִמֶּנּוּ, לֹא כְּדָאֵי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַק לְהוֹרִיד אֶת הָרֵאשׁ וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, וּמֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָהּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְבֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת זוֹ שִׁיְהִי רֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלֹהִים, חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מָּאד מָּאד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ עַל אֲשֶׁר בַּנְּחָל שָׁם חֲלֻקְנוּ וּגְוַרְלָנוּ.

הָעֵקֶר תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁתּוּכַל רַק לְהַתְעַנֵּג בְּשַׁבַּת, וְכָךְ מוּבָא בְּזוּהַר (בְּשִׁלַּח מ"ז) עַל הַפְּסוּק (וַיִּשְׁעִיהַ נ"ח י"ג) "וְקָרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנִיג", עֵקֶר עֲנוּגוֹ שֶׁל הַכֹּל זֶה תַּעֲנוּג הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, תַּעֲנוּג לְעֵלְיוֹנִים וְלַתְּחִתּוֹנִים וְקָרְאתָ לְשַׁבַּת מָה זֶה וְקָרְאתָ? שִׁיזְמִין אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁנֵאָמֵר (וַיִּקְרָא כ"ג) "מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ", כְּלוֹמֵר מְזַמְּנִין אֶת הַקֹּדֶשׁ, כְּמִי שֶׁמְזַמֵּין אוֹרַח לְבֵיתוֹ, וְזֶה נֵאָמֵר "וְקָרְאתָ לְשַׁבַּת עֲנִיג" שִׁיזְמִין אֶת הַשַּׁבַּת כְּמוֹ שֶׁמְזַמְּנִים אוֹרַח בְּשִׁלְחַן מִתְּקֵן וּבְבֵית מִתְּקֵן וּבְמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֵּה וְכוּ', עֵינִ שֵׁם, וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֲלָק א' סִימָן נ"ז) שֶׁאֵכִילַת שַׁבַּת הוּא כְּלוֹ קֹדֶשׁ כְּלוֹ אֱלֻקוֹת, וְלִכֵּן עֵקֶר עֲנִיג שַׁבַּת זֶה בְּפִשְׁטוֹת לְאָכַל לְכַבּוֹד שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "אֲכֹלוּהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבַּת הַיּוֹם" יְלָדִים תֹּאכְלוּ, וְגַם זֶה קֶשֶׁה לָנוּ לְקַיֵּם, וּבִאֲמַת חֲכָמֵינוּ הַקֹּדְשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא בְּרֵאשִׁית) עֲנִיג שַׁבַּת כְּאֵלֶּף תַּעֲנִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁזוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלוֹ, וּמִתְעַנֵּג בְּשַׁבַּת בְּכָל מִינֵי עֲנִיג, וְרוֹאִים שְׁבָנֵי אָדָם כָּל כֶּךָ שְׁבוּרִים בְּשַׁבַּת, כִּי הֵם לֹא מִתְאַרִים לְעַצְמָם מָה זֶה קֹדֶשׁ שַׁבַּת, כִּי אִם הֵיוּ יוֹדְעִים אֵל אֵיזָה מְדֻרְגוֹת יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק עַל יְדֵי שְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחַ כָּל הַשַּׁבַּת, בְּלִי לַעֲשׂוֹת כְּלוֹם רַק לְשִׂמְחַ, הֵיוּ עוֹסְקִים בְּזוּהַ, אֵךְ מִחֲמַת שְׂאִין בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים וּמְבִינִים אֶת קֹדֶשׁ מַעֲלַת הַשַּׁבַּת, בְּשִׁבִיל זֶה הֵם מְזַלְזְלִים בְּשַׁבַּת, וְכָל כֶּךָ חֲכָל, כִּי שַׁבַּת הִיא מִתְּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְּנָה לָנוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שַׁבַּת י:) אָמֵר לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזֵי וְשַׁבַּת שְׂמָה וְאִנִּי מִבְּקֵשׁ לְתִנָּה לְיִשְׂרָאֵל לֶךְ וְהוֹדִיעַם; וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת וְנִזְהָר לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים בְּשַׁבַּת, וְשֶׁשׁ וְשִׂמְחַ כָּל הַשַּׁבַּת, עַל יְדֵי זֶה מוּחְלָיִן לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אָנִי שׁוֹאֵל אוֹתָךְ, נוֹתְנִים לָנוּ תְּקוּנָה כָּל כֶּךָ קָל, לְשִׂמְחַ כָּל

השֶׁבֶת, וְלִהְיוֹת מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁלוֹם עִם אִשְׁתּוֹ בְּשֶׁבֶת, וְלֹא לָרִיב עִם אָף אַחֵר, וְלֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבָרִים בְּטָלִים, רַק לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת לְכָבוֹד שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיַן אֶת תְּפִלוֹת שֶׁבֶת, וְלִשְׁמַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְגַם זֶה בָּא לְאָדָם כָּל כֶּךָ קִשְׁיָה, וְלִכְנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדְךָ עַל כָּל פָּנִים עֲכָשׂוּ בְּשֶׁבֶת קֹדֵשׁ זוֹ, שֶׁהוּא גַם רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל הַתְּחִלַּת הַתְּשׁוּבָה שֶׁמִּתְחַלֵּת מִשֶׁבֶת, וְאִם תִּצִּית אוֹתִי תִרְאֶה שֶׁלֹּא תִתְחַרֵּט, וְכָל כֶּךָ חֲבַל שֶׁבָנִי אָדָם לֹא מְעִרִיכִים מִה זֶה שֶׁבֶת, וְהַכֹּל בָּא מִחֲמַת רַבּוּי אוֹר, כִּי אָדָם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַרְּבֵה דְבָרִים, וְלִבְסוּף אֵינּוּ עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבָר, וְכַמוּכָא בְּדִבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשֵׂוֹת הַלְכָה ג' אוֹת ב') אֲשֶׁר בְּאַמֶּת עַל פִּי רַב הֶעֱקָר מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְקָרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינּוּ חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, אָף עַל פִּי שֶׁהִמְנִיעָה מִחֲמַת הַתְּגַבְרוּת תְּאוֹת הַגּוֹף וְכוּ', אֲבָל גַּם זֶה הוּא מְנִיעָה גְדוֹלָה מִלְּהִתְקָרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ בְּשֶׁבִיל רַבּוּי תְּבַעֲרַת הַלֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׁבוּעַר חוּץ מִהִמְדָּה, כִּי בּוֹדָאִי אִם נִתְפַּס אֵיזָה אָדָם שֶׁהוּא בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נִזְרָקָה בּוֹ עֲדִין אֶפִיקוֹרְסוֹת וּמִינּוֹת וְכוּ', אִם נִשְׂאֵל אוֹתוֹ אִם הוּא חָפֵץ בְּתְשׁוּבָה, לְחַזֵּר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, בּוֹדָאִי הַכֹּל יִשְׁיִבוּ פֶה אַחַד שְׂרוּצִים מֵאֵד מֵאֵד לְשׁוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִתְגַּעְגְּעִים לְזֶה מֵאֵד מֵאֵד יָמִים וְשָׁנִים, וְגַם אִם נִשְׂאֵל אוֹתוֹ אִם רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבָר בְּשֶׁבִיל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כְּדִי לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּגוֹן לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא אוֹ לְתַן פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, אוֹ לִילֵךְ לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה, אוֹ לְשַׁמַּח בְּשֶׁבֶת וּלְעַנְּגוֹ בְּמַאֲכָלִים נְעִימִים וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּבָרִים הַמְקֻדְּשִׁין אֶת הָאָדָם וְכוּ', בּוֹדָאִי יִשִּׁיב בְּפֶה מְלֵא הֵן, בּוֹדָאִי אֲנִי מְרַצֵּה לַעֲשׂוֹת בְּכַפְלִים, אֲפֹלוּ כָּפַל כְּפָלִים מִכָּל זֶה, וּבְלִבְדִּי שִׁיּוּעִיל לִי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל זֶה אֵינּוּ מוֹעִיל לִי, לְפִי עֲצָם רַבּוּי הַפְּגָמִים וְהַחֲטָאִים שֶׁפְּגַמְתִּי נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִחֲמַת זֶה שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁכָּל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, עַל כֵּן אֵינּוּ עוֹשֶׂה כָּלֵל וְכוּ', עֵינַי שָׁם בְּאַרְיִכוֹת אֵיךְ שֶׁמְסַבֵּיר שְׂאָדָם לֹא מֵאֲמִין שְׁעַם פְּרוּטָה לְצַדָּקָה, מִדְּבִיק נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה הוּא מְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְעַל יְדֵי דָף גְּמָרָא הוּא מְמַשֵּׁךְ עַל עֲצָמוֹ כָּל הַחֲסָדִים שְׁבַעוּלָם, וְעַל יְדֵי שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת וּלְעַנְּגוֹ בְּמַאֲכָלִים נְעִימִים מוֹחֲלִין לוֹ עֲוֹנוֹתָיו וְכוּ', כִּי מֵרַב חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין, נִדְמָה לְאָדָם שֶׁכָּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים, כִּי הוּא נָפַל כָּל כֶּךָ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רְבָא, עַד שְׂאָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְנֹן אֵינּוּ

עוֹשֶׂה כְּלוּם, וְזֶה מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ כְּמַעַט יוֹם יוֹם מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁילְמָדוּ דָּף גְּמָרָא מְסַדְרֵת דְּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה יִצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל רַע, אֶפְלוּ שִׁילְמָד אֶת זֶה בְּגֵרְסָא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שִׁיכְנִים כָּל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת מִמֶּשׁ לְצִדְקָה, שְׁזֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמָה פְּרוּטוֹת זֶה כְּלוּם, אֲבָל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן לְמָה אָדָם לֹא מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? כִּי נִדְמָה לוֹ שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר שְׁעָה אוֹ כְּמָה שְׁעוֹת וְכוּ', וּמִחֲמַת שְׁלֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אֲזִי הוּא לֹא מְדַבֵּר כְּלוּם, אֲבָל אִם הוּא הִיָּה יוֹדֵעַ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְכֵן לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ דְּבוּר עוֹד דְּבוּר וְכוּ' וְכֵן לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה מִחֲלָקֶת בְּבֵית, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְרַב הַצָּפוֹן וְהַגְּנוּז.

נָא וְנָא רְאֵה לְלָכֶת בְּשַׁבָּת בְּבָגְדִים לְבָנִים, וְתִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְלָכֶת בְּשַׁבָּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבָּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדָרָא בֵּיטָשׁ זִי"ע שְׁאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבָּת בְּפֶרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁגַם אֶתָּה תִּלְךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבָּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם

גתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֹאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּהי כָּל הַשַּׁבָּת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) אֲשֶׁר עָקַר קִדְשֵׁת שַׁבַּת לְקַבְּלָהּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה מָאֵד מָאֵד קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַטְרָדוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עֲנֵג שַׁבַּת זֶה כְּאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת, וּמִי שִׁזְוָכָה לְשֹׁמֵר שַׁבַּת וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכְן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת, וְתִשְׁמְרֵי מָאֵד מָאֵד לֹא לְבָלוֹת אֶת הַשַּׁבָּת עִם דְּבוּרִים בְּטָלִים וְלִשׁוֹן הָרַע וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבֵּה אֶת יְכוּלָה לְדַבֵּר עִם הַשְּׂכֵנֹת שְׁלֹךְ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, הַעֲקֹר לֹא לְרַכֵּל אַחַת עַל הַשְּׂנִיָּה, שְׂזָה עוֹוֹן גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד אֲפָלוּ בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, וּמִכָּל שַׁפְּן בְּשַׁבַּת שְׂאֵז זֶה עוֹוֹן חָמוּר מָאֵד.

נָא וְנָא חִזְקֵי וְאֲמִצֵּי מָאֵד מָאֵד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַתְּחִזְקֵי לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תֵּהִי בְּשִׂמְחָה וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵר אוֹתָךְ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קִשִּׁים, אֲזַ תִּרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתקפת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת וּתְבַשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, שֶׁהַהוֹלָדָה עֵבֶר בְּקִלּוֹת מְאֹד, רַק לֹא לְהִכָּנַס בְּלִחְץ וְלֹא לְפַחַד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֻדָּם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׁחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְקֵף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְהוֹדִיעַ לְהוֹגֵג שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", וּבְפִסּוֹק זֶה כָּבֵר כָּלוּל הַכֹּל,
וְלִכְּנֵן אֵין מָה לְהִתְבַּלְּבֵל.

בְּעֵגִין זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, כָּלֵם אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע בְּזְמַן, וְלִכְּנֵן שְׂאָף
אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל אֶת הַמּוֹחַ וְהַדַּעַת וְכו', רַק תְּפִלָּה אֲנַחְנוּ מִתְּפִלָּלִים קֶצֶת יוֹתֵר
מְאַחֵר.

הַעֲקֵר רֵאָה לְבָנוֹת אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְאַמוּנַת
חֻכְמַיִם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִתְמִידוֹ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רַק חֲזוֹק וְאַמִּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשֻׁמַּח אַחֲרֵי, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה
יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב כְּשֹׁפֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמַח, וְיוֹתֵר
חָשׁוֹב שְׁמִשְׁמַח אֶת אַחֲרֵי, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ תְּמִיד לְשִׁמַּח אֶת
אַחֲרֵי, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן שְׁמִחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְׁמִחָה, כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ", אֲשֶׁרִי
מִי שְׁשִׁמַּח בְּעֶצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַּח אַחֲרֵי, וּשְׁכָרוּ הִרְבֵּה מְאֹד
בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפָנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֹאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָגִי וְאֵל תִּפְחָדִי וְאֵל תִּכְנֹסִי בְּלֶחֶץ, אִף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר, הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן וְלֹא יַחֲסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתּוּלֵי־יָדַי בְּקָלוֹת, וְאַחַר כֵּךְ תַּעֲשֵׂי הַפֶּסֶק לְשִׁנְתִּים לְכָל הַפְּחָוֹת, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ גַּם יַחַד, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג רַק לְשִׁמְחַת יַחַד עִם בְּעִלְךָ, וְתִרְגְּוִישֵׁי טוֹב, וְאֶסוּר לְךָ לִפְלֵא בְּרַעְתָּךְ.

תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּן, וְאֶפְלוּ שׁוּהָ בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכֹרִי מֵהַ שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְדּוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְיַדְעִי לְךָ כְּשֵׁאֲשֵׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', וּבִפְרֹט עַל הַיְלָדִים שֶׁהֵם בְּכָלֵל לֹא חִיִּבִים וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגִּאוּת וַיִּשׁוּת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תַהֲיֵה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעָמֶת עַל בְּעִלְהָ, כִּי הָאֲשֵׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעִלְהָ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לִזְאוֹת יִקְרָא אֲשֵׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכְּן אֲשֵׁרִי הָאֲשֵׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעִלְהָ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקצא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שאסור לקחת שום דבר על הלב, אדם צריך תמיד לצחק מהפל, ולקחת את הכל בקלות, ואז הכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעוס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכי, הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכי, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב שמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמינות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבודה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב שמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁהֵיְלָדִים עוֹשִׂים מִצְוֹת בְּזַה הָעוֹלָם, זֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְנִשְׁמַת הַנִּפְטָר
בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּשְׁלוֹם בַּיִת עִם בְּעֵלָה, וְאֵל
תְּרִיבו, וּבְזֶה תִּגְרָמִי נַחַת גְּדוֹל לְאַבְיָךְ ע"ה, כִּי אִם רַבִּים הֵיְלָדִים לְמִטָּה
הַנִּשְׁמָה לְמַעַלָּה מְאֹד מִצְטַעֲרַת, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם
שׁוֹם וּפְחִים.

תַּקְחִי רַפַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וּבְכָל יוֹם תִּכְנִיֶּסִי כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְעֵלוֹי
נִשְׁמַת הָאָבָא ע"ה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיִּגִיעַ אֶל תְּקוּנוֹ הַנִּצְחָי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי הֵיִיתִי מִיעֵץ לָךְ שֶׁתִּהְיֶה מוֹרָה עִם תְּעוּדָה, וְזֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק מְאֹד מְאֹד
גְּדוֹל, כִּי בְּפַעּוּטוֹן זֶה קָשָׁה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלָה, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן
לָךְ בְּעַל מִצְוֵי, וְלִכֵּן תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאַפְלוּ

שְׁזָה בֶּא לֶךְ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שֶׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לֶךְ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרוֹךְ כָּלֵל בֶּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תַהֲיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תְּפַנֵּי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְקִצָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לֶךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁךָ בְּשִׁבִיל הַבְּחוּרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ עִמָּהֶם בְּגִדּוֹל, וְתַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהַחְזִיק אוֹתָם וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתָם, וְאִם הֵם יִתְנַהֲגוּ בְּדָרוֹךְ אֲרָץ, אֲנִי יִקַּח אוֹתָם לְפָה לְלִמָּה.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׁזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הָאֲרֻבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׁמִירָה,

שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמִ'רָא', גְּבִרְיָאֵל מ'כָּאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרְיָאֵל, וְאֶפְלוּ רַק בְּגִרְסָא לְגֵרֵס אֶת הַדְּרָף זֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק נִפְשֵׁי מָאד, וְאֶפְלוּ לְלַמֵּד בְּלֵי הַבְּנָה זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַדְּרָף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ט"ז, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֵא יִטְעָה אֶת עַצְמוֹ, וְיִחְטֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמִרָא וְאֶפְלוּ בְּגִרְסָא, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עבֹדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מֵאֵי קָאֵמֵר, וְאִין מְלִים לְהִסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שְׂיִהוּדִי זֹכָה לְדַפְדֹּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמִרָא, אֶפְלוּ בְּאֵמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שְׂיִכּוֹת אֶל הַגְּמִרָא, וְכָל זְמַן שְׂיִהוּדִי מְקַשֵּׁר לְהַגְּמִרָא, הַסְמִ"ךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילִיָּה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הַסְמִ"ךְ מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמֵּד אֶת הַכֹּל, אָבֵל לֹא גְמִרָא, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם אֶת הַדְּרָף הַיּוֹמִי, וְאֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין שׁוּם דְּבָר, סוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּכָל יוֹם לְגֵרֵס אֶת הַדְּרָף הַיּוֹמִי, לְבִסּוּף תּוֹכֵל לְהִבִּין הַכֹּל, תֵּאֲמִין לִי שְׂאִין עוֹד טוֹב מִלְּפִתַּח בְּכָל יוֹם אֶת הַגְּמִרָא וְלְלַמֵּד דָּף גְּמִרָא, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵלוֹ שְׂצוּחִקִים מִזֶּה וְכוּ', כִּי אִיךְ הוֹלֵךְ הַפְּתָגָם? צוּחֵק מִי שְׂצוּחֵק אַחֲרוֹן, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי ל"א) "עֲזוּ וְהִדְרִי לְבוֹשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" עֲזוּ וְהִדְרִי לְבוֹשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימְתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימְתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הוּא יִתְשַׁחֵק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שְׂעֵבֵר עָלָיו מַה שְׂעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

רַק חֲזָק וְאֵמֶץ מָאד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מִצְנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מָאד מָאד חֲשׁוֹב כְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל שְׂמַח, וְיוֹתֵר חֲשׁוֹב שְׂמִשְׂמַח אֶת אַחֲרֵים, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלִתָּךְ תְּמִיד לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרֵים, וְכֵךְ יִהְיֶה לָךְ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמִחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדְרִי לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדּוּהוּ בְּמִקְוֹמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח אַחֲרֵים, וְשִׁכְרוּ הַרְבֵּה מָאד בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גתקצו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדל ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבע מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, ג'ב'ר'י'אל מ'י'כ'אל ר'פ'אל א'ו'ר'י'אל, ואפלו רק בגרסא לגרס את הדף זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה זה יעזר לך הדף היומי של היום זה ברכות ט"ז, אשרי מי שלא יטעה את עצמו, ויחטף בכל יום דף גמרא ואפלו בגרסא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך מ"ם ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אכל לא גמרא, ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתה לא מבין שום דבר, סוף כל סוף אם תהיה חזק בכל יום לגרס את הדף היומי לבסוף תוכל להבין הכל, תאמין לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא וללמד דף גמרא, ואל תסתכל על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? צוחק מי שצוחק אחרון, וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת

מתן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימָתִי הַתּוֹרָה מְשַׁחֶקֶת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הוּי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אַז בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אָפְלוּ שֶׁעֲבַר עָלָיו מֵה שֶׁעֲבָר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרֵי, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזוֹ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמֵחַ, וְיוֹתֵר חָשׁוּב שֶׁמְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵי, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכָלֶתָּךְ תָּמִיד לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵי, וְכֵן יִהְיֶה לָּךְ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרָה רַק הַשְׂמֵחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְוָמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמַח בְּעִצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְשַׂמַּח אַחֲרֵי, וְשִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה דוֹאֵג לְכַבוֹת אֶת כָּל הָאוֹרוֹת בְּזִמְנִי, כִּי חֲבָל מְאֹד שִׁיִּבְעַר בְּחַנּוּם, כִּי זֶה עוֹלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת וְזֶה כֶּסֶף צְדָקָה.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאֵתָה דוֹאֵג שִׁיִּהְיֶה נָקִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, אֵין

לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָהּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד
תְּהִיָּה שְׂמֵחַ.

רק חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה
יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר
חשוב שמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את
אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו
שפֿתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי
מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד
בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל
ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תאמינו לי שעם תפלה יכולים לפעל הכל, העקר להתחזק ברצונות
חזקים לא להניח את הרצון בשום פנים ואפן, ככל שמתגברים עם הרצון
יותר ויותר וכו' וכו', הקדוש ברוך הוא עוזר וממשיך ישועה גדולה מאד, כי
"רצון" אותיות "צנור", על ידי תקף הרצון אליו יתברך, נפתח צנור השפע,
ולכן תתחזקו יחד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם.

רק חזקו ואמצו מאוד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,

ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

גתקצט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת מתקדמת בבית ספר, יעזר הקדוש ברוך הוא שלא יצא מכשול מתחת ידינו, ונזכה להוציא בנות בעלות יראת שמים ושיזכרו לבנות בתים נאמנים להקדוש ברוך הוא, עם הרבה שמחת חיים.

שם של העמטה לדעתי שתהיה "תפארת מלכה", ואת השמות שכתבת הן טובות אם יש לך קשר טוב אתן, כי אחרת את צריכה לשמר וכי'.

הַרְוֵאָה חֲשׁבוֹן ... נְרוּ יְאִיר, הוּא גַם רוֹאֵה חֲשׁבוֹן שֶׁל עֲמַתַּת "יִשְׁמַח צְדִיק", וְלִדְעָתִי הוּא לֹא יַעֲשֶׂה בְּעִוּוֹת.

בְּעֵינַי עוֹבֵד תַּחֲזוּקָה וְכוּ', כְּדַאי רַק לְפָרֶסֶם בְּלוּחַ הַמּוֹדְעוֹת שֶׁאֵת מְחַפְּשֵׁת אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבּוֹדְאֵי יֵשׁ הַרְבֵּה שֶׁמְחַפְּשִׁים אֶת זֶה וְכוּ', אֵלּוּ הַשְּׂתִי שְׁמוֹת שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, הֵם בְּכֻלָּל לֹא לְעֵינַי.

אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מוֹכְנָה ... תַּעֲזֹב וְכוּ', וְלִכֵּן שִׁיְהִיָּה לָךְ כְּבָר מוֹכֵן מוֹרָה כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה תְּקוּעָה וְכוּ'.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר לְבִסּוּף.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֻלָּ אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ג.ת.ר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר רְאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי אֲבָנִים בְּכִיס הַמָּרָה וְכוּ', צְרִיכִים לְהַתִּיעֵץ עִם הָרַב ... נְרוּ יְאִיר בְּבִנְי בְּרַק שֶׁהוּא בְּקִי בְּרוֹפְאִים מְמַחִים וּכְדַאי לְקַחַת רוֹפֵא מְמַחָה וְלֹא לְפַחַד, כִּי זֶה יְסוּרֵי תַּפְת, וְצְרִיכִים לְטַפֵּל בְּזֶה מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְאִשְׁתְּךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רַק תִּרְאֶה לְחִזֵּק אוֹתָהּ עֲכָשׁוּ וְלַעֲזֹר לָהּ בְּכֻלָּ מֵהַ שֶׁהִיא צְרִיכָה, כִּי זֶה יְסוּרֵי תַּפְת וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּעִזְרַתָּהּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי כדאי לך שדוקטור ... יטפל בך, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, בענין התלווה שיש לך במרפאה נא ונא להודיע תכף ומיד ל... נרו יאיר שהוא יטפל בזה כי אם הרופאה תלך עם כלם ביד קשוחה, נחליף אותה.

חזקי ואמצי מאד, והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, תתחזקי להיות בשמחה שהשמחה הוא רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

טוב מאד שכתבת לי את כל זה וכו', נרד מזה וכו', ואדרבה תציע אתה מה שנראה לך בעקרונות.

אל תדאגו אני לא אאלץ לכם לקחת דבר מה שלא לענין.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשפר ישראל שמח, ויותר חשוב ששמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אף אחד לא חולק שצריכים ללמד בעיון ולהבין מה שהוא לומד, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): "אגרא דשמעתא סברא" ופרוש רש"י שהוא יגע וטורח ומחשב להבין טעמו של דבר; עם כל זאת צריכים לדעת שרוב בני אדם בהתחלה לא מבינים כלום, ומפני זה מונעים את עצמם מללמד תורה הקדושה, כי ללמד בעיון ולהתעמק בכל דבר וכו', אין לדבר סוף, אכל בשביל שלא כל אחד בנוי לזה וכו', ויש עתים שאדם הוא טרוד בכל

מיני טרדות וכו', בשביל זה אינו לומד כלל, ולכן בא רבנו ז"ל וגלה לנו את סדר דרך הלמוד (שיחות הר"ן סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמוד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מוחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') 'גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה', כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתיב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שייעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה:

ובַאֲמַת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַסֵּדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד הַזֶּה מוּבָא בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְהִיא גְּמָרָא מִפְּרָשֶׁת (עֲבוּדָה זָרָה יט) לְעוֹלָם לִיגְרָס אִינִישׁ וְהֵדֵר לִיסְבָּה, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמָה, וּפְרָשׁ הַמְהַר"ל מִפְּרָאג זי"ע (חֲדוּשֵׁי אַגְדוֹת) וְכֵן הַחִיד"א זי"ע (פֶּתַח עֵינַיִם) הִינּוּ שְׂאֲמִירַת אוֹתוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכַף אֶת נִשְׁמַתּוֹ, וּבַאֲמַת אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר מַעֲלַת זֶה הָעֵינָן, וְהָרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מִקְצָק זי"ע אָמַר מִיֵּלָא עִם הַשְּׁכָל יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֱלָקוֹת, כִּי אִם מִתְבוֹנְנִים הֵיטִיב יְכוּלִים לְהִבִּין אֱלָקוֹת, אָבֵל אֵיךְ גַּם גּוֹף הַגְּשָׁמִי שֶׁל הָאָדָם יִשְׁיג אֱלָקוֹת? זֶה אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם אַפֵּן אֲלָא עַל יְדֵי דָף גְּמָרָא, וְלִכֵּן תַּהֵיָה חִזּוּק בְּזָה, כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה הַחַיּוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְלִכֵּן תַּהֵיָה חִזּוּק בְּזָה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְאִם אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד וְלַחְזוֹר אֶת הַדָּף עִם חֲבֵרוֹתָא, אֵינן לְמַעְלָה מְזָה.

וְכֵן אָמְרוּ (שִׁבְת׃ סג.) אָמַר רַב כְּהֵנָּא כַּד הָוִינָא בַר תַּמְנֵי סָרֵי שְׁנֵין וְהָוָה גְּמִירְנָא לִיה לְכוּלִיָּה הַש"ס וְלֹא הָוָה יְדַעְנָא דְאֵינן מִקְרָא יוֹצֵא מִיַּד פְּשׁוּטוֹ עַד הַשְּׁתָּא מַאי קָא מְשַׁמַּע לָן דְּלִיגְמַר אִינִישׁ וְהֵדֵר לִיסְבָּר; וּפְרוּשׁ רַש"י דְּלִיגְמַר אִינִישׁ, לְגַרְסַּ שְׁמַעְתָּא מְרַבִּיָּה, וְאָף עַל גַּב דְּלָא יָדַע לְכוּלְהוּ טַעְמֵיָה; וְהֵדֵר לִיסְבָּר, טַעְמֵיָה:

וּמוּבָא בְּזִהָר (קְדוּשִׁים פּה:) וּמֵאֵן דְּתִיאֹבֲתִיה לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא [וּמִי שִׁישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה] וְלֹא אֶשְׁכַּח מֵאֵן דִּיּוּלִּיף לִיה [וְלֹא מוּצֵא מִי שִׁילְמֵד אוֹתוֹ] וְהוּא בְּרַחֲמֵימוֹתָא דְּאוּרִיָּתָא לְעֵי בָּה [וְהוּא מְרַב אֶהְבָּה לוֹמֵד תּוֹרָה] וּמְגַמְגֵּם בָּה בְּגַמְגוּמָא דְּלָא יָדַע. [וּמְגַמְגֵּם בְּלַמּוּד וְלֹא מִבִּין מַה שֶׁלּוֹמֵד] כָּל מְלָה וּמְלָה סְלֵקָא [כָּל מְלָה וּמְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם] וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהֵיָה מְלָה [וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַח עִם הַמַּלְאִים שֶׁהוּא גּוֹרֵס] וְקַבִּיל לָהּ וְנִטַּע לָהּ סַחְרָנִיָּה דְּהֵהוּא נַחְלָא [וּמִקְבֵּל אוֹתָם מְלִים וְנוֹטַע מְזָה אֵילָנוֹת סְבִיב עַל נַחַל הָעֵלְיוֹן] וְאַתְעֵבִידוּ מְאֵלִין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנַעֲשִׂים מְאֵלוֹ הַמַּלְאִים שְׁמַגְמָגֵם בַּתּוֹרָה, אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא מִבִּין אֵילָנוֹת גְּדוּלוֹת, וְנִקְרָאִים עַרְבֵי נַחַל], מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׁזוֹכָה אֶפְלוּ לְגַמְגֵּם בַּתּוֹרָה, אֵיךְ שְׁזָה מְאֵד מְאֵד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ קַבִּיעוֹת חִזּוּקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאֵנִי מְאֵד מִכְּבַשׁ אוֹתָךְ לְטוֹבָתָךְ הַנְּצַחִית שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי וְלֹא תַתְּחַרְט.

וְלִכְּנֵן אִף אֶחָד לֹא אוֹמֵר שֶׁלֹּא לְלַמֵּד בְּעֵינָיו, אֲלֵא הַמְּצִיאוֹת מֵרֵאָה שָׂרַב בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּעֵינָיו, וְלִכְּנֵן לֹא לוֹמְדִים אֶפְלוּ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא מִשְׁנִיּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן לֹא גִמְרָא וְטוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּף וְכו', וּבֵינָן כֶּף עוֹבֵר יוֹם אַחֵר יוֹם, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לֵילָה, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְהֵנָּה שָׁנָה וְכו', וְלֹא לְמַדּוֹ כְּלוּם, אֲבָל מִמֶּשׁ כְּלוּם שֶׁבְּכָלוּם, וְלִכְּנֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְעֵצָה הַזֶּה שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, אִזּוֹ הוּא לּוֹמֵד הֵן בְּבִקְיָאוֹת, וְהֵן בְּעֵינָיו, וְהוּא מְצַלִּיחַ, כִּי אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי יִמְיָנוּ כְּצֹל עוֹבֵר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֹל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהֵלְוֹאִי כְּצֹלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֹלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֹלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא עֵף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקְוָה שֶׁלֹּא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲלֵא בְּכָל יוֹם לּוֹמֵד מִקְרָא מִשְׁנָה גִמְרָא מִדְּרָשׁ הֶלְכָה וְאֶגְדָּה וְכו', וּבְכָבֵר אֲמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) מַה שֶׁהָאֲדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עַד שֶׁאִין הַיּוֹם מִסְפִּיק. דְּהֵינָנו לְגַמֵּר בְּכָל שָׁנָה ש"ס עִם הַרִי"ף וְהַר"א ש', וְאַרְבַּעַת שְׁלַחָן עֲרוּף הַגְּדוּלִים, וְכָל הַמְּדַרְשִׁים כְּלוּם, וְכָל סְפָרֵי הַזֹּהַר וְהַתְּקוּנִים וְזֶהר חֲדָשׁ, וְכָל סְפָרֵי קַבְּלָה מֵהָאֲרִיז"ל, גַּם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שַׁעוֹר בְּיוֹם בְּקִצַּת עֵינָיו. וְעוֹד חֲשַׁב הַרְּבֵה דְּבָרִים. גַּם צָרִיכִין לּוֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְּבֵה הַרְּבֵה. וְאִזּוֹ סִפֵּר הַרְּבֵה מַעֲנִין זֶה שֶׁצָּרִיכִין לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל וּבְזוּרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעַתוֹ בְּדִקְדוּקִים הַרְּבֵה מַעֲנִין לְעֵנִין. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים, גַּם לֹא הָיָה מְצוּהָ לְחֹזֵר תִּכְף עַל לְמוּדוֹ רַק רְצוֹנוֹ תְּמִיד הָיָה לְלַמֵּד הַסֵּפֶר אוֹ הַפּוֹסֵק שְׁלוֹמֵד כְּסֹדֵר מֵרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ בְּזוּרִיזוֹת, וְאַחֵר כֶּף יִתְחִיל פְּעַם שְׁנֵי וְיִגְמַר אוֹתוֹ כְּלוּ. וְכֵן פְּעַם אַחֵר פְּעַם; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִים אֶת זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תֶּאֱמִין לִי אִם יֵשׁ לְאָדָם חֶשֶׁק לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּנְכַנֵּס בּוֹ תְּשׁוּקָה
עֲצוּמָה לְלִמָּה, אֲזִי תְּמִיד יִלְמַד, וְלִכֵּן דָּבָר זֶה אֵינּוּ סוֹתֵר כְּלָל מֵהַשְּׁהוּרִים
שֶׁלָּךְ מִבְּקָשִׁים שֶׁתִּלְמַד גַּם אֲמָנוּת, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב')
יִפְהַ תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֲרָץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֵם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין
עִמָּה מְלֵאכָה, סוֹפָה בְּטֵלָה וּגְוֹרֶרֶת עוֹן; וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת סג.)
לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אֲמָנוּת נִקְיָה וְקֵלָה; (קְדוּשִׁין כט.) כֹּל שֶׁאֵינּוּ מְלַמֵּד אֶת
בְּנוֹ אֲמָנוּת כְּאִלוֹ מְלַמְדוֹ לְסִטּוֹת; וְלִכֵּן הַהוּרִים שֶׁלָּךְ צוֹדֵקִים, וְגַם אֶתָּה צוֹדֵק,
וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ לְלַמַּד בְּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֶלְכָה וְכוּ',
וּתְמַשִּׁיךְ לְלַמַּד גַּם אֲמָנוּת כְּרִצוֹן הַהוּרִים שֶׁלָּךְ, וְתִזְכֶּה לְשִׁתִּי עוֹלָמוֹת.

הַכֹּלֵל הוּא שֶׁהַעֲקָר תְּלוּי בְּרִצוֹן, אִם אָדָם רוֹצֵה בְּאֵמֶת לְהִתְקַרֵּב אֵל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְרַבֵּה בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה
לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדְדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה
וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוּ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבָדוּ
בְּאִיזָה חֶדֶר אוּ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלָאוֹת
בְּדַבְרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּקְרָבוּ אֵלָיו
לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאֵמֶת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדָבְרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה
זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִלִית, שְׂכוּלִל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שֶׁיִּחַסֵּר לוֹ
בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוּ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מִעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל
יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ
יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אֵף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד.
דְּהֵינּוּ הַהֲכָנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אֵף
שֶׁאֵינּוּ יְכוּל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה

מִזֶּה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִיתְרַחֵק כָּל כֶּף, עַד שְׂאֵינוּ יָכוֹל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׂיוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתּוֹ לְפָנָיו; מִי שֶׁרְגִיל בְּזֶה אֲזִי תָמִיד יִמְצָא לְעֵצְמוֹ עֲצוֹת אֵיךְ לְהִסְתַּדֵּר בַּחַיִּים, וְלֹא יַעֲזֹב אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא חַיִּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכַּיֵּל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתָרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחוּלִים וְעַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל לְרַפּוּאָתִי.

בְּעֵינַי לָתֵת שְׁמוֹת לְאָדָם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׁמוֹת הֵם כְּפִי שָׂרֵשׁ הַנְּשֻׁמָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּיה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנְּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לָתֵת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאֵינן לְזֶה שׁוֹם עֵרֶךְ וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אִיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לָתֵת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֶנְסֶק זי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמַדְבָּר) שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיִּהְיֶה כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמֵעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אִיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק א' שִׁיִּהְיֶה כְּכֹר

בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון;

ואם כבר נתנו למישהו שם בדוי, העצה להוסיף שם תנכ"י כדי שיהיה לו שם יהודי, שם של צדיק וצדקת, ולא צריכים להוריד את השם הבדוי שנתנו להם וכו', ויכולים אפלו להמשיך לקרא אותו בשם הזה, העקר שיהיה לו שם יהודי של צדיק או צדקת, וזה יהיה בהתעוררת זהות שלו, וכן בכתבה צריכים להכניס את השם שהוסיף.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂעֻנֵּיךְ זֶה הוּא פְּשׁוּט שְׂגָעוֹן שְׂנֹדֶבֶק בְּאָדָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתׁ מְשַׁגֵּעַ מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שֶׁרַב הַמְשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֲמַת תְּאוֹת נְאוּף; וְאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ב) שֶׁיֵּשׁ כְּמָה בַּחֲיִנוֹת בִּיצָר הָרַע. כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם נְמוּכִים מְגַשְׂמִים, שֶׁהֵיצֵר הָרַע שְׁלֵהֶם הוּא גַם כֵּן יֵצֵר הָרַע נְמוּךְ וּמְגַשֵּׁם. וְהֵרַב, הֵיצֵר הָרַע שְׁלֵהֶם הֵם הַדְּמִים בְּעֶצְמָם, הֵינּוּ הַדָּם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׂמָאֲלִי, שֶׁהוּא בְּתַקְפוֹ. וְעַקֵּר בַּלְבוּלִים שְׁלֵהֶם, מַעֲכִירַת וּמַבְלִבּוּל הַדְּמִים. וּבִאֲמַת מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת צַח כָּל שֶׁהוּא, הֵיצֵר הָרַע הַזֶּה, הוּא אֲצִלוֹ שְׁטוֹת גְּדוֹל וְשִׁגְעוֹן, וְאֵין צְרִיךְ שׁוֹם הַתְּגַבְּרוֹת לְנִצָּח אוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ מֵה שְׂנַחֲשֵׁב בְּעֵינַי הַהֲמוֹן לְנִסְיוֹן גְּדוֹל, כְּגוֹן הַנִּסְיוֹן שֶׁל תְּאוֹת נְאוּף, הוּא אֲצִלוֹ שְׁטוֹת, וְלֹא נַחֲשֵׁב לוֹ לְשׁוֹם נִסְיוֹן כָּלָל, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שׁוֹם דַּעַת, וְיוֹדֵעַ מַעֲט מַגְדִּילת אֲדוּנָנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּמָה שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים קל"ה): "כִּי אֲנִי יוֹדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים". וְאֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר זֶה, לֹא בִּכְתָב וְלֹא בְּעַל פֶּה. כִּי גְדִילת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא רַק לְכָל חֵד לְפוּם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבָּהּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (וַיִּרְא ק"ג): "נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעִלָּה", לְכָל חֵד לְפוּם מֵה דְמַשְׁעַר בְּלִבָּהּ. וְמִי שְׁזוֹכֶה לְשַׁעַר בְּלִבּוֹ אֶת גְּדִילת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בּוֹדֵאֵי אֲצִל זֶה אֵינוֹ נַחֲשֵׁב שׁוֹם דְּבַר לְנִסְיוֹן, וְאֵין צְרִיךְ שׁוֹם הַתְּגַבְּרוֹת עַל זֶה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַרְגִּיל אֶת עֶצְמְךָ תְּמִיד לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחֲשַׁבְתְּךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי שְׂתִיחָה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלִיךְ שְׂזֵה הַתְּבוּדוֹת, לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל יְדֵי רְבוּי שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנּוֹ הוּא זוֹכֶה לְזַכֵּךְ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה שְׂתִיחָה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה תוּכַל לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשַׁבָּה זוֹ תְּמִיד

תלה, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שיסוד היסודות ביהדות להיות רק בשמחה, עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות, כי כל בר ישראל בודאי עושה טוב, ויש בו עוד מעט טוב, ואפלו הכי גרוע יש בו טוב, וצריכים לדון את כלם לכף זכות, וכמו שצריכים לדון את הזולת לכף זכות, צריכים לדון את עצמו לכף זכות, ועל ידי זה יצא מהחשך הנורא שנפל לשם.

כנראה שעובר עליך משברים וגלים, והעקר שאין לך אמונה בעצמך, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שצריכים להאמין בהקדוש ברוך הוא, שהוא כל יכול, והכל ממנו יתברך, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון וכו', כך אדם צריך להאמין גם בעצמו שהוא חשוב בעיניו יתברך, והסמך מ"ם שובר את כל אדם ומראה לו כאלו הוא לא שנה לשום דבר וכו', ולכן אתה צריך לחפש ולבקש בעצמך

רק את הטוב, ועקר הטוב זה הקדוש ברוך הוא בעצמו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה) "טוב הוי' ל'ל" אתה צריך לזכר שהקדוש ברוך הוא נמצא בתוכך, והוא אתך עמך ואצלך, ולכן רק חזק ואמץ להיות בשמחה תמיד שיש בך כל כך הרבה טוב, ואפלו שנדמה לעצמך שאתה הכי גרוע והכי רחוק וכו', זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות נז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלה הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון.

תהלה לאל יש לך המון טוב, ובזה ראוי לך רק לשמח, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אהד מ'שראל שאינו עושה מאה מצות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם ב'שראל שאין המצות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בבשרו ארבע ציציות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים ל"ד) "חונה מלאך הוי' סביב ליראיו ויחלצם".

ולכן תשתדל מאד מאד לשמח עם כל נקדה ונקדה שיש בך, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתבנה בית נאמן ב'שראל, ותהיה מישב בדתך, העקר הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות י'שראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם את צריכה להיות מאד מאד חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, ותשמחי עם בעלך, וביחד תבנו את הבית שלכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכניה בנייהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום שהשכניה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

בודאי כל הספור לא נעים וכו', עם כל זאת אף שהאבא גוי וכו', אם הוא רוצה כל כך לראות את התינוק שנולד לכם, תנו לו לראות אותו וכו', ועל ידי שמכבדים אותו יבוא יום שהוא ירצה להתגיר.

צריכים רק לשמח מאד ולא להשבר משום דבר, ואדרבה את צריכה להיות גאה שאת הולכת עם בגדים צנועים, ובפרט שאת שומרת טהרת המשפחה שאין למעלה מזה, וזה המעלה של בר ישראל יותר מהכל וכו', ובזה היחודיות של עם ישראל, שאנחנו חיים בקדשה ובטהרה וכו', רק תשתדלי מאד שיהיה בינך לבין בעלך שלום ואהבה והבנה הדדית, והמשפחה תראה איך שיהודים חיים ביחד בדרך ארץ ועוזרים אחד להשני, זה כבר יקדש שם שמים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר אצלכם על צד הכי טוב, רק לא להפנס בוכוחים עם אף אחד, צריכים להרגיל את עצמו לקרב את כלם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גִּתְרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֹאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁאֲדָם חֲטָא וּבִפְרֵט בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכו', רַחֲמֵנָא לִי צִלְזֵן נִכְנָס בּוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַבַּל כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַעַס עָלָיו וְשׁוֹנֵא אוֹתוֹ וְלֹא צְרִיף אוֹתוֹ וְכו', וְהִמְחָשְׁבוֹת הָאֵלוֹ בְּאוֹת לּוֹ מִרְבוּי הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָא וְכו', כִּי בְּאֵמַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שֵׁשׁ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כֻּלָּם הֵיוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא הַסֵּמֶךָ מ"ם מְחֻדָּר בְּכָל אֶחָד שִׁידְמָה לּוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַעַס עָלָיו, וְהַכֵּל הַכֵּל וְרַעוֹת רֹחַ, וְכַמְאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה פֶּרֶשֶׁה י"ב סִימָן ג') בֵּא וְרֹאֵה רַחֲמֵי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ בְּשַׁעַת כַּעֲסוֹ רַחֵם עַל הַרְשָׁעִים וְעַל בְּהִמָּתָם וְכו', עֵינַי שָׁם, וְאֲמָרוּ (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ זִוְטָא פֶּרֶק ו') כִּיּוֹן שֶׁרֹאֵה מִלְּשָׁה שֶׁמְדַתּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל רַחֲמָנוּת, מִיָּד נִתְעַטֵּף וְעֵמֵד בְּתַפְלָה; וְאֲמָרוּ (אוֹתִיּוֹת דְּרַבִּי עֲקִיבָא) אֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדַּת הַרְחֻמִּים בְּרֹאֲתִי אֶת הָעוֹלָם וּבְמִדַּת הַרְחֻמִּים אֲנִי מְנַהֶיגוֹ, וְעַתִּיד אֲנִי לְחַדְשׁוֹ בְּמִדַּת הַרְחֻמִּים, מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת גְּדֹל רַחֲמָנוֹתָ יִתְבָּרֵךְ עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהַסֵּמֶךָ מ"ם מְכַנִּיס בְּאֲדָם כְּאֵלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹקֵם בּוֹ וְשׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צְרִיף אוֹתוֹ בְּכֻלָּל, זֶה הַכֵּל בְּאֵ מִחֲמַת חֲטָאֵי הַמְּרַבִּים שֶׁל הָאָדָם, וּבִפְרֵט כְּשׁוֹפְגִים בְּבְרִית, אֲמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוֹטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר לְרַע וְלְחֹשֶׁךְ וְכו', וְכו', וְלָכֵן אֲתָה צְרִיף לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְרַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שְׂזֻכִּיתָ לְהַבְּרָאוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר

כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש ברוך הוא זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב שמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שפיתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרי.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שעם טוב פועלים הכל, ולכן מה טוב ומה נעים לקנות לו תפלין ולשכנע אותו בדברי רצוי ואהבה וכו' וכו', שיניח תפלין, כי כל המניח תפלין זוכה לחיים.

את צריכה לדון אותו לכף זכות, כי מספן עבר ילדות מאד מאד קשה וכו' וכו', ולכן צריכים לדון אותו לכף זכות, ובאפן כזה יכולים רק לקרבו, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה השמחה והנעם בתוך ביתכם, ואף פעם אל

תְּרִיבו, תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּרִית, וְאַחַד יִחְזַק אֶת הַשְּׁנֵי וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גַּתְרִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הָאֲחוּלִים וְעַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֲתָה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קס"ט) בְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמְחַת תָּמִיד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲצָמוּ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית, כִּי פָּגַם הַבְּרִית בָּא לְאָדָם רַק עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן כָּכָל שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחַת, בְּזֶה זֹכָה לְתִקּוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא תִקּוּן הַמַּח, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הַעֲבוּדָה הֵכִי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׂנֵמֶשֶׁךָ אַחֵר הַעוֹבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּן חָבֵל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֶׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁכָל וְקוּלֵט תִּכְף וּמִיד שְׁבוּ בְּרַגַע שְׂנֵמֶשֶׁךָ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא

מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז תזכה לתקון הברית בשלמות.

מה אמר לך היום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבו יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהום, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העיניים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העיניים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזִכִּיתָ לְהִתְאַרֵס, וּבְקִרּוּב אֶתָּה הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, וְלִכְּנֹן אֶתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לִפְלֹ בְעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְלֹא בְּחֻמֵּי שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת הַפְּסָקָה גְּדוֹלָה בֵּין הָאֲרוּסִין לְחִתּוּנָהּ, רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שְׂתַכַּף וּמִיד אַחַר הָאֲרוּסִין לַעֲשׂוֹת חִתּוּנָהּ, וְלֹא לְחַכּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן, וְאַצְלַכֶּם רוּאִים אֵת זֶה בְּיִתְרֵךְ, שְׂאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְהִשְׁמֵר וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֹן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲשׂוּ כְּכָר תִּאֲרִיךְ עַל חִתּוּנָהּ, כְּדִי שְׁלֹא תִכְשְׁלוּ בְעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת, שֶׁהִתּוֹצְאוֹת מִזֶּה מְאֹד קָשָׁה, כִּי מִי שְׂפּוֹגֵם בְּבְרִית אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ז) מְאַבֵּד אֶת הַבַּת זֹג שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּנֹן תִּשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל מַעֲשֵׂיךְ וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְחַתֵּן מִהַר שְׁיִיתֵר מִהַר, וְתִנְצֵל מֵעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיִתְרֵךְ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחִרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם; וְלִכְּנֹן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֶצְלַכֶּם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וְיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְּחִזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תַּכַּף וּמִיד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפגנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לך שבת שלום

גתריג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ראה כ"ט אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שכל הענין הזה הוא פלא על גבי פלא וכו', כי למוד קבלה שזה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה וכו', ועל זה צריכים קדשה וטהרה, כי אי אפשר ללמד קבלה כשעדין הוא רחוק מקיום מצוות מעשיות וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ג') כל שמעשיו מרבין מחכמתו, חכמתו מתקימת. וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו מתקימת; ולכן קדם שלומדים קבלה צריכים להרבות במצוות מעשיות דיקא, ולכן כל זמן שלא שומעים אותם לדבר נגד קיום מצוות מעשיות, אזי יכולים לשמוע אותם, אבל הרגע שרק ידברו נגד קיום מצוות מעשיות, צריכים לדעת שהם מדברים אפיקורסות.

עם כל זאת אם את רואה שהבן שלך משתנה במדות טובות על ידי למוד הזה וכו' וכו', מה בכך, יעזר הקדוש ברוך הוא שיגדל ירא שמים אמת, ויעשה לך הרבה נחת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפגני תשפילו ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֹאֵה כ"ט אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שזה ענין גדול מאד מאד ללכת בשבת בבגדים
לבנים ולכן ביבנאל מקפידים מאד מאד ללכת בשבת עם לבנים
דיקא, כי מי שהולך עם בגדים לבנים בשבת מוחלים לו על כל עוונותיו,
ואמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדראביטש זי"ע שאם היו כלם הולכים עם
בגדים לבנים בשבת בפרט בארץ ישראל, היו מביאים את הגאולה, ולכן אני
מאד מבקש אותך שגם אתה תלך עם בגדים לבנים בשבת. אבל אף ורק
ביבנאל, כי במקומות אחרים לא נוהגים ככה, ונראים כמו חתן בין אבלים,
וכו', ובפרט אתה שאתה הולך אל ההורים ושמה בכלל אין לבוש חסידי
וכו', אזי תלך כמו שהם הולכים כדי לא לעורר מחלוקת וכו' וכו', ורחמנא
לפא בעי, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא פו.) ואהבת את הוי"ה אלהיך שיהא
שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא
משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו
שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה,
פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתקנים מעשיו, עליו הכתוב
אומר (ישעיה מ"ט ג) "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר", אבל מי
שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו
בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אוי לו לפלוני שלמד תורה אוי
לו לאביו שלמדו תורה אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה ראו
כמה מקלקלין מעשיו וכמה מכערין דרכיו וכו', עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל
ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה כ"ט אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׂאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

מָה אָמַר לְךָ אֶתָּה צָרִיךְ לְזַכֵּר וּלְדַעַת אֲשֶׁר פָּגַם הַבְּרִית זֶה פָּגַם הַמִּחָ, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה נִחְשָׁף לוֹ וְנִתְבַּלְבַּל מוּחוֹ וְדַעְתּוֹ, עַד שֶׁמָּר לוֹ מָאֵד מָאֵד, כִּי עַל יְדֵי שֶׁאָדָם חוֹטֵא בַּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו.) תִּנְיָא אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יוֹכֵלָה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר אַבְיִי אֵינְהוּ נְפִישֵׁי מִינָן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִסְלָא לְאוּגִיאָא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִינָן אֶלְפָּא מִשְׁמַאֲלִיָּה וּרְבַבְתָּא מִימִינִיָּה; אָדָם שֶׁחָטָא בַּחֲטָא שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא בְּרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים לְאֶלְפִים וְלְרַבְבוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ לִימִין וּלְשְׂמָאל וְכוּ' וְכוּ', וְאֵין הַעֵין שֶׁל הָאָדָם רוֹאֶה אוֹתָן וְכוּ', וְהֵם הַמְּצַעְרִים אֶת הָאָדָם מָאֵד מָאֵד, וּמִזֶּה בָּא שֶׁאָדָם תָּמִיד מְמַרְמֵר וְשׁוֹרָה בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי, וְאוֹמֵר טוֹב מוֹתִי מִחֵי וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסְפִיתִי מָאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שְׁיִהְיָ חַיִּיב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שֶׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מָאֵד שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמְצוּדָה רָעָה עַד שֶׁרְגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חֵס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיצְלָן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אַף עַל פִּי כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כֶּךָ עַד שְׁיִכּוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת שֶׁרְגִילִין בָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ הִיָּה אֵיךְ שְׁיִהְיָ בּוֹדָאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הַרְעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מָאֵד; וּמִקְבֵּל בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר כֶּךָ וְכָךְ שֶׁהִזְכִּיר רַבְּנוּ ז"ל זֶה סוֹבֵב עַל אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֶפְלוּ שֶׁבָּא לוֹ מָאֵד מָאֵד קֶשֶׁה, עַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע שְׁלוֹ, וְזוֹכֵה לְצֵאת מִהַחֲטָא

המגנה הזה, ולכן תעשה כל מה שביכלתך לומר ח"י פְּרָקִים משניות, אפלו בגרסא, שזה דבר גדול מאד מאד, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוציא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פְּרָקִים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקח את עצמך בידך, ותתחיל לומר בכל יום ח"י פְּרָקִים משניות, וזה יוציא אותך מהרגילות הרע שנפלת בה, ותזכה לתקון נפלא מאד, ואם תזכה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ובפרט על ראש השנה, בודאי רבנו ז"ל יתן אותך בתקון נפלא ונורא מאד, חזק ואמן מאד להיות בשמחה, כי שמחה הוא תקון הברית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גטרטז.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל להוראה "תפארת בנימין"

הנה היום מתחיל הכולל, ולכן אני מאד מבקש אותך הדבר הראשון שתראה לשמר על הזמנים, כי אין עוד דבר שמצליח בחיי האדם כמו מי ששומר על הזמנים, ובזכות זה שתשמר על הזמנים תרויח כמה דברים, קדם כל תזכה ללמד תורה ולהתעלות בתורה, והדבר השני שזה יביא לך סוף כל סוף פרנסה טובה, כי אם יראו שאתה שומר על הזמנים, תצליח מאד.

היום זה ראש חֲדָשׁ אֱלוֹל חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, מִתְחִילִים כְּבוֹר לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר וְלִהְיֶת עוֹרֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכִמוּ שְׁאָמַר הַנְּבִיא (עֲמוֹס ג' ו') "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעֵיר וְעַם לֹא יִחְרְדוּ", וְיִדְוֶעַ מַה שְׁאֵנִי תִמְיֵד חוֹזֵר בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ט י"ז) "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שְׂרֵשׁ פָּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" וּפְרֵשׁ רַש"י שְׂרֵשׁ מְגַדֵּל עֵשֶׂב מֵר כְּגִידִין שֶׁהֵם מְרִים כְּלוֹמַר מִפְּרָה וּמִפְּרָה רִשָּׁע בְּקִרְבְּכֶם, הֵינִי שֶׁהַשׁוֹפָר צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הָרִשָּׁעוֹת שֶׁנִּמְצָא בְּאָדָם וְכוּ', כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ תִּמְיֵד לַעֲשׂוֹת רַק חֲסֵד.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, כִּי כִּף אָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דָּב מִבְּעַלְזָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לֹמֵד חֲמֵשׁ וְרַש"י, בַּיּוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יִחְטָא, וְכֵן תְּגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנָה מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֲתָה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁיִשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מִדְרָשׁ תְּלִפְיוֹת) שְׁאָשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מִנִּיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְגַרְס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִיית, כִּי מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְעַל כֵּלָם רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזוֹק בְּלִמּוּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חִיּוֹת לְנֶפֶשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרֻכּוֹת י"ח, הִנֵּה עֹכְשׁוֹ רַק הַתְּחִילוֹ אֶת הַש"ס וְכִבְר מַחְזִיקִים בְּדָף י"ח, וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, תְּתַחֵל מֵהַיּוֹם וְלֹא תִתְחַרֵּט.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף לְלַמּוֹד "הַלְכוֹת נִדָּה" בְּמִסְגֶּרֶת הַכוֹלָל, עֹכְשֵׁיו יִלְמְדוּ קֶצֶת יוֹתֵר מֵהָר, וְיִחְזְרוּ גַם עַל עֲקָרֵי הַדֵּינִים שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר אֲצִלְךָ בְּפִיךָ, כִּי אֵלוֹ הַהֲלָכוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְמַעֲשֵׂה, וְכֵן תִּלְמְדוּ בְּמִסְגֶּרֶת הַכוֹלָל הַלְכוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְד' מִיָּנִים וְסָכוֹת וְכוּ', שֵׁיִשׁ בְּהֵם הַרְבֵּה הַלְכוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַשֵּׁם אֶת עֲצֻמָּה תְּכַף וּמִידָּה בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר", לְמַעַן קִנִּית ד' מִיָּנִים, שֶׁבְּשָׁנָה הַזֹּאת נִמְכַר ד' מִיָּנִים מִבְּחָרִים, וּבְפֶרֶט

אֲתֵרוּגִים שֶׁהֵם בְּוֹדָאֵי בִלְתֵי מְרַכְבִּים, רְצִיטֵי מְאֹד שֶׁתִּקְנֶה דְרָךְ הַחֲנוּת שֶׁהִקְמֵתִי בְיָזַע וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שִׁפְטִים ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

הַיּוֹם זֶה רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, מִתְחִילִים כְּבוֹר לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר וּלְהִתְעוֹרֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (עֲמוֹס ג' ו') "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחְרְדוּ", וְיִדוּעַ מֵה שֶׁאֲנִי תְּמִיד חוֹזֵר בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ט י"ז) "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שֹׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" וּפְרֹשׁ רַש"י שֶׁרֵשׁ מְגַדֵּל עֵשׂב מֵר כְּגִידִין שֶׁהֵם מְרִים כְּלוֹמַר מִפְּרָה וּמִרְבֵּה רֶשַׁע בְּקִרְבְּכֶם, הַיְנוּ שֶׁהַשׁוֹפָר צְרִיף לְהוֹצִיא אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁנִּמְצָא בְּאָדָם וְכוּ', כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צְרִיף תְּמִיד לַעֲשׂוֹת רַק צְדָקָה וְחֶסֶד, וְעַל זֶה נִבְּנָה קְהֵלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁרַק נַעֲשֶׂה חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתְּעֻזֹר לִי בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל – אֵהֵל אֲבָרְהָם, אֲשֶׁר אֵינִי לְמַעַלָּה מְזֻכָּרֵת הַזֶּה לְתַת לְאָכַל לְעַנְיִים, כִּי הָרִי בְּהֶכְרַח לְתַת כָּל יוֹם צְדָקָה, כִּי זֶה הַלְכָה מִפְּרִשְׁת שֶׁאֶפְלוּ עָנִי שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מִתְפָּרְנֵס מִהַצְדָּקָה חַיֵּב לְתַת צְדָקָה, כְּמוֹבָא (רַמְב"ם פָּרָק ז' מֵהַלְכוֹת מִתְנֻת עַנְיִים הַלְכָה ה') וְאֶפְלוּ עָנִי הַמִּתְפָּרְנֵס מִן הַצְדָּקָה חַיֵּב לְתַת צְדָקָה לְאַחֵר; וְכֵן הוּא (שֶׁלֹּחַן עָרוֹף יוֹרֵה דְעָה סִימָן רַמַח סְעִיף א') כָּל אָדָם חַיֵּב לְתַת צְדָקָה אֶפְלוּ עָנִי הַמִּתְפָּרְנֵס מִן הַצְדָּקָה חַיֵּב לְתַת מִמֶּה שֶׁיִּתְּנוּ לוֹ; וְלִכֵּן אִם אֵינִי לָךְ רַק כְּמָה פְּרוּטוֹת וְכוּ', תִּתֵּן כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּכָל יוֹם לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה, וְתִכְנִיס בְּקַפַּת הַצְדָּקָה, וְכֵן בְּעַת הָאֲכָל תִּכְנִיס בְּקַפַּת הַצְדָּקָה, כִּי אֵינִי לְמַעַלָּה מֵהַזְכּוֹת הַזֶּה, וּכְתִיב (דְּבָרִים ט"ו ז') "לֹא תֵאֱמָץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן", וּפְרֹשׁ רַש"י "מֵאֲחִיךָ הָאֲבִיוֹן", אִם לֹא תִתֵּן לוֹ סוּפָה לְהִיּוֹת אֲחִיו שֶׁל אֲבִיוֹן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּקַפַּת הַצְדָּקָה בְּכָל יוֹם לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה כְּמָה פְּרוּטוֹת לַצְדָּקָה, וְכֵן בְּעַת אֲכִילָה יִכְנִיס בְּקַפַּת הַצְדָּקָה כְּמָה פְּרוּטוֹת לַצְדָּקָה, אֵתָהּ לֹא

יכול לתאר ולשער מה אלו הפרוטות הפעוטות יעזרו לך בעת שתצטרך אל זה, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלהך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספקך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלהך לפניך צדקה"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום לכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלהך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספקך" אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, ועקר המניעה של אדם שלא נותן צדקה מה שהוא מחייב כמו הנחת תפלין וכו', מפני שחושב שצריך לתת סכום עצום ואין לו אז הוא לא נותן כלום, בשעה שכל פרוטה ופרוטה חשוב למעלה, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו הסמ"ך מ"ם בא לאדם בשתי אפנים למנוע אותו מלעשות מצוה, פעם הוא בא ומראה לו שזה כל כך כבד וקשה מאד, ופעם הוא בא ומראה לו מה כבר יהיה אם תקיים מצוה כל כך פשוטה, הינו פעם הוא מגדיל ומכביד את המצוה וכו', ופעם הוא מקל ועושה פשוט את המצוה וכו', ואין עוד דבר מצוה שכל כך פשוט ומזלזל אצל בני אדם, כמו להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה לצדקה לפני התפלה, ובעת האכל, ולפני שיוצאים לדרך כדי שיהיה לו שמירה, כי אדם חושב מה כבר יהיה עם הפרוטות האלו? ומה זה יעזר לי? בשעה שכל אחד יכול להראות את זה, כי לכל אחד יש כמה פרוטות בכיס, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, כי כך אמר הרב הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זכותו יגן עלינו שביום שאדם

לומד חֲמֵשׁ וְרֶשֶׁי, ביום הזה הוא לא יִחַטָּא, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, כִּי מִשְׁנֵה מְזוֹכֶכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סנהדרין מב.) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מִלְּחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנֵה. וּמוֹבָא (מִדְּרַשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיגֵרס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִיית, כִּי מִשְׁנֵי אֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְעַל כֵּלָּם רָאָה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּלִמּוּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנֶפֶשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרֻכּוֹת י"ח, הֵנָּה עֹכְשׁוֹ רַק הַתְּחִילוֹ אֶת הַשֵּׁס"ס וְכָבֵד מִחֲזִיקִים בְּדָף י"ח, וְלָכֵן אַל תְּהִיָּה בְטָלָן, תְּתַחֵל מֵהַיּוֹם וְלֹא תִתְחַרֵּט.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְשֵׁם אֶת עֲצֻמְךָ תַּכְּף וּמִיד בְּהַחֲנוּת "בְּרֶסֶלַב סֶנְטֵר", לְמַעַן קִנִּית ד' מִינִים, שֶׁבִּשְׁנֵה הַזֶּה נִמְכַר ד' מִינִים מִבְּחָרִים, וּבִפְרָט אֲתוֹרֹגִים שֶׁהֵם בּוֹדָאֵי בִלְתֵי מִרְכָּבִים, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקְנֶה דְרָךְ הַחֲנוּת שֶׁהַקְּמַתִּי בִּיזַע וּבְמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הַרְבֵּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם זֶה רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, מִתְּחִילִים כָּבֵד לְתַקַּע בְּשׁוֹפָר וּלְהַתְעוֹרֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (עֲמוֹס ג' ו') "אִם יִתַּקַּע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחְרְדוּ", וְיִדוּעַ מֵה שֶׁאֲנִי תְּמִיד חוֹזֵר בְּשֵׁם הָאָרֶז"ל עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ט י"ז) "פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" וּפְרֵשׁ רַש"י שֶׁרֵשׁ מְגַדֵּל עֹשֵׂב מִרְכָּבֵי שֶׁהֵם מְרִים כְּלוֹמַר מִפְּרָה וּמִרְבֵּה רֵשַׁע בְּקִרְבְּכֶם, הַיְנוּ

שֶׁהַשׁוֹפֵר צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ בְּאָדָם וְכוּ', כִּי בַר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ תָּמִיד לַעֲשׂוֹת רַק צְדָקָה וְחֶסֶד.

אֵת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵת נִמְצְאוֹת בְּקַהֲלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וַתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ בִּינֵינוּ נְשִׁים צְדֻקְנִיּוֹת שְׁעוֹשִׂים כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְדָקָה וְחֶסֶד הֵן לְהִיולָדוֹת כְּשֶׁנּוֹלָד בֶּן אוֹ בַת, כְּכֹר מוֹסְרוֹת אֶת נַפְשָׁן לְעִזּוֹר לְהִיולָדֶת בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְעִזּוֹר לָהּ, שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְכֵן הַנְּשִׁים שֶׁבְּאוֹת לְעִזּוֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אַבְרָהָם, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, לְתֵת לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים.

וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בַחֲדָשׁ אֱלוּל שְׁאַנְחֵנו צְרִיכִים עֲכָשׁוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְכוֹיֹת, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְפַתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַעֲזָר לְיוֹלָדוֹת, וְהַעֲזָר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אַבְרָהָם, כִּי הוּלָךְ לִי בַחַיִּים שֶׁיְהִיָּה בְּקַהֲלֵתְנוּ רַק חֶסֶד, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם כָּל הַעֲנִין שֶׁלּוֹ זֶה רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת, כְּמוֹ שֶׁמִּתְאַכְזֵר נִגְדְּנוּ זֶה עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, שֶׁהִילָדִים שֶׁלָּנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּפַחוּנֵים סְרוּחִים וְכוּ', וְלוֹ יֵשׁ מְבַנִּים רִיקִים מִמֶּשׁ וְכוּ', וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ כְּלוּם, רְשָׁע מְרָשָׁע טָמֵא מְטָמֵא, וְעוֹד לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד שְׁאַנְחֵנו רוֹדְפִים אוֹתוֹ, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא לֹא מִפְּסִיק לְרֹדֵף אוֹתָנוּ מִהֲרַגַע שֶׁהַגְּעֵנוּ לִיבְנָאֵל וְכוּ', וְלָכֵן זֶה לְעֻמַּת זֶה אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְעַסֵּק בַּצְּדָקָה וְחֶסֶד לְעִזּוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאוֹי וְאוֹבֵי מִי שֶׁלוֹקַח כְּסֵף שֶׁלֹּא בְּדִין וְכוּ', וְשֶׁלֹּא שִׁיךְ לוֹ וְכוּ', כְּמוֹ הַסְּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִי שֶׁנּוֹגַע בְּכְסֵף שֶׁל הַזּוֹלָת, סוֹף כָּל סוֹף הוּא יִשְׁלַם עַל זֶה מַחִיר כְּבֹד מְאֹד, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ שִׁיחוּס וִירַחֵם עָלֵינוּ שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲצִלָּנוּ שׁוּם כְּסָפִי גְזוּלָה, כִּי אַחַר כֶּךָ מְקַבְּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ו'ל (פֶּאֱה פֶּרֶק ח') וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ לֹא חֲגֵר, וְלֹא סוּמָא, וְלֹא פֶּסֶח, וְעוֹשָׁה עֲצָמוּ כְּאֶחָד מֵהֶם, אֵינוֹ מֵת מִן הַזְּקֵנָה עַד שֶׁיְהִיָּה כְּאֶחָד מֵהֶם, וְזֶה שִׁיךְ עַל כָּל מִינֵי עֲרֻמוּיּוֹת שֶׁאָדָם מוֹצִיא כְּסָפִים בְּשֶׁקֶר וּבַגְּנֵבָה וְכוּ', לְבַסּוֹף הוּא יִשְׁלַם אֶת הַכֹּל לְרוֹפְאִים וּלְמִטְפְּלִים וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִכְּסָפֵי גְנֵבָה וּגְזוּלָה, יְהִיָּה אִיךְ שֶׁיְהִיָּה וְכוּ', וְעָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ רַק לְעַסֵּק בַּצְּדָקָה וְחֶסֶד לְעִזּוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, שְׂזָה מְקוֹר הַקְּדָשָׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר שְׁפָטִים ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאַחַת בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר מֵהַשְּׁעוֹבֵר
וְכו', צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכו', וְעַקֵּר גְּדֻלַּת בְּרַי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּכּוֹל
לְהַחְזִיק מִצְדָּה וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִסְתּוֹבֵב שְׁבוֹר וְכו',
וּמְכַל שֶׁכֵּן לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֻבוֹת וְכו', כִּי זֶה לֹא פְתוּר
וְכו', אֲדַרְבֶּה מִי שְׁעוֹבֵר עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְרוּצָה לְהַתְּאֻבֵד וְכו', בְּזֶה הוּא
מְרָאֵה לְדַעַת שְׁאֵין לוֹ שׁוֹם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל זְמַן שְׁאֵדָם חַי הוּא יְכוֹל
לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, וְלֹא רַק שֶׁיִּכּוֹל לְתַקֵּן, אֲלֵא יְכוֹל לְהַפְּךָ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
לְטוֹב, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פ"ו:): גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׁבִשְׁבִיל יַחֲדִי
שְׁעֵשֶׂה תְּשׁוּבָה מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ; וְלִכֵּן תַּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ וְתַחְזְרִי
בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד כְּדֵי
כָּךְ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת לד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם
אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוֹלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא)
גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינָן שְׁאֵדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא
עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מָאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמִשׁ
מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד,
וְהַסְמִ"ךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מְפַחֵד מִבְּנֵי אָדָם שְׁחוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׁאֵדָם בָּא
אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מֵהַשְּׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְּוֹדָה
וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שְׁעֵשֶׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּבֹר מְקַבְּלוֹ, וּמֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ

עד עכשו וכו', תשכחי ותוציאי מדעתך, ותתחילי לחיות חיים חדשים, כי יש לפניך עולם מלא שאת יכולה לתקן, רק לא להכנס ביאוש ובדכאון וכו' וכו', ותשכחי מהעבר שלך וכו', ותעשי התחלה חדשה, כי כך למד אותנו רבנו ז"ל להיות רגיל לעשות בכל פעם התחלה חדשה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתחיל להאיר לך המזל, ותראי שתהי הכי מאשרת אם תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך בתמימות ובכפישיות גמורה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה.

המאחל לך חדש מברך

גתרכ.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד מסכת ולסיימה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח:) אמר אבני תיתי לי דכי חזינא צורבא מרבנן דשלים מסכתה עבידנא יומא טבא לרבנן; ומוכא (תקוני זהר הקדמה י"ד:) כל צדיק וצדיק אית לה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין, דאתמר בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא; מי שזוכה לסיים הלכה יורש עולם אחד, ומכל שפן מי שזוכה לסיים מסכת אחד או שתיים וכו', שאז מקבל על זה עולם מלא, ולכן אשרי ואשרי מי שזוכה לעשות סיום מסכת, וזה סעודת מצוה, וכל מי שמשותף בסעודת סיום מסכת, גם עליו נמשך אור גדול, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לעשות סיום מסכת אחד, ולכן אשרי מי שמשותף תמיד בסעודת סיום מסכת, שזה דבר גדול מאד, והעקר שעל ידי זה יכנס גם בו תשוקה עצומה להתחיל מסכת ולסיימה, שאי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לסיים

אֶפְלוּ מִסֶּכֶת אַחַד, כִּי בָזָה הוּא מְכַנֵּיעַ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מִסֶּכֶת הִיא כ"ת סְמ"ךְ מ"ם, עַל יְדֵי לְמוּד מִסֶּכֶת, הוּא מְכַנֵּיעַ אֶת הַסְמ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילָהּ, וְלִכְן דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אִמְרוּ אֲשֶׁר שָׁמוּ הַטְּמָא הוּא ס'יוֹם מ'סֶכֶת אִין ל'עֲשׂוֹת, וּבָזָה שְׁזוּכִים לְעֲשׂוֹת סיוֹם מִסֶּכֶת, מְכַנֵּיעִים אֶת הַסְמ"ךְ מ"ם וְהִכַּת שְׁלוֹ שְׁהֵם הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גִּתְרָכָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ב' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָתִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ז) כָּל הָעוֹלָם מְלֵא מִחֲלוּקוֹת. הֵן בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם וְכֵן בְּכָל עִיר וְעִיר. וְכֵן בְּכָל בַּיִת וּבֵית בֵּין הַשְּׂכָנִים, וּבֵין כָּל אַחַד עִם אִשְׁתּוֹ וּבְנֵי בֵיתוֹ וּמִשְׁרָתוֹ וּבְנָיו. וְאִין מִי שֶׁיִּשְׁעִים עַל לְבוֹ הַתְּכִלִּית שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם הָאָדָם מֵת כִּי הַיּוֹם שֶׁעָבַר לֹא יִהְיֶה עוֹד וּבְכָל יוֹם הוּא מִתְקָרֵב לְמִיתָהּ.

וְדַע שֶׁהֵכַל אַחַד. שֶׁהַמְּחַלְקֵת שְׁבַפְרִטִיּוֹת בֵּין אִישׁ וּבֵיתוֹ וְכִיּוֹצֵא, הוּא גַם כֵּן מִמֶּשׁ הַמְּחַלְקֵת שְׁבֵין הַמְּלָכִים וְהָאֲמוֹת. כִּי כָל אַחַד מְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ הוּא בְּחִינַת אֵמָה מִיְחַדָּת וְהֵם מִתְגַּרְיָן זֶה עִם זֶה כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ מִלְחָמוֹת בֵּין הָאֲמוֹת. וְגַם אֲפֶשֶׁר לְהַפִּיר כָּל אַחַד מֵאִיזָה בְּחִינָה שֶׁל אֵמָה הוּא כִּי יְדוּעַ מְדוֹת הָאֲמוֹת, שְׁזֶה כְּעֶסֶן וְרוֹצַח וְכִיּוֹצֵא. וְכְמוֹ כֵּן יְכוּלִין לְמַצֵּא בְּפִרְטִיּוֹת בְּבִנֵי הַבַּיִת. וְאֶפְלוּ

אם אחד אינו רוצה לריב ורוצה לישב בהשקט ושלווה עם כל זה הוא מכרח להיות גם כן בתוך המחלקת והמלחמות. כמו שנמצא בין המלחמות שבין המלכים והאמות שנמצא לפעמים איזה אמה שרוצה לישב בשלווה ואין רוצה שום מלחמה, אדרבא היתה מרצה להשתוות לחברו כמה פעמים. עם כל זה חוטפין אותה גם כן על פרחה בתוך המלחמה שזה אומר שיהיה מצדו וזה להפך עד שנלחמין עמו גם כן, כמו כן ממש נמצא בפרטיות במלחמות הביני, כי האדם בעצמו הוא עולם קטן ונכלל בו כל העולם ומלאו, מכל שכן האדם וביתו שנכללין בהם כל האמות ונלחמין ומתגרין זה בזה וכו', עין שם, ולכן את לא יכולה לעשות שום דבר, רק תשתדלי שמצדך לא יהיה שום מחלוקת ומריבות וצער ועגמת נפש לההורים, רק את תעשי להם נחת רוח גדולה וכו', ומה את יכולה לעשות כשכלם רבים וגורמים צער ויסורים ועגמת נפש לההורים וכו', את צריכה לעשות בדיוק ההפך ממש, כי אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מצות כבוד אב ואם, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:): שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברך

גתרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר שְׁפִטִים ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא (תַּיִי מוֹהֲר"ן סימֵן תי"ד) אָחַד שָׁאֵל אֶת רַבְּנּוּ ז"ל עַל עֲנִיָּן מַה שְׁנֵאָמַר
בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֲרַח חַיִּים סימֵן ה') לְכַוֵּן בְּשַׁעַת אֲמִירַת ה' וְכוּ', וְהַשִּׁיב לוֹ רַבְּנּוּ
ז"ל וְמָה חִסֵּר לָךְ כְּפִשׁוּטוֹ אֲדַנְי' גָּאט וְכוּ'. כִּי עַל יְדֵי הָאֲמִירָה בְּכוּנָה
פְּשׁוּטָה זֹאת, מְחַיִּיבִים לְרַעַד יְדָיו וְרַגְלָיו וְכָל רַמ"ח אֵיבָרָיו וְשִׁס"ה גִּידָיו שֶׁל
הָאָדָם.

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, גַּם אֲנֹכִי שָׁמַעְתִּי מִמֶּנּוּ גַם כֵּן בְּבֵית ר' נַחֲמָן נֶחֱן
בְּאוּמָן אַחַר סְעוּדַת עֲרַבִית, וְנִשְׁאַרְתִּי עִמּוֹ לְבַדּוֹ אַחַר בִּרְכַת הַמְּזוּזִין. וַיֵּשֶׁב
בְּשִׁתִּיקָה, אַחַר כֵּף עֲנָה וְאָמַר בְּאִימָה וּבִירְאָה גָא גָאט. הֵינּוּ שְׁבִתְחֻלָּה
דְּבַר כְּמִרְתָּת וּמִזְדַּעְזַע לְהוֹצִיא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁלְמוֹת, וְאָמַר רַק חֲצִי הַתְּבָה
מִחֲמַת הָרַתַּת וְהַזֵּיעַ. וְאַחַר כֵּף יֵצֵא מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוּלָּה
תַּבַּת גָּאט בְּשִׁלְמוֹת כַּחַץ מִיַּד גְּבוּר, וְכוּנְתוֹ הַפְּשׁוּטָה הִיָּה לְהַכְנִיס בְּנוֹ עֲצָם
אִימַת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁרָאוּיִין לְרַעַד וְלַחֲלִיל מֵאִימַת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּלֵא
כָּל הָעוֹלָם וְעוֹמֵד עָלֵינוּ תָּמִיד. וְאִי אֶפְשָׁר לְצִיר עֲנִיָּן זֶה בְּכַתֵּב. אִךְ הַמְּבִין
וְחַפֵּץ בְּאִמַּת יָבִין מַדְעָתוֹ רְמִזִים הַרְבֵּה עַל יְדֵי זֶה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּפִשְׁטוּת, לְהִאֲמִין שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ בְּכָל
עַתָּה. שִׁים לְבָךְ הֵיטֵב לְדַבְרִים הָאֵלֶּה בְּאִמַּת, עַד שְׁיִמְשֵׁךְ אִימַתוֹ וּפְחַדְתּוֹ עָלֶיךָ.

וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְכַלְכֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבָרִים אַחֲרִים, רַק לְהִתְפַּלֵּל
בְּסִדּוּר שְׁכָתוּב שֵׁם אֶת שֵׁם הַוַי"ה בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וּבַעַת שְׁמִזְכִּיר
שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, יִתְבוּנֵן בְּשֵׁם הַוַי"ה בְּרוּךְ הוּא שְׁמַדְבַּר כְּבִיכּוֹל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה
יְכַנִּיס בּוֹ יְרָאָה שְׁלֵמָה, שְׁיֵרָא וַיִּפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכְנִיס דְּבָרִים
אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

גתרכג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אם אתה יכול להחליף ישיבה, ולהכניס בישיבה ששמה לא מתנגדים על רבנו ז"ל, אין למעלה מזה, עם כל זאת עליך לזכר שבכל מקום יש להסמך מ"ם את השליחים שלו להפריע לבחור או לאברך מלהיות מקרב אל רבנו ז"ל, ולכן אתה צריך לזכר מה שכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות מעקה ושמירת הנפש הלכה ד' אות ב') עקר היהדות תלויה בהתחזקות, שהוא עזות דקדושה, שכל מי שמחזק את עצמו בכל פעם אפלו כחוט השערה, כמו כן הוא נכנס בגבול הקדושה כמו שכתוב (שמות ט"ו י"ג) "נהלת בעדך אל נוה קדשך", ומתקרב יותר אל התורה והתפלה ולצדיקי אמת, וכל מה שזוכה לתורה ותפלה יותר, כמו כן זוכה לעזות דקדושה יותר, וכן חוזר חלילה, עד שיכול לבא למדרגות גבוהות מאד, לסוד נעשה ונשמע הגבוה ביותר, אם יזכה לחזק ולאמץ את עצמו תמיד בכל עת ולהיות עז כנמר בכל הבחינות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) הינו שיהיה חזק מאד מאד, הן שיהיה לו עזות דקדושה כנגד גופו המגשם, שהוא עז פנים ביותר בעניני התאוות, והן שיהיה לו עזות דקדושה כנגד כל מיני עזי פנים שבדור, שהם כלל כל המונעים והמסיתים והמפתים והמטעים מדרך האמת לאמתו, ולהפך להפך חס ושלום שעל ידי חלישות הדעת כל שהוא, יכול לפל בדעתו, ועל ידי זה יתרחק מהתורה ותפלה, וכמו כן נחלש דעתו יותר ויותר וכו', וכן חוזר חלילה חלילה וכו', עד שהרבה נפלו לגמרי על ידי זה דיקא, ועל זה אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל) בכל יום יצרו של

אָדָם מֵתַגְבֵּר עָלָיו וְאֶלְמֵלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ הִיָּה נוֹפֵל בְּיָדוֹ, כִּי עָקַר הַתַּגְבֵּרוֹתוֹ הוּא לְהַחֲלִישׁ לֵב הָאָדָם בְּתַחבּוּלוֹתָיו, וְאֶלְמֵלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר בְּכָל יוֹם לַחֲזִיק לִבְנֵינוּ בְּכַמָּה מֵיָנִי הַתַּחזָּקוֹת שֶׁחֲזָקוֹ אוֹתָנוּ צְדִיקֵי הָאָמֶת בְּתוֹרָתָם וְשִׁיחָתָם הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת וְהַעֲמָקוֹת מְאֹד הִיָּה מֵה שֶׁהִיָּה חֵס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לִפְחַד מֵאֶף אֶחָד, רַק תִּתְמַיֵּד בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן כְּמוֹ שֶׁלִּמַּד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ן סימן ע"ו) לְלַמַּד כְּסֻדְרָן דִּיקָא, וְתַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת בְּחֻמְשׁ וְרִשִׁי מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן לְגִרְסַת הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, וְהַרְבֵּה סִימָנִים שֶׁלְחָן עֲרוּךְ כְּסֻדְרָן וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן תִּתְפַּלֵּל לְאֵט בְּכֻנְיָה וּבְחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה שֶׁלֹּא תִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרָךְ

גִּתְרַכָּד.

בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרַת שְׁפָטִים ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל לִמּוּד שֶׁלְחָן עֲרוּךְ, וּבְפִרּוּשׁ אָמַר (שיחות ה"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מַחֲיֵב לְלַמַּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה; וְלָכֵן אִתָּה צְרִיךְ לְלַמַּד הַרְבֵּה שֶׁלְחָן עֲרוּךְ, וְאֵז הֵייתָ מוֹצֵא אֶת הַמְקוֹר לְזֶה.

מוֹבָא בְּשֶׁלְחָן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים סִימָן תי"ט סִימָן א') מְצוּוֹה לְהַרְבּוֹת בְּסַעֲוֹדַת רֹאשׁ חֲדָשׁ; וּמִקְבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל שֶׁסַּעֲוֹדַת רֹאשׁ חֲדָשׁ מְסַגֵּל לְבָנִים, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל אֵין אָנוּ זוֹכְרִים אִם זֶה מְסַגֵּל לְמִי שֶׁאֵין לוֹ בָּנִים, אוֹ זֶה

מִסְגָּל לְמִי שֵׁישׁ לוֹ בָּנִים שְׂיֵהֶיָהּ לוֹ בָּנִים טוֹבִים, וְסִים וְאֵנִי אוֹמֵר שְׂזָה מִסְגָּל לְשִׁנְיָהֶם, הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנִים טוֹבִים, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְטַל יָדִים לְסְעוּדַת קִבְעָה וְלֶאֱכֹל סְעוּדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ, אִם יְכוּלִים עִם מַנִּין אֲנָשִׁים אֵינן לְמַעַלָּה מְזָה, וְכָתַב הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ (מִסְכַּת פְּסָחִים פָּרָק נ"ג מְצוּהָ, אוֹת ג') וּמְצוּנָה לְהַרְבוֹת בְּסְעוּדָה בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּמוֹ מוֹעֵד, כִּי אֶתְקַשׁ בַּתּוֹרָה (בְּמִדְבָר י', י') "וּבִיּוֹם שִׁמְחַתְכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם", וּבְנִבְיָאִים (ישעיה ס"ו, כ"ג) "וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ", וְכָתִיב (מְלָכִים ב', ד', כ"ג), "מִדּוּעַ אֶת הַלְכַת אֱלֹהֵי הַיּוֹם לֹא חֲדָשׁ וְלֹא שַׁבָּת", וְכָתִיב (הוֹשֵׁעַ ב', י"ג) "וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מְשׁוּשָׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשַׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֲדָה", וְכָתִיב גְּבִי שְׂאוּל (שְׂמוּאֵל א', כ', כ"ז) "גַּם הַיּוֹם אֵל הַלְחָם וְהִשְׁבִּיבוּ יוֹנְתָן זָבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ", וְכָתִיב, "וַיְהִי בַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי", שְׁנֵי יָמִים הָיָה רֵאשׁ חֲדָשׁ, וּבְכַתּוּבִים (אִיכָה א', ט"ו) "קְרָא עָלַי מוֹעֵד", וְדַרְשִׁינָן מִנָּה בְּפָרָק כִּיצַד צוּלִין (פְּסָחִים ע"ז) דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֶקְרִי מוֹעֵד. וְאֵיתָא בְּפָרָק קְמָא דְמַגְלָה, אֲבָל סְעוּדַת פּוּרִים וְסְעוּדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ, אֲלֵמָא דְמְצוּנָה הִיא דְחָשִׁיב לָהּ בְּהַדֵּי סְעוּדַת פּוּרִים. וּבְפְסִיקְתָּא (דְּרַבֵּי פְהֵנָּא פָּרָק כ"ח) כָּל מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשְּׁנָה וְעַד רֵאשׁ הַשְּׁנָה חוּץ מֵהַ שְׂמוּצִיא בְּיָמִים טוֹבִים וְשַׁבְתוֹת וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְכוּ'. וְעוֹד מְצָאתִי טַעַם אַחֵר, מְשׁוּם שְׂאֲמַרִינָן בּוֹ הֵלֵל, וְכָתִיב בּוֹ (תְּהִלִּים קי"ח, כ"ד) "זֶה הַיּוֹם עָשָׂה הָיוּ"יָהּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ"; הֲרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ אֶת גְּדֹל הַמַּעַלָּה שֶׁל הַזּוֹכָה לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת רֵאשׁ חֲדָשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיֵהֶיָהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גְּתֻרְכָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרַת שְׁפָטִים ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כַּנְרָאָה שֶׁשְׂכַחַת כָּבַר אֶת הַכְּאֹבִים שֶׁל הַמְּכֹת רִצַּח שֶׁקְּבַלְתָּ וְכוּ', וְכֵן שְׂכַחַת שֶׁהוֹצַרְכָת לְלֶכֶת עִם גָּבֶס עַל הַיָּד כִּי הוּא שָׁבַר לָךְ אֶת הַיָּד וְכוּ', וְלִכְּנֹן נִכְנַס בְּךָ רַחֲמָנוּת לְחֹזֵר אֵלָיו וְכוּ', אֵת לֹא מְבִינָה שֶׁהוּא מִשְׁחַק עַל הַמְּצַפּוֹן שֶׁלָּךְ וּמְדַבֵּר עַל הַרְגֵשׁ שֶׁלָּךְ וְכוּ', חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּכַא מְצִיעָא סב.) שְׁנַיִם שֶׁהָיוּ מֵהַלְכִין בְּדֶרֶךְ וּבְיַד אֶחָד מֵהֶן קִיתוֹן שֶׁל מַיִם אִם שׁוֹתִין שְׁנֵיהֶם מֵתִים, וְאִם שׁוֹתָה אֶחָד מֵהֶן מְגִיעַ לְיִשׁוּב וְכוּ' עַד שֶׁבָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְלַמּוֹד וְחִי אַחֲרָיךְ עִמָּךְ חֲיִיךָ קוֹדְמִים לְחֲיֵי חֲבֵרְךָ; פֹּה מְדַבְּרִים שְׁשֵׁנִי אֲנָשִׁים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ וְאִין מִסְפִּיק מַיִם אֶלֶּא לְאַחַד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲיִיךָ קוֹדְמִין וְכוּ', מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִגְרוּשׁ שֶׁלָּךְ הָיָה פְּשׁוּט רוֹצֵחַ, שֶׁנִּתֵּן לָךְ מְכֹת רִצַּח כְּשֶׁרַק נִכְנַס בְּעֻצְבִים וְכוּ', וּבְכָבֵר פִּתַח לָךְ אֶת הָרֹאשׁ כַּמָּה פְּעָמִים וְכוּ', וְכֵן שָׁבַר לָךְ אֶת הַיָּד וְכוּ', מָה אֵת מְחַכָּה, שִׁירִצַח אוֹתָךְ? הַתְּגַרְשָׁתָם זֶהוּ, אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ יוֹתֵר מִזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתַּתְּחִילִי דָף חֹדֶשׁ בַּחַיִּים.

וְהוּא מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל אֵיךְ שִׁיכּוֹלִים לַעֲבֹד עַל הַרְגֵשׁ שֶׁל הָאִשָּׁה וְכוּ', הַיָּא קְבֵלָה מְכֹת רִצַּח וְכוּ', וְעִם כָּל זֹאת עֲדִין יֵשׁ לָהּ סִפְקוֹת אִם לְחֹזֵר וְכוּ', כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְקַחַת, אָדָם שֶׁבָּא לְכַעַס וּרְצִיחָה כְּזוֹ עַד שֶׁמְגַבִּיָּה יָדַיִם וְנוֹתֵן מְכֹת רִצַּח לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', הוּא צְרִיךְ לְהִתְאַשְׁפֹּז בְּבֵית חוֹלִים שֶׁל חוֹלֵי נַפְשׁ וְכוּ', וְאָדָם כְּזֶה הוּא פְּשׁוּט מְסַכֵּן לְחֲבֵרָה וְכוּ', וּבְכָבֵר שָׁמְעוּ הַמוֹן סְפוּרִים כְּאֵלוֹ שֶׁהִבְעֵל הַשְּׁתַגַּע וְכוּ', וְנִתֵּן מְכֹת רִצַּח לְאִשְׁתּוֹ, עַד שֶׁהִרְגָה וְכוּ', וְלִכְּנֹן לְמָה צְרִיכִים לְחַכּוֹת עַד שֶׁהִמְשַׁגַּע הַזֶּה יִרְצַח אוֹתָךְ וְכוּ', עֲדִיף לְהִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ וְשִׁלְךָ לְכָל הַרוּחוֹת וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרְךָ

גתרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את ובעלך צריכים להבין שפלה וחמותה אף פעם לא ישתוו וכו', הם תמיד יחפשו חסרונות על הפלה וכו', יכולים להבין את זה פסיכולוגית, כי החמות עושה לעצמה חשבון, אני גדלתי בן עשרים שנה וכו', והנה בא ילדה ולקחה ממני את בני וכו', וכך נבנה בלבה שנאה נגד הפלה, (אף שזה טפשות גדולה, כי סוף כל סוף עכשו היא תתחיל לראות נחת, יהיה נכדים וכו', אבל זה הטבע המרה שאמה מקנאת בכלה), ומצינו בדברי חכמינו הקדושים (שבת כו.) ההיא חמתא דהות סניאה לה לכלתה אמרה לה זיל אקשיט במשחא דאפרסמא אזלא אקשיט כי אתת אמרה לה זיל אתלי שרגא אזלא אתלא שרגא אנפח בה נורא ואלתה; [היה חמות ששנאה את כלתה וקנתה לה מתנה שמן אפרסמון (מין בשם) והלכה הפלה וקשטה את עצמה עם הבשם הזה אבל זה היה מחמר דליק וכשבא אל חמותה אמרה לה בבקשה כלתי הדליקי לי את הנרות ותכף ומיד כשהדליקה אש היא נאחזה באש ונשרפה כליל] הרי שלך לפניך שהחמות תמיד תמצא חסרונות בכלה, עד שהיא מוכנה אפלו להרג אותה וכו', ולכן כל בעל או כל אשה צריכים לדעת שתכף ומיד כשהתחתנו עליהם לזכר מה שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", בודאי צריכים לכבד את ההורים משני הצדדים, כי כבוד אב ואם מאד מאד חמור, אבל לא לערב אותם בחיי הנשואין, ואם להזוג יהיה שכל שמצד אחד לכבד מאד מאד את ההורים שזה מצוה גדולה מאד לכבד את שתי ההורים, ומצד שני לא לערב אותם בשום פנים בחיי הנשואין, זוג כזה יצליחו מאד מאד, אבל אם לאחד מהם לא יהיה שכל וכו', אזי יתחיל להיות בעיות בחיי הנשואין, ורבים התגרשו בשביל דברים כאלו.

ולכן עצה טובה לכל זוג שזכו להתחתן שיהיו מאד מאד שמחים ועליזים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן רס"ה) שקדם שהנשמות

יורדים כאן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אֶחָד, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דְּרָךְ זוג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְּרָךְ זוג הוֹרִים אֲחֵרִים, וְעַד שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאמָרָם ו"ל (סְנֵהֲרִין כב.) קָשָׁה זִוּוּגוֹ שֶׁל אָדָם פְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְהִרְגַע שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה, אֲבָל הֵם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְעָרֵב אֶת הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן בְּחֵייהֶם הַפְּרִטִיִּים וְכו', וְכו', לְשִׁמְעַ מַה שֶּׁיֵּשׁ לָהֶם לְהַגִּיד וְכו', וְלֹא לְהִתְחַצֵּף נִגְדִייהֶם חֵס וְשְׁלוֹם וְכו', וְאַחַר כֵּךְ בֵּינֵיכֶם מִסְתַּדְרִים, וְזֶה זִוּג בְּרִיא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

גִּתְרֻכְזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֵדֶר שְׁפִטִים ב' דְּרֵאשׁ חֵדֶשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמִחָה שְׂאֵת גּוֹרְמַת לִי בְּזֶה שְׂאֵת עֲזוּרַת לִי לְפִתַח אֵת "פְּרוּיֶקט אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל", כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּי רַק בְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹתֵן לְךָ תּוֹדָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי בִּיתְךָ שְׂאֵת בִּיתְךָ עַז לְהַרְבּוֹת חֵילִים לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּאִפְּן שְׂאֲזֻכָּה לְהִתְקִין שְׂמָה מְזִגֵן לְרוּחַת כָּלֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

בְּזִכּוֹת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, הַעֲקֵר מַה שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ שְׂאֵת עוֹבְדָת בְּמִשְׁרָד מְסֻדֵּר, וְעוֹסֶקֶת בְּצִדְקָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׂרָק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, כִּי לְתַת לְעַנְיִים וְלְרַעֲבִים וְלְצִמְאִים אֲכַל לְאֲכַל, זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲסִקִי בְּזֶה, וְתִרְאִי בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁפְּלִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

גתרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ב' דְּרֹאשׁ חֵדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שכל זמן שיהיה תלמודי תורה שתינוקות של בית רבן
ילמדו בהם תורה, וכן יהיה ישיבות שבחורי חמד ילמדו שם תורה, אין מה
לפחד כלל, כי התורה הקדושה שהתינוקות של בית רבן לומדים, הם אשר
שומרים אותנו, והם אשר מגנים עלינו, כמאמרם ז"ל (פלה רבתי פרק ב') בכל
יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, כיון שהקדוש
ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך כעסו לרחמים; ואמרו
חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ס"ה סימן כ') אמר רבי אבא בר כהנא לא
עמדו פילוסופין בעולם כבלעם בן בעור וכאבנימוס הגרדי, נתכנסו כל
עובדי כוכבים אצלו אמרו לו תאמר שאנו יכולים לזדוג לאמה זו, אמר לנו
וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהן ואם מצאתם שם תינוקות
מצפצפיין בקולן אין אתם יכולים להזדוג להם, שפך הבטיחן אביהן ואמר
להם הקל קול יעקב, בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות אין הידים
ידי עשו, ואם לאו הידים ידי עשו אתם יכולים להם; ולכן צריכים לדאג
שיהיה מה שיותר תלמודי תורה, ובכל עיר ועיר יהיה נמצאים תלמודי תורה
שתינוקות של בית רבן ילמדו תורה, ועל ידי זה יהיו שומרים מהכל, ואמרו
חכמינו הקדושים (סנהדרין י"ז:) כל עיר שאין בה מלמד תינוקות, אין תלמיד
חכם ראוי לגור בתוכה, כי התורה שומרת את עם ישראל, ואמרו (שבת
קי"ט:) אין העולם מתקיים אלא בשביל הביל פיהם של תינוקות של בית רבן,

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי אֱלוֹ שְׁמַעֲדוּדִים וּמַחְזֻקִים שִׁיְהִיו תְּלַמּוּדֵי תוֹרָה וַיִּשְׁיבוּת
 שִׁילְמָדוֹ בְּהֵם תוֹרָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה עַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פֶּרֶק ל"א) הִקְלָ קוֹל יַעֲקֹב,
 יַעֲקֹב בִּיחּוּד הַשֵּׁם, הִקְלָ קוֹל יַעֲקֹב, יַעֲקֹב בְּהִגְיוֹן תוֹרָה, וְהִידִים יְדֵי עֲשׂוֹ בְּכָל
 שְׁפִיכוֹת דָּמִים, וּבְכָל מוֹת רַע, וְלֹא עוֹד אֵלָא כְּשִׁמְכְרִיזִין בְּשָׁמַיִם הִקְלָ קוֹל
 יַעֲקֹב הַשָּׁמַיִם רוֹעֲשִׁין, וּכְשֶׁהֵם מַכְרִיזִין בְּתַחֲנוּגִים הִקְלָ קוֹל יַעֲקֹב, וְכָל מִי
 שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ וְעוֹשֶׂה חֶלְקוֹ עִם הִידִים יְדֵי עֲשׂוֹ וְכוּ'; וְכָלֵל זֶה צְרִיכִים לְהַחְדִּיר
 בְּנוֹ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם רַק בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מְגַנָּה עֲלֵינוּ
 בְּמִשְׁךָ פֶּל הַדּוֹרוֹת, וְלִכְּנֵן כָּל זְמַן שִׁיְהִיהָ קוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמָע, עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעֲאֵל
 לֹא יוֹכְלוּ לַעֲם יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפָּן.

וְהַדְּבָר הַשְּׁנַי שֶׁזֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב לְהַנְצִל מִיְדֵי עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעֲאֵל, שֶׁלֹּא
 יְהִיהָ מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') רַבִּי אוֹמֵר גְּדוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁאַפְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִים
 עֲבוּדַת כּוֹכָבִים וְשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם אָמַר הַמָּקוֹם כְּכִיכּוֹל אֵינִי יְכוֹל לְשַׁלֵּט בְּהֵן
 כִּיּוֹן שְׁשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשַׁע ד') "חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם הִנַּח לוֹ" אֲבָל
 מִשְׁנַחֲלָקוֹ מָה הוּא אוֹמֵר (שֵׁם) "חֶלֶק לָבָם עֵתָה יֵאָשְׁמוּ" הֵא לְמַדַּת גְּדוֹל
 הַשְּׁלוֹם וּשְׁנוּאָה הַמַּחְלָקַת; וְכֵן הוּא (תַּנְחוּמָא שְׁפֻטִים) אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַקַּפָּר
 בְּרַבִּי גְּדוֹל כַּח הַשְּׁלוֹם, שֶׁבְּשַׁעָה שִׁישְׁרָאֵל עוֹשִׁין חֲבוּרָה אַחַת, אֶפְלוּ עֲבוּדַת
 עֲכוּ"ם בִּינֵיהֶם, אֵין מַדַּת הַדִּין נוֹגַעַת בְּהֵם, שֶׁנֶּאֱמַר (הוֹשַׁע ד') "חֲבוּר עֲצָבִים
 אֶפְרַיִם הִנַּח לוֹ", וּבְשַׁעָה שֶׁהֵן חֲלוּקִין מַדַּת הַדִּין נוֹגַעַת בְּהֵן, שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם י')
 "חֶלֶק לָבָם עֵתָה יֵאָשְׁמוּ"; וְדַבָּר זֶה אִם לֹא זֹכִים שֶׁבְּכָלֵלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 יְהִיהָ אַחְדוּת, עַל כָּל פָּנִים בְּנֵי תוֹרָה צְרִיכִים לְשׁוֹר מֵאֵד מֵאֵד עַל כְּבוֹד הַדָּדִי
 וְכוּ', וְלֹא לְקַטְרַג אַחַד עַל הַשְּׁנַי, וּמְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה
 צְרִיכִים לְשׁוֹר מֵאֵד מֵאֵד מִמַּחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וּמִפְרוּדִים וְכוּ', כִּי הָאֲחַדוּת
 שִׁישׁ בֵּין בְּנֵי תוֹרָה, זֶה מָה שִׁיַּצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵהָאִיוִם הָאֵרִינִים יַמַּח שְׁמֵם,
 וְלַצְעֲרָנוּ הָרַב הַסִּמָּן י' מ"ם רוֹקֵד דִּיקָא בֵּין בְּנֵי תוֹרָה וְכוּ', וְדִיקָא בֵּין חֲסִידִים
 וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בִּינֵיהֶם פְּרוּדִים גְּדוֹלִים מֵאֵד, עַד כְּדֵי שְׁנֵאֵת חֲנָם
 וְכַתְבֵי פְּלִסְתֵר וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעָה שֶׁשְׁכַחוּ שְׁמִלְחָמַת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה וּמִלְחָמַת
 הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה (לֹא תָקוּם צָרָה פְּעַמִּים), הִיתָה רַק בְּשִׁבִיל הַשְּׁנֵאֵת חֲנָם שֶׁהִיהָ בֵּין

בְּנֵי תוֹרָה וּבֵין חֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה וְכוּ', וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ הָיוּ צְרִיכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְאַחֵד יַחַד עַל כָּל פְּנִים הַבְּנֵי תוֹרָה וְהַחֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) תִּנּוּ דַעְתְּכֶם שְׁלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תַחַרְחְרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרָת לִפְנֵי רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תוֹרָה שֶׁנִּתְּתָ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת בֵּינֵיהֶם; וְלִכֵּן אֲשָׁרִי אֵלוּ הַבְּנֵי תוֹרָה וְהַחֲסִידִים וְאֲנָשִׁי מַעֲשֵׂה שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים מֵאֵד מֵאֵד שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְשְׁלֵא יִרְכְּלוּ אֶחָד עַל הַשְּׁנִי וְכוּ', רַק שֶׁיְהִיָּה שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם, שֶׁעַל יָדֵי זֶה יִצִּילוּ אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיּוֹן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן.

וְאִם לֹא זוֹכִים לְתַקֵּן דְּבָר זֶה אֲצֵל כָּלֵם, עַל כָּל פְּנִים צְרִיכִים לְרְאוֹת שְׁקִבּוּץ אֶחָד שֶׁל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחְזִיקוּ אֶת עַצְמָם בְּיַחַד, כִּי כִּף אָמְרוּ (זֶהר חֲדָשׁ נח) אֲפֹלוּ שֶׁיְהִיָּה בֵּית הַכְּנֶסֶת אֶחָד שֶׁיְהִיָּה שָׁם אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, בְּזִכּוֹתֵם יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה.

הַלְוָאֵי הָיוּ עוֹבְדִים עַל נִקְדָּה אַחַת, שֶׁיְהִיָּה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁדָּבָר זֶה הִיָּה מִצִּיל אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיּוֹן חֵס וְשְׁלוֹם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל יָדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, בְּזִכּוֹת הַתִּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שְׁלוֹמֵדִים בְּתַלְמוּדֵי תוֹרָה, וּבְזִכּוֹת הַבְּחֹרֵי חֻמֵּד שְׁלוֹמֵדִים בִּישִׁיבוֹת תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי רַק בְּזִכּוֹתֵם אֲנַחְנוּ חַיִּים וּמְתַקְּמִים.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

גִּתְרַכְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר שְׁפָטִים ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקֶךָ שְׁאַתָּה מִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חיי מוה"ר"ן סימן שכ"ב) וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן "איך האב מיך שוין מיינע אויגן אויס גיקוקט אויף איטליכן באזונדער", [בְּעֵינַי כְּבָר הַסְתַּפְּלִיתִי עַל כָּל אֶחָד בְּנִפְרָד], הֵינּוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שִׁיתְקַרֵּב אֵלָיו, וְלִכֵּן רָאוּי לָךְ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (שיחות ה"ר"ן סימן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאָף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מַגְדִּילַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַגְדִּילְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֲזִי הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה) "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הַיְיָ" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשַׂמַּח בִּי, מֵהַ שְׂזִכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבֵּי כָּזֶה.

כָּל מִקְרָב חֲדָשׁ עָלָיו לְהִתְמִיד קִדְּם הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי "שיחות ה"ר"ן" וְ"חיי מוה"ר"ן", שֶׁהֵם הַשִּׁיחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁרְשָׁמָם מוֹהֲרַנְט"ל ז"ל, וְרָאוּי לְכָל מִקְרָב חֲדָשׁ לְהִיּוֹת בְּקִי בָהֶם בְּעַל פֶּה מִמֶּשׁ, וְלִקְיָם אֶת כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כְּפִשְׁטוֹ, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן שנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהָ אִישׁ כָּשֵׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה (אזוי וויא איך מיינ איין גוטער יהוד) אִם יִרְצֶה לִילָךְ עִמָּה לְקַיָּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, [וְגַם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמִי שִׁישִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וְלִשִׁחוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלְאָ וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיְהִיָּה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וְיִקְיָם אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֶי מִי שִׁיאֲחֹז בָּהֶם].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

גתרל.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור להתאש בשום פנים ואפן ואפילו בהמצבים הכי קשים, מוכא בילקוט ששלמה המלך היה לו טבעת שהיה חרוט על זה שלוש אותיות, ג'ז"י, ובכל פעם שעבר עליו איזה משבר, הסתכל על הטבעת וחיך, ופעם שאל אותו עבדו מה הכוונה של האותיות האלו? ענה ואמר שלמה המלך ג'ם ז'ה י'עבר, זאת אומרת בכל משבר הוא נזכר שהכל עובר וכו', לא צריכים להשבר משום דבר.

קדם הגרושה מקבלת כפר את מתן שכרה בצדה וכו', שעם ההוא שהחליפה אותך וכו', נותן לה מכות וכו'.

בענין הבנות וכו', עליך לדעת שבכל גרושין סוף כל סוף הילדים חוזרים אל זה שמדברים עליו כל דבר אסור, זאת אומרת אם האשה מדברת להילדים כל דבר אסור על הגרוש שלה, או להפך אם הגרוש מדבר להילדים כל דבר אסור על הגרושה שלו, לבסוף הילדים חוזרים אחר על זה שמדברים וכו', וזה ברור, ולכן אל תבלבל את עצמך הבנות לבסוף יחזרו אליך, רק שיהיה לך סבלנות.

תקח את עצמך בידך ותתחיל להניח תפלין בכל יום, ותקפיד להתפלל את השלש תפלות בכל יום, ואם אפשר במנין מה טוב ומה נעים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום

אָחַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוּ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׁאֵדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפִלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִייתִי, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אָחַד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּכִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שִׁמְשֵׁתֵלֵם לְהַתְּפִלֵּל בְּמַנִּין, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה, וְתִרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב שִׁיתְּהַפֵּךְ לָךְ כָּל הַמְזָל לְטוֹבָה, לֹא עוֹשִׂים קֶץ לַחַיִּיו וְכוּ', כִּי מְכַל צָרָה יְכוּלִים לְצַאת וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְאֵל יַחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כָּלֵל, הִרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וְתִרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְתִשְׁקֵם אֶת עֲצָמְךָ מִחֲדָשׁ, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בַּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְרֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר שְׁפִטִים ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְשַׁנוֹת אֶת הַשֵּׁם, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ג סִימָן ג') אֲשֶׁר נִעְמָה הֵיטָה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל נָח, וְלָמָּה הָיָה קוֹרְאִין אוֹתָהּ נִעְמָה? שֶׁהָיָה מְעַשֶּׂיָּה נְעִימִים, וְכֵן אֵיטָא (מִדְּרַשׁ הַנִּעְלָם בְּרֵאשִׁית) אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֵאֵי דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ד' כ"ב) "וְאַחֲזוֹת תּוֹבֵל קִיִּן נִעְמָה", צְדָקַת הֵיטָה, וְנִעְמָה בְּמַעֲשֵׂיָּה; וְאֵף שֵׁשׁ מֵאַמְרִים לְהַפְּךָ וְכוּ', אָבֵל לָמָּה לְהַסְתַּכֵּל עַל הָרַע כְּשֶׁיְכוּלִים לְהַסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב, וּבְכָלֵל טוֹב מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל שְׁמוֹת וְלֹא לְתַת שֵׁם דְּנִיָּאל לְבַת, כִּי שֵׁם דְּנִיָּאל זֶה שֵׁם שֶׁל בֵּן, וְזֶה מְאֹד מְסַכֵּן לְתַת שֵׁם שֶׁל

בין לבת, וכן שם אור זה לא שם בכלל לא, וצריכים לשמר מאד איזה שם נותנים להילדים, כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זכותו יגן עלינו (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בבריאת העולם שיהא כך וכו' שמות ראוּבן וכו' וכו' שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

המאחל לך חדש מברך

גתרלב.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עצה אחרת רק להתפלל להקדוש ברוך הוא שיחוס וירחם על האבא וישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ולהרבות בצדקה לזכותו.

העקר שבכל בני המשפחה יחזיקו את עצמם ביחד, ויעשו נחת רוח להאבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

גתרלג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ג) כל שמעשיו מרבין מחכמתו, חכמתו מתקימת. וכל שחכמתו מרבה ממעשיו, אין חכמתו מתקימת; הינו אם משתמשים רק עם החכמה שהיא המחשבה, על ידי זה אין כח לאדם לעמד בהנסיגות הקשים והמרים שעוברים עליו, מה שאין כן אם הוא עוסק במעשים טובים, על ידי זה נטהרת מח מחשבתו שהיא חכמתו, ואמרו חכמינו הקדושים (כריתות ג:) עקימת שפתיו הוי מעשה, ופרשו צדיקים שזה סובב על תפלה, הינו כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא מבהל ומבלבל וכו', ונמצא במדור הקלפות וכו', לבסוף יזכה לטהר את מחשבתו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ע"ח) הדבור נקרא אם הבנים, וכמו שהאם הולכת תמיד עם בניה, ואינה שוכחת אותם. כן הדבור הולכת עם האדם תמיד. וזהו (ירמיה ל"א) "כי מדי דברי בו זכר אזכרנו", הינו שהדבור זוכרת אותו תמיד, והולכת עמו אפלו במקום הטנפת וכו', עין שם, נמצא שהעקר הוא הדבור לדבר הרבה עמו יתברך, על ידי זה מטהר את מחשבתו, ואין עוד דבר שמדבק את האדם כל כך אליו יתברך, כמו השיחה בינו לבין קונו, שזה התבודדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיהִי לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

גתרלד.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

כולים לומר את סדר הסליחות בשעה שתים עשרה בלילה, ואין מה לחשוש כלל.

רק תראו להתחזק יחד, ולהתמיד בלמוד גמרא בלילה, שזה תקון גדול מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג') כשאדם זוכה ללמוד בלילה גמרא, על ידי זה נצול מקולות דסטרא אחרא, וממנגנים רשעים, וכן תלמדו ביחד ספרי רבנו ז"ל שאין למעלה מזה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכי, איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַח לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

גתרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר שְׁפָטִים ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיזָה ט"ז) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ
מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקָצִיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ
(כְּבָא בְּתָרָא י) כָּשֶׁם שְׁמֻזּוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כֶּף חֲסֻרוֹנוֹתָיו
שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִשְׁתַּקֵּק כָּל הַשָּׁנָה לְבוֹא
אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְעַל יָדוֹ
יְכוּלִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינִים, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁכָּל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כּוֹתְבִים
מִחֲדָשׁ אֶת הַתְּקָצִיב לְכָל הַשָּׁנָה, וְכֵן דְּנִים אֶת הָאָדָם מֵהַיְהִי אֲתוֹ עַל כָּל
הַשָּׁנָה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְנִסְעַ בְּכָל שָׁנָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַצְּדִיק הָאָמֵת
שֶׁהוּא הַעוֹרֵךְ דִּין הַכִּי גְדוֹל וְכוּ', וְיִמְלִיץ טוֹב בְּעֶדְנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְנִסְעַ
בְּכָל שָׁנָה אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, כִּי כֶּף אָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הַרֹאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה
מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדַע מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא
מִבְּעֵיָא אֲתֵם כְּלַכֶּם, בּוֹדָאִי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֵלָא אֶפְלוּ כָּל הַעוֹלָם
כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעִנְיֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חֵי
מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוּלִין אֲזוּ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵהַ שְׁבָכַל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה
בְּאֶפְשֶׁר שְׁיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ
הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶף עַל פִּי שְׁבָכַל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל

לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה עניינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

גתרלו.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

נוהגים לא לקנות שום דבר להתינוק קדם שנולד כגון מטא, בגדים, עגלה וכו', מפני עין הרע וכו'.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את

הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂעֵשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאַזְכֶּה לְהַיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנַי, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנַי יְיָ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְרִלִּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

לֹא נוֹהֲגִים לְהַתְנַהֵג כְּכֹה וְכוּ', הֵן אִמְתַּ שְׁהִיו צְדִיקִים שְׂהַחֲבִיאוּ אֶת שְׁעָרוֹת זְקָנָם בְּתוֹךְ סֶפֶר, אֲבָל כָּבֵד חֲלָקוֹ עַל זֶה, כִּי אֵין זֶה כְּבוֹד לְאַגֵּר אֶת זֶה בְּסֶפֶר.

הָעֵקֶר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוֹם דְּבָר, אֲלֹא תִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְאַל יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לַמּוֹד מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא מְדַרְשׁ, שְׂרַק זֶה יֵלֵךְ לְפָנַי וְיִצְיִלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אִימְתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחַקֵּת לְמִי שֶׁהוּא עֲמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הָיִי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ בְיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שְׁלָמֵד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אִפְלוּ שְׁעֵבֵר עָלָיו מָה שְׁעֵבֵר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִי לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חדש מברך

גתרלח.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר שפטים ב' דראש חדש אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבטל את הישות והגדלות והגאונה שלך וכו', וכן תסתדר עם אשתך, מה זאת אומרת שאתה לא מסתדר עם אשתך? הרי בשעה שמצאתם אחד את השני ועמדתם תחת החפה הכל היה בסדר ואהבתם אחד את השני מאד, והקדוש ברוך הוא נתן לכם חמש ילדים מתנות כאלו, ועכשו אתה כותב שאתה לא מסתדר עם אשתך, מה זה צריך להיות? וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן צ') וזהו ששוברין כלי חרס בשעת השדוף, כי מרמזים לו בזה שני ענינים. הינו שמרמזין לו: אם היא אשה רעה, תזהר לבל תבגד בה, רק תקבל באהבה, כי על ידי זה אינך רואה פני גיהנם וכו', ואם היא אשה טובה, דע וזכור, כי יש גיהנם, ולא תהיה נמשך אחר תאונתך, ותקדש עצמך כראוי, כי זכור תזכר שיש גיהנם, וכל זה מרמזין לו על ידי שבירת כלי חרס וכו', עיין שם.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

מוֹבָא (ספר מנורת המאור נר ג' כ"ל ו' חלק ד' פרק א') אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרְאוּי, מְצוּהָ עַל בְּעֻלָּה לְכַבְּדָהּ וּלְשִׂמְחָהּ, וְשִׁלָּא יִכְנִיעֶנָּה יוֹתֵר מִדְּאִי, וְזוּהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שִׁלָּא יוֹנֵה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שִׁלָּא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֵת דְּכָרִים (דְּכָרֵי צַעַר) וְיִהְיֶה זִהוּר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּדֵי שִׁלָּא יִבּוֹאוּ לְמַרְיָכָה עַל זָה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרְאוּי, יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מִגֵּן בְּעַדָּם, וְאִם יֶאֱהַבְנָה כְּגוּפוֹ מְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיוּ לְבִשְׂרֵי אֶחָד" שֶׁהִיא צֹלַע מְצַלְעוֹתָיו, וְדָרְכוּ לְחִזּוֹר אַחֲרֶיהָ וּלְפִסְיָהּ בְּכָל דְּבַר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בְּמִסְכַּת נְדָה (לא): שְׁאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי דּוֹסְתַאי בְּרַי יֵנְאִי מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה מְחִזֵּר עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֵם מְשַׁל לְאָדָם שְׁאֶבְדָהּ לוֹ אֶבְדָהּ, מִי מְחִזֵּר עַל מִי? בְּעַל אֶבְדָהּ (שְׁנַאכְד הַצֹּלַע מֵהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אֶבְדָתוֹ, מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוּס? זֶה מִמְקוֹם שְׁנַבְרָא (אֲדָמָה רַכָּה סוֹפְגַת) וְזוֹ מִמְקוֹם שְׁנַבְרָאֵת (עֵצִים קָשֶׁה שֶׁל הַצֹּלַע שְׁאִינָה סוֹפְגַת), וְלִכְּן תּוֹרִיד אֶת הַגְּאוּנָה וְהַגְּדוּלוֹת שְׁלָהּ, וְכֵן תִּסְתַּדֵּר עִם אִשְׁתָּהּ, תִּהְיֶה וְתִרְן וְאִז תִּצְלִיחַ בְּחַיֶּיהָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרְךָ

גַּתְרֵלֵט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרַ שְׁפֹטִים ב' דְּרֵאשׁ חֲדָשׁ אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיּוֹב אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֵּן וְכֵן בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שְׁאֵפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמַצּוּדָה רָעָה עַד שֶׁרְגִילִין בְּעִבְרוֹת חַס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לְשׂוֹבְנֵי,

אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום יום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד, וכל עקר מגמתו וחפצו היה תמיד רק לעבדות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות דהינו להרבות בלמוד התורה ולעשות מצות הרבה בכל יום ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד והכל בפשיטות בלי שום חכמות כלל, והזהיר מאד להיות בשמחה תמיד והרבה מאד לדבר עמנו מזה מענין שמחה; ומקבל מאנשי שלומנו אשר מה שמוכא בדברי רבנו ז"ל כך וכך, זה סובב על למוד משניות, שיהיה קבוע לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יקרר את תבערת לבבו שבווער בתאות נאוף רחמנא לשזבן.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ל"ו) כשבווער באדם תאות נאוף, עליו ללכת במקום שאין שמה בני אדם ולצעק ע' קלין להקדוש ברוך הוא, ולבקש רחמים ותחנונים על עצמו שיחוס וירחם עליו הקדוש ברוך הוא שיזכה לצאת מהשגעון הזה שהוא תאות נאוף הבווער בו כאש, וכן יהיה רגיל לומר את שתי הפסוקים האלו "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד" "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בבכיה עצומה, וזה יקרר את תבערת המדורה של שבעין אמין שבווער בו תאות נאוף, ודע לך שרק תפלה שיחה בינו לבין קונו יכול להוציא אותך מהזבל הזה.

ולכן תקים את שניהם, הן ללמד ולומר בכל יום ח"י פרקים משניות חק ולא יעבר, והן להתבודד אליו יתברך, שהתפלה יש לה כח עצום מאד, כמאמר ז"ל (תנחומא בשלח) כתיב (ישעיה ס"א) "אל תיראי תולעת יעקב", למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לך מה תולעת הזה אינו מכה את הארזים אלא בפיו והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפלה שהעכו"ם נמשלו פארזים שנאמר (יחזקאל ל"א) "הנה אשור ארז בלבנון" ואומר (תהלים כ"ט) "וישבר הוי"ה את ארזי הלבנון" וכשהן מתגברים עליהם חוזרים בתשובה וצועקים ומתפללין והקדוש ברוך הוא עונה לעם ישראל בעת צרה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

גתרמ.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקנה לעצמך את מדת הסבלנות, אשר אין עוד מדה יקרה כמו מדה זו, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) שלזכות לאריכות אפים זה זוכים על ידי תקף האמונה, כשבר ישראל מחזיר בעצמו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל זה אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, על ידי ידיעה זו יזכה לאריכות אפים ויהיה לו כח הגודל וכח הצומח, ושום רוח רעה ושום רוח סערה לא יוכל לעקר אותו וכו', ולכן תראה שתכניסי בדתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלה, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

ודע לך שינסו אותך בהרבה נסיונות קשות ומרים שתהיה בכעס וכו', אבל אם תוכל לעצר את הכעס שלך ולהיות סבלן, אזי יאיר עליך מלך הכבוד בהארה נוראה ונפלאה מאד, ולכן דיקא עכשו בחדש אלול צריכים לקים בתמימות ובפשיטות מה שהזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר') לשמע בזיונו ידם וישתק, אפלו שיהיה לו איזה בזיון מאשתו או משאר אנשים, ירגיל את עצמו לדם ולשתק בסבלנות גדולה מאד, כי זה נסיון מאד

מֵאֵד קָשָׁה, כִּי טָבַע שֶׁל אָדָם שֶׁעַל כֹּל דְּבַר קָטָן הוּא כֹּבֵד מִתְעַצְבֵּן וְנִכְנָס
 בְּכַעַס וְכוּ', שְׂזָה גּוֹבֵל עִם עֲבוּדָה זָרָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (זהר חדש נח) לֹא יִהְיֶה בָךְ
 אֵל זֶה, שְׂלֵא תִהְיֶה נַח לְכַעַס, כִּי הַכַּעַס הוּא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, וּמוֹכָא בְּזֵהר
 (פְּקוּדֵי רס"ג) מִי שְׂזוֹרֵק מִיָּדוֹ דְּבַר מְרֵב כַּעַס, יֵשׁ מִמֶּנּוּ מִצַּד הַסְטֵרָא אַחְרָא
 שְׁלוֹקַח אֶת זֶה וְכוּ', וְיוֹצֵא כְרוּז בְּכָל הָרְקִיעִים, אוֹי לוֹ לְפָלוּנֵי שְׁסֻטָּה אַחַר אֵל
 זֶר וְעַבְד עֲבוּדָה זָרָה, כֹּל כֵּךְ חֲמוּר הַכַּעַס וְהַעֲצָבִים, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בַחֲדָשׁ
 אֱלוּל צְרִיכִים לְעַבְד מֵאֵד מֵאֵד עַל נִקְדָּה זוֹ שֶׁתִּקְנֶה לְעֲצֻמָּה מִדַּת הַסְבָּלְנוּת
 וּבִפְרֻט לְגַבֵּי אֲשֶׁתָּךְ וְכוּ', תִּקְיָם יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, לֹא בְּכָל פֶּעַם אֶתְּהָ
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת צוֹרֵךְ, תִּהְיֶה חֶכֶם וְלֹא צוֹרֵךְ וְכוּ', וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂזָה בָּא לָךְ
 מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת זָכַר מַה שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א'
 סימן ר') שֶׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִכְנַע הַדְּמִים הָרָעִים
 שְׂבָאִים מִחֲלָל הַשְּׂמָאֲלֵי שְׂמֶשֶׁם כֹּל הַתְּאֻוֹת וְהַמְדוּת רַעוּת וְכוּ', וּכְשֶׁבֵר
 יִשְׂרָאֵל זֹכֵה לְדָם וְלִשְׁתֵּק עַל בְּזִיוְנוֹ, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, אִךְ טָבַע שֶׁל
 אָדָם שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְהִתְאַפֵּק וְכוּ', וְתַכְךָ וּמִיָּד כְּשֶׁאֲשַׁתּוּ מִקְנִיטָתוֹ, הוּא כֹּבֵד
 נִכְנָס בְּלַחֲץ וְכוּ', וּמִתְעַצְבֵּן וּמוֹצִיא אֶת כָּל הַכַּעַס שְׁלוֹ עֲלֶיהָ וְכוּ', וְכֵן עַל
 הַיְלָדִים כְּשֶׁרֵק מִעֲצָבָנִים אוֹתוֹ וְכוּ', הוּא נִכְנָס בְּכַעַס כְּזוֹ שְׁנוֹתָן לָהֶם מְכוּת
 רִצָּח, וְלִכֵּן זָכַר גַּם זָכַר עֲכָשׁוּ בֵּימֵי אֱלוּל הַקְדוּשִׁים לְעַבְד עַל נִקְדָּה זוֹ לְדָם
 וְלִשְׁתֵּק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשָׁה, וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין גְּבוּרָה כַּהֲתַאֲפָקוּת", כִּי
 עַל זֶה צְרִיכִים גְּבוּרָה עֲצוּמָה, שִׁיזְכֶּה לְהֶאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

רְאֵה גַם רְאֵה מַה שְׂאֲנֵי סוֹבֵל מֵהַסְמָ"ךְ מ"ם הָרָשָׁע יִמַח שְׁמוֹ זֶה חֲצִי
 יוֹבֵל שָׁנִים, וְאִף עַל פִּי כֵן אֲנִי סוֹבֵל וְסוֹבֵל וְסוֹבֵל וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל
 בְּנִיתִי עַל אִפּוֹ וְחִמְתוֹ קֹהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ אֵימְפְרִיָּה שְׁלֵמָה, שְׁגַם בְּעִירוֹת הַכִּי
 גְּדוּלוֹת זֶה הָיָה חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים, וּמִכָּל שְׁכֵן בְּאֵיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאֵף
 פֶּעַם לֹא יָדְעוּ שְׂזָה נִמְצָא עַל הַמִּפְּהָ וְכוּ', שְׂכֹכֵר יְגוּרוֹ אֲרַבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת,
 וְיֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת עִם קְרוֹב לְאֶלְף יְלָדִים וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם
 אַרְבַּע דִּינָיִם מְמַחִים, וְשִׁתֵּי כוֹלָלִים, וּמִלְכָּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ מְגִינִים מוֹתִיקִין עַד
 חֲצוֹת לַיְלָה מְגִין אַחַר מְגִין, שְׂרֵק בִּירוּשָׁלַיִם וּבְכַנֵּי בְרַק יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה וְכוּ',
 וְהַכֹּל זְכִיתִי רַק עַל יְדֵי מִדַּת הַסְבָּלְנוּת לְגַבֵּי הָרָשָׁע הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד
 מִבְּקַשׁ אוֹתָךְ שְׁגַם אֶתְּהָ תִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְבָּלְנוּת, וְאִף שִׁיְהִיָּה לָךְ נְסִיוֹנוֹת

קָשִׁים וּמְרִים עַל דְּבַר זֶה, שֶׁתֵּק שֶׁתֵּק וְאֵל תַּעֲנֶה לְמַחְרָפֵי וּלְמַבְזֵי נַפְשֶׁךָ שׁוֹם דְּבַר, כִּי הַכַּעַס הוּא מְדָה מְגֵנָה מְאֹד, וְרֵאיוּי לְהִתְרַחֵק מִזֶּה, וְאָמַר הַחֹכֵם "הָאָדָם הַכַּעֲסָן דּוֹמֵה לְחַיּוֹת הַמְזִיקוֹת", אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה יִהְיֶה לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָבֵל אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת שֶׁבָּזָה שְׂאָדָם קוֹנֶה לְעַצְמוֹ מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׂצָרִיף לְכַעַס עַל אֲשֶׁתּוֹ, אוֹ עַל יְלָדָיו וְכוּ', וְכוּ', וְהוּא עוֹצֵר אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ, בּוֹ בְּרָגַע מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, אָבֵל אָדָם יֵשׁ לוֹ קָשִׁי כָּל כֶּף גְּדוֹל לְהַגִּיעַ אֶל מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, עַד שֶׁזֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן רֵאָה מֶה לְפָנֶיךָ.

מִסְפָּר עַל הָרַב הַקְּדוֹשׁ אִישׁ אֱלֹקֵי רַבִּי יַחֲיָאֵל מִיכָל מְזֻלָּאטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ שֶׁהִיָּה לוֹ בִּירְשָׁה תְּפִלִּין מְאָבִיו הַקְּדוֹשׁ, שֶׁרָצוּ לְשַׁלֵּם לוֹ עַל זֶה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְהוּא לֹא רָצָה לְמַכּוֹר אֶת זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי יָדַע בְּקִדְשׁוֹת הַתְּפִלִּין הָאֵלּוּ, וְאִף שֶׁבִּבְיַתּוֹ הָיָה מַחְסֵר לֶחֶם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַיְלָדִים הָיוּ רַעֲבִים מְאֹד, וְאֲשֶׁתּוֹ הִרְבִּינִית הִסִּיתָה אוֹתוֹ שִׁמְכַר אֶת זֶה וְכָךְ יוֹכְלוּ לְהִתְפַּרְנֵס בְּכַבּוּד גְּדוֹל, אִךְ הוּא לֹא רָצָה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, וְהֵנָּה הַגִּיעַ לְפָנָי חֵג הַסְּכוּת וְעָדִין לֹא הָיָה לוֹ אֶתְרוּג, וְכֹא סוֹחֵר עִם אֶתְרוּגִים וְהָיָה לוֹ אֶתְרוּג מִהֲדָר שֶׁבְּמֵהֲדָרִים, אָבֵל בְּקֶשׁ עַל זֶה הַמוֹן כֶּסֶף, כְּמוֹכֵן הַצְּדִיק לֹא הָיָה לוֹ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה וְכוּ', וְנִמְלַךְ בְּדַעַתוֹ הַיּוֹת שֶׁהֵיּוֹם כְּכֹר הַנְּחִתִּי תְּפִלִּין, וְעַכְשָׁו יִהְיֶה שְׁמוֹנֶה יָמִים שֶׁל חֵג שְׁלֹא מִנִּיחִים תְּפִלִּין, הֵלֶךְ וּמְכַר אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ שֶׁהִיָּה שְׁוֶה הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְקָנָה עִם הַכֶּסֶף אֶת הָאֶתְרוּג וְהִבִּיא אֶת זֶה הַבֵּיַתָּה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה שֶׁעַכְשָׁו יֵשׁ לוֹ אֶתְרוּג מִהֲדָר וְכוּ', וְהֵנָּה הִרְבִּינִית רָאָתָה אִיךְ שֶׁבִּזְבוֹ כָּל הַכֶּסֶף הוֹן תּוֹעֲפוֹת בְּשִׁבְלֵי לִקְנוֹת אֶתְרוּג, וְלֵה אֵין אֲגוּרָה שְׁחוּקָה לִקְנוֹת צְרָכֵי הַחֵג, וְהַיְלָדִים רַעֲבִים וְכוּ', וְנִכְנָסָה בְּכַעַס גְּדוֹל וְלִקְחָה אֶת הָאֶתְרוּג וְנִשְׁכָּה אֶת הַפֶּטֶם שֶׁל הָאֶתְרוּג, וְכְמוֹכֵן שֶׁנִּפְסַל הָאֶתְרוּג, עָנָה וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַחֲיָאֵל מִיכָל מְזֻלָּאטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כֶּסֶף אֵין לִי כְּכֹר, וְאֶתְרוּג גַּם כֵּן אֵין לִי כְּכֹר, עַכְשָׁו הַסְּמִיךְ מִ"ם מַסִּית אוֹתִי לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְכוּ', הֵאֵם כִּדְאִי לִי לְהַכְשֵׁל בְּכַעַס? וְלִקַּח אֶת בְּגָדָיו בְּגָדֵי הַחֵג אֶל הַמִּקְוָה לְטַבֵּל לְכַבּוּד הַחֵג, וּמִזֶּה נַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׂמִים שְׂאָדָם שֶׁהִיָּה לוֹ נְסִיּוֹן כָּל כֶּף גְּדוֹל לְהַכְנִס בְּעַצְבִּים וְלְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְסַפַּג אֶת הַכֵּל וְכוּ', בְּזֶה גֵרַם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ גַּם אֶתָּה תַּעֲצֹר אֶת עַצְמְךָ בְּשַׁעַה

שְׁאֵתָהּ צָרִיף לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וְתִקְנָה לְעֲצֻמָּךְ מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, שְׁזָה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּרְשֵׁם אֶת שְׁמֶךָ תִּכְף וּמִיָּד בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטְר", לְמַעַן קִנִּית ד' מִיָּנִים, שְׁבִשְׁנָה הַזֹּאת נִמְכַּר ד' מִיָּנִים מְבַחֲרִים, וּבִפְרָט אֶתְרוּגִים שֶׁהֵם בְּוֵדָאֵי בְּלִיתִי מְרַכְבִּים, רְצִיתִי מְאֹד שְׁתִּקְנָה דְרָךְ הַחֲנוּת שֶׁהִקְמַתִּי בִּיזַע וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, וְכֵן הַשְּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מְבַחֵר גְּדוֹל שֶׁל כָּל מִיָּנֵי סְכוּת גְּדוֹלִים וּקְטָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִיָּנֵי נוֹי סְכָה וְכוּ', כָּל מָה שֶׁרַק שִׁיף לְהַחֲגִים, וְרְצִיתִי שְׁתִּקְנָה אֶת הַכֹּל דְרָךְ הַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטְר", שְׁזָה שִׁיף לִי לְמַעַן זְכוּי הָרַבִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתֵן לִי יָד וְכִתְף לְפִתְחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שְׁזָה זְכוּי הָרַבִּים לְלַמְעֵלָה מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סְבִיב יְבִנְאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֵמָא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁעֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שְׁתִּקְנֵי לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבִלְנוּת אַרְיֶכַת אִפִּים, לְהַאֲרִיךְ אִף עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׁזָה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׁתִּכְף וּמִיָּד כְּשׁוֹנְכָס בַּעֲצָבִים הוּא מְכַרְח לְהִיּוֹת בְּכַעַס, וּבִפְרָט אִשָּׁה שְׁלֹא הוֹלֵךְ לָהּ כְּמוֹ שֶׁהִיא רוֹצֶה, אֲזִי הִיא נִכְנָסָה בַּעֲצָבִים וּבְכַעַס, וְצוֹרְחַת וּמְקַלְלַת וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן דִּיקָא עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים שְׁזָה יְמֵי תְּשׁוּבָה, תִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמָּךְ אֶת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת לְהִיּוֹת סְבִלְנִית, וְלֹא לְכַעַס וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, וְלֹא לְצַרְח וְלֹא לְקַלֵּל וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת זֶה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְאָמַר הַחֲכָם "אֵינְ גְּבוּרָה כְּהַתְּאִפְקוּת", כִּי עַל זֶה צְרִיכִים גְּבוּרָה עֲצוּמָה, שִׁיזְכָּה לְהַאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

מְסַפְּרִים עַל הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁאִף פַּעַם לֹא הָיָה בְּכַעַס, וּפַעַם

אָמַר לוֹ אֶחָד אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֶם תְּרַעַמַת עָלַי וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, תִּאֲמִין לִי שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה תְּרַעַמַת, וְרוֹאִים מִכָּל זֶה מַה זֶה מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁהַתְּפָאָר הַחֲזוֹן אִישׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ מִיָּמֵי לֹא הִתְרַעַמְתִּי, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁנִּתְפָּרַסְם שְׁמוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי כִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל זֹכֶה לְהִגִּיעַ לְמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְסוֹבֵל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, עַל יָדֵי זֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְעַל מִי שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, מִמִּילָא מִתְפָּרַסֵם אַחַר כֵּךְ קָדְשָׁתוֹ וְתוֹרָתוֹ, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁיכּוּלָה לְעַצֵּר אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה וְהַעֲצָבִים שְׁלָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא תְּמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה וּבְפָנִים שׁוֹחֲקוֹת.

נָא וְנָא תַעֲזְרֵי לִי בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלִי רַק עַל יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד שְׂאֲחַת תַּעֲזוּר לְהַשְׁנִיָּה, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְפִתַּח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְכָל הַחַיִּים שְׁלִי תְלוּיִים בְּזֶה, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלְלִי לְרַפּוּאָתִי, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלֵשׁ, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לִי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ב' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרוּים ב"יבְּנֵאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד

הִנֵּה נִכְנָס עֲכָשׁוּ יְמֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, יְמֵי הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וּמִנְהַג אֲצֵל עֲדוֹת הַמְּזוּרָח שֶׁמִּתְחִילִים כְּבָר לומר סְלִיחוֹת בְּמִשְׁךָ כָּל הַחֲדָשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁישְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, עַל כָּל פָּנִים לְבוֹא אֶל אֶחָד מֵהַמְּגִינִים שֶׁל אֲמִירַת סְלִיחוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, כִּי עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים הֵם עַת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וְיִכּוּלִים לְפַעֵל כָּל מַה שְׁרוּצִים וְכוּ', וַיֵּשׁ עָלֵינוּ

כל כף הרבה דינים וכו', ולכן אשרי מי שאומר בכל יום את סדר הסליחות, שעל ידי זה ימשיך על עצמו חסד ורחמים מלמעלה.

יש מגיין לאמירת סליחות שעה קדם מגיין הנגן.

וכן יש מגיין לאמירת סליחות בשעה 12:45 בכולל "אור המאיר".

וכן יש מגיין לאמירת סליחות בשעה 3:00 בכולל "תפארת בנימין".

וכן יש מגיין לאמירת סליחות בלילה בשעה 12:00 בכולל "חצות".

ולכן תשתדלו לבחור אחד מהזמנים האלו, ותקפידו לומר בכל יום את סדר הסליחות, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים רחמים מרבים כל אחד כפי ענינו וכו', וכפי משפחתו, ולכן אשרי מי שינצל את הימים האלו ימי הרחמים והסליחות חדש אלו.

אשרי ואשרי מי שיכול לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח בערך חצי שעה, אבל רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם להכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו, כפי יכול וכו', ועל ידי אמירת תהלים יכולים להכנס בשער החמשים וכו', ויש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפלו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השיך לו; ואפלו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה. ועל ידי אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השיך לו ולפתח השער. נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה; ולכן אל תהיו בטלנים, אשרי מי שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שעל ידי זה ימשיך על עצמו ישועה גדולה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות התנשאות סימן כ"ז) על ידי אמירת תהלים נתרוםם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתרמג.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער על הזכות שיש לך שאספת קפות צדקה "קרן הצדיק" פרושת עקב, והכנסת סכום הגון למען קיום ותחזוקת הבית הכנסת והבית התבשיל שלנו, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותראה לעסק בזה ביתר שאת ביתר עז, ויכנס גם לך מזה שפע בפרנסה.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשבר ישראל שמח, ויותר חשוב שמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם פן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ זֶה צָרָה צְרוּרָה שִׁישׁ כִּמְעַט לְכָל כֶּלֶה שֶׁהִיא לֹא מִסְתַּדְרֶת עִם חֲמוּתָהּ וְכוּ', וְזֶה פְּשׁוּט מִחֲלָה מִצַּד הַחֲמוּת שֶׁהִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁבָּאָה יְלֵדָה וְגִנְבָה לִי אֶת הַבֶּן שְׂאֵנִי סַחֲבָתִי אוֹתוֹ תִּשַׁע חֲדָשִׁים בְּבֶטֶן וְכוּ', וְהִנֵּקְתִּי אוֹתוֹ וְכוּ', וְגִדְלָתִי וְטַפְחָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּאָה אֵיזָה יְלֵדָה וְגִנְבָה לִי אֶת הַבֶּן וְכוּ', וְזֶה מִחֲלָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִחֲמָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת כו.) הֵהִיא חֲמָתָא דְהָוָה סְנִיָּאָה לָהּ לְכַלְתָּהּ אִמְרָה לָהּ זֵיל אַקְשִׁיט בְּמִשְׁחָא דְאַפְרִסְמָא אֲזֵלָא אַקְשִׁיט כִּי אֶתַת אִמְרָה לָהּ זֵיל אֶתְלִי שְׂרָגָא אֲזֵלָא אֶתְלָא שְׂרָגָא אֲנַפַּח בַּהּ נוּרָא וְאַכְלָתָהּ; [הִיָּה חֲמוּת שְׂשֻׁנָּאָה אֶת כְּלָתָהּ וְקִנְתָּהּ לָהּ מִתְנָה שְׁמֵן אֶפְרִסְמוֹן (מִין בִּשֶׁם) וְהִלְכָה הַכֶּלֶה וְקִשְׂטָה אֶת עֲצָמָה עִם הַבֶּשֶׂם הַזֶּה אֲבָל זֶה הָיָה מִחֲמַר דְּלִיק וְכִשְׁבָּאָה אֶל חֲמוּתָהּ אִמְרָה לָהּ בְּבִקְשָׁה כְּלָתִי הַדְּלִיקִי לִי אֶת הַנְּרוֹת וְתַכְּךָ וּמִיד כְּשֶׁהַדְּלִיקָה אֵשׁ הִיא נֹאחֲזָה בְּאֵשׁ וְנִשְׂרָפָה כְּלִיל], הָרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ שְׁחֲמוּת מִסְגֵּלָת אֶפְלוּ לְשֹׁרֵף אֶת הַכֶּלֶה וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי פְקָחִית וְתִרְאִי לְהַשְׁלִים עִם חֲמוּתְךָ וְכוּ', כִּי לֹא כְּדָאִי לְהִיּוֹת צוּדְקָת, תְּהִי חֲכָמָה וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִחְזוֹר הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכֻלָּה וְחֲמוּתָהּ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁתַּוֶּה, וְזֶה טִבֵּעַ רַע שֶׁנִּכְנַס בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוּת כְּאֵלוֹ הַכֶּלֶה גִּנְבָה אֶת הַבֶּן שְׁלָהּ וְכוּ', וְאִם הַכֶּלֶה פְקָחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוּם דְּבַר לְהַחֲמָה וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד יִשְׁרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאֲמָא שְׁלוּ וְכוֹאֵב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְרִי עֲלֶיהָ וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי פְקָחִית וְאֵל תְּדַבְרִי לְפָנַי בַּעֲלֶךָ נֶגֶד הָאֲמָא שְׁלוּ וְכוּ', תִּשְׁחַקִּי אֶת הַמִּשְׁחָק וְכוּ', וְכֶךָ הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מְבִינָה אֵל מָה אֲנִי מִתְּכַוֵּן, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלַחִי בְּחַיֵּי נִשְׂוֹאִיָּה, כִּי חָבַל לְשַׁבֵּר אֶת הַבֵּית בְּשִׁבִיל הַחֲמוּת וְכוּ', תִּאֲמִינִי לִי שְׂגַם בַּעֲלֶךָ יוֹדֵעַ שְׂאֵת צוּדְקָת וְכוּ', אֲבָל הוּא לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר כִּי זֶה הָאֲמָא שְׁלוּ וְכוּ'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרמה.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין גמגום וכו', צריכים מאד מאד לשמר לא לדחוק את הבן או את הבת וכו', רק להעלים עין מזה, כי ככל שדוחקים עליהם יותר וכו', ומכל שכן כשצועקים עליהם וכו', הם נכנסים בלחץ ובפחד ומגמגמים ביותר וכו', ולכן צריכים ללכת אתם מאד מאד בצורה קלה, ולקרר אותם, ולדבר אתם לאט, וצריכים הרבה סבלנות על זה, כי בדרך כלל הורים מאד מאד מתעצבים על זה וכו', וכואב להם דבר זה וכו', מה שבאמת הילדים לא חייבים כלל, וזה מפריע להם יותר, ולכן ההורים צריכים לעשות כל מה שביכולתם להקל מהילדים ולקרר אותם יותר ויותר, וזה יעזר מאד מאד להתרפאות.

ועל כלם צריכים לשפך תפלה לפניו יתברך, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, כי התפלה היא הצנור הממשכת כל הישועות, ואשרי אדם שמרגיל את עצמו להתפלל בכל יום על כל מה שמעיק ומציק לו, ואז יהיה רואה נסים נגלים שיעשה עמו הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שְׁפִטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשֵּׁם 'מוֹרֵן' אֵין לְזֶה שׁוֹם מִשְׁמָעוֹת, וְנִמְצָא שְׁפִשוּט אֵין לְךָ שֵׁם, וְלִכֵּן כְּדֹאֵי לְהוֹסִיף שֵׁם, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לְךָ לְכֹל הַפְּחוֹת שֵׁם יְהוּדִי, אֲנִי נֹגֵד לְהוֹרִיד שֵׁם אוֹ לְהַחְלִיף שֵׁם, אֲלֵא צְרִיכִים לְהוֹסִיף שֵׁם הֵן בְּתַעֲוֹדַת זְהוּת, וְאִם כְּכֹר נִשְׁוֹאִים צְרִיכִים לְהַחְלִיף אֶת הַפְּתָבָה, וְלְהַכְנִיֵס אֶת הַשֵּׁם שֶׁהוֹסִיפוּ, כִּי בְּעִנְיָן שְׁמוֹת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, כְּמוֹ שְׁפִתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׁאֵין לְזֶה שׁוֹם עֶרֶךְ וְכוּ'.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שְׁתוֹסִיפִי אֶת הַשֵּׁם אֲסִתֵּר, וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה י"ג). אֲסִתֵּר חוּט שֶׁל חֶסֶד מְשׁוּךְ עָלֶיךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קל"ח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ע"ג) "לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פְּנֵי" פֶּרֶשׁ רַש"י: בְּשִׁלְיַחוּתְךָ. כִּי עָקַר הָאֱלֻקוֹת בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שָׁם ע"ג) "צוּר לְכַבִּי", וְמִי שֶׁהוּא (שָׁם כ"ד) "בָּר לְכַב", בְּבַחֲיִנַת (שָׁם ק"ט) "וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי", יוֹכֵל לִידַע עֲתִידוֹת, עַל יְדֵי מַה שֶׁהֵלֵב אוֹמֵר לוֹ, שֶׁהוּא דְבָרֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ. וְזֶהוּ "לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פְּנֵי", לֵךְ בְּשִׁלְיַחוּתְךָ, כִּי מַה שֶׁהֵלֵב אוֹמֵר, הֵם דְּבָרֵי הַשֵּׁם מִמֶּשׁ; וְכֵן מוּבָא סְפוּר שְׁסֻפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ז') שְׁמַעְתִּי מַעֲשֵׂה מְזֻקְנֵי רַבִּי נַחֲמָן הוֹרְדֵעֲנָקֵעַר זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ כְּשֶׁהָיָה עַל הַסְּפִינָה. פַּעַם אֶחָד לֹא הָיָה לָהֶם לָחֵם וְלֹא אָכְלוּ כְּמָה יָמִים, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְאִיזָה עִיר. וְלֹא הָיָה שָׁם יְהוּדִים רַק יִשְׁמַעְאֵלִים וְלָקַח יִשְׁמַעְאֵל אֶחָד אֶת רַבִּי נַחֲמָן זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ וְנָתַן לוֹ לֶאֱכֹל. וְהוּא כָּבַר לֹא אָכַל כְּמָה יָמִים וְנִטַּל יְדָיו וּבִרְךָ בְּרִכַּת הַמוֹצֵיא. וְקִדְּם שֶׁהִתְחִיל לֶאֱכֹל בָּא לוֹ עַל מַחְשַׁבְתּוֹ (מִשְׁלֵי כ"ג ו') "אֵל תִּלְחַם אֶת לָחֵם רַע עֵינֶיךָ", וּמַחְשַׁבּוֹת שֶׁלָּנוּ אֵינֶם דְּבַר רִיק כִּלְלֵי (כֶּף אָמַר רַבִּי נַחֲמָן זְקֵנִי בְּסֻפּוּרוֹ מַעֲשֵׂה זו'). וְלֹא יִדְעָתִי מַה לַעֲשׂוֹת כִּי כָּבַר בְּרִכַּתִּי בְּרִכַּת הַמוֹצֵיא. אֵךְ אֵךְ עַל פִּי כֵן הָיָה בְּדַעְתִּי לְמַנַּע מִלֶּאֱכֹל כִּלְלֵי מַחְמַת הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּאת. אַחַר כֵּן בָּא עַל מַחְשַׁבְתּוֹ (מְלָכִים א י"ז ד) "וְאֵת הָעֲרֻכִים צְוִיתִי לְכִלְכֵּלְךָ", וְאֵז אָכַל.

(וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעַת סְפּוּרוֹ זֹאת וְזֶה נִרְאָה וְהוּטַב בְּעֵינַי מְאֹד מַה שֶׁהֶעֱמִידוּ עַל הַמַּחְשָׁבָה, שְׁמַסְתַּמָּא כְּשָׁבָא עַל מַחְשַׁבְתּוֹ כֶּף בּוֹדָאֵי הוּא כֶּף בְּאַמְתָּ), מִכָּל זֶה רוֹאִים שֶׁמַּה שֶׁהֵלֵב וְהִמַּח אוֹמְרִים זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ קֶשֶׁר.

בְּעֵינַי חֲכָמָה עֲלָאָה וְכוּ', זֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁמַאִיר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים י"א י"ב) "אַרְץ אֲשֶׁר הוֹי"ה אֱלֻקִּיךָ דִּרְשׁ אֶתָּה תְּמִיד עֵינַי הוֹי"ה אֱלֻקִּיךָ בְּהַ מְרַאשִׁית הַשָּׁנָה

ועד אחרית שְׁנָה", ובחזוֹן לְאָרֶץ שְׁמָה מֵאִיר חֲכָמָה תִּתְּאֶה בְּלִבּוֹשִׁים רַבִּים וְכוּ'.

ומה שָׂרַבְנוּ ז"ל מֵבִיא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') זֶה לֹא קָשׁוּר לָזֶה בְּכָלֵל, כִּי הַצְדִּיק הוּא זֹכֶה לְחֲכָמָה עֲלֵאָה לְהִיטֵב דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵדִי לְהַעֲבִיר אֶת זֶה אֶל הַתְּלַמִּידִים וְכוּ', הוּא צָרִיךְ לְהִלְבִּישׁ שְׂכָל עֲלִיוֹן אֶל שְׂכָל תַּחְתּוֹן, מֵעֵלָה לְעֵלּוּל מִשְׂכָּל עֲלִיוֹן לְשְׂכָל תַּחְתּוֹן וְכוּ', בְּלִבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד שְׁגַם הַתְּלַמִּיד יִזְכֶּה לְהַבִּין אֶת דַּעַת רַבּוֹ וְכוּ'.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלֻקְנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אִמְתּוֹ כְּזֶה שֶׁמְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְצֵאת מֵהַחֲשֶׁךְ שֶׁנִּפְלְנוּ אֵלָיָהּ וְכוּ', וּמֵאִיר עֲלִינוּ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד כְּדִי שְׁלֹא נִתְיָאֵשׁ, וְהוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת פִּינוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרמח.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שִׁפְטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵין דְּבַר שְׁעוֹמֵד נֶגֶד תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה עוֹלָה עַל הַכּל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ויקרא רבה פְּרָשָׁה ל' סימן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאֵין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נִבְיָא לֹא כַּהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזֶה אֶת תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּתְּקַבֵּב

זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל י"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ב' סימן י"ז) על הפסוק (דברים ד' ז') "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כהו"ה אלקינו בכל קראנו אליו", מהו בכל קראנו אליו? אמרו רבנן יש תפלה שנענית לארבעים יום, ממי את למד ממשה, דכתיב (דברים י"ח) "ואתנפל לפני הו"ה ארבעים יום" וגו', ויש תפלה שנענית לכ' יום, ממי את למד מדניאל דכתיב (דניאל י') "לחם חמדות לא אכלתי עד מלאת שלשה שבועים ימים ואחר כך אמר הו"ה שמעה הו"ה סלחה" וגו', ויש תפלה שנענית לשלשה ימים, ממי את למד מיונה, דכתיב (יונה ב') "ויהי יונה במעי הדגה" וגו' ואחר כך "ויתפלל יונה אל הו"ה אלהיו ממעי הדגה", ויש תפלה שנענית ליום אכה, ממי את למד מאליהו, דכתיב (מלכים א' י"ח) "ויגש אליהו הנביא ויאמר" וגו', ויש תפלה שנענית לעונה, ממי את למד מדוד, דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הו"ה עת רצון", ויש תפלה שעד שלא יתפלל אותה מפיו הקדוש ברוך הוא יענה, שנאמר (ישעיה ס"ה) "והיה טרם יקראו ואני אענה", ולכן אתה תזרק את השכל שלך לגמרי וכו', ודע לך שאתה לא יודע כלום וכו', רק תמשיך להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי אין למעלה מתפלה שזה בוקע כל הרקיעים, ועקר שלמות בר ישראל שהוא לא עושה חשבון עם אף אחד וכו', הוא צריך לבוא בכל יום אליו יתברך בעקשנות גדול, ולשוב בתשובה שלמה, והוא לא מסתפל שהוא פן בנדוי ולא בנדוי וכו', אני את אבי שבשמים לא עוזב בשום פנים ואפן, וזה נקרא תפלה עם אמת, ואז נכון לבו יהיה בטוח שהכל יתקן בתכלית השלמות, אקנה שתקים את כל זה, כי אין למעלה מתפלה והתבודדות, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיסוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שִׁפְטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

הַכֶּתֵב וְהַמְכַתֵּב בִּיְדֵי מוֹסֵר כְּתָב זֶה הָרַב הַגָּדוֹל ר' ... שְׁלִיט"א הִיא לְאוֹת וְלְרֵאזִיָּה שְׁאֲנִי מְכִירוֹ אִישִׁית, הוּא תִלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל, וְשׁוֹקֵד בַּתּוֹרָה יוֹמֵם וְלַיְלָה, וְעִבְשׁוֹ מִחַתָּן בַּת לְמִזֵּל טוֹב, וְהוּא מְסַבֵּב בְּהִרְבֵּה חוֹבוֹת, וְלִכְּן מְצוּה רַבָּה לְתַמְךָ בּוֹ, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּמְצוּה גָּדוֹלָה זֹו לְתַמְךָ בְּתִלְמִיד חָכֵם, וְכֵן בְּמְצוֹת הַכְּנָסֶת כְּלָה, וּבְזִכּוֹת זֶה תִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצוּה

גתרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שִׁפְטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב וּבְהַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבַשְׂרֵי לִי תִמְדִּי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַבְיָךְ גְּרוּ יֵאִיר.

בְּעֵינֵי הַשֵּׁטַח לְצַמְרַת וְכו', נָא לְבַרֵּר הֵיטֵב הֵיטֵב אִם אֵין עַל זֶה שׁוֹם
שְׁעִבּוּדִים וְכו', וְאִם זֶה שְׁלֵף בְּטֶאֱבוֹ, כִּי צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נֶצַח

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל זֶה שֶׁהִבַּאתֶם אֶת הַתְּרוּמָה מֵהַתּוֹרָם
הַקְּבוּעַ, וְגַם הַתּוֹרָם הַשְּׁנִי עֲבוּר כּוֹלֵל "תְּפֹאֶרֶת בְּנֵי־יִמִּין", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שִׁיתְּרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר,
וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָכֶם.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיֹתֵנוּ, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד,
וְלֵהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוֹל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינֵי)
לְפִי שְׁאֵין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחַר וְלֹא

כָּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מְצָר לְמַחֵר לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֵן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׁאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ הַיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַנֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שְׁפִטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, אֵין מֵה לְדַאֵג כָּלֵל, זֶה מְכָרַח לְהִיּוֹת אוֹ מְכָה וְכוּ', אוֹ הַצְּטַנְנוֹת וְכוּ', זֶה לֹא רְצִינִי, אֵל תִּדְאָגוּ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק שְׂמַחוּ יַחַד וְאֵז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֵל תְּכַנִּים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן חֲזָרָה אֶת ... וְכוּ', כִּי אִם הוּא מְשַׁחֵת
כְּזֶה, לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ בְּהַפְתָּה, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שֶׁהוּא יְקַלְקֵל לִי בַּחֲוָרִים אַחֲרָיִם
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, וְתַעֲמַד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד.

אֵל תְּדַאֵג אֲנִי יִמְצָא שְׂדוּף טוֹב בְּשָׁבִיל בְּנֵךְ ... גְּרוֹ יְאִיר, וְתִהְיֶה שְׂמֵחִים
וְעַלִּיזִים עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵתֶם שְׂמֵחִים וְעַלִּיזִים עִם שְׁתֵּי הַיְלָדִים ... גְּרוֹ יְאִיר, וְכֵן
עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, רַק חֲזַק וְאַמֵץ כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר לְהַסְבִּיר לָךְ מַעֲלַת
הַזּוֹכָה לְהַחֲדִיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ב' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שְׂתֹאֲהֶבוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְתִבְנֶינּוּ אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִי הַצְּלָחָה בַּתּוֹךְ בֵּיתְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֶצְלוּ
יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשׁוֹזֵג אוֹהֲבִים וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי (סוּטָה
יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי
אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיחַן בְּלֹא

שְׁכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּידְכֶם לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם וְכוּ', כִּי זוג שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֵתְכֶם תִּכְףּ וּמִיד לְהַתְפַּיֵּס אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵלַח לְכֶם, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קט"ז.) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה שְׁמִי שְׁנִכְתָּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְסַכֵּים שִׁימְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שֶׁמְחַזֵּיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אֶתֶם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרָנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שִׁפְטִים ב' אֶלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא בְּשִׂמְחָה, וְאִם הֵייתָ בְּשִׂמְחָה לֹא הִיָּה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וּכְמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֹכֵם מִכָּל אָדָם (קִהְלַת ח' ט"ו) "וְשִׁבְחַתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכַל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נִתֵּן לוֹ הָאֱלֹקִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֶף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ

שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרנז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

כל הבעיות שלכם זה רק מפני שאתם לא בשמחה, ואם הייתם בשמחה לא היה חסר לכם שום דבר, וכמו שאמר החכם מפל אדם (קהלת ח' ט"ו) "ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמוח והוא ילוננו בעמלו מי חזיו אשר נתן לו האלקים תחת השמש", ולכן אני מאד מבקש אתכם שתמסרו את נפשכם להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליכם קשה לכם להיות בשמחה, עם כל זאת אתם מכרחים להכריח את עצמכם עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליכם, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה,

ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שייסתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתרנח.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לפנות תכף ומיד אל מנהלת גברת ... תחיה, ולהודיע לה את הכל מה שקרה עם הבת שלכם, לדעתי זה עולה שלכם, שאתם לא מטפלים בזה להודיע תכף ומיד להמורה ולהמנהלת וכו', זה לא הפקר, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכילו ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסִדְר שְׁפִטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי שֶׁהֵלֵב שְׁלִי נוֹטֵף דָּם מֵרַב הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁסְּבִלְתָּ וְאֵת סוֹבְלַת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה כְּבָר סוּף וְקֶץ לְכָל הַצָּרוֹת שְׁלֶךְ, וְתַתְּחִילִי לְרֹאוֹת אוֹר בְּחַיִּיךָ.

בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּפְסִיקִי מִלֵּתֵת אֶת הַשְּׁעוֹר לְהַנְשִׁים הַצְּעִירוֹת, כִּי זֶה חֲלָקְךָ מִכָּל עֲמָלְךָ, וְרַק זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ, כִּי מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה אֶת הָרַבִּים אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּזֶה, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּיךָ.

מֵרַב טְרֻדוֹתֵי וְחִלְשָׁתֵי אֲנִי מִכְרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסִדְר שְׁפִטִים ב' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוֹק וְאִמְץ מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְסִדְר שְׁדוּכִים, כִּי אֵין עוֹד מִצְּנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְהַסְמִיךְ מ"ם אוֹרֵב עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם מִכְּשׁוֹל מִיַּדֶּיךָ.

מֵרַב טְרֻדוֹתֵי וְחִלְשָׁתֵי אֲנִי מִכְרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר שְׁפִטִים ב' אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה כָּל כֶּךָ טַפְשִׁית וְכוּ', מִי לֹא יוֹדֵעַ? וּמִי לֹא שָׁמַע? אֶת גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הָרַב הַקְּדוֹשׁ מְלִיּוּבֵאֲוִיטְשׁ נִוְחוּ עֵדֶן, מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִי כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַקִּים שְׁלוּחִים שְׁשֻׁלְחָם לְכָל קְצוּי תִּבֵּל שִׁיעֲזָרוּ לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עֲבוּדָתוֹ עֲבוּדַת הַקִּדְשׁ חוֹבֶקֶת עוֹלָם וּמְלֵאָה מֵה שְׁלֵא קָדְמוֹ אִף אַחַד, כִּי־דוּעַ דְּבַר זֶה וּמִפְּרָסָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַתָּה שׁוֹאֵל שְׂאֵלָה טַפְשִׁית כְּזוֹ, הָאֵם מֵתוֹר לְלַמֵּד בְּסִפְרִים שְׁלוֹ הַמְּלָאִים חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד בְּנִגְלָה וּבִנְסֻתָּר וּבַחֲסִידוּת וְכוּ', וּמְחֻזְקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִין נוֹשֵׂא בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִבָּאֵר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְהַנְּפִלְאִים.

לְדַעֲתִי אַתָּה צָרִיף לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) יֵשׁ כַּמָּה סִפְרִים עֲכָשׁוּ, וְגַם עֲתִידִים לְהִיּוֹת עוֹד כַּמָּה סִפְרִים, וְכֻלָּם צָרִיכִים לְהָעוֹלָם. וּבַתְּחִלָּה כְּשֵׁלֵא הִיָּה לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲזִי הָיוּ כָּל הַסִּפְרִים אֲצֻלוֹ כְּלֵא, כִּי הִיָּה מְלַעִיג עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (קִהְלַת י"ב): "עֲשׂוֹת סִפְרִים הַרְבֵּה אִין קִץ וְלֵהֵג הַרְבֵּה", דִּהְיִנוּ שְׁמַלְעִיג עַל רַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וְאֲזִי כָּלֵם כְּלֵא אֲצֻלוֹ. וּכְשֶׁשָּׁב בְּתִשׁוּבָה עַל זֶה, אֲזִי נִתְחַדֵּשׁ אֲצֻלוֹ בְּכָל פַּעַם סִפֵּר, כִּי חוּזְרִים וְנִחְשָׁבִים אֲצֻלוֹ כָּל הַסִּפְרִים שְׁבַתְּחִלָּה הָיוּ בְּעֵינָיו כְּלֵא. וְהַכֵּל לְפִי הַמְּחַלְקַת, כִּי הוּא מְסַתְּכַל וּמִתְבוּנֵן בְּהַמְּחַלְקַת, מִפְּנֵי מָה הֵם חוֹלְקִים כֵּן, בְּאֵלוֹ הַדְּבוּרִים, וְלֹא בְּאִפְּן אַחַר. וְעַל יְדֵי זֶה מִתְבוּנֵן אִיף לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּלְתַקֵּן הָאֲמוּנַת חֲכָמִים. כִּי מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ הַמְּחַלְקַת, עַל יְדֵי שְׁפָגַם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים. וּלְפִי הַתְּשׁוּבָה, לְפִי הַמְּחַלְקַת, כֵּן הוּא חוּזֵר וְשָׁב אֵל אֲמוּנַת חֲכָמִים. וְכֵמוֹ כֵּן נִתְחַדֵּשׁ אֲצֻלוֹ סִפֵּר, כִּי חוּזֵר וְנִחְשָׁב בְּעֵינָיו מֵה שֶׁהָיָה בְּתַחֲלָה בְּעֵינָיו כְּלֵא. וְכֵן בְּכָל פַּעַם לְפִי הַמְּחַלְקַת, כֵּן הַתְּשׁוּבָה, שְׁשָׁב וְחוּזֵר אֵל הָאֲמוּנַת חֲכָמִים. וְכֵמוֹ כֵּן נִתְחַדֵּשׁ אֲצֻלוֹ סִפֵּר אַחַר, כִּי חוּזֵר וְנִחְשָׁב בְּעֵינָיו

עוד איזה ספר אחר, שבתחלה היה מלעיג עליו, והיה בעיניו כלא. ועל כן, על ידי המחלקת נעשה ספר. וזה בחינת ספר. (איוב ל"א) "וספר כתב איש ריבי", שעל ידי ריב ומחלקת נעשה ספר וכו', עיין שם.

וכבר ידוע מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד כלם כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות, כמו שדרך השרים להתפאר ולומר 'הייתי בורשא' וכיוצא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים. ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה; עיין שם. וכדיוק את הספרים של הרב הקדוש מליובאוויטש זכותו יגן עלינו אתה חושש ללמד בזה? הרי עוד כמעט לא היה בעולם מזכה את הרבים כמוהו, ולכן כלך מהדמיונות והשטיות וכו', ותחזור בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, ותכניס את עצמך ביתר שאת ויתר עז בלמוד מקרא משנה גמרא מדרש הלכה ואגדה, חסידות ומוסר, ותטעם טעם גן עדן בזה העולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרסב.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר שפטים ב' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על כל התפלות שאַתָּה מתפַּלל עֲבוּרֵי, יֵעֹזר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא שְׂאֻזְכָּה לְשֵׁלֶם לךְ חֲזָרָה בְּשִׁמְחוֹת.

הן אַמַּת שְׁכַן מוֹבָא מֵהָאֲרִיזוֹ"ל שֶׁרַק בְּעָרְב רֵאשׁ חֲדָשׁ וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר
בַּחֲדָשׁ נִמְצְאִים הַנְּשִׁמוֹת בְּקַבְרָם וְכוּ', אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַצְּדִיקִים
נִפְשָׁם תְּמִיד נִמְצְאִים בְּקַבְרָם, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְבֹא אֶל
קַבְרֵי צְדִיקִים, אֲפִלוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַחֲדָשׁ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת
צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכָךְ;

וּמוֹהַרְנָ"ת ז"ל מְסַפֵּר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ו) כִּשֶׁהִיָּה רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוֹמַאן
שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֵקִים עַל הַבַּיִת עֲלָמִין עַל קַבְרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדִּרְכָם
לְצַעַק וְלִהְתַּפְּלֵל שֶׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג. וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה
צוֹעֶקֶת שֶׁם עַל קַבֵּר אַבִּיהָ, אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד, וּבְתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל
הִיָּתָה עוֹמְדַת אֲצִלוֹ אִז. עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבֵּנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֶקֶת בְּכוֹנָה
הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אֲבָל אַבִּיהָ אֵינוֹ בְּכָאֵן כָּלֵל. וְאָמַר אִז שְׁטוֹב כְּשִׁבְאִים עַל
קַבְרֵי אֲבוֹת לֹמַר לְהַמְתִּים הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אַבִּיהֶם וְאִמָּם וְכִיּוֹצֵא
שְׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיּוֹדִיעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בְּתָם אֵלָיו. כִּי בְּיָדָאֵי לֹא
כָּל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמִקּוֹם שְׁנִטְרָדִים כִּי הַרְבֵּה שְׂרוּיִים עַל
קַבְרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעֵם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאַבִּיהֶם וְכוּ'. וְאָמַר אִז: אֲבָל
אֲצִל הַצְּדִיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שֶׁמָּא אֵינוֹ שָׁם. כִּי מֵיַתַּת הַצְּדִיק הוּא
רַק כְּמוֹ מִי שִׁיּוֹצֵא מִחֲדָר לְחֲדָר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אִז לְבְּתוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שֶׁאֵנִי
עָתָה בְּחֲדָר זֶה וְאַחֵר כֵּךְ אֵנִי יוֹצֵא מִחֲדָר זֶה וְנִכְנָס לְחֲדָר הַשְּׁנַי וְסוּגֵר הַדְּלַת
אַחֲרֵי. אִם אַתָּה תְּבוֹאֵי אֲצִל הַדְּלַת וְתַצַּעַק אָבִי אָבִי וְכוּ' לֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֶיךָ?!
כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרַמְזוּ לְכָל אַחַד וְאַחַד כְּמָה
גְּדוּלָּה הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁיּוֹצֵא לְבוֹא עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בְּיָדָאֵי יִשְׁמַע
דְּבָרָיו וְיֵעֹזֵר וְיִוְשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְּאִפְשָׁר וְכוּ', עֵינִ שָׁם.

וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁבִמְרוֹן אֲצִל קַבֵּר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי מֵתַפְּלָלִים
שֶׁם בְּשִׁבְתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, וְאֵין פּוֹצֵה פֶּה וּמְצַפְצֵף.

עליך לְדַעַת שְׁבִירָאשׁ הַשָּׁנָה כֹּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל נְגָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא חוֹשְׁשִׁים כָּלֵל, כִּי הָרִי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הָרִאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיֶא אַתֶּם כְּלַכֶּם, בְּוִדַּי תְּלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְּלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעִנְיֵן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שְׂיִכּוֹלִין אֲז אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הִיָּה בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אִף עַל פִּי כֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבָכָל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הִיָּה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְּקוּנִים מֵה שְׁבָכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת; וְעַל כֵּן אֵין שׁוּם חֲשָׁשׁ לְגִשְׁתׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲדַרְבָּה מִי שְׂיֵשׁ לוֹ שְׁכָל מְבֹלָה שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת עַל יַד צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, שְׂיַעֲזֹר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַשׁוֹכֵן פֹּה, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאָדָם נִדוֹן מֵה יְהִיָּה אִתּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיכִים עוֹרֵךְ דִּין גָּדוֹל מְאֹד שְׂיִמְלִיץ טוֹב בְּעֶדְנּוּ.

וְלָכֵן אֵין שׁוּם חֲשָׁשׁ לְגִשְׁתׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן אֶת הַחַיִּים שְׁנֹזֶפֶה לְהַגִּיעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּשַׁע"ג אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְנִפְעַל שֵׁם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנַת גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמָּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמָּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקוֹת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטענברג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּנַת הַכֹּלֵלִי

תְּקוּנַת נוֹרָא וְנִפְלְאָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגְלָא מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הַעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצַוּהָ לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוּנְנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלָּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲיָבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אֲיָבִי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּינְעָמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֱלֹהִים וּמִכְפָּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמוֹ
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיִעוּן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְנֶנּוּ לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֹת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אִמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרַי אֶתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרְוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאִשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: